

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, 1680

Index Tractatum & Resolutionum huius Tomi Quinti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76372](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76372)

INDEX

Tractatum & Resolutionum huius Tomi Quinti.

Vltimus Numerus paginam indicat.

TRACTATUS I.

De Excommunicatione, atque de cuius Absolutione. p. 1.

AN Poteſtas ferendi censuras poſſit conſuetudine, vel preſcriptione acquiri? Idem dicen-
dum eſt de potestate abſolvendi ab excom-
municatione per alium laicam. Et an hac po-
teſtas poſſit acquiri circa unam cenzuram,
et circa aliam? Ex p. 5. tr. 9. ref. 42. ibid.

1. An quid potestate ferendi cenzuram, poſſit ea uia in
ſua cauſa? Et notatur, quod etiam ſi nemo poſſet incidero
in cenzuram ſe ipſo latam, poſſit tamen occaſione cenzu-
ra a ſea incideret in aliam cenzuram, quam aliis tule-
rit, et communicando cum eo, quem ipſe excommunicata
erit, quo modo celebrando in Ecclesia, a ſe interdicta fiet
irregularis. Ex p. 9. tr. 5. ref. 52. ibid.

2. An in dubio, utrum cenzura ſit laia, vel ferenda, cenzens
ſi tantum ferenda? Et docetur, quod ut teneamus vitare
excommunicationem, non ſufficit dubium prudens denuncia-
tio, sed requiritur noſtria moraliter certa dicta denun-
ciatio. Ex p. 4. tr. 3. ref. 16. ibid.

3. An in cenzura ferenda neceſſario requiratur monitio? Et
enquando excommunicatio ferenda a Prelato non per inno-
dum indicetur, fed per modum defensionis ad defendendum
in propria, requiratur monitio? Et an requiratur moni-
tio ad valorem aliarum cenzurarum, ut ſuspensionis, in-
terdicti? Ex p. 5. tr. 9. ref. 18. p. 2.

4. An cenzura ſine triuia montione non ſolum ſi illicita, ſed
immodicabile? Et in textu huic Resolutionis multa diſcuriu-
ta pro firmando doctrina ſupradicta questionis. Ex p. 5.
tr. 9. ref. 19. p. 3.

5. An Declaratoria incursionis in cenzuras laicas couita N.
ſi ualida? Et multa adducuntur pro defectu citationis in
publico eis. Et inferior, quod ab incursione cenzurarum
excusat ignorantia moraliter vincibilis; et in aliquibus
cauſis ignorantia crassa, et sapientia, dummodo non ſit affe-
cta. Et docetur ignorantiam probari poſte per iuramen-
tum, ſi uare quia recufar, debet haberri pro excommuni-
catione. Et aſcritum Clericos, et Beneficiarios non amittit
privilegium fori, etiam ſi ſe immisceantur enormibus,
et incedent in habitu Laicali, niſi prius ter moneantur, et
pocedat declaratoria iudicis Ecclesiastici. Et multa alia
pro firmando doctrina ſupradictarum quationum adduc-
untur, et tota doctrina eft valde notanda. Ex part. 10.

Tom. V.

- tract. 12. & Miscel. 2. resolutione 4. ibid.
7. An excommunicatio ſit actus irretractabiliſ, ſeu irrepara-
biliſ ad ornatum Concilij Tridentini ſeff. 13. c. 1. de re-
forma? Et explanatur, quenam ſint gravamina irre-
parabilia ex Declaratione Sacre Congregationis, ſatto
verbo cum Santissimo tunc Clem. VIII. a quibus ſubditus
poſſit appellare a ſententia interloquitoria, et deciditur,
quod ſum excommunicatio, ſuspensio, interdictum, tortura,
carceratio, et alia huic modi, qua conuentat, quod
infictum eſe non poſt. Ex p. 9. tr. 8. & Misc. 3. r. 21. p. 6.
8. An ad valorem cenzura requiratur contumacia reſte in
Ecclesia communianis ſub cenzura? Et ſupponitur cenzu-
ram maiorem, ſuspensionem, et interdictum non poſt vali-
de ferri, ac proinde non incurri niſi ob peccatum exteriū
inobedientie, et contumacia reſpectu Eccleſie. Et notatur,
quod tripliciter contingit aliquem eſe contumacem. Ex
p. 5. tr. 9. ref. 55. p. 7.
9. An cenzura requiratur actum consummatum? Et ex doctrina
huic questionis aliqui alii cauſis inferuntur. Et explanan-
tur pro praxi huic difficultatis. Ex p. 5. tr. 9. ref. 56. ibid.
10. An late excommunicatio reſervata contra perperantes
homicidium, ſi quis propinato iam alteri veneno, conſtre-
atur illud, incident in cenzuram, morte ſequitur, vel in cauſam
reſervatum? Et in corpore huic Resolutionis aliqui alii
cauſas a ſimili explanauntur pro praxi ſupradicta difficulta-
tis. Ex p. 8. tr. 7. & Misc. ref. 85. p. 8.
11. An excommunicatio ferenda obliget ad peccatum morta-
le? Et ſi ſuspensio, interdictum, et irregularitas penalis
absoluere non proferantur, ſed ferenda ſint, an obligent
etiam ſub mortalib[us]? Ex p. 3. tr. 6. & Misc. 2. ref. 76. p. 9.
12. An aliqua precepta, et mandata Episcoporum ſub pena
excommunicationis obligent ſemper ad peccatum morta-
le? Et an leges ciuilis nunquam obligent ad penam ſpiritualem, quamvis conuentant penam grauem corporalem,
ſi aliunde non ſint prohibita iure naturali, aut divino? Ex
p. 5. tr. 9. r. 21. ibid.
13. An excommunicatio minor poſſit fieri pro peccato venia-
li? Et an peccatum veniale ſit materia ſufficientis excom-
municationis minoris? Et an ſuspensio, et interdictum poſſit
ſit valide ferri ob peccatum veniale? Sed notatur, quod
ſi contingat, ut preceptum Superioris ſit de re levi, et in
differenti in ſe, et tamen ſit cauſa, et periculum inducat
maioris mali, ut ſi Superior præcipiat, ne quis talis hora am-
bulet in tali loco ſub pena excommunicationis absoluere,
quia præudet, et dubitat, quod aliquod gracie malum ſit
eventuum, ſi quis transgredieretur hoc preceptum inobe-
dientie, licet ſit de re levi in ſe, effe peccatum mortale, et
per consequens ille effe excommunicatus excommunicatione
maiori. Ex p. 5. tr. 9. r. 47. ibid.

Index Tractatum.

14. An excommunicatio possit fieri pro peccato purè interno? Et an si deest aliqua conditio, per quam actus non indicetur perfectus & consummatus, ut lex requirit, nunquam incidat excommunicatione, nec censura? Ex p. 5. tr. 9. ref. 48. p. 11.
15. An actu vel omisso externa, per quam feratur censura, ualeat esse signum actus interni? Ex p. 5. tr. 9. ref. 49. p. 11.
16. An incuratur in excommunicationem, quando opus exterritum, cui annexa est excommunicatione, sicut soluveniales, sed interiam mortale? Ex p. 5. tr. 9. ref. 41. ibid.
17. An censura sententia lata sub forma distinctiva, v. g. praecepit hoc sub pena excommunicationis etiatis suspensionis, habeat effectum? Et an reus sub tali forma teneatur falem ad alterum? Et an, qui sub hac forma censuram ferret, graviter peccaret? Ex p. 5. tr. 9. ref. 63. ibid.
18. An censura possit fieri sub conditione? Et an appellatio possit sententiam excommunicationis latam sub conditione, si fiat ante completam conditionem, suspendat excommunicationem? Sed difficultas est, an haec appellatio possit fieri ioto tempore, quo conditio non est impletus, vel post decem dies, ut fieri solet aliarum sententiarum appellatio? Et quid est dicendum, si pendente conditione index moriatur, vel reus forum mutet? Et tandem quarinum, an si conditio efficit futurom omnino impertinens, censura efficiat validam? Ex p. 5. tr. 9. ref. 64. p. 12.
19. An si pendente conditione, sub qua lata est excommunicationis creditor, v. g. terminum absolutionis à indice latum prorogat, & postea debitor non solvit, incurat talen censuram? Et supponitur posse credi eorum terminum prorogare. Sed difficultas est, si debitor non solvit in secundo termino, quid est faciendum? Ex p. 5. tr. 9. ref. 65. p. 13.
20. Fuit olim lata excommunicatione per vim, & merum, que fuerunt tunc mea, sicut nulla? Idem est dicendum de absolutione excommunicationis. Ex p. 5. tr. 9. ref. 69. ibid.
21. An si index sit excommunicatus, validè alium excommunicari? Idem est dicendum de indice suspensi, & nominativi denunciatio, vel notori percussione Clerici. Et quid dicendum est, si index excommunicatus, aut suspensus est occulus? Ex p. 5. tr. 9. ref. 5. ibid.
22. An index excommunicatus toleratus valide alium excommunicari? Ex p. 5. tr. 9. ref. 135. p. 14.
23. An index excommunicatus toleratus possit valide exercere iurisdictionem? Et quid dicendum est, si talis sit excommunicatus denunciatus, & se transferat ad alium locum, ubi passim ignoratur, quod sit nominativus denunciatus, vel publicus Clerici percussor, & eligatur in indicem, an illius actus valeant in favorem publicum? Et an collatio seu electio facta à tali excommunicato valeat, &c.? Ex p. 5. tr. 9. ref. 109. ibid.
24. An excommunicatus toleratus iudicium exercens peccet mortaliter? Et an fecus dicendum sit de actibus aliis iudicabilibus, v. g. Advocati, Procuratoris, & clericis, & similibus? Ex p. 5. tr. 9. ref. 131. ibid.
25. An effectus excommunicationis quoad privationem usus iurisdictionis habeat locum in iudicio seculari excommunicatione non tolerato? Et an subditus absolvatur ab obligatione obediendi Superioribus excommunicatis? Ex p. 5. tr. 9. ref. 108. p. 15.
26. An excommunicatus sit incapax officiorum iurisdictionis secularis, Et explanantur diversi casus pro praesentatione, collatione, acceptione, operatione beneficii tempore, quo Collator, vel presentarius est in excommunicatione. Ex p. 9. tr. 8. & Mise. 3. ref. 34. ibid.
27. An iniuste excommunicatus, v. g. ex causa presumpta, secundum allegata, & probata, teneatur se abstineat a communione fideliem, & ab aliis actibus prohibiti? Et an in dicto causa, quamvis ad id teneatur ratione scandali, imoratione obedientiae, non fiat irregularis celebrando, non solum quando in occulto celebratur, sed etiam quando in publico, & coram eis, quibus censura est nota, & innocencia incognita. &c.? Ex p. 5. tr. 9. ref. 27. p. 16.
28. An iniuste excommunicatus incurrit in penas iusta ex-

communicationis? Sed quid est dicendum de penam quod Missam, in prædicta excommunicatione, de celebrazione beneficij & deferente suffragium, & finaliter an communicans cum tali excommunicato incurrit per turis impositas? Et adhuc illud dubium super hoc, ad rationib[us] generalibus Ecclesiæ, a quibus excludatur excommunicatione, excludatur superdictus excommunicatus? p. 5. tr. 9. r. 2. ibid.

29. An excommunicatus nulliter teneatur abstineri a communione fideliem, & ab aliis prohibiti? Ex p. 5. tr. 9. r. 26. p. 17.

30. An qui probabilitate indicat sententiam excommunicationis esse nullam, teneatur se abstineat, & inuenientur penas iuris? Ex p. 5. tr. 9. ref. 29. p. 18.

31. An excommunicatione ligat, quando pro subditu adoptione probabilis in contrarium; Et refutatio huius dubitum pender ex illa difficultate, an obedire debet fiducia Superiori præcipiente iuxta sententiam probabilem? p. 9. tr. 9. & Mise. 4. ref. 46. alias 45. ibid.

32. An si Episcopus prohibeas fieri sub pena excommunicationis late sententia, si an incurat excommunicationem, si inuincibiliter legem istam ignoreat? Idem dicendum est, si excommunicatio lata sit a Penitice. Et quid sunt de excommunicatione dicendia sunt de supplicio, interdictione, & irregularitate. Et quid est dicendum aliquis, v. g. virum non forniciari, vel ludere sub pena iuramenti aureorum, si pastore immemor viri fornicari debet, &c. an teneatur solvere penam? Idem est, si damna fornicari, menor sit viri, non autem pena imposita, si ergo pena Castigatio, Religio, peregrinationis Ierusalem, &c. Idem est de eo, qui ex obtinente naturali inde recitat Horas Canonicas, quod non teneat resipientibus. Ex p. 3. tr. 6. & Mise. 2. ref. 41. p. 10.

33. An ignorancia vincibilis iuris, vel facti excusat ab incuria censurarum, & aliarum penarum, si lae summae communi Pape, siue a particuliari Episcoporum? Etiam explanantur, quoniam dicunt ignorancia crassa, & supina; lata & vincibilis, vel ignorancia crassa, & supina affectata. Ex p. 3. tr. 5. & Mise. 1. ref. 13. p. 1.

34. An ignoratio non solum inuincibilis, sed etiam vincibilis excusat ab incuria censurarum sive facti, si ignoratio vincibilis, quam particularis sit? Et an ignorantia crassa, & supina non quam excusat? Et an hec omnia habeant leatum in suspitione, & interdictione, & quantum factum fuerit naturali, aut diuino damnatione; & pena statuta facta Episcopo, vel a Summo Pontifice. Et natus ignoratio vincibilem facti impideat incursum censurae lexamenes, qui scienter aliquid fecerint, aut facere pretermissi, aut contra eos, qui causa temerario aliquid fecerint, vel, quando est affectata, vel adeo crassa, in moraliter offendit, ut imputata, seu affectata. Ex p. 5. tr. 9. ref. 7. ibid.

35. An ignoratio censuræ inuincibilis, que est amissio censuræ Pontificis, impedit reservacionem? Et an hoc censetur ad naturalem obliuionem, sive inuincibilem aduentiam? Et an hoc idem dicendum sit de aliis censuris, suspitione, interdictione, & irregularitate, si tamen ignoratio vincibilis, facti excusat? Et docetur ignorantiam ejam vincibilem, dummodo non sit crassa, probabilitate excludatur, in aliquis incurrit penam legit, v. g. excommunicationem, regularitatem, suspitionem, inabilitatem ad officia ecclesiastica, & alias penas graveres. Ex p. 9. tr. 6. & Mise. ref. 13. p. 22.

36. An excommunicatione lata contra scienter aliquis factores, afficiat confratrem, ex ignorantia effundagis facti iuris, siue sit facti? Ex quo inferitur legem liberi Hereticorum ignorantia effectu non incurrit excommunicationem latam in Bulla Cane, que fertur contra scienter legiones. Etiamque deducitur a posteriori non incurrit in legiones, si ignorantia crassa, siue sit iuris, siue facti, lat excommunicationes latas contra scienter aliquis factores.

& Resolutionum.

1. vel presimenteres facere. Ex p.3.t.6.& Mif.2.r.7.p.23.
 2. An incidat in censuram Bulla Cœna, qui falsificat literas Apostolicas secundum mentem Pontificis? Et quid dicendum est de illis, qui integras literas fabricat? Sed si ponas aliquem non habuisse partem in falsificandis literis Apostolicis, sed illis usendi, postquam falsificate fuerint, queritur, an sit hac censura excommunicata? Idem est de eo, qui falsas impletas literas, Ex notatur defensores, & fauores falsificantum literas Apostolicas, immo illas per alios falsificantes non incurre in censuram Bulla Cœna, sed in censuram cap. ad falsariorum, quia censura huius capituli reservata non est. Ex p.9.tr.7.& Mifc.2.ref.15.p.24.
 3. An censura, vel casu reservatus contra facientes falsum instrumentum, comprehendat falsificantes illud? Ex p.8.ii.7.& Mifc.2.ref.82.p.25.
 4. An appellates a Pontifice ad Concilium Generale actus existentes incident in censuram Bulla Cœna? Et an confundentes appellare ad futurum Concilium in censuram Bulla Cœna incident? Et quid de protestantibus auxiliu, aut favore ad predictam appellationem? Et docetur dictos consulentes in predicto casu incurvare in excommunicationem elevatam latam à Pio II, in Bulla incipiente, Exceribitis, & confirmata à Julio II. Sed maior difficultas sapientiam appellantes ab Ordinationibus Pontificis, quantum Princeps temporalis est, excommunicationi Bulla Cœna subiciuntur? Ex p.9.tr.7.& Mifc.2.ref.66.ibid.
 5. An appellates a Papa ad Concilium Generale iam congregatum, & actu existentes incident in censuram Bulla Cœna? Et an ita appellantes saltem sint Sacilegi, & male soniant de Fide? Et an dans consilium ad supra dicta appellationem faciendam incurvant in dictam excommunicationem? Et notatur talem prohibitionem appellati comprehendere appellationem a sententiis Papæ, in qua motu inquit aliqua alia animi perturbatione videatur committere iniuriam. Ex p.10.tr.11.& Mifc.1.ref.60.p.26.
 6. An extrahentes mercimonio causa in magna quantitate frumentum, glutum, blada, leguminas, & alia ex statu Ecclastico incident in censuram Papa reservatur? Et exemplariter, si magna quantitas in predicto casu. Et an si quis extrahet panem coctum, incident in hanc censuram? Et si ablat farinam? Et an sub nomine olei comprehendatur oleum, ex quibus ipsum conficitur? Ex p.9.ii.8.& Mifc.3.ref.43.p.27.
 7. An in casu dubi possint Principes sine incursione censuram Bulla Cœna impetrare, ut virtualia extrahatur ab eis? Rogni ad Romanam Curiam? Et notatur, quod in furo externo, si impedimentum praestaret à persona publica, amittit iusto titulo apostolatum esse, scissus à persona privata. Ex p.9.tr.7.& Mifc.2.ref.17.p.28.
 8. An Pirata, seu Cursari non solum discurrentes per mare Ponitum, sed alia maria incident in censuram Bulla Cœna? Et an Pirata in dictam censuram incurvant discurentes per mare Ponitum, si nullam depradationem ultra exercent? Et quid, si cum intentione deprendandi discurrant, si nullam deprendandi actionem exercant? Et quid tamen dicendum est, si casu semel navigantium deprendant? Et an depradantes Infidelium naves à Christianis affractas incident in censuram? Ex p.9.tract.7.
 9. An qui per donationem, vel furum accipit bona naufragiorum ab alio accepta, incident in censuram Bulla Cœna? Et an qui auxilium consilium mandatum, aut favor prestat, vel ratione habent ut bona naufragiorum subripiant, vel bona surrepta custodiunt, incident in censuram dicti Canonis? Et an si Christiani Pirata naufragium faciunt, excommunicentur eorum bona subripientes? Et notatur quod qui subripit bona Christianorum, que in navibus Infidelium cum affectione illa reddendi certo loco, quoniam docentes teneant, asportant, non excommunicantur? Et si Christiani eadem oblatione Infidelium bona deferant, excommunicantur illa subripientes. Et aliqua alia donantur, quia contingere possunt in predictis naufragiis circa supra dicta, & circa alios diversos casus, & naufragia. Ex p.9.tr.8.& Mifc.3.ref.36.p.29.
 10. An incident in censuram Bulla Cœna deferentes infidelibus pecunias, merces, & virtualia, etiam bellum tempore? Et an numerius deferens Infidelibus literas, sciens continere revelationem secreti Reipublicæ Christianæ incurvat censuram Bulla Cœna? Et quid est dicendum, si aliquis resevererit secretum Reipublicæ Christianæ alicui fideli qui creditur reveratur infidelibus, an iste incurvat in censuram Bulla? Et an vendentes arma infidelibus in terris tamquam Christianorum incident in censuram Bulla? Idem est, si vendat quos certo sciens ea ad infideles esse missivos. Quod idem dicendum erit de communianibus arma pro armis, ut enes pro hastis, &c. Et an deferens prohibita quando aliter redimi capioi non possunt, excusentur à predicta censura? Ex part.9.tract.7.& Mifc.2.ref.16.p.31.
 11. An licet si deferre arma infidelibus, si pecunia reportata si Christianis utilior? Ex p.5.tr.13.& Mifc.1.ref.15.p.32.
 12. An deferrearma Hæreticis, & instrumenta bellica sit prohibitum ex Bulla Cœna? Et quid si Hæretici sint publicè denunciati? Ex p.5.tr.13.& Mifc.1.ref.14.ibid.
 13. An qui narrat consilia, v. g. Regis Catholicorum nostrorum cui Turcarum proditori, incident in censuram Bulla Cœna? Ex p.5.tract.13.& Mifc.1.ref.13.ibid.
 14. Cum in regno sit magna penuria carnis & in perniciem rei strumentarie in dies plura animalia macillentur, dubitatur, an sine metu excommunicationis licet emere à Turcis supra dicta animalia, & cum illis alta virtualia permittere? Et an commercium cum infidelibus non intelligatur tempore necessitatis? Et adducuntur multi Doctores pro explanatione, quando iure possumo sit licitum, vel prohibitus infidelibus mercimony deferre. Ex part.2.tr.16.& Mifc.2.ref.34.alias 36.p.33.
 15. An pena contra duellantes ipso facto incurvantur? Ex quo deducitur an publicus percussor Clerici si vitandus ante sententiam iudicis declaratoriam? Ex p.11.tract.8.& Mifc.8.ref.21.ibid.
 16. An Principes ad vitandum maiora mala possint in aliquo casu absque incursione censurarum permittere duelum? Ex p.6.tract.6.& Mifc.1.ref.20.p.34.
 17. Notabilia quadam circa materiam Duelli. Et in textu huic Resolutionis 14. diversi casus adducuntur, & explanantur pro praxi ad incurrandam, vel non ad incurrandam excommunicationem proper duellum? Ex p.3.ii.6.& Mifc.2.ref.1.p.35.
 18. An si quis prouocat aliquem ad duellum, se conferens postea ad praefixum locum & praefixo tempore, ibique frustra spectatio inimico discedens, incident in censuram Bulla Gregorij X III? Et quid est dicendum, si aliquis offensus à N. illum prouocauit ad duellum, et in loco, &c. non tamen habebat animum pugnandi & certo siebat pugna non sequitur, amici viriisque hoc impeditissent, an in tali casu incident in excommunicationem predicta Bulla? Et alij tres casus cursim aringuntur pro materia Duelli? Ex p.2.tract.16.& Mifc.2.ref.53.alias 55.p.36.
 19. Virtus Duellatores oblati & acceptato duello, incident in excommunicationem, si pugna postea non sit sequuta? Ex p.5.tract.14.& Mifc.2.ref.102.p.37.
 20. An in aliquo casu vir Nobilis possit sine peccato acceptare duellum? Ex p.5.tract.14.& Mifc.2.ref.99.ibid.
 21. An liceat in aliquo casu acceptare duellum? Ex p.10.tract.12.& Mifc.2.ref.54.alias 53.p.38.
 22. An pronocantes ad duellum teneantur è domo non exire, dum non compotitur pax? Et quamnam volumen debet prouocatus è domo in publicum exire? Ex p.5.tract.13.& Mifc.1.ref.25.ibid.
 23. An si conuenient pugnando facta sit in rixa, & inter conuenientem & pugnam intercedat tempus non incurvantur in panas latas contra duellantes? Et notatur conuenientem duellum non incurvare excommunicationem, si fecit quantum potuit revocando consilium, si et nihil proficerit? Ex p.6.tract.6.& Mifc.1.ref.21.p.37.
 24. An si accusator offerat duellum purgationis possit illud innocens accepere ad tuenda bona temporalia? Et an ea

Index Tractatum.

- qua dicuntur de acceptatione certaminis purgativi; eamdem vim habeat in certamine non purgativo? Et an innocentis possit criminatori offerre singulare certamen; quando alia ratione non potest se suaque tueri? Ex p.5.tr.13. & Misc.1.ref.27. ibid.
60. Si quis dicat dicui, tecum pugnabo prima vice, quae tibi per Urbem obviem ero, incidat in ponas Duelli? Ex p.5.tr.13. & Misc.1.ref.59.p.40.
61. In Belgio quis aspergit Duellum nesciens esse prohibitum a Bullis Pontificis sub pena excommunicationis, quae sit a me per literas, an in illam incidere? Ex p.11.tr.6. & Misc.6.ref.27.p.41.
62. An Spectatores Duelli incident in excommunicationem? Et in corpore huius Resolutionis declaratur, qui sunt, qui ex iusta causa interuersi Duello, & non peccant, neque excommunicantur, ut v.g. aliquis famulus, aut amicus, Chirurgus, & Sacerdos suscepimus confessionem alienius moribundi, &c. Ex patt.5. tr.14. & Misc.2. ref.100. ibid.
63. An si quis comedet arma amico volenti duellare, incidat in excommunicationem? Ex p.5.tr.14. & Misc.2. r.101. P.42.
64. An sepelientes mortuum in Duello sint excommunicati? Et an sit necessaria sententia iudicis declaratoria, ne supradicti in Ecclesia sepeliantur? Et in ultimo huius Resolutionis, aliqui alii casus explanantur pro duello, sed iam omnes in hoc novo Ordine supra in Resolutionibus proxime præteritis sunt appositi, & discussi. Et tandem queritur, an famulis tantum scribentes chartas provocantes ad duellum, & non deferentes eas incurrant in excommunicationem, &c. Ex p.7.tr.11. & Misc.2.ref.44. ibid.
65. An si in ipso conflietu duelli sit aliquis vulneratus, & in eodem die, & eli alio postea moriat, priuari debet Ecclesiastica sepultura tanquam mortuorum in excommunicationem Duelli? Ex p.2.tr.16. & Misc.2.ref.52. alias 54.p.43
66. An si quis in Duello percussi letaliter decidat in terram, & signa contritionis ostendat, sed ex defectu Confessarij non fecit confessionem, & mortuus est, possit sepeliri in loco sacro, vel censendum est, quod moriatur excommunicatus, & in peccato publico? Et quid, si moriatur unum, aut alterum diem post duellum? Et deducitur, quod si quis decidat ex facinoroso actu, sicut tamen in ultimo vita, seu puncto moris ostendat signa contritionis, non debet priuari Ecclesiastica sepultura. Et pro illo, qui mortuus est in Duello (modo quo supra) cum signis contritionis, sepultus tamen extra Ecclesiam, & non in loco sacro, possit quis offerre Missam? Etiamque docetur, quod excommunicato non denunciato potest applicari Missa, si ostendit signa contritionis, aut si mortuus est in iis. Ex p.4.tr.4. & Mil. ref.192. ibid.
67. An qui a Duello uno, vel altero die supervixerunt, aut etiam una hora, & confessi sunt, possint in loco sacro sepeliri? Et an Episcopus, si aquum iudicaverit, possit cum his contritus, & confessis dispensare, ut sepeliant eos in loco sacro, vel an possint in supradicto casu sepelire eos absque illa Episcopi dispensatione? Ex p.5.tr.3.ref.141. p.44.
68. In Jubilao anni Sancti 1650. Roma in conflietu Duelli, quis accepit vulnus letale, ex quo post aliquos dies mortuus est, que serunt tunc a me, an privacionis est? Ecclesiastica sepultura? Ex p.11.tr.6. & Misc.6.ref.16.p.45.
69. An excommunicatus toleratus moriens si privandus Ecclesiastica sepultura, si publice innoverit suisse excommunicationem? Ex p.5.tr.3.ref.140.p.46.
70. An sub prohibitione cap. Sacris. & Clem.1. de septente, ne excommunicati sepeliantur in loco sacro, excludantur excommunicati tolerari? Et adveritur, quod non polluit Ecclesia sepeliendo excommunicatum, nisi sit ille vi-tandus. Ex p.5.tr.9.refol.97. ibid.
71. Qui sunt illi, qui sepelientes excommunicatum in loco sacro incurvant excommunicationem? Et an qui excommunicatos, etiam Hæreticos notorios, sed nondum denunciatos in loco sacro sepelunt, incurvant in excommunicationem? Et an locus sacer sepultura excommunicati, aut Hæretici nondum denunciati, violetur? Ex p.5.tr.9.ref.98. ibid.
72. An Hæreticus non denunciatus possit de jure impunitus excommunicationis in Ecclesia sepeliri? Et an hoc continent, qui cum Hæretico quibuscumque non denunciatis mul orant, vel concionem facram, aut Missam audiunt? Et an Ecclesia in qua sepelitur Hæreticus, (modo quod pra) aut excommunicatus non denunciatus, genitudo penitentia? Et notatur, quod si aliquis reperiret mortuus in teo, vel laqueo suspensus non est statim priuatus Ecclesiastica sepultura. Et aliqua alia docentur, quae contingit possit in supradictis casibus. Ex p.9.r.8. & Mil.3.ref.14.
73. An Sacerdotes in dominis suis, audientes Lituram, vel medecine incident in excommunicationem? Et quid, si Regularibus Est quid est dicendum, si supradicti sacerdoti legibus civilibus in scholis publicis, quatenus condonant, vel possunt conduceat ad notitiam Canonum? Et si intelligatur in foro interiori, nam in foro exteriori, non presumantur excommunicati? Et an Diaconi & Subdiaconi non comprehendantur sub dicta prohibitione, & communicatione, nisi sint Personatus? Ex p.3.ref.12. ibid.
74. An si mandans, vel consulens revocet mandatum, & consilium incurrit adhuc excommunicationem, si delictum non obstante, committitur? Et quid, si revocatio non innotescat mandatario? Et quid est sentendum de fraternitate; & an teneatur restituere danna extat homicidio emersa? Et si mandans homicidium mortuus fuerit, requiam mandatarius occidere, non contrahat excommunicationem, que solum ligat viventes, non autem defunctos? Ex p.5.tr.9. ref.58. ibid.
75. An censura late contra facientes comprehendantur, aut consilientes? Et aliqua alia circa hoc notantur; & tandem adveritur, quod non ligatur excommunicationis, ne paratum occidere Clericum, consilii tamen persecutere. Ex p.5.tr.9.ref.57.p.49.
76. An licitum sit vendere Agnos Dei, & restituere illis sue incursione censurarum? Et an peccant latrantes, & defec-timpis eos tangant? Et an dicta excommunicatione Peccati reservata? Ex p.3.tr.6. & Misc.2.ref.1. ibid.
77. An furantes Reliquias præter peccatum aliquam excommunicationem incurvant? Et notatur, quod Romæ exca- excommunicationem, ne Reliquia ex Urbe excedantur. Et deducetur posse sine ullo peccato ab infidelibus Reliquias subtrahi. Et an licitum sit Christianis, & absque pacem, monachis emere ab infidelibus Reliquias? Ex p.10.4.ref.18. ibid.
78. An alienatio Reliquiarum includatur in prohibitiō Pauline de relibus Ecclesie non alieniā? Et explanatur particula præsumptiō, postea in dicta Excor. I. cap. II. quae donat temperitatem & non comprimitam cum bona fide ignoranter, aut imprudenter, fuit inadvenit, facit aliquid contra dictam Excor. Ex p.10.4.ref.2. alias 21. ibid.
79. An Superiori possint in contractu lictio ab ipso silenti obligare bona Ecclesia sub hypotheca generali obstante Paulinam & Decreto Vir. I. III. Et an permissum Cambiū, vel mutuo accepta cum solutione luci estatis, vel damni emergenti comprehendantur sub dicto Secundo Congregationis & Paulina Ambitiole? Et an obligatio tantum fructus honorum immobilium & mobilia primita possit Prelatus, & Capitulum Ecclesie seu Monasterii, ab ipso solemnitate, quam invia ad alienationem honori Ecclesiasticorum requirunt, pecuniam mutua accipere? Et an hoc procedat, si mutuum si acceptum ab ipso colla obligatione aliquid pro eo solvendi, aliquin non possit fieri, si non si tantum fructus, & mobilia, & non immobilia, & primita obligentur? Ex p.10.4.ref.16. & Misc.6.ref.55.p.51.
80. An bona Ecclesiastica legata, vel donata, ut possit alienari sine assensu Apostolico, & in propriis iustis conservari possint, sicut hoc, ab ipso dicta solemnitate alienari? Et an quamvis permisitatio honorum Ecclesiasticorum, maxime cum laicis sit iure prohibita, sicut permutatio cum laicis?

& Resolutionum.

- & Principe parie si permisso absque solemnissimis elem est cum Fundatore, sed solemnitate premissa. Ex p.10.t.16.& Misc.6.ref.85.p.53.

Si. cogentes feminas intrare in Monasterium educationis causa incidant in excommunicationem latam in Concilio Tridentino, sell.35.c.18. Et quid de peccato in quaunque opinione circa hoc? Et an si metu reverentia ligel importuni precibus Parere, vel alij suadeant pueris intrare in Monasterium, incurvant in excommunicationem Convicli: Et notatur non incurvare hanc censuram illam, qui filiam relinquunt heredem cum pacto, vel aliquod Monasterium ingrediantur. Et multa alia explana- rium pro supradictis casibus. Ex p.2.t.15.& Misc.1. ref.16.p.54.

Et si Pater incurvat excommunicationem Concilii Tridentini, sell.35.c.18. si cogat filiam impuberem intrare Monasterium? Et inferius filio impuberem si a Parente in Religione oblatos non posse egredi sua voluntare antem nos puberatio. Et notatur Parentes cogentes filiam etiam puberem intrare Monasterium non in ordine ad professionem, sed tantum, ut ibi educetur, donec nuptiata sit, non incurvare dictam excommunicationem Tridentinam. Ex p.4.tr.4.& Misc. ref.42. p.55.

Et si quis infideli super ea murum Monasterium Monialibus, incidere in censuram? Et plura circa clausuram Monialium notantur. Et pro praecepto queritur, an si aliqua Monialis ascendat super dictum Monasterium, fragat clausuram? Et an decur parvitas materia in violatione clausuram, tam respectu exteriorum, quam ingressus, vel respectu temporis? Et quae sunt parvitas materie in prædictiobus? Ex p.1.t.18.S. & Misc. 8. ref.25. ibid.

Nullidem quedam circa prohibitionem colloquendi cum Monialibus. Et in textu huic Resolutionis decem casus allocutus pro præcepto, & exemplis predictis difficultatis. Et tandem faber est haec queſio, an nimia frequencia Monasterii Monialium, absque legitima causa sit peccatum? Ex p.2.t.1.ref.8.p.57.

Ut licet excommunicatione accidentes ad Monasteria Monialium Regularibus subiecta, si Statutum Episcopalis censuram contra accidentes ad Monialium Monasteria? Et an incurvant in predictam censuram latam per modum statui contra loquentes cum Monialibus, quia aliquo fit in loco exempto? Ex p.5.t.9.ref.71.p.58.

As scandalos loquentes, & accidentes ad Moniales tempore incidunt in censuram ab Episcopo latam? Idem qd statuo contra ingrediētes dicta Monasteria. Et quid, quando exp̄s non est vetitus accessus, vel adiungit ad Moniale, sed tantum loquuntur? Et docetur, quod non posse Episcopos Moniales exceptas colloquentes cum suis subditi punire. Et etiam adverterit quoad omnes leges Episcopales Regularium Monasteria esse lae exempla, non solum ratione personarum inhabitantium, sed etiam ratione loci per se, & ideo posse aliquem in loco exemplo positio intrare eandem Diœcesim ipsius Episcopi labore in diebus festivis de precepto cuiusdem Episcopi: eius ieiunia non servare; & hoc idem dicendum qd de aliis Episcopatibus legibus. Ex p.10.t.14.& Misc.4.ref.3, alias 48. ibid.

De prohibito contra colloquientes cum Monialibus afficiat, si amplius Monialis non respondeat? Et quid est contra, si autem Moniale sibi loquentem, si possit illi non respondere? Et an peccet contra prohibitionem, qui loquitur cum Moniali per interpretem? Idem est dicendum de eorumq; de dono ppter proprie Monasterium loquuntur cum Monialibus. Idem est de loquenter cum Abbatissâ. Idem de scribentibus ad illas. Idem de advenis, peregrinis, pueris, & pueris ante 14. annos, accessibentibus ad colloquendam cum Monialibus. Et quid de declarante Amoniali aliquem calum consciencia? Et an Episcopi loquentes cum Monialibus includantur in Editum Ordinarii; illius loci contra colloquentes cum Monialibus? Et quid de Canonice Ecclesiæ Cathedrali, an includantur in predicto casu?

Tom. V.

Et editio, vel possint ad Monasteria Monialium accede, & cum ipsis loqui? Et tandem deducitur, quod legis mens magis est attendenda, quam verba? Ex p.10.t.14.& Misc. 4.ref.51. alias 49. p.59.

88. An colloquentes cum Conversis Monialibus incidenti in censuras latas ab Episcopo, vel si sint Regulares in persona? Decreti Sixti V. & Sacra Congregatio? Et an loqui ait res cum Monialibus signis, aut matibus, vel per intermedium personam, aut per scriptum, possent, & incurvant panas? Ex p.10.t.14.& Misc.4.ref.53, alias 51.p.61.

89. An qui habuit licentiam indefinitam colloquendi cum Monialibus, possit sapienti cum illis loqui? Idem est dicendum de licencia ingrediendi Clausuram Monialium, data licentia indefinite. Et an quando quis habuit licentiam colloquendi cum Monialibus, & antequam ea uitam, Praeterea concedit licentiam generali sibi colloquendi cum Monialibus tali die, iste possit colloqui bis in eodem die? Et curvis deductio faciliatem concessam Episcopo testandi non est restringendam ad primam vicem. Ex p.10.t.14.& Misc.4.ref.56. alias 54.p.62.

90. An Gregorij XIII. excommunicationem incurvant ingrediētes Monasteria Monialium non praetextu licentiarum, sed absque ulla prouersis licentia, etiam ad malum sinent? Et an lex quantumcumque penalis extendatur ex ratione identitatis ad casum similem? Ex p.2.t.16.& Misc.6.ref.30. alias 32. ibid.

91. An ingrediētes Monialium Monasteria cum licentias, si tamen, finito ministerio multo spacio ibi morenur ob malum finem, non solum peccent mortaliter, sed etiam incurvant excommunicationem latam à Gregorio XIII. Et an in supra dicto motu proprio, & prohibitione Concilij Tridentini sell.2.c.5.de Regulari comprehendantur Reges, Reginæ, & Cardinales? Et an Religiosi habentes privilegium absolvendi a casibus Summo Pontificis reservatis, possint absolvere ab his excommunicatione? Et an instantes nondum dolis capaces possint in Monasteria Monialium admitti, nec sint inclusi in prohibitions Gregorij XIII. & Concilij Tridentini? Et notatur, quod Confessarius potest intrare Clausuram, non solum quando Regulari conficeri precipit, sed etiam quoniam infirma dixerit se indigere Sacramenta Penitentia, vel Praealatus in aliquo casu electionis Abbatissæ seu Priorissæ. Ex p.3. tr.2. ref.67.p.63.

92. An inrantes cum licentia Monasteria Monialium, se finito negotio ibi notabiliter commorenur incidenti in censuras? Ex p.4.tr.4.& Misc. ref.90. ibid.

93. An licentia ingrediendi Monasteria Monialium debet esse in scriptis, etiam quod foris conscientia? Ex p.3. tr.2. ref.129. ibid.

94. An cessante excommunicatione Papali, cesset etiam Episcopalis? Ex p.5.tr.9.ref.70.p.64.

95. An Episcopi possint excommunicare Inquisidores, & e contra Inquisidores Episcopos? Ex p.5.tr.9.ref.51.p.64.

96. An contra incendiarios sit laja aliqua censura? Et an sufficientia, sit dicta denunciatio sit Editio generali, vel an ab Episcopo sint excommunicandi; & si postea denunciatur tunc talis excommunicatione sit Papæ reservata? Et difficultas adhuc superest, an Episcopi teneantur sub aliqua pena contra incendiarios excommunicationem ferre? Ex p.9. tr.8.& Misc.3.ref.10.ibld.

97. An Episcopus possit excommunicare subditum committem delictum in Monasterio Regularium existente in sua Diœcesi? Et an Religiosi ubique territorum possint a suis Superioribus ligati censuris, sive annexis statuto perpetuo sive precepto? Ex p.5.tr.9.ref.66.p.65.

98. An Episcopus possit citare subditum suum existentem in aliena Diœcesi? Et Episcopus possit iurisdictionem contentiousam exercere extra Diœcesim, quando causa cognitio non vertitur, & effectus conseruit in suam Diœcesis? Et negatur posse Episcopum sententiam excommunicationis ferre contra subditum suum existentem tamen in alieno territorio, etiam pro delicto commisso in suo territorio. Et quid

Index Tractatum,

- dicendum est, quando ad sit prærogativum, vel per consuetudinem; an posse in alieno territorio suos subditos citare, & in eos iurisdictionem exercere? Et si Prelati Regulares respectu suorum subditorum Regularium censeantur habere eorum mundum pro territorio, ita ut possint exercere iurisdictionem, & capere suos subditos in quocunque territorio sunt etiam non implerato brachio iudicis secularis, vel Episcopi? Et an hoc tacum habeat, ubi Prelati Regulares iurisdictionem cum territorio habeant? Ex p. 5. tr. 9. ref. 34. ibid.
102. An subditus incurvare excommunicationem latam per Statutum in Diœcesi, contra illud agant extra Diœcesim, vel intra Diœcesim in loco exemplo existentes? Sed major difficultas est, quando censura lata est per sententiam. Et quid est dicendum, si delictum subditus perpetratur in Diœcesi; an in tali casu possit illam excommunicare, etiam extra Diœcesim commoretur? Et an pro delicto extra territoriorum commissio, si ad suum Diœcesim redeat, possit Episcopus subditum punire? Et inferetur, quod non potest Episcopus precipere Clerico peregrinatio sub persona suspensione, ne ludat, nec arma prohibita ferat, nec diuinum sacramentum, & similia in aliena Diœcesi. Ex p. 3. tr. 5. & Msc. 1. ref. 74. p. 67.
103. An delinqüentes extra territoriorum possint ligari lege, & Statuto? Et que differentia inveniatur in excommunicationem latam per sententiam, vel per modum Statuti? Et an qui contrahit censuram homicidio, & stupro impunitam, si existens in suo territorio occideret existentem in alieno, & si decepit in territorio virginem, & exirabit à territorio, & in alieno violarit? Ex p. 3. tract. 6. & Msc. 2. ref. 78. pag. 68.
104. An Episcopus possit excommunicare subditum existentem in alieno territorio, quando censura est annexa precepto sive generali, sive speciali? Et an si censura lata, sit per modum sententia sive particularis, sive generalis, liget proprios subditos extra proprium territorium peccantes? Et quid si censura sit pro crimen, & ratione delicti committi in proprio territorio, & Episcopatu? Ex p. 5. tr. 9. ref. 32. ibid.
105. An subditus Episcopi in alieno territorio ligetur censura annexa precepto, sive generali, sive speciali sui Episcopi? Et quid, si censura sit pro crimen, & ratione delicti committi in proprio Episcopatu? Et an si delictum sit inchoatum in proprio territorio, & consummatum in alieno, subditus incurvat censuram Statuti generalis sui Episcopi? Et si aliquis committat aliquid delictum in loco exemplo intra proprium territorium Episcopi, an Episcopus possit cum censura ligare? Ex p. 5. tr. 9. ref. 37. p. 69.
106. An si delictum inchoatum sit in proprio territorio, & consummatum in alieno, tunc subditus incurvat censuram Statuti generalis sui Episcopi? Et an Episcopus per Statutum possit prohibere sub censura, ne Sacerdos subditus in aliena Diœcesi celebret, & similia? Ex p. 5. tr. 9. ref. 33. pag. 70.
107. An Episcopus exsiliens extra suum Diœcesim possit excommunicare suum subditum, si res adeo manifesta sit, ut non requirat cognitionem cano? Ex p. 5. tr. 9. ref. 35. ibid.
108. An ratione delicti possit Episcopus excommunicare subditum alienum? Vbi etiam invenies aliud pulchrum dubium, nempe, an si Episcopus Panormitanus ferat excommunicationem contra scientes, quisnam fecerit tale sententiam, & non manifestantes; si Petrus, v. g. originarius Diœcesis Montis Regalis, pereveriat ad Civitatem Panormi post latam hanc sententiam, & ibi acquirat domicilium, & cognoscat furem, & non manifestetur, an ligabur sententia? Ex quo inferior, quod censura lata ab Episcopo per diam sententia generalis non ligat, nisi subditos ratione persona, & domicilii, non autem eos, qui subditi non sunt, etiam in eius territorium existant. Ex p. 5. tract. 9. ref. 36. pag. 71.
109. An per præceptum obligentur censuris locorum generali sententia, aut Statuto Decretis? Et ideo excommunicatio latet contra eos, qui scimus aliquod factum, seu delictum esse commissum, non ligat transientes adores, & perigrinos. Ex p. 3. tr. 5. & Msc. 1. ref. 73. ibid.
110. An Collegium, vel Communitas possit excommunicare? Et quid est dicendum, si quilibet sigillatus excommunicetur; etiamque omnes eius Collegi excommunicentur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 38. ibid.
111. An puer statim post usum rationis teneantur censuram, & penitentiam? Et difficultas est, si censura lata à iure? Et an puer impubes occidens aliquem incurvat, & contradicit irregulatatem? Et an puer, si in ea ante annos rationis deceperit, possit sepliri in loco interdicto? Ex p. 3. tr. 6. & Msc. 2. ref. 88. p. 72.
112. An impubes incurvat excommunicationem laicorum, ab Episcopo contra non observantes præceptum auctiua Confessionis, vel Communis in Pascham? Ex p. 4. tr. 4. & Msc. 2. ref. 207. ibid.
113. An pueri ante annos pubertatis incident in excommunicationem latam tam à iure, quam ab homine? Et aetate monitorij teneantur impubes revelare? Ex p. 5. tr. 9. ref. 46. ibid.
114. An excommunicatus possit esse Tabellie, & eius causa sit valida? Et an supradictus Tabellio peccatum nominiter exercens manus suum Tabellionis quantumcumque alii requiratur, si sit excommunicatus non tolerans? Si se ingrat? Toleratus vero non peccet, si respiciuntur alii? Ex p. 5. tr. 9. ref. 12. p. 73.
115. An excommunicatus possit esse testis, & eius testimonium sit validum? Queritur etiam, quodnam pacem committat, si excommunicatus sit testis in iudicio, sed extra? Et an supradicti excommunicati possint effici in causa matrimonij, ut & etiam in causa heretici? Ex p. 5. tr. 9. ref. 113. ibid.
116. An excommunicatus possit esse Advocati, aut Promotor? Et an matrimonium contradictione per Procurarem excommunicatum sit validum? Ex p. 5. tr. 9. ref. 114. pag. 74.
117. An excommunicatus possit esse Tutor, vel Conservator? Ex p. 5. tr. 9. ref. 115. ibid.
118. An excommunicatus possit esse actor in iudicio? Et an sit peccatum mortale ex obiecto? Et excommunicatus sit suum petat in iudicio? Ex p. 5. tr. 9. ref. 10. ibid.
119. An excommunicatus vitandum possit petere a suo doltore suum creditum, & is ad id retenetur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 150. p. 75.
120. An excommunicatus possit in iudicio respondere pro scriptum, vel cogatur respondere per Procuratorem? Ex p. 5. tr. 9. ref. 111. ibid.
121. An excommunicatus possit testari, & si aliqui inficiunt aliquem excommunicatum pro heretice, testificemur sit validum? Et an in supradicto casu omnes conculentes ad testamentum peccent? Ex p. 5. tr. 9. ref. 129. ibid.
122. An excommunicatus vitandum possit validam, non solum in favorem contractum, sed etiam in favorem ipsius excommunicati? Et quid, si talis sit excommunicatus pro heretice, & propter iniuriam fratrem Cardinalem? Et inferior excommunicatus vitandum heredem infrauenit posse. Et sequitur contractum initio cum excommunicato vitando esse validam, non solum in favorem contractum, sed etiam in favorem ipsius excommunicati. Et hinc sit validam esse venditionem, emptionem, donationem, & donationem tam ab excommunicato, ipsi excommunicato fratelli. Et quid de predictis contractibus fratelli à Prelato excommunicato Tute, Curante, & similibus? Ex part. 11. tract. 4. & Msc. 4. ref. 60. pag. 76.
123. An validi sint contractus, qui cum excommunicatis sunt? Ex p. 5. tr. 9. ref. 128. p. 77.
124. An non restituere ex opinione probabili, si condemnatur à iudice restituere sub excommunicationem, illam incurvat? Et quid est dicendum, quando opinio in favorem rei excommunicati est probabilis? Ex part. 12. tract. 3.

& Resolutionum.

- tractari 9. resolutione 72. ibidem.
12. An excommunicatio lata contra aliquos, quorum unususque tamen minimam quantitatem furatus est, sit valide? Et an in tali casu, si unusquisque non restituat suam partem quamvis minimam, an peccet mortaliter, & ex eo incurrat in predictam excommunicationem? Ex p. 5. tr. 9. ref. 34. p. 78.
13. An deinceps parvitas materiae in excommunicatione passa contra extrahentes libros à Bibliotheca communis? Et quid si dicendum est, si aliquis extraheret extra Bibliothecam librum magni valoris per tres, et quartus passus, an exoneretur ab excommunicatione ratione parvitas materiae? Et an possit intra dictum spatium permanendo illum permanentem tempus legere? Ex p. 10. tract. 11. & Misc. 1. ref. 29. ibid.
14. An que non incidat in excommunicationem ratione parvitas materiae? Idem dicendum est de casibus reservationis sive modicis rei subtractione in Ecclesia excusa mortalitate etiam a reparatione. Et extra alios caus pro collegiis cum Monialibus tandem queritur, ut tempus dicatur breve, ut cum illis colloquentes non incidant in excommunicationem? Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref. 69. ibid.
15. Debet utrum excommunicationem contraxerit, censendus sit excommunicatus? Et idem dicendum est in dubio de suspensione, & interdicto. Et dubius de alterius excommunicatione, & denunciatione, an debeat illum vivente? Et quid dicendum est, quando excommunicatione est conditionalis, & dubium est an condito fuerit impleta? Ex p. 4. tr. 3. ref. 35. p. 79.
16. Dubius an confitam incurrit, quid facere debeat? Et quid in simili de irregularitate? Ex p. 5. tract. 9. ref. 44. ibid.
17. An excommunicatus aliquando possit recipere Sacramenta sine peccato? Ex p. 5. tr. 9. ref. 81. ibid.
18. An extra casus predictos in preterita Resolutione, si non licet, saltem valide excommunicatus recipiat Sacramenta? Et quid saltem de Sacramento Poenitentia? Et an ipsi iure penam incurvant, qui excommunicatis vitandis Sacramentum ministrant? Ex part. 5. tract. 9. ref. 82. ibid.
19. An excommunicatus non audiendo Missam peccet contra Ecclesie praeceptum, si sit negligens in obtinenda solutio excommunicationis? Et an excommunicatus qui per annum non audierit Missam in diebus festis, si possit, per auctoritatem excommunicationis confitetur, tenetur se accusare, quod peccaverit tories contra praeceptum audiendi Missam? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. ref. 57. pag. 80.
20. An si excommunicatus negligens sit in procuranda absolutione excommunicationis, peccet contra Ecclesiasitione praeceptum de audienda Missa, annua confessione, & communione? Ex p. 5. tr. 9. ref. 88. ibid.
21. An excommunicatus cum alio legens privatè Horas Canonicas, vel Officium B. Virginis, &c. peccet? Idem dicendum est derelictio cum excommunicato. Ex p. 5. tr. 9. ref. 89. p. 81.
22. An excommunicatus possit uti aqua benedicta? Ex p. 5. tr. 9. ref. 90. ibid.
23. An excommunicati possint ingredi Ecclesiam? Et an possit ibi orare, etiam si alii fideles in Ecclesia privatim orent, dommodo separatis illi orent? Et an excommunicatus in eadem Ecclesia cum aliis in communi posse audire concionem? Et quid est dicendum, si excommunicatus Ecclesiam ingrediatur, quo tempore celebrantur huius divina officia; non quidem ut interfici illis, sed ut transfor Ecclesiam ob commoditatem itineris, etiam si transienda causa fuerit, & privata oratione ore? Ex p. 5. ref. 91. ibid.
24. An qui dubitat se esse excommunicatum, possit audiendi Missam? Et an similiter licet at aliis, similis dubio existent, cum eo communicare? Ex p. 4. tract. 3. ref. 66. p. 82.
135. An excommunicatus incurrat aliquam penam, si Missa, aut divinis officiis assistat? Et an aliquam penam incurvant admittentes excommunicatos ad divina officia? Ex p. 5. tr. 9. ref. 95. ibid.
136. Quid facere debeat Sacerdos, si excommunicatus denunciatus intret in Ecclesiam dum Missa celebratur? Et an sit omittenda Missa post incipitum Canonicum, si consecratio non sit facta? Et notatur prohiberi, ne quis simul cum excommunicato audiat Missam eamdem. Sed prius excommunicationem minorem poterit excusari a mortali, si careat inductione, & cooperatione, & fiat absque contemptu & scandalo. Ex part. 5. tract. 9. ref. 92. ibid.
137. An pro excommunicatis toleratis licet publice orare & Sacrificia offerre? Et si excommunicatus toleratus petit pro se offerri suffragia communis, an peccet? Ex p. 5. tr. 9. ref. 74. ibid.
138. An licet offerre suffragia Ecclesie pro excommunicatis non toleratis si per contritionem insufficiuntur, ante obtentam absolutionem? Et an licet applicare communia suffragia Ecclesie ei, cuius excommunicatione est occulta, mortuus est in gratia? Ex p. 5. tr. 9. ref. 75. p. 83.
139. An pro excommunicato iam per contritionem iustificato licet applicare Sacramentum Missae ante obtentam absolutionem? Ex p. 5. tr. 9. ref. 76. ibid.
140. An licet privatim orationes, & bona opera pro excommunicatis offerre? Sed difficultas est, an Sacerdos possit orare pro excommunicatis in Memento Missæ, etiam si sunt denunciati? Et circa orationes privatim pro excommunicatis ali etiam eas notantur, inferuntur, & explanantur. Ex p. 5. tr. 9. ref. 77. p. 84.
141. An declaratus per Cedulones incurrit in aliquam excommunicationem, si intra terminum appellavit possit liberare cum omnibus communicare? Idem est de recusatione indicis excommunicantis. Et notatur appellationem legitimam, id est, ex rationabili causa factam, an equum index absolute ferat excommunicationem ipso facto ob peccatum factum impedit excommunicationis maioris incursum? Ex p. 5. tr. 9. ref. 30. p. 85.
142. An quis legendi inscriptionem, seu Titulum libri alii cuius Heretici incidat in censuram Bulla Cœsar. Et quid, si legalis indicem, preludia, operis intentionem, & epistolam ad Lectorem, & his familia, & an in hoc deum parvitas materiae? Et quid est dicendum de legentibus unam epistolam hominis hereticorum, heresim continentem? Et notatur non ligari haec censura legentem, reincidentem, aut impimentem epistolam, aut concionem, aut aliam papam Hereticorum solutam, & non in tractatus, aut formam concinnatam. Et an si heres una, vel altera, quae coniubatur in libro penitus incenitatur abrasta, aut ea folia detracta, dicendum sit ex eius lectione non corrumpi excommunicationem? Et an ex pluribus eiusdem operis voluminibus possit legi, in quo heres non reperitur? Et an si liber unius voluminis in duo redigatur, alter illorum, in quo heres non sit, legi possit? Ex p. 10. tr. 12. & Misc. 2. ref. 48. alias 47. ibid.
143. An ad evitandum excommunicatum sufficiat tantum, ut sit per publicam sententiam damnatus de aliquo Crimen, cui certum est esse annexam excommunicationem ut v.g. de Hereticis, Schismatis, Apostatis, Symoniatis, &c. vel necessarium sit, ut specialiter, & expresse denunciata sit excommunicatione? Ex part. 5. tract. 9. resolut. 62. p. 86.
144. An licitem sit communicare cum Heretico, in quem lata est sententia cum hereticum declarans, vel necessarium sit, ut publice, & nominatim, atque expresse denunciatur excommunicatus? Et doctrina huius questionis est applicanda omnibus delictis secundum ferentibus excommunicationem. Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. ref. 97. ibid.
145. An nominatum denunciatum, vel publicum Clericorum percussorem in uno loco teneat vitare in alio ubi delictum est occulatum? Ex p. 5. tr. 9. ref. 134. p. 87

Index Tractatum,

146. An quis possit resulare excommunicatum non toleratum, vel respondere eius Charis? Ex p.5. tr.9. ref. 116. ibid.
147. An in communicatione cum excommunicato non toleratio detur paenitentiae materia? Et quid in Divinis, & Sacra? Et quid si communicetur in crimen crimino, vel in aliis casibus, in quibus fideles communicando cum excommunicato incurrit maiorem excommunicationem? Et tamen si excommunicatus indicet peccatum mortaliter? Et quid, si unum iustum testem recipiat, vel quid simile? Et quid, si aliqui legunt officium divinum cum excommunicato? Et an excommunicatus agens in indicio regulariter loquendo non peccat mortaliter, ratione paenitentiae materiae, & sequens sapientia agat? Et tandem queritur, an lavari interdum cum Iudeo in balneo non manquam excipere, vel excepti in convivio, & alia huius generis rarius effecta sunt tantum peccatum veniale ob materia levitatem? Ex p.5. tr.5. ref.2.1. ibid.
148. An licet si communicare cum excommunicato tolerare, si non est excommunicatus non solum in humana, sed etiam in sacramentis, & in quibuscumque aliis divinis? Ex part.5. tract.9. resolut. 117. pagina 88.
149. An communicatio in humanis, & civilibus cum nominativis excommunicato, vel denunciato si peccatum mortale? Et an communicans cum predicto excommunicato nominatus propter peccatum veniale incurrit etiam excommunicationem minorem? Et an detur aliquis casus, in quo incurrit etiam excommunicationem maiorem? Ex p.5. tr.9. ref.2. ibid.
150. An communicare cum excommunicato non tolerato in rebus politicis & civilibus si tantum peccatum veniale? Sed difficultas est, an extra predictas causas in hoc verisu inclusas, utile, lex, humile, res ignorata, necesse, si quis communicet cum excommunicato denunciato in civilibus, peccat mortaliter? Ex p.7. tract.11. & Misc.2. ref. 47. p.89.
151. An licet communicare cum excommunicato in diversa mensa? Idem est de lecto. Et an prohibetur hec communicatio etiam in diversis mensis, facto convivio in eadem domo, & eodem tempore per modum unius? Et quid, si in predicto casu mensa sit in diversis cubiculis? Ex p.5. tr.9. ref.121. ibid.
152. An sponsus excommunicatus possit communicare cum sponsa? Et distinguatur inter sponsos de futuro, & de presenti? Ex p.5. tract.9. ref.126. p.90.
153. An uxor licet communicare cum marito excommunicato? Et quid, quando excommunicatio est causa matrimonii? Alij casus excipiuntur in textu huius Resolutionis in quibus viror non potest uti communicatione viri excommunicati. Et difficultas adhuc supereft, an si mulier scienter contraheret matrimonium cum excommunicato, possit cum illo communicare? Ex part.5. tract.9. ref.122. ibid.
154. An maritus possit communicare cum uxore excommunicata? Idem est, si contigerit utrumque esse excommunicatum. Et si maritus neglexerit uxorem corrumpere de contumacia, ob quam excommunicata est, an peccet? Ex p.5. tract.9. ref.123. p.91.
155. An nepotes, pranepotes, nura, gener, sacer, priuignus, priuigna, spurius, & pupilli comprehendantur nomine filiorum, ita ut possint cum excommunicato communicare? Idem est dicendum de pupillo respectu Tutoris. Et consequenter etiam nomine Parvis intelliguntur avus, abavus &c. Ex p.5. tr.9. ref.119. ibid.
156. An filii etiam emancipati naturales & adoptivi cum pare excommunicato possint communicare? Ex p.5. tr.9. ref.118. p.92.
157. An pater possit communicare cum filio excommunicato? Idem dubium est de servo. Et docetur excommunicatum incurtere parentes communicantes cum filia excommunicata, eo quod post professionem matrimonium duxerat. Et quid, si censor incusse est a patre, filio, &c. ob ob. mea heresis, si insit periculum inflectionis? Et inferme, quod si filius parvis Parochus sit non licet ei Sacra missa, nec coram eo dicenda facere. Ex p.5. tract.9. ref. 120. ibid.
158. An servi possint communicare cum Domino excommunicatione? Sed difficultas est, quando servus non praefatu, sed fuit posterior excommunicatione; quod idem dicendum est de famulis, aut etiam operariis. Et an exor, filii, servus, & supradictae persone possint communicare cum marito, patre, & domino, excommunicato, etiam in Sacra. Ex p.5. tr.9. ref.124. ibid.
159. An servi eiusdem domini, quando utrus illorum est excommunicatus, possint alij cum illo communicare? Evidentib. dubium est de filiis respectu alterius filii. Et an Domus possit communicare cum servis excommunicatis? Ex p.5. tr.9. ref.125. p.93.
160. An testes de iure privilegiari teneantur revelare omnem occultum sui coniuncti, si non adfert alij testes propter excommunicationem latam in aliquo monitri? Ex p.3. tr.5. & Misc.1. ref.63. ibid.
161. An testes privilegiati de iure teneantur ex vi monitori revealare crimen sui coniuncti, etiam si non adfert alij testes? Idem est de coniunctissimo amico & de beneficium plene insigni. Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et an filius spiritualiter minoris teneatur detegere patrem spiritualem? Et quid, casus sint pertinentes ad Tribunal S. Inquisitionis? Et planatur, qui sunt dicti privilegia? Ex part.5.1. & Misc.1. ref.67. ibid.
162. An consanguinei usque ad quartum gradum teneantur testificari vigore Edictorum? Si non sicut alij, qui denunciat, teneantur? Et an nomine consanguinitatis constitutum coniunctus ipsa? Et an hoc intelligatur tam in causis criminalibus, quam in civilibus? Et quid non sicut in causis baboris, sed etiam in aliis delictis pertinentibus ad Tribunal S. Inquisitionis? Ex p.3. tract.7. & Misc.1. ref.68. ibid.
163. An non revelantes ex vi monitori teneantur restituere damnum inde sequuntur? V.g. quod teneantur denunciat, si non denunciat, non solum incurrit excommunicationem, sed insuper teneantur restituere damnificis? Et an testes vocatis a iudice ad testificandum, immuno precepto, si fugiat, teneantur restituere dannum inde sequuntur? Ex p.5. tract.13. & Misc.1. ref.68. p.95.
164. An ex vi monitori quis teneatur restituere forum demelicum factum a filio familias? Et quid de famulis, aliis sociis, sicut filiorum? Ex p.5. tract.13. & Misc.1. ref.69. ibid.
165. Quando quis virtute aliquius monitori teneatur restituere scripturas? Et tota doctrina huius Resolutionis? Et alibi notanda pro circumstantiis, que in predicto casu contingere possunt. Ex p.9. tract.9. & Misc.4. ref.49. alias 48. ibid.
166. An presentatione facta a Parroco laico excommunicato non tolerato sit valida? Et quid, si presentatione facta a Parroco Ecclesiastico excommunicato? Et an supradicta presentatione facta a laico sit ita valida, ut tenatur Episcopus can admittere? Et an quod hoc idem dicendum sit etiam si Parroco sit excommunicatus toleratus? Ex p.5. tract.9. ref.105. p.97.
167. Quam paenam incurvant conferentes beneficiis excommunicato? Ex p.5. tr.9. ref.107. p.98.
168. An electio ad beneficium excommunicati excommunicationis minoris sit irridenda, si Electores ilam ignoraverint? Et an eligentes scienter excommunicationem excommunicatione minori, sicut privatim voce? Ex p.5. tract.9. ref.132. ibid.
169. An collatio beneficii facta excommunicato tolerante sit valida? Et quid, si ipse suam excommunicationem habet, vel bona fide beneficium accepit in excommunicatione, & si postea re cognita, teneat illud reliquaque

& Resolutionum.

De Absolutione Excommunicationis.

pag. 106.

181. **A**N Pontifex possit aliquem absolvere à censuris solo interiori? Et aliquid primo supponitur pro solutione predicta questione. Et docetur, quod in foro conscientie in Sacramento, vel extra non debet absolvens verberare excommunicatum, nec cum Psalmis & precibus illum absolvere, sed &c. Ex p. 11. tr. 3. & Misc. 3. ref. 36. ibid.
182. De effectu excommunicationis minoris, & de eius absolutione. Et an excommunicatus excommunicatione minori, licet valide administraret Sacramenta, peccet tamen in eius administratione? Et an simplex Sacerdos non approbatus ab ordinario possit absolvere ab excommunicatione minori, quoniam sic excommunicatus habebat peccatum mortale? Et quid, quoniam supra dicta excommunicatione incursa sit ob peccatum mortale? Et an ex delegatione non solum simplex Sacerdos, sed etiam Diaconus, aut quilibet clericus possit à minori excommunicatione absolvere? Et an si excommunicatus excommunicatione minori celebraret, vel recipiat aliquid Sacramentum incurrit irregularitatem, vel maiorem excommunicationem? Et naturam electionem passivam eius, qui est irritius excommunicatione minori, non esse irritam, sed irritandam. Ex part. 5. tract. 9. ref. 3. ibid.
183. An absolutione excommunicationis valeat, si dicatur Absolve te, non addendo ab excommunicatione, vel suspensione? Et quid, si absolutione detur invito, vel detur non potenti, ut fieri solet in confessione ante absolutionem sacramentalē à peccatis, etiam quando paenitentis nihil cogitat de absolutione à censuris? Et in §. ult. huius Reformationis aliqua alia valde notanda discutuntur pro absolutione excommunicationis, & eius forma. Ex p. 5. tract. 9. resolut. 3. p. 107.
184. An sit peccatum mortale relinquere ceremonias in absolutione excommunicationis? Et in quo sensu intelligatur iuramentum, quod exigitur ab excommunicato? Ex p. 5. tr. 9. ref. 23. ibid.
185. An iuramentum de parendo, &c. prestandum sit semper in absolutione excommunicationis maioris, & si omitatur, quando debet prestari, an absolutione sit nulla? Ex p. 5. tr. 9. ref. 68. p. 108.
186. An excommunicatus, si non possit satisfacere, debeat sicut Confessario praefare cautionem iuraziam? Et aut ille processus satisfactionis, & cautionis pignoratitiae, & iuratoria intelligentia sit pro foro exteriori; nam in foro paenitentiali, deficiente possibiliitate paenitentis, proposum eius sumum tantum valeat? Ex p. 2. tr. 16. & Misc. 2. ref. 42. alias 44. ibid.
187. An excommunicatus, ut absolvatur, sufficiat dare fiduciosioram cautionem, si non possit dare pignoratiam? Et qui incurrit excommunicationem eo quod, cum poruit, non solvit decimas, si postea sit impotens, si possit absoluiri per Bullam cum cautione, non obstante Concilio Tridentino, scilicet c. 12. de Reformatio, dicens talen non esse absolvendum nisi plena restitutio subsequatur? Ex p. 5. tr. 9. ref. 39. ibid.
188. An paenitentis oblitus censure exigentis satisfactionem, remaneat absolutionis per generalē absolutionem collata ad Confessario potestatem habente? Et an paenitentis in Confessione etiam extra Iubileum facta, si nullam faciat mentionem censurarum, remaneat absolutus ab illis, quorum sit inculpabiliter oblitus, etiam si Superior Confessarius non habuerit expressam intentionem ab his absolvendi? Et difficultas est, an talis paenitentis remaneat absolutus ab his, quas culpabiliter non expreserit, quoties absolutione sit collata ab habente potestatem ordinariam? Ex part. 7. tract. 10. & Misc. 1. resol. 12. ibid.

Index Tractatum,

189. An licet absolvatur quis ab excommunicatione invititus, licet non velit desistere a contumacia, & a peccato properet, quod fuit excommunicatus? Et an hoc intelligatur tantum de absolutione ab homine, non autem de absolutione à iure? Et ag per Bullam Crucis, Jubileum, vel alius privilegium concessum in favorem panitem non possit absolvere invititus ab excommunicatione; secus si privilegium sit concessum in favorem Confessarii, ut si sit Religiosus, &c. Ex p.5,tr.9.ref.10.p.109.
190. An absolutio ab excommunicatione data sub conditione in futurum, valde conferatur? Ex p.5,tract.9, ref.14, ibid.
191. An ut absolutus ab excommunicatione ad reincidiam in eam reincidat, si necessaria nova culpa? Et an qui potest absolvere, possit etiam ad reincidiam, quamvis excommunicare non possit? Ex p.5, tract.9, ref.5, pag.110.
192. An si pars dilatet tempus absolutionis ad reincidiam a iudice facte, incurritur, elapsu tempore excommunicatione, si etiam si aliam excommunicationem ferre? Ex p.5, tr.9, ref.22, p.111.
193. An ab excommunicatione lata ab homine generaliter, quando non reservatur, possit absolvere Parochus, seu alius Confessarius, qui potest ab excommunicatione à iure lata non reservata? Ex p.5, tr.9, ref.4, ibid.
194. Qui nam posse absolvere à censura iuris nemini reservata? Idem est de censura permanente, & imposta per modum statuti. Et an absolutio excommunicationis maioris impendi possit extra confessionem sacramentalem tam ab Episcopo, quam à Parocho, aut Confessario ordinario? Ex p.5, tr.9, ref.5, p.112.
195. An Episcopus possit absolvere à censibus reservatis Pape, existente impedimento illius aedificiūtatem, ut censante impedimento, teneatur adire saltem per Procuratorem sub pena reincidens; quam obligationem tenetur illi iniungere, si non sit impedimentum pueritie, qua adhuc cessante adire non tenetur? Et an, qui impediti sunt si adire queant Nuntium, aut Legatum Pontificis, possint absolvi ab Episcopo? Et docetur, quod si impedimentum nequeat Episcopum adire, possit cum prædicto onere a Parocho absolvi, eoque deficiente ab alio Confessario. Et in texu huius Resolutionis apponuntur impedimenta, qua excusare possunt excommunicationem à curia ad Papam. Et an si impedimentum sit brevis temporis, tunc non possit ab excommunicatione Papa reservata Episcopus absolvere? Et quid, si ignoratur quandiu duraturum esset impedimentum? Ex p.11, tr.8, & Misc.8, ref.1, ibid.
196. Qui faciat possit absolvitur ab excommunicatione maiori lata à iure, & reservata? Et an etiam Episcopus possit absolvitur ab excommunicatione reservata Pape, quando delictum est occultum, vel quando excommunicatione est publica, sed excommunicatus non potest recurrere ad Papam? Et in corpore huius Resolutionis explanantur impedimenta, cum quibus excommunicatus excusat, ut recurrere ad Papam pro absolutione reservata. Et tandem queritur an excommunicatus impeditus ex supra dictis causis, & impedimentis, si non possit adire Papam pro absolutione, teneatur adire Legatum, vel alium habentem privilegium Pape, vel ab Episcopo absolvitur, & si nec Episcopum adire possit, Parochum, eoque deficiente, qui vis Confessarius approbat eum absolvitur possit? Et an, qui absolutus est ab Episcopo, teneatur postea, cessante impedimento, se presentare Pontifici per se, vel Procuratorem? Ex p.5, tr.9, ref.6, p.113.
197. An excommunicatus, si non potest propter impedimentum Papam adire, teneatur impeetrare absolutionem per Epistolam, aut Procuratorem, vel possit absolvitur ab Episcopo? Sed magis difficultas est in tali casu, an excommunicatus possit absolvitur ab Episcopo, si potest adire Nuntium Summi Pontificis vel alium habentem privilegium Pape? Ex p.4, tr.4, & Misc.ref.58, p.114.
198. An Episcopus reservando absolutionem alicuius ex-
- communicationis Summo Pontifici possit, hoc non obstante, Metropolitanus in causa sibi permisso cum eligibili in texu huius Resolutionis addecurtur aliqui causa exemplum supra dicta questionis. Ex p.3, tr.4, ref.1, alias 158, ibid.
199. An excommunicatus ab uno Episcopo possit absolvitur etiam mutaverit domicilium; vel si ab invito ab Episcopo, cui tunc subditus est? Ex p.5, tract.9, ref.5, pag.115.
200. An qui dum versabatur in alieno Episcopatu fuit excommunicatus, sediens in parium possit absolvitur propter Episcopo? Idem dicendum est, si ita versans in alieno Episcopatu fuit in aliqua causa citatus coram illo Episcopo, in qua causa contingat illum excommunicari. Ex p.5, tr.9, ref.9, ibid.
201. An absolutus a censibus reservatis in articulo mortis convalesceret, teneatur accedere ad Superiori? Et si queritur, an per Indulgientias non compensetur, ut tollatur obligatio adimplendi satisfactionem sacramentorum, ita ut paenitentia eximatur a debito eam exquendatur? Et si paenitentia imponatur non solum in satisfactione, cum etiam in medicinam, & remedium? Ex p.9, ref.4, Mise.1, ref.35, alias 36, ibid.
202. An absolutus tempore mortis ab excommunicatione, elapsu morbo, teneatur, quem primum poterit se potare Superiori, alioquin reincidat in eandem excommunicationem, sicut erat prius? Et in dicto casu an resumatur obligatio, ut absolvatur? Et angustia articulo mortis fuit absolvitur a censura reservata, aut Episcopo vel alicius Bulla, Jubilei, aut Privilegio, vel a delegatis predicatorum, non teneatur se prefundere, immo etiam satisfaceret, quod est valde notandum, non comparendi, si coram Confessario facultatem habet in privilegio absolvendi extra mortis articulum, se potest tare? Ex p.5, tr.14, & Misc.2, ref.59, p.116.
203. An absolutus a censibus tempore mortis, potest personaliter presentare Superiori, vel sufficiat, si per Procuratorem se presentet? Et quid, si confiratur, ut præcussione Clerici? Et an, qui modo reincidit in eandem censuram, quia non se presentavit Superiori, si adbutandus ex eo quod ante absolutionem ejus vivit? Ex p.8, tr.7, & Mise, ref.66, p.117.
204. Quomodo simplex Sacerdos absolvat moribundum ab excommunicatione maior? Et doctrina huius Resolutionis est valde notanda, & in promptu tenenda ab omnibus Sacerdotibus & Confessariis pro prædicta causa questionis, & absolutionis danda in articulo mortis. Et tenuetur queritur, an in articulo mortis simplex Sacerdos possit absolvitur, etiam ab irregularitate, qua contrahitur ut patet? Et notatur, quod potest ita urgere necessaria in articulo mortis, ut sufficiat unico verbo dicitur Absolucionis, intendendo absolvitur prius a censuris, & postea a peccatis. Ex p.5, tr.3, ref.67, ibid.
205. A quibus censibus possit simplex Sacerdos absolvendi articulo mortis? Et quid, si adiut Sacerdos, qui ait a posse & haberet iurisdictionem in censuram? Ex p.7, tract.10, Mise.1, ref.11, p.118.
206. An in articulo mortis possit Confessarius absolvendi omni excommunicatione? Sed difficultas est, in articulo mortis possit simplex Sacerdos absolvendi excommunicatione, praesente Parocho, aut approbatore? Erat in predicto casu simplex Sacerdos possit absolvendi moribundum etiam si posset per Confessarium, vel per literas remittendi ad Superiorem? Et notatur nullum in prædicti ponendam esse discrimen inter articulum, & periculum mortis, quod cum attinet ad hanc absolutionem, sed tamen excludit periculum in ludo bastiarum, sive eorum agitatione & similibus? Ex part.5, tract.9, ref.67, ibid.
207. An occiditur in articulo mortis aliquis alio prædicto figurae contritionis possit absolvitur à censuris? Et an in simplici Sacerdos possit absolvetur à sola censura in articulo mortis, necessarium sit, quod paenitentis præmisserit aliquod figurae contritionis?

& Resolutionum.

contritionis? Ex p.7. tract. 10. & Misc. i. ref. 10. p. 119.
118. An notorius excommunicatus in articulo mortis possit
falem absolvere a censuris si submutescens nullum signum
contritionis ostendit? Et quid, si constaret evidenter egrum
procurum usus rationis omnino impotenterem in talem
fatum incidisse? Et an in supra dicto casu possit erian
lucum talem absolutionem moribundo concedere? Et ali-
qua alia adducuntur que contingere possant in supradic-
ta causa. Ex part. 9. tract. 7. & Miscel. 2. ref. 13.
ibid.

209. Quid faciendum sit cum excommunicato qui tempore
quatuor dedit signa contritionis, sed non fuit absolvitus? Et
quoniam est excommunicatus, & si non constat mori-
tum esse in peccato mortali, an possit Prelatus cum ab-
solvere a censura, ut in Ecclesia sepeliatur, si non dedit
signa contritionis; vel possit post eius mortem sicut Bul-
la, si illam amica mortuis non habebat & per eam cum
absolvere ab excommunicatione? Ex part. 5. tract. 9. ref.
14. ibid.

210. An non solum Clericus, sed etiam laicus possit in ar-
ticulo mortis a censuris absolvere? Idem dicendum est
deinde. Et si aliquis ita fuit absolvitus a laico in
articulo mortis an heredes debent postulare absolu-
tionem ab eo, qui potest absolvire, ut detur ei defuncto
Ecclesiastica sepultura, & possint fieri communia sus-
tagia pro eo? Et cursum nota, quod si censura fuit re-
ferenda & aliquis ab illa non fuit absolvitus in vita, non
possit post mortem a qualibet Sacerdote relaxari, sed sol-
lum ab eo, cui reservatur, vel eius delegato. Ex p.5. tr. 9.
ref. 15. ibid.

211. Laicus quidam absolvit ab excommunicatione morien-
tium, queritur, an absolutio sit valida, ita ut in loco sacro
defunctorum sepeliendus sit? Et an heredes ita absoluti te-
nentur adire Papam, vel excommunicantem pro ab-
solutione, vel potenter sepelire defunctorum in loco sacro
pro eo sacre Missae celebrari? Et an laicus in pre-
dicta causa, & mortis articulo possit moribundo concedere
Indulgentiam Bullae Cruciae? Ex p.3. tr. 4. ref. 132. alias
133. ibid.

212. An laicus possit absolvere morientem a censuris? Et
an possit laicus, quando non est Sacerdos applicare mori-
bundo Indulgentias Bullae Cruciae? Ex p.3. tract. addit.
ref. 12. p. 121.

213. An si non adsit Sacerdos licet laico absolvere mori-
endum a censuris, ut non careat Ecclesiastica sepul-
tura? Et an in tali casu, quando absolutio a Sacerdote ob-
stante non est, ut post mortem profici absolutio a laico, da-
te expedit ut obirentur novae absolutio ab illo, cui ex-
communicatione erat reservata, si commode fieri posset? Ex
p.3. tract. 3. ref. 77. ibid.

214. An sepelient in Ecclesia excommunicatum absolutum
a censura a laico in articulo mortis, peccat, & in panis
& cibis excommunicationis incurrit? Et supponi-
tur sepelientes excommunicatum in maiori excommuni-
catione; immo & levantes, & vestientes, vel funus du-
centes, incurvare excommunicationem. Et resolutio su-
pra dicta questionis penderet etiam ab illa, an laicus pos-
set absolvere a censura in articulo mortis; nam Eccle-
sia, & saltem Sanus Pontifex potest hanc facultatem

laico, & Clerico non-Sacerdoti concedere; immo & etiam
funeraria? Et docetur, quod Ecclesiastica sepultura de-
pendenda est in casu claro, & manifesto; nam quando du-
bitatur, an cadaver sepeliendum sit, necne, tunc debet in
locu sacro sepeliri; nam in partem favorabilem & me-
diocrem inclinandum est? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. ref.

79. ibid.

Appendix ad ceteras alias quæstiones similares
pertinentes ad hunc tract. 1. de excom-
municatione, & eius absolutione,
huius tom. 5.

Q Vodnam peccatum committat excommunicatus ex-
communicatione minori ministrando Sacramenta?
Li. an confessus excommunicato excommunicatione minori
renatur reiterare confessionem? Et an excommunicatus
denunciandus, & evitandus possit conferre Sacramenta?
Et an per accidentem variis casibus etiam nominatio ex-
communicatus denunciandus & evitandus possit excusari
a peccato ministrando Sacramenta, & celebrando? Et quid
est dicendum de excommunicatione tolerato? Et an Sacer-
dos excommunicatus absolvendo per tenet administratio-
nem Sacramenti incurat irregularitatem? Et an si Sacer-
dos si excommunicatus & adiut alij sit tamen ab ipso per-
tenda administratio Sacramenti Baptismi in necessitate?
Et notarius licet sine illa necessitate petere Sacra-
mentum a quovis excommunicato tolerato, dummodo non
sit aliud impedimentum propter excommunicationem, nec
peccare Ministrum istum dum ad petitionem alterius mi-
nistrorum & secus si se invitaret. Ex p.5. tr. 9. ex ref. 45. 82.
96. & 133. & in tract. 7. ex ref. 4. & in tract. 9. ex ref. 87.
& in p.10. tr. 11. ex ref. 64. Quæ nunc inveniuntur in to-
m. 1. tr. 1. de Baptismo ref. 13. 15. 16. 17. 18. 44. & 19.

An quis satisfaciat precepto Ecclesie cum confessione volun-
tarie nulla, quia sine dolore, proposito, &c. ita ut per dictam
confessionem possit vitare penam excommunicationis in
Constitutionibus Episcopalis imponatur? Et an pueri
post usum rationis incurvant predictam excommunicationem,
vel neesse sit, ut 14. annos habeant, ad incurrendam
supradictam excommunicationem & ita pueri excus-
entur a sententia ferenda a iudice, non autem a censura
Canonis? Et an Sacerdos sine approbatione absolvens in-
curat aliquam censuram vel irregularitatem? Et an ali-
quis excommunicatus urgente necessitate celebrandi, vel
communicandi possit celebrare, aut communicare sine pra-
via confessione & contritione, & pro praxi huius quasio-
ni adducatur pulsarium dubium? Et an mereret, qua-
in Paschate confessi non sunt priventur Ecclesiastica fe-
pultura, & incident in excommunicationem aliquam sy-
nodalem, si extat? Ex p.3. tract. 4. ex ref. 119. alias 120.
& in p.6. tract. 6. ex ref. 52. & in p.10. tr. 12. ex ref. 16.
& 36. Quæ hic repertior in tom. 1. tract. 3. de Pœni-
tentiâ ref. 50. 27. 176. & 83.

An absolucionem obtinens bona fide à peccatis tantum, & non à
censuris sit valida, si penitentia sit nodatus aliqua excom-
municatione etiam reservata, ita ut non renatur iterare
confessionem, sed tantum petere absolutionem ab excom-
municatione? Et quid est dicendum, si Confessarius sciat
peccata habere excommunicationem, & eum hoc non ob-
stante ex malitia absolvit, licet non habeat potestatem ab-
solvendi à tali censura? Et An absolutione sacramentalis
data ab excommunicato vitando sit valida? & an hoc
etiam intelligatur, si absolutione sit tantum de peccatis ve-
nialibus? Et an Sacerdos, v.g. qui in Hispania est nomi-
nat excommunicatus, vel notorius Clerici percusor, si
in Sicilia venit, ubi hoc ignoratur, & confiteretur sibi bene-
ficium Parochiale, confessiones, quas audit, an valide
sint? Ex p.3. tr. 4. ref. 78. & in p.10. tr. 15. ex ref. 14.
Quæ hic est in tom. 1. tr. 4. de Absolutione Sacra-
menti ref. 38. & 12.

An nominatio excommunicatus possit validè absolvere à ve-
nialibus? Et an excommunicatus, si Sacramentum peni-
tentia recipiat, validè absolvatur? Et an moribundus,
quando alius non adsit Sacerdos, possit petere à Sacerdore
excommunicatione, heretico, schismatico, &c. absolutionem,
etiam si sciat supradictos cum peccato Sacramentum ad-
ministra

Index Tractatum.

ministravuros? Et quid, quando in predicto casu concur-
rent simplex Sacerdos, & Sacerdos approbat, sed ex-
communicatus suspendit, &c. vel quando concurront ap-
probatur simpliciter, & excommunicatus habens privile-
gium absolvendi a censu is, & reservatur, si causis reser-
vatis moribundus habeant annosam censuram? Ex p. 5.
tr. 9. ex ref. 8.4. & 53. & in tract. 3. ex ref. 8. & 57. & in
p. 4. tr. 4. ex ref. 135. & in p. 5. tr. 3. ex ref. 69. & 66. Quia
nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 4. de Abolutione Sacra-
mentalis ref. 11. 25. 40. 41. 42. 43. & 44.

An Confessorius absolvens a causis reservatis Episcopo si-

ne praesertim alicutus privilegium incidat in excommunicationem & alias paucas Decreti Clem. VIII. Et an Reli-
giofus qui absolvitur ab aliquo facultate alicuius casu in
Religione reservato non incidat in penas dicti decreti
in iuxta aliud decretum eiusdem Clem. VIII. Et an qui ab-
solvit a reservatis, vel ex inconsideratione, aut ignorantia
non tamen crassa, aut affectata non incidat in predictam
excommunicationem? Et an Sacerdos, qui in predictam
excommunicationem incidit, possit absolvitur ab Episcopo
vigore Concilii Tridentini, & de Reformatione. Et an qui habet
causa reservatio cum annexa excommunicatione, &
ut genere necessitate celebratur, que ruerunt an in tali casu
tenebatur conficeri cum Sacerdote inferiori? Idem est di-
cendum de laico, & urgente necessitate communicari. Et
an reservatio casum includat peccata a præterita, & censura
super huius imponatur? Et an in casibus, & censuris reser-
vatis detur parvitas materie. Et an alumni, qui vivunt in
Collegiis Societatis Iesu, vel aliorum Regularium exem-
plorum subdantur censuris Episcopilibus? Et an non sol-
lum in articulo, sed etiam in periculo mortis possit quis eli-
gere Confessorium non approbatum pro omnibus peccatis,
& censuris? Et an in predicto periculo possit quis eligere
in Confessorium excommunicatum etiam non toleratum?

Et an simplex Sacerdos possit absolvere omnes parturien-
tes tanquam constitutai in periculo mortis ab omnibus censu-
ris, & reservatis? Et an confessio reservatorium invalida-
da, si facta sit Confessario habentis facultatem delegata,
nullat etiam reservationem, quando peccatum est reservatum
ob solam annescam censuram? Et an si Superior ha-
bens potestatem delegatam absolvendi a censuris reser-
vatis, absolvat ab una censura, non maneat paucitens ab-
solutus ab aliis, quas forte incurruerit, nec ablata sit reser-
vatio pro illis? Et quid quando absolvitur generaliter ab
omni censura, in quantum potest, an tunc dirigantur verba
ad omnes censuras, etiam oblitias? Ex p. 3. tr. 4. ex ref.
73. & 103. alias 104. & in tr. 5. ex ref. 68. & in p. 5. tr. 13.
ex ref. 10. & in p. 5. tr. 7. ex ref. 70. & in p. 5. tr. 5. ex ref.
46. & in p. 7. tr. 12. ex ref. 14. & in p. 3. tr. 4. ex ref. 71. 57.
& 72. & in p. 8. tr. 7. ex ref. 65. & in p. 10. tr. 13. ex ref.
56. & in tr. 14. ex ref. 70. alias 68. Quia hic reperiuntur
in to. 1. tr. 5. de Reservatis ref. 2. 32. 35. 34. 44. 46. 54.
12. 5. 30. 26. & 52.

Quando censeatur non adesse copiam Superioris habentis po-
tentiam in censuris, ut possit constitutus in articulo mortis
absolvit a quocumque Sacerdote? Et an, qui legitime im-
peditus non potest ire Romam pro absolutione excommuni-
cationis, teneat illam obtinere a Sacra Pœnitentiaria? Et
difficitus est vero ejus, an predicta facultas absolvendis legi-
timi impedios physice, vel moraliter adiutor Papæ à irre
Episcopis permisit se extendat ad omnes culpas, & censu-
ras. Sedi A. ob sollempne reservatur, ita ut nulla sit excipi-
enda? Et quid in causa heresis? Et notatur, quod Episcopus
potest subdilos impeditos ab excommunicatione Papali si-
ve occulta, sive publica absolvere, non audita confessione
sacramentali, vel extra confessionem Sacramentalem; &
subdilos sit absolvit a censura, poterit deinde a quocumque
Confessorio absolvit a culpa. Et an in supra dictis ca-
sibus Episcopus possit absolvere subdilos, sive presentes,
sive absentes sunt, sive ipse sit in propria Diœcesi, sive ex-
tra, sive e cœverso, vel si tam subdili, quam Episcopus sunt
extra Diœcesim? Et an impeditus ire Romam pro abso-

lutione censoria Papalis, si sit etiam impeditus adire Epis-
copum, possit à Parochio, vel a quolibet alio Confessori ab-
solvi? Ex p. 5. tr. 3. ex 1. 65. & in p. 9. tr. 7. ex ref. 8. & 12.
Quia hic sum in to. 1. tr. 5. de Relevatis ref. 4. 16. & 1.
An si quis uno ictu tres occideret Clericos, in tres excommu-
nicationes incidet, & fecerit autem si ter percuteret Cen-
tricum? Ex p. 3. tr. 4. ex ref. 163. alias 164. Quia nunc in-
veniatur in tom. 1. tr. 7. de Circumstantiis ref. 21.
An Confiliarium teneatur manifestare Prelato, quod con-
sultat, & communicavit cum Peiro, in ordine ad confi-
tr. 11. ex ref. 44. Quia hic reperiatur in tom. 1. tr. 8. de
Sigillo Confessionis ref. 40.

An Sacerdos celebrans excommunicatus communis dante
peccatum, non præmissa confessione, sciens se tenet inimi-
co peccari, & censuram? Et an Sacerdos celebrans Missam
si alium non habet, possit uti Missivo excommunicationis
non denunciatio? Et quid, si suu denunciatio? Et an quis
pro evitando mortis periculo possit celebrare excommu-
nicatus? Et an necessitas dandi Via iacum moribundo sufficiat,
ut Sacerdos excommunicatus possit celebrare, & etiam in
prævia Confessio, si non adgit copia Confessio, possit
Sacerdos moriarus post consecrationem, & non sit die
qui perficit Sacrificium, nisi Sacerdos excommunicatus?
Ex part. 2. tract. 1. 4. ex ref. 22. & in p. 5. tr. 9. ex ref.
& in tract. 3. ex ref. 39. & 36. & in part. 9. tract. 6. ref.
18. Quia hic sum in tom. 2. tra. 1. de Celebratione Ma-
surum ref. 15. 2. 161. 129. 134. & 238.

An pueri non communicantes in Paschate excommunicati-
ti, & pueri non ligentur usque ad 14. annum? Et an qui
in Paschate communieavit indigne, satisfactoriamente,
& non incurrat excommunicationem latam ab Ordinatione
contra transgressores precepit communio? Et in pre-
dicto mortis, si alius non adgit, possit sumi Eucharistia? Si
sacerdote excommunicato nominatur, & publico Clerico pre-
cussore? Et an Religiosus incurrit censuram qui com-
munita cerio praesumptu, & moraliter certa Pavetit dicit
ministrat Eucharistiam in articulo mortis, & in die Pa-
schatis? Et an Regulares possint sine incusione censoria
ministrare Eucharistiam in die Paschatis ad implementum
præceptum annua Communionis Ieronymianæ
nisi D. Iacobi, Alcanara, Cadarate, &c. & Religiosa ex-
traneis? Et an deficiente Parochio, vel noiente administrare
per se suis Parochianis Eucharistiam pro administrando
præcepto annua Communionis possidente in tali casu Re-
lares administrare Eucharistiam secularibus tempore
Paschatis sine incusione censoriarum? Et de multis aliis
casibus agitur, in quibus possunt Regulares ministrare Eu-
charistiam tempore Paschalis sine mea censoria. Et
quando prudenter timetur Eucharistiam perseverare in
manibus Infidelium, vel Hereticorum, & Sacerdos ex-
communicatus, an liceat, hoc non ostendit, in dicta com-
municatione sumerit Eucharistiam? Et quid, si alius
non excommunicatus, sed non ieiunus? Et quid, si Sanc-
tos sit excommunicatus, & ieiunus & laicus qui non
excommunicatus, non sit ieiunus? Et quid est dicendum,
Sacerdos non sit ieiunus, sed non excommunicatus? Ie-
junus, qui adest est excommunicatus & ieiunus? Ex p. 3. tr.
6. ex ref. 70. & in tract. 4. ex ref. 43. & in tract. 6. addit. 11.
ref. 14. & in p. 5. tract. 3. ex ref. 49. & in p. 3. tract. 1. ex
ref. 12. & in p. 10. tract. 11. ex ref. 31. & in tract. 1. ex
ref. 53. Quia hic sum in tom. 2. tract. 1. de Communione,
ref. 5. 12. 9. 60. 21. 22. & 101.

Notatur, quod solis Religiosis Clericos aut laicos comuni-
care prefuentiis est, scilicet a excommunicatione ipso facta
incurredam sufficiente quecumque ignorancia vel candi-
pabilitas, vel probabilitas spei ratificationis. Præterea hæc
excommunicatione non contrahitur, si Religiosus alii Reli-
giosis etiam sine licencia suorum Prelatorum, vel Clericos
secularis alii laicis vel Religiosis hoc Sacramentum ad-
ministrent. Et infurter, tibi agroranti, & ex devione

& Resolutionum.

communicantem posse Religiosam deferre Eucharistiam, non
nisi per v. eos, & placas solemniter Eucharistiam non
defendit. Ex p. 9. tract. 9. ex ref. 64. alias 63. Quia nunc
inveniatur in tom. 2. tract. 2. de Communione ref. 62.
admissum Missam a Sacerdote excommunicato vitando,
vel a graduato, & deposito impetrare praeceptum Ecclesiae
in audienda Missa in die festivo? Et inferius eum, quia
excommunicatione audiens Missam, quanvis peccet sic au-
diendo si tempore opportuno eadem die absolvatur ab ex-
communicatione, non tenuerit iterum Missam audire, post
quam iam est absolvitus. Et an excommunicatus, qui ob-
ligationem suam perfuerat in excommunicatione pec-
catorum praeceptum de audienda Missa in diebus festi-
vot: Ex part. 10. tract. 11. ex ref. 7. & in tract. 14.
refol. 12. alias 10. Quia hic reperiatur in tom. 22.
ut de audienda Missa in die festivo refol. 15. & 14.
si excommunicatione necessarium absente Parochio, Sacerdos
magis infirmum vngat, incurrit excommunicatione
ex causa pecuniam mortale? Et an nominatum excom-
municatus possit articulo mortis ministrare infirmo
sacramentum Extrema. Vnde in diebus festi-
vot: Et an Superior possit reservare excommunicationem
minorem? Et an quanvis Pontifex peccat mortaliter, se-
non adimplere praeceptum annua confessionis, non tamen
incurrat excommunicationem propter hoc, nec possit de-
clarari, aut Ecclesiastica scriptura priuari? Idem dicen-
dum est de annua communione. Et an Pontifex possit sibi
reservare absolutionem excommunicationis etiam in ar-
ticulo mortis? Ex p. 8. tr. 1. ref. 50. 53. 92. 39. 56. 52.
20. & 26. & in p. 10. tr. 14. ex ref. 7. alias 5. Quia nunc
inveniatur in tom. 3. tr. 1. de Potestate Pontificis ref.
29. 32. 43. 75. 59. 31. 18. 51. & 34.
An curialis, qui ut facilius dispensationem impetrat, mutat
narrationem substantiam? incurrat excommunicationem?
Ex p. 8. tr. 3. ex ref. 69. Quia hic reperiatur in tom. 3. tr.
2. de dispensationibus ref. 16.7.
An Episcopus sine populi consensu possit instituere dies festos,
& super hoc, fulminare excommunicationis fulmen? Et
an ingrediens septa Monasterij, & cum Sacra Virgine
incinctum committens, si casus si oculatus possit ab Epis-
copo absolutionem excommunicationis obtinere? Et quid
de Confessario electo ex vi Bullae Cruciate circa hanc pre-
dictam absolutionem? Et an Episcopus vigore Decreti
Concilii Tridentini possit absolvere ab excommunicatione
contra ob delictum occultum duelli? Et an si Episcopus
proferat excommunicationem in eos, qui non audiunt Sacrum
in Parrochia diebus Dominicis, & festis, excom-
municationis sit nulla? Et an Episcopus, qui potest subditos
absolvere ab excommunicatione, an possit secum dispen-
sare in absolutione excommunicationis, vel sibi ipsi absolu-
re? Ex p. 4. tr. 4. ex ref. 17.8. & ex p. 2. tr. 16. ex
ref. 33. alias 35. & in p. 7. tr. 2. ex ref. 21. & 22. &
in p. 10. tr. 13. ex ref. 25. & in tr. 14. ex ref. 66.
alias 64. Quia nunc inveniatur in tom. 3. tr. 3. de Po-
testate Episcopi ref. 89. 31. 29. 30. 87. & 18.
An Capitulum Sede vacante possit concedere monitoria ad
effectum reuelandi? Et an Capitulum Sede Vacante possit
ferre censuram? Et an possit absolvere ab excommunicatione
ne incusa propter percussione Clericis? Et quid de aliis
censuris? Et an possit depudare Penitentiariorum cum po-
tentia absoluendi ab huiusmodi excommunicationibus?
& alii eiusdem Episcopo reservatis? Ex p. 8. tr. 4. ex ref.
17. 11. & 12. Quia hic reperiatur in tom. 3. tr. 5. de
Capitulo Sede Vacante ref. 29. 30. & 31.
An Clerici, & Religiis excommunicati teneantur dicere
Horas Canonicas? Et quid si Clericus obtinuit beneficium,
dum erat excommunicatus? Ex p. 2. tr. 12. ex ref. 40.
& in p. 9. tr. 9. ex ref. 22. Quia hic sunt in tom. 3:
tr. 6. de Horis Canonicas ref. 31. & 112.
An si Episcopus prohibeat sub pena excommunicationis, ne
quis celebre, vel audiatur Missam in Oratorio priuato ali-
qua die ex solemniis, an non obstante tali prohibitione
privilegium possit per Bullam Cruciate, Missam facere
celebrare, vel audiare in suo Oratorio priuato sceluso con-
temptu, & scandalo? Ex p. 9. tr. 1. ex ref. 14. Quia hic
est in tom. 4. tr. 2. de Oratoriis priuatis ref. 28.
Nota, quod in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciate sunt plus
prima difficultates omnes missa pro excommunicatione, &
eius absolutione virtute Cruciate, quas omnes reperties in
Resolutionibus hic infra assignandis, & non in aliis pre-
cipiti tractatus, videlicet in ref. 41. usque ad ref. 48. in-
clusu, & in ref. 52. & in ref. 54. usque ad ref. 68.
inclusu, & in ref. 159. 171. & 176.
An confessarius virtute Iubilai possit absolvire a censu-
ris Episcopo reservatis? Et an hoc extendatur ad

Index Tractatuum,

casus, & censuras ab Episcopo post Iubilaei publicationem reservatis? Et an censurae Syndicale per Episcopum promulgata genti Regulari: Et an excommunicatus contritus, si non potest obtinere absolutionem lacretur Indulgentias, & Iubilatum, se adimplat alia opera iniuncta, & praeferit quae ad eos, qui in aliquam heresim incidentur: Quod idem dicendum est de illis, qui excommunicati sunt ob penitentes, & debitas, si impetravere fin ad absoluendam. Et an si quis confiteatur animo lacrandi Iubilatum, & absolvitur ab excommunicatione, sed postea non lacratur Iubilatum, excommunicatio illa redeat? Et an confessarius possit absoluere a censuris ea conditione, vi penitentia Iubilatum lacretur? Et an sapientius absoluens modo, quo supra posse a me et voluntatem, & non lacratur Iubilatum, possit? Et an quicunque Confessarius ab ordinario approbat possit tempore Iubilaei absoluere Moniales & casibus & censuris reservatis? Et an quando in Iubilao conceditur facultas absoluendi ab omnibus casibus & censuris Papa reservatis p[ro]p[ter]e confessarius absoluere a casibus & censuris Bulla Cana sufficiat ut in Iubilao dicunt quod conceditur facultas absoluendi a casibus Bulla sine expressa derogatione ipsius Bullae. Et an quando in Bulla vel Iubilao, vel aliquo alio induito conceditur facultas absoluendi ab omnibus casibus reservatis, vi g[ra]tia talis induiti possit fieri absolutione a censuris reservatis? Et docetur quod per absolutionem generalem datum in confessione vigore Iubilaei vel Cruciale a censuris reservatis non est dubitandum manere penitentem absolucionem a censuris reservatis oblinii, & quod post transactum Iubilum possit penitens absoluiri a quocunque Confessario ab ordinario approbato. Ex p. 3. tract. 4. ex ref. 148. alias 149. & in p. 5. tract. 12. ex ref. 36. & 13. & in part. 3. tract. 4. ex resolut. 144. alias 145. & in part. 2. tract. 16. ex resolut. 11. alias 13. & in part. 3. tract. 2. ex resolut. 29. & in part. 5. tract. 12. ex resolut. 12. & 34. & in part. 10. tract. 14. ex resolut. 6. & 30. alias 4. & 28. Quae hic sunt in tom. 4. tract. 4. de Iubilao ref. 21. 22. 50. 61. 64. 10. 11. 13. 66. & 60.

An dispensatio ad edendum carnes possit simul pisces comedere si ab Episcopo fuerit hoc prohibitum sub pena excommunicationis? Ex part. 9. tract. 6. ex resolut. 11. Quae h[ic] invenietur in tom. 4. tract. 6. de Ieiunio resolut. 77.

An si quis eadem actione que fit tota simul v.g. baculo percussat duos Clericos, vel scapo duos interficiat Clericos, incurvatur duas excommunicationes? Idem est de eo, qui eadem actione duo vasa rupit diuersorum dominorum & sicutum erat prohibitum sub censura. Idem est etiam de Iudice qui simul drabus manibus trahit duos homines ē Templo contra immunitatem Ecclesie; vel de eo, quod eodem tempore conservaret cum duobus excommunicatis. Et an ligatus zona censura, si eadhuc capax alterius non tantum diuersificationis sed eiusdem? Et notatur, quod plures censure incurvuntur ab eo, qui fecit unum actum habentem plures circumstantias pro quibus singulis laeta est sententia censurae, si tamen dicta circumstantia mutet actus moralis speciem, & secus autem si non mutant speciem. Etiamque adueritur quod tota censura incurvatur quot sunt Superiores prohibentes quando habent diuersam potestatem & secus se eandem. Et an Clerici denunciant excommunicationi, & vitandi, gaudient priuilegio Canonis? Et docetur, ut teneamus evitare excommunicationem denunciante non sufficiere dubium adhuc prudens dicta denunciationis, sed requiritur notitia illius moraliter certa, quod excommunicatio sit expresse denunciata? Ex part. 5. tract. 9. ex resolut. 59. & 60. & in part. 9. tract. 4. ex resolut. 13. & in part. 4. tract. 3. ex resolut. 71. Quae hic sunt infra in proximo sequentia tract. de Censura ob percussionem Clerici, resolut. 53. 54. 37. & 59.

Nota ubi non era[n]t necessaria nota quod infra in hoc ipsomet

tom. 5. tractatus secundus de censura ob percussionem clericorum est pro diversis casibus & censuris percussione Clerici, Religiosi, Monachi, Monialium, & Ordinarij gaudentium prizilegio Canonis. Et ibi or[um] propriis locis, & tractatu inuenies quidquid circa hoc poteris.

An excommunicatio lata v.g. donec satisfacta, vel refuta sequitur absolutione, v.g. satisfactio, non nullatenus facta sine alia absolutione? Et an qui ab Episcopo communicato ignoranter suscepit Ordines, incurvatur sicut non, sed tamen, si in ea celebret, non incurvatur virginem? Idem est de illo, qui ordinem accepit a p[ro]p[ter]e Episcopo per meritorum eadem in consuetudine virginitatem excommunicatus, si suscipiat Ordines, incurvatur sicut non, sed tamen, si in ea celebret, non incurvatur virginem? Et quidam cum falsis dimissoribus, simplici munere, & poena cum excommunicatis occultata temere petrant beneficium, quae sunt, quid iuri? Et an collat beneficium facta excommunicato probabiliter suam excommunicationem ignorans, sit valida? Et an excommunicatus cui tempore excommunicationis collarum fuit bendit, non faciat suos fructus beneficij, sed eos tenet refectionem, si tamen bona fide servavit beneficium, possit recipere, petrinere si pendulum servit proportionatum? & refutare potest accipere, &c? Et an si eligaris ad beneficium tempore, quo habilis es, acceptes vero illud cum excommunicatione existens validam sit tua acceptatio? Ex quo sequitur, qui acceptavit, moriar excommunicatus auctoritate, ad quem perirea prout sibi beneficium est. 10. ex ref. 2. 4. 35. 39. & 58. & in p. 11. tr. 5. ext. 1. Quae sunt infra in tr. 3. de Suspitione ref. 10. 16. 31. 32. 33. & 34.

Nota quod infra in hoc ipsomet tom. 5. tr. 5. de Longitate, sunt multe questiones pro excommunicatione & regularitatibus ab ipsis excommunicatis, consideratae, v.g. si quis excommunicatus ministret Sacramenta, celebret vel faciat coram se celebrare, recipia Ordines, &c. incurvatur, vel non incurvatur irregulariter, & per aliis diversis casibus omnibus missis circa hoc; & quod prope est tractatus require in illo, quidquid occurrit in istum.

Similiter etiam adueritur, quod infra in tract. 6. de Aberratione, sunt etiam multi difficultates omnes n[on]nullae incurvatur, vel non incurvandam excommunicationem propter Aberratum, & pro absolutione predicta excommunicationis, sicut ibi faciliter innervies quidquid circa hoc desideras perfundere.

An excommunicatio Extraug. 2. de Simonia & Confabulatione, incurvatur per simoniam, que videatur esse parvula, preterea? Et an Electores simoniae electionis ad Extraug. ram aliquam Regulari incurvant excommunicationem?

Et an dans, vel accipiens aliquid pro ingressu Edicte ligentur ex communicatione Summo Pontifici referenda in Extraug. de Simonia? Et an qui non denunciant delinqüentes contra Bullam Gregorij XIII. de Actis & Promissis, incident in excommunicationem; vel hoc bac pena ligentur tantum existentes in Cœlio Romano?

Et an qui aliquid ex prohibitis in predicta Extraug. fecerit cum Summo Pontifice, vel cum eius Ministeri, aut familiaribus de illius consensu expresso, vel tacito, in pena dicta Bulla incident? Et de aliis diversis casibus pro predicta Bulla agitur; ut si Gubernatorum, & Officiales statuti Ecclesiastici accipiant munera, & accedant in excommunicationem Papa refermat? Et curatur, quod ad faciliter imperrandam suam receptionem, aliquia Religio possit aliquis gratis, & sponte praemunera Superioribus, vel altissimo & in talis causa patibulo exhibere potest. Et an si statutum caueatur, quod h[ic] hazardum sit excommunicatus ludens cum ipso Episcopo, qui statutum edidit, sit excommunicatus? Ex p. 4. ex ref. 1. & in p. 4. tr. 4. ex ref. 16. & in p. 9. tr. 4. ex ref. 6. & in p. 10. tract. 4. ex ref. 11. & in p. 9. tract. 8. ex ref. 41. & in p. 10. tract. 16. ex ref. 16. alias 15. Quae hic sunt supra in hoc ipsomet tom. 5. de Simonia ref. 2. 10. 34. 39. 51. & 52.

An Hereticus externus per accidentem occulsius non inveniatur?

& Resolutionum.

in aliquo casu non incurvant excommunicationem latam in Clementia, & verum de Haereticis si non procedat contra Haereticos ? Et an quando Inquisitores, incidiens in p[ro]sternendam excommunicationem non possint absit ab eo ex ep[iscopato] a Romano Pontifice praeferquam in articulo mortis ? Et an Inquisitores possint censuris compellere sacerdotes Adiutorios, ut alius cui re causa patrocinio scilicet plani ? Et an Clericos quomodo in dictis non incedatur in publicatione capituli 2. de Haereticis in 6. nec incidat in excommunicationem latam in dicto capite quia quidem excommunicatio etiam laicis disruptiibus de fiducia in causa de irreprobabilitate non incurritur ipso facto, sed per iudicem Ecclesiasticum est infligenda ? Et quid de laico docto ? Et an Sanctiones comprehendantur sibi dictis verbis inhibemus, &c. ne enique laice persona ? Et an Inquisitores possint animaduictere in frangentes Cedulares in quibus declarantur excommunicationes ? Et an Inquisitores incurvant excommunicationem si extorquent pecuniam praetexta officij inquisitoris ? Et an Inquisitores possint accipere xenia, hoc est escutula, & presentia, & contra facientes incurvant excommunicationem ? Et an intelligens aliquem librum esse hereticum combaxendo illum & non Inquisitoribus trahendo incurvant excommunicationem Bulla Cane ? Et an in retentione librorum Haereticorum detur parvitas materia, ita ut non incurrit excommunicationem Bulla Cane vel Iudicis ? Et an qui legit librum Haereticum de religione tractantem, tempore sim tanen non continentem, incidat in censuram Bulla Cane ? Et an si libri Haereticorum unum, aut alterum contineant errorem, & ille deleatur omnino possint sine incursone excommunicationis legi ? Et an in electione librorum haereticorum detur parvitas materia ? Et an Confessarius absoluere possit cum qui vnam paginam libri hereticis legerit ? Et quid si legantur duas, vel tres linea in quibus legens certo non sit contineri haeresis ? Ex part. 4. ex resolut. 89. 37. 9. & 56. & in part. 4. tract. 8. ex resolut. 103. 28. & 8. & in parti 1. tract. 11. ex resol. 57. & in part. 5. tract. 5. ex resolut. 43. & 42. & in part. 6. tract. 6. ex resolut. 55. Quia hic sunt infra in hoc ipsomet tomo. tract. 10. de Inquisitoribus resolut. 24. 32. 53. 77. 90. 133. 134. 139. 140. 146. & 145. & pro sanctionalibus supra in tract. 8. tis. 10.

De insensibilibus per annum in excommunicationem, & a quo, & qualiter sint puniri ? Et an qui recipit, & facit excommunicationem, inveniatur in tempore ex-

janet coniungentes Hæreticos inciat in pœnam ex-
communicationis latam in Bullam Cœna contra fauto-
res & receptatores Hæreticorum ? Ex part. 4. tract. 7.
ex resolut. 18. & 21. Quæ hic sunt infra in hoc tomo. 3.
tract. 12. de penit. S. Inquisitionis resolut. etiam 18.
& 21.

An excommunicatus electus & confirmatus Episcopus non
obtinet absolutionem post abfque peccato mortali flame-
re consecrationem ? Et quid est faciendum si Hæreticus
occultus ad mentem reddit, & nec ab Episcopo, ne-
que ab alio absolutionem excommunicationis obtinere
poterit ? Et an Episcopus aliqua censura innodatus va-
lide possit consecrare alium in Episcopum ? Et quid
si talis Episcopus alios sacros Ordines minores conferat ?
Et docetur, quod qui suscipit ordinem ab Episcopo ex-
communicato, suspensus, heretico, schismatico, deposito &
degradato verum Ordinem suscipitur ab illius executione
tantum suspenditur. Et an consecratio Episcoporum effi-
ciat, ut ipsos offendentes incurvant excommunicationem.
Bulla Cœna contra offendentes Cardinales ? Et quid, si
tantum sit electus & confirmatus, non tamen consecratus ?
Et deducitur quod Cardinales ex quo electi sunt a Sum-
mo Pontifice, & electionem acceptaverunt, tameci Capel-
lum non obtinuerint, gaudent predicto priuilegio ? Ex
part. 12. tract. 1. ex resolut. 43. 61. & 107. Quæ nunc
innuenientur in tom. 4. tract. 8. de Consecratione
Episcopi, res. etiam 43. 61. 107.

Index Tractatum,

An dabitans, si ne aliqua lex excommunicationem imponeat & uia recipita, possit existimare non esse ipsa recipitam? Et notatur, quod qui corrigit litteras iuxta mentem Pontificis, non est falsarius, nec incurrit excommunicationem Dalle cene, ut se dicatur in suppliacione Petro Panormitanus & Notarius posse Petro Neapolitano; vel si exprimatur quartus gradus consanguinitatis, & pessimum affinitatis. Et an lex precipiens aliud sub pena excommunicationis obliget ad mortale? Et quid, si excommunicationis est laeta sententia, & non comminatoria tantum? Et docetur peccata mortaliter olim quoque Clericos sacris initios, Beneficiarios, & Religiosos, assidentes agitationi taurorum contra Bullam Pij V. & Gregorij XIII. prohibentes id sub pena excommunicationis. Et an Regulares peccant mortaliter, accedentes ad Monasterium Monialium, quibus id precipitum sub pena excommunicationis, & priuationis, vocis attinet, & passus? Et an Sacerdos, qui non potest absoluere ab excommunicatione nisi satisfacta parte, si absoluat non satisfacta parte, absolutione sit illicita? Ex p. 4. tract. 3. ex refolut. 14. & in part. 5. tr. 14. ex ref. 40. & in p. 9. tract. 6. ex ref. 5. & in p. 1. tract. 10. ex ref. 21. & in p. 10. tract. 12. ex ref. 7. Quia hic reperientur in tom. 6. tract. 1. de Legibus ref. 41. 83. 43. 42. & 30.

An quando pena seponit intrinsecè culpam, quales sunt Ecclesiasticae censurae, possit confusa abrogare legem, quoad culpam, manente obligatione quadam penam? Ex part. 6. tract. 5. ex ref. 20. Quia hic est in tom. 6. tract. 2. de confutacione ref. 27.

An Iesus usque ad midium iusti pretij in aliquo contractu possit recurrere ad indicem Ecclesiasticum, ut ratione peccati compellat adversarium ad restitucionem etiam per censuras? Et an si quis cogitat denunciare debitum sub pena excommunicationis, censuram indicente, possit hoc obstat, ut compensatio in foro conscientiae, etiam ad finitum credidores anteriores? Et an vox & filii possint aliquando post mortem viri, vel parentum occulare bona creditorum, & non teneantur reuelare, si aliquid occultauerint, etiam obligentur vi, & virtute excommunicationis? Et Rectores cuiusdam Ecclesia confessi, etiam aliqua bona in evidenter illius Ecclesie utilitatem, salvo affectu Sedis Apostolicae, & ante afferendum trididerunt propter suum, queritur, an dicta alienatio sit nulla, & incident in excommunicationem Paulina Ambitionis? Et an incurrit in excommunicationem Bulla cene Prorogis & Ministri prohibentes extractionem frumenti & aliorum viuetualium ad Romanam curiam si in Regno deficit necessaria prouisio? Ex p. 7. tract. 10. ex ref. 22. & in p. 3. tract. addit. ex ref. 8. & in p. 5. tract. 1. ex ref. 79. & in tract. 14. ex ref. 57. & in p. 1. tract. 8. ex ref. 77. & in p. 3. tract. 6. ex ref. 32. Quia nunc inuenientur in tom. 6. tract. 3. de contractibus ref. 75. 15. 4. 155. 158. 191. & 206.

An donationes Episcopi proprie, vel circa mortem sint valida in viroque foro? Unde Donatarius poterit absurdescere, si forte publicetur excommunicationis contra non reuelantes bona Episcopi defuncti? Ex part. 1. tract. 10. ex ref. 43. Quia hic reperietur in tom. 6. tract. 7. de Donationibus ref. 74.

An excommunicati possint eligi in executores testamentariorum? Et notatur, quod si unus solus sit executor vel Commissarius, illeque excommunicatus existat, & intra tempus, quod deire, vel in testatore ad executionem concessum est, excommunicationis absolutionem consequi non possit, tunc etenim ad Episcopum executio denolitur in causis piis, in aliis vero ad heredes. Et an Index nec ordinarius, nec delegatus, vel arbiter, Aduocatus, vel Tutor si sine excommunicati non possit indicare, patrocinari, nec in iudicio existere? Ex part. 8. tract. 5. ex ref. 2. Quia hic est in tom. 6. tract. 9. de Executoribus Testamentorum ref. etiam 2.

Nota quod in tom. 7. tract. 1. de Regularibus, sunt quatuor plura difficultates pro diversis casibus missis, in quibus Episcopi possunt excommunicare Regularis; & pro communicationibus forendis ab ipsius Prelati Regularibus, & Abbatissis Monialium; & pro communicatione supra dictis, quando ipsi sunt excommunicati, pro excommunicatione, quam Episcopi pronuntiantur. Et in Regularibus, & aliis colloquentibus cum Monialibus &c. & pro aliis multis casibus. Et pro absolutione communicationis imperita, si predictis Prelatis Regularibus suis subditi Religiosis, & Nonitiis, & etiam variis secularibus virtute suorum prouilegiis, id est casus miseri occurrerint require illos ibidem in Regularibus his assignandis, & non in aliis praecitatis, videlicet in ref. 19. 27. 32. 33. & à ref. 36. aliquo ref. 39. & à ref. 42. usque ad ref. 45. inclusis, & in ref. 92. 94. 98. 109. 114. 117. 119. 131. & à illis usque ad ref. 138. & in ref. 143. 166. 207. 231. 246. 263. 264. 265. 266. 269. 294. 298. 300. 314. 315. 317. 319. 320. 322. & 332. & quantum non possit & clare, tam ex consequentiis in multis aliis casibus praecitatis tractatus.

An quando Episcopi Visitatores, & Prelati Religiosi, alii si, periores Regularibus, aut Secularis Ecclesiastici, sub pena excommunicationis, pro factis inventis scientes crimina intra certum tempus, & termini sibi reuelent, sub intelligentiam esse seruato ordinacionis fraterna, alias non est obidiendum? Et a rectio fraterna sit adhibenda, quando blasphematio culta, & non sit hereticalis, si precipiat sub excommunicatione denunciare? Ex p. 7. tr. 3. ext. 4. & 60. Quia nunc inuenientur in tom. 7. de Correctione fraterna ref. 51. & 74.

An si quis ante ebrietatem, vel antequam sub quaquam aliqua peccata externa, confiteatur, & accessit sedata in ebrietate, teneatur postea confiteri, & dispensata sub sequentia, & indicare excommunicationem in christianis emigrantes in trecentis Tercium perenni mortaliter, & incident in excommunicationem? Ex auct. 3. si metu mortis vel alterius grandi damni committare cum excommunicato nominatim denunciare, et publico Clerici percussore? Ex part. 3. tract. 6. ex ref. 1. & in tract. 5. ex ref. 36. & iterum in tract. 6. ex ref. 1. & 5. Quarto infertur. Quia hic reperietur in tom. 7. de Scandalio ref. 39. 73. & 76.

Quaritur quod annorum senectus intelligatur, ut exsufficit ex ea aetate adire Pontificem pro absolutione excommunicationis, si casus occurrit, ita ut pessimo abficiatur cumque papali excommunicatione? Ex p. 9. tract. 1. ex ref. 2. Quia hic est in tom. 8. tract. 4. de voto, ref. 3.

An liceat absque metu censura excommunicationis? quis fudente, percurre Pontificem pro defensione necessaria? Ex p. 5. tract. 4. ex ref. 2. Quia nunc inuenitur in tom. 8. tract. 5. de homicidio, ref. 17. An si quis inueniatur laqueo suspensus, vel mortuus in puto debet sepeliri in loco sacro? Et quid si confit palam paschate non communicare? Ex p. 9. tract. 1. ex ref. 2. Quia hic est in tom. 8. tract. 4. de voto, ref. 3.

An liceat absque metu censura excommunicationis? Et an omnes qui moriuntur in peccato mortorio, & sine signis panitia, ut sacerdotum excommunicatus, meretrices, concubinarij, & qui in ipso alta reo corruptus morbo amissi loquela & parla pro expedit, & morientes extra locum duelli non fini septentrio loco sacro? Ex p. 5. tract. 3. ex ref. 100. & 99. Quia hic reperietur in tom. 8. tract. 8. de cibis occurrentibus temp. mortis ref. 4. & 5.

An excommunicationis contra ledentes immunitatem Ecclesiarum non sit lata, sed ferenda? Et an indices facili

violantes illam incident in censuram Dalle Cene?

an contravenientes, & violantes Ecclesiarum immuni

tatem possint absoluvi ab Episcopo, vel talis absolu

sit. Summo Pontifici referenda? Et ad hoc responsum

& Resolutionum.

Cane: Et an offendentes Clericos familiare cardinalium ipsorum iniuit incident in excommunicationem Tulla caner: Et an cardinales percutientes se ipsis incurrit in excommunicationem Tulla cane: Et an cardinales Religiosas, si deponat habitum sua Religionis incurrit in excommunicationem? Ex part. 3 tract. 2. ex resolut. 7 & 16.
12. 20. 81. 82. 92. 88. 89. 83. 84. & 66. Quia nunc innuentur in tom. 9 tract. 7. de Cardinalibus res. 14.
31. 39. 44. 77. 76. 79. 80. 81. 83. 82. & 86.

An Eminentissimi cardinalis reuelando ea, qui in consistorio tractantur invidant in censuram Sanctissimo reservatam? Et an censura in Concilio Lateranensi si per hoc imposita sit vsa recepta? Et de aliis etiam agitur qui causam & dolu attingerent ea que in Consistorio dicta vel alta sunt, vel illis cardinalis reuelat & postea illa aliis narrarent. Et inferatur quod quando est dubium, an censura sit usus recepta, illa non obligari. Ex part. 9. tract. 8. ex resolut. 41. Quae hic est, in tom. 9. tract. 7. de Cardinalibus res. 20.

*Noit quod in supradicto tom. 9. & tract. 7. de Cardinalibus à res. 94. usque ad res. 127. sunt multa questiones pro excommunicatione incurrienda vel non incurrienda à Cardinalibus, & aliis proper colloquitiones, & scriptio-
tiones veritas tempore conclusis & pro abolutione su-
pradicata excommunicationis.*

*Doceatur prohibitum esse sub excommunicatione ne pralati Ecclesiarum sibi commissariarum bona immobilia aut iura laicis submittant, aut subficiant, nec etiam ex ipsis in Pavonis, vel Advocatos proprietatis, vel ad tempus non medicorum confiuantur. Ex p. 10. tract. 7. ex ref. 5. Quia nun*invenientur* in tom. 9. tract. 11. de iure Protecho-nis seu Clientelae ref. etiam e.*

mis seu Clientelæ rel. etiam s.
Nota quod supra in principale resolutione huius tract. 1.
de excommunicatione, sunt aliquæ difficultates pro ab-
solutione ipsius excommunicationis & e contra in Reso-
lutionibus §. de absolutione excommunicationis, sunt
etiam aliquæ qualitatis speciales pro excommunicatione
tantum, & non pro eius absolutione. Eadem est ratio in
multis §§. huius additionis & appendix in fine huius
tractatus appositis

TRACTATVS II.

De Censura ob percussionem Clerici, atque de eius Absolutione.

pagina 123.

1. *Visum dicetur manum violentam in clericum iniicere? Et quis verò excusetur ab incusione huius censura?* Pro quibus in textu huius Regulationis diversi casus adducuntur. Ex p. 9. tract. 4 ref. 27. ibid.

2. *An in percussione clerici detur parvitas materia ad excusandam excommunicationem, licet facta fuerit interius prano anno, & mortaliter peccaminosa?* Idem dicendum est de quoniam alio opere, cui annexa est excommunicatione, si opus externum est tantum veniale, & lene, licet internum fuerit mortale. Ex part. 5. ita.s. ref. 63. p. 124

3. *An si quis percuteret clericum pugno, vel baculo rno, vel altero isto, incurrat in censuram canonis Si quis suadente diabolo?* Et quanam parvitas materia excuset ab incusione huius censura pro percussione clerici? Et docetur quod si aliquis pugno percuteret clericum in schola publica, ista leuis percussio ratione loci efficiatur gravis & ideo talis percursor in hoc casu

Index Tractatuum

- non posse absoluere Episcopo, sed accedere debet ad Secundum Apocalypcam. Et cuiuslibet diuersis casis adducuntur pro percussione Clerici tangente iniuriosè illum sputo, aqua, oleo, puluere, vel si quis eriperet de manu Clerici violenter scripturam, librum, vel eius de capite eius birreum; aut tangit peccatum, vel iugicium Eccl. Ex p. 10. tract. 14. & Mifc. 4. ref. 38. alias 36. ibid.
4. Quandonam percussio Clerici dicatur leuis, gravis, & enormis? Ex p. 9. tract. 4. ref. 45. p. 125.
5. An quando est dabium an percussio sit leuis, vel gravis iudicandum si esse granum? Ex p. 9. tract. 4. ref. 46. p. 126.
6. An percussio Clerici Superioris Ecclesie, vel Regularis praeceps militiam contra Religionem contineat etiam malitiam impetratis? Ex part. 9. tract. 4. resolut. 28. ibid.
7. An Clericus voluntarie percutiens se ipsum incurrit in excommunicationem Canonis, si quis suadente? Et an Cardinalis se ipsum percussio, aut vulnerans in supradictam excommunicationem incurrit? Et an Monialis, quod potio, aut vere scissione absum intendit, incurrit in predictam excommunicationem? Ex p. 3. tract. 5. & Mifc. 1. ref. 82. alias 81. p. 127.
8. An clericus percutiens se ipsum incurrit in censuram Canonis? Et quid si ipse confiat in suam percussioinem, an talis percutiens, & ipse Clericus percussus pro excommunicatis habendi sint? Et an Clerici, qui in lucta ex more amicorum se alaps edunt, capilloque eellant, incident in excommunicationem Canonis? Ex part. 9. tract. 4. ref. 8. ibid.
9. An duo Clerici enibus disticti, unus contra alium digladiatur, incurranti in censuram? Et infertur, quod qui animo delibera per vestes Clericum apprehendit, aut percutit suadente Diabolo aliquid corpori Clerici adhaeres, pata equum, cui Clericus insidet vulnerat, aut ei iniuriam infert; vel si quis de manu Clerici per vim auferens, aut illum de latere per iniuriam eripiat, aut galorum, seu pileum de capite &c. est excommunicatus. Et an volens percuere Clericum gladio, vel sagitta, aut ita, & cetera aberret, illiusunque non attingat, etiamque si sagittam emitat, vel itum in illum dirigit, incurrit excommunicationem? Et notatur eum qui adhuc non est iniciatus prima Tertia, & si in habitu Clericali incidat, inferiendo, Ecclesia anno ascendi ad statum Clericalem non gaudere privilegio Canonis & de Clericis Salvaticis idem dicendum est. Ex p. 9. tract. 4. ref. 4. p. 128.
10. An percutientes Clericum conscientiem incurrant in censuram? Et an Clericus conscientius dicta percussione non sit excommunicatus, sed posse excommunicari? Pro quo explanatur, quod alia est subiectio se clementia alicuius, & aliud participare cum aliquo in crimen criminoso, quod non participat se submittens misericordia alicuius quid de capite soleat parere subiectis, & praesatis? Ex p. 9. tract. 4. ref. 9. p. 129.
11. An Prelati Regulares, & seculares percutientes Clericos titulo Correctionis per alios incident in censuram? Et an hic alius qui in Religione debet esse Monachus, possit esse unus est Conversus? Et an restrictio, ne fiat per laicum percussio habet locum etiam in Prelatis Clericorum Secularium? Et an captura Clerici possit fieri per laicum auctoritate Superioris Ecclesiastici. Ex p. 9. tract. 4. ref. 22. ibid.
12. An percutiens Monachum, vel Novitum titulo correctionis incident in censuram si in Religione adstat statutum, ne Prelati causa correctionis percutiant Monachos? Et quid, si Submagister corrigat contra prohibitionem Magistri principis? Et notatur Clericos Sodomitas esse priuatos per Bullam Pii V. privilegiis clericalibus, sed intellige post declarationem criminis. Et an sub nomine Clericorum Sodomitarum in dicta Bulla intelligantur patientes crimen nefandum? Ex p. 9. tract. 4. ref. 41. p. 130.
13. An Magistri percutientes Clericum discipulum per laicum incident in censuram? Ex part. 9. tract. 4. ref. 23. ibid.
14. An percutientes Clericum titulo correctionis incident in censuram? Et quid, si excedant modum vel corrueant personam, qua hanc correctionem facere possunt? Et an, quando dicta persona regunt ex odio, incurvant hanc censuram? Ex p. 9. tract. 4. ref. 24. ibid.
15. An pater correctionis causa possit percutere filium Clericum in sacris constitutis abjicio meo censuram? quid in predicto casu de Clericis in inferioribus gradibus ordinibus constitutis? Et notatur hoc locum habentes, si talis filius Clericus est in eius potestate. Sed quod de Matre? Et aduertitur Magistrum ab excommunicatione immunitum esse, si discipulum correctioni causaverit. Ex p. 9. tract. 4. ref. 1. p. 131.
16. An si quis percutiat Clericum turpiter agentem familia illegitima incident in censuram? Et quid de filia etiam de etiam de matre, sorore, aut uxore agit in predicto casu? & non solum in actibus proximis, vel obliquis, & similibus, sed etiam in collo suscipito, & secreto. Imo hoc procedit si Clericus non interficeretur puerum pro nefanda libidine? Ex part. 9. m. 4. ref. 33. p. 132.
17. An si quis percutiat Clericum turpiter agentem sua sponsa de futuro, incident in censuram? Et quid de huic resolutionis apponuntur omnes personae, complices, si Clericus turpiter ageret, & percussus fuerit percutiens non incidit in excommunicationem? & nolum si turpiter in actu fornicationis inuenientur Clerici, sed etiam si inuenientur vacans amplexibus, cetera, dilectaque turbibus aliquid vulnus qui nimis in loco suspicitur. Et quid in loco honesto Clericum loquentem cum eam. Et post triannam monitionem repererit maritus domi cum uxore solum loquentem, si cum per 14. horas capitulum derinet, aut verbetur? Et in dictis casibus adductis in corpore huic Resolutionis, an percussio in continuo praestanda sit? Et an patri, filio fratre, marito, sorore, interficiere Clericum in flagranti reperit licet dicti absque incursione excommunicationis quando alia via potest illum auertire, considerare percutientem cumne, & mulierationem? Et notatur supradictis non posse per dictum percutere Clericum turpiter agentem cum uxore, filio, sorore, & in talis casa tam mandans quam percutiens mandatarius, incurrit excommunicationem? Ex part. 9. tract. 4. resolut. 32. ibid.
18. An incurrit censuram maritus, si data opera se offenda ut Clericum adulterum inuenientur cum uxori, & ilium occidat aut percutiat? Et notatur quod non ob actionem carnalis tantum, sed etiam ob amplexus, cetera, & dicti huicmodi generis signa propinquia operis negligenter, vel explendi cum uxore, marito, sorore, vel proprio &c. percuti Clericum posse sine crimine, & excommunicatione. Imo satius est ut solus cum sola reparatione dicto suspecto accedentibus aliis circumstantiis suspicione que monentibus? Et an extenderit hoc sit ad predictionem de futuro, aut non, aut neptem? Etiamque notatur quod maritus procurauerit, & Clericus vocetur ab erete illam turpem actionem, & si cum percuteret dicentes, scilicet tam uxori, quam marini, excommunicationem. Et tandem queritur, an adiuuantes, & officiantes supradictum Parrem filium, fratrem vel maritum in supra dicta percussione incidenti in excommunicationem? Ex p. 9. tr. 4. ref. 2. p. 133.
19. An mulier Nobilis, quae fuisse vel alata percuti Clericum ad venerari sollicitantem, incident in censuram? Et quid, si Clericus eam verbi tamum sentire, & aggredieretur? Idem dicendum est in predicto casu de proprio sollicitato a Clerico cum peccato nefando. Ex p. 9. tract. 4. ref. 38. p. 134.

& Resolutionum.

4. ref.
5. in
6. cor
7. an
8. po
9. tra
10. f
11. v
12. g
13. i
14. c
15. s
16. r
17. a
18. t
19. u
20. c
21. p
22. n
23. o
24. d
25. s
26. a
27. r
28. m
29. c
30. f
31. a
32. a
33. a
34. a
35. a
36. a
- An percutientes Clericum, qui post inflictum fustem vel dampn fugit, incidat in censuram? Et An sit licitum honoris iacturam persequi fugientem, qui percuti aliquem fuit, v. g. & illum tanquam percutere, quamcum ad sui honoris defensionem opus sit? Ex part. 9. tr. 4. ref. 25. pag. 135.*
- Si percutientes, vel occidens Clericum aggressorem, si possit fugere, incidat in censuram? Et an hoc intelligatur tam de Viro Nobile, quam de viro infima nota, vel de Clerico, aut Monacho? Et an si aliquis extraneus, vel priusquis consulat Parii, filio fratri, vel marito occidens Clerici in flagranti reperiendi, vel in iste inuagantis, an, sequitur homicidio in personam ipsius Clerici, talis consulens incidat in excommunicationem? Et docteur virum Nobilem, etiam si possit fugere, reprobare inuicem ab que metu irregularitatis, etiam quaeferit culpa ex parte eius, ut innaderetur. Ex p. 9. tr. 4. ref. 26. p. 136.*
- Si percutiens Clericum in defensionem alterius incidat in censuram? Et supponit percutiendum Clericum in suis defensionem non incurre in censuram, quod intellige in contumaciam moderamine inculpatus tuus, quamvis fuerit, & deliberate operetur, secus vero nisi moderamen legerem defensionis transgressus fuerit. Et docetur, quod gradus viri arbitrio relinquuntur, in quo consenserat diccionis moderamen. Et inferius primo posse mulierem percutire Clericum tenetiam suam prouinciam facti, vel verisimiliter via auertere a se illum non posse. Secundo, viator expellens a domo Clericum iniuste illam occupantem, hanc excommunicationem non incidit. Tertio, si violenter expellat Clericum tibi honorificam sedem usurpatum, Quarto, si Clericum bonatram furantur iniquariatis, ab eo violenter extrahebas. Et quid, si res furatas domi libere depositas, et que pacifice possideret? Quinto, fugientem Clericum debitorum, aut de fuga susceptum detinere poteris, ut Superiori praefontes, debitumque recuperes. Item, si in flagranti delicto, vel in eius probabili suspicione index secularis Clericum insuenerit. Et tandem explanatur in quibus casibus consenserat excessus moderata defensionis. Ex p. 9. tr. 4. ref. 24. p. 137.*
- Si percutiendum excharitate etenetur impedire percutiendum Clericos, si non impedit, incurrit censuram. Et quid si dolore non impedit talen percutiendum, non posset obviare sine periculo, & damno? Et quid est dicendum, si non obstat propter odium, & prauum afflictum, licet peccatum mortaliter? Et quinam ex iniuria teneantur obstat percutiendum Clericorum? Et notatur, quod ut non impedendo percutiendum Clerici incidante in censuram, quatuor qualitatibus debent concurrere. Ex p. 9. tr. 4. ref. 3. p. 138.*
- Ab Helvetiis arcentes turbam, dum Pontifex, vel alius principes egreditur, si percutiendum Clericum, incident in censuram? Et quid, si tamen id facerent animo malicio ex propria felicitate intendens Clericum verberare sine sufficienti necessitate? Ex p. 9. tr. 4. ref. 20. p. 139.*
- Si percutientes Clericum ex ignorantia incurrit in censuram? Et quid, si ignoranta sit inuincibilis, & quid, si ignoranta sit inuincibilis? Sed maior difficultas est ignorantia crassa, seu sapientia, & affectuata, licet ignorantia effectuata procedat ex deo, & temeritate? Difficultas adhuc superest de ignorantia concorrente sine iuri, sine facti? Et in texu huius Resolutionis addiscuntur alii diversi casus in exemplum foralitatem questionum. Ex part. 9. tr. 4. ref. 42. ibid.*
- Si mandantes, consulentes, seu precibus, & promissis incutentes, & ratum habentes, auxilium praebentes percutere Clericum incidente in censuram? Et quid si dicendum, si mandatum non sit expressum, sed tacitum? Et si mandatarius incurrit, si mandatarius excescerit mandare, et quia mandauit tantum verberare Clericum, & mandatarius illum vulnerauit? & quid si quis mandaret, et tantum inferatur Clerico iniuria verbalis, & mandatarius excescerit faciendo illi iniuriam personali? Et notatur, quod si aliquis, licet non mandet, vel consulat*
- percutiendum Clerico expresse, dicit tamen coram suis amicis, & familiaribus se desiderare vindictam de tali Clerico, si peries sui mortis his verbis percutiant; iste iugurrit excommunicationem; unde ut esset liber ab excommunicatione, deber affirmare se non dicere eo arguo, ut percutiant, & quod non desideret ut ipsi percutiant. Etiamque aduersitatem ratam habentem percutiendum Clerici, etiam post factum incurrit censuram Canonis, ad quod requiruntur tria, qua explanantur in §. ultimo huius Resolutionis. Ex. p. 9. tr. 4. ref. 14. p. 140.*
- Quis consulens homicidium cuiusdam Clerici, & postea serio consilium reuocavit, queritur, an ex homicidio sequitur excommunicationem, irregularitatem, & obligationem, restituendi? Ex p. 3. tr. 5. & Mil. 1. ref. 84. alias 85; p. 141.*
- Au reuocantes mandatum, & consilium, si percutiendum Clerici sequatur, incidat in censuram? Idem dicendum est de irregularitate, & damni compensandi obligatione. Et quid dicendum est de illo, qui propinato veneno Clericum occidit, samet si diligenter adhibuerit ad damnum impedendum? Ex p. 9. tr. 4. ref. 15. ibid.*
- An mandantes, & consulentes percutiendum Clerici, si ante percutiendum paueant, & conterantur, incident in censuram? Et supponit non posse reuocari mandatum, nec consilium. Et an excommunicatione incurrit ab illo, qui postquam mandauit, moritur, antequam percutiatur Clericus? Et in conclusionem supra dicta difficultatis aliquae aliae adducuntur in texu huius Resolutionis. Ex p. 9. tr. 4. ref. 16. p. 142.*
- An furans cingulum, vel aliam vestem Clerico dormienti incidat in censuram? Et quid, si vestes e domo Clerici auferat latro, aut pecuniam ex cruxone ab eo gestata, arriperit subdole, & sine vi? Ex part. 9. tract. 4. ref. 37. p. 143.*
- An si qui capiat Clericum vel Monachum per capillos, seu barbam, aut captivum dicens, si non es Clericus, vel Religiosus, te occiderem, vel percuterem, incidat in censuram? Et notatur Clericum indignatum eleuando manum contra alium Clericum rei clementem illum aliquantis per loco, in quo morabatur, non incidit in censuram. Ex p. 9. tr. 4. ref. 35. p. 144.*
- An si qui porrigeret venenum Clerico incidat in censuram? Et quid de Montali sumens venenum, ut factus moratur. Et notatur propinatorem venenum Clerico in censuram non incurrire, antequam venenum operari incipiat. Vnde queritur, an si talis isto medio tempore confiteretur, vel eliceret actum coniuracionis, incidere ne posca, venena operante, in censuram? Et in §. 1. huius Resolutionis cursum multi, & diversi casus explanantur pro incursione censure in illis qui reducuntur ad percutiendum iniuriam personali Clerici, &c. Ex p. 9. tr. 4. ref. 36. ibid.*
- An percutientes Clericum mortuum incident in censuram? Ex p. 9. tr. 4. ref. 39. p. 145.*
- An percutiens Clericum per iocundum, si aliquanulum excedat, incurrit in censuram? Ex p. 9. tract. 4. ref. 43. ibid.*
- An qui intendit percutere Caium Clericum & facta diligentia percutit Titum Clericum, incident in censuram? Et in exemplum addiscit, quod proiiciens lapidem, ut percuteret Sempronium Clericum, & causi inculpabiliter, percutit Titum etiam Clericum illuc tunc transmeantem, et enim nec incidit in censuram, nec morte inde sequitur contraxis irregularitatem. Et quid si percuteret laicum in eo casu, non incidet in censuram, quamvis intentio fuerit percutiendum Clericum? Et quod mandans occidere Petrum, si mandatarius occidat Iohannem, non incurrit mandans irregularitatem ortam ex homicidio voluntario. Ex p. 9. tr. 4. ref. 31. p. 146.*
- An percutientes Clericum in sacris Ordinibus initiatum, cumque fuit dispensatum a Pontifice, ut possit contrahere matrimonium antequam illud contrahat, an inquam illum percutientes incident in censuram? Ex quo inferitur, an*

Index Tractatuum,

- profissus, cum quod dispensarum est ad nuptias teneatur ad Officium dominum & eccliam d.m.squid idem dicendum est de Sacerdote cum predicta dispensatione? Et cibiter queritur, an d. gr. datus ad penitum Horarum Canoniarum adscriptus sit? Ex p. 9, tr. 4, ref. 40, ibid.
37. An qui percurret Clericum incur.g.b.lm, faciat in censuram? Et an talis Clericus amittat priuilegium gaudiu.s fori? Et potius quod excluduntur ab hoc priuilegio, Canonis Clerici loculatores, Goliardae, aut Eufones, si per annum hunc ignoransius Officio vacancient. Etiamque excluduntur exercitantes Officium Carnificiam, Macellariorum, Tabernariorum, modo coniugati sint, vel b. bimurum Clericalem dimiserint. Et an, si coniugati non sint, habentumque Clericalem retineant, priuilegio Canonis, & fori quo ad personas non priuenient, sed solum quoad eorum bona? Et an Clerici excommunicati, etiam denunciati, & visitandi, suspensi, interdicti, irregulares, vel etiam depositi verbaliter gaudetane hoc priuilegio Canonis? Ex p. 9, tr. 4, ref. 13, p. 147.
38. An percutientes Clericum realiter degradatum incident in censuram? Ex quo infertur, an d. gradatus, si defecito c. libaret, conficeret vnum Christi corpus? Et an si degradatus restituatur, vel si degradatu: morietur, & resurgeret, d. beret iterum ordinari? Ex p. 9, tr. 4, ref. 29, p. 148.
39. An percutientes Apostolatum incidat in censuram? Et quid, si dimiserit habitum sua R. l. goniae, & Ecclesiasticum & percutientes sciat esse Apostolatum? Et an Nonius, si maneat extra Contenutum cum habitu sua Religiosum, & licetia Superioris, etiam scilicet, & absque iusta causa fuit d. Nonius a Superiori concessa profata licentia gaudet priuilegio Canonis? Et notatur, quod non solum conuersi laici oblati, seu donati, qui veram professionem emittunt, sed etiam ij, qui se suaque Monasterio tradiderunt, & in ipso vivunt habitu aliquantulum mutato gaudent priuilegio Canonis. Et quid est dicendum de percutiente manifeste Clericum hereticum, an in censuram incurrit, etiam si non traditus si brachio seculari? Ex p. 9, tr. 4, ref. 12, ibid.
40. An percutientes Clericum damnatum ad tritemes incident in censuram? Et docetur, quod in hoc casu, quando Comes, & Magister tritemis percuti Clericum sicut reliquos remigantes, non incurrit excommunicationem, secus vero, si illi, vel alius rixando cum illo percutit eum? Et quid, si predictus Clericus damnatus ad tritemes sit incorrigibilis? Ex p. 9, tr. 4, ref. 17, p. 149.
41. An percutientes Clericum, qui non habet beneficium, neque requisita Concilij Tridentini, incurrit excommunicationem? Ex p. 3, tr. 5, & Msc. 1, ref. 8, alias 82, ibid.
42. An qui percurret Clericum constitutum in Minoribus, se non incedit in habitu, & Tonsura, & non obseruat requisita Concilij Tridentini sess. 23, c. 6, de reformato, incident in censuram Canonis? Et notatur, quod excluduntur ab hoc priuilegio Canonis Clericis, qui deserter habitu Clericali granibus criminibus se immiscent invercundae, quod a fortiori procedit, si in crimen assenij inciderint. Et quid de Clericis excommunicatis, suspensi, interdictis, vel depositis verbaliter tantum, aut irregulare, an predicti gaudent priuilegio Canonis? Et quid est dicendum de Clericis hereticis, & schismatis? Et quid dicendum erit de Clericis Ordinatis per saltum, ante legitimam etatem, vel per alienum Episcopum absque dimissoriis, vel cum dimissoriis falsis, vel per Episcopum excommunicatum, suspensi, vel depositum? Ex part. 9, tract. 4, ref. 5, ibid.
43. An qui percurret Clericum coniugatum non deservientem clericis Ecclesie incurrit in censuram Canonis? Et quid de priuilegio fori? Et an uxori Clerici coniugati, & filiorum gaudent priuilegio Canonis, & fori mariti & Pairis in denis in habitu, & tonsura? Et quid si manus iniectionis rei uxori supradicto in odium viri, tunc iniiciens, incurrit in excommunicationem, ac si ipsum percuteret?

- Idem est, si percutio fieret in personam clericorum, apud Clerici in odium ipsius Clerici. Et an ad censuram excommunicationem sufficiat, si tempore, quo non habent vestes Clericales. Et notatur, quod Clericos coniugatus, non sicut Tonitram, p. iugatus non bigamus, si dimittat habitum, & Tonitram. Et postea illum reasfumus, quader priuilegio Canonis quo sequitur, quod Clerici bigami, bigamia vera, & pretiosa in minoribus ordinibus constitutis, non praepongo denundantur; secus vero de bigamia similiudine ut si Clerici bigami in Sacris initiatu: sum, vel compensatione, vel illegitimitate hoc praepongo. Candidates, secus in minoribus constitutis. Item docetur, ligiosis bigamis, etiam si habitum dimiserint, quod percutientes erunt excommunicati. Ex part. 9, tract. 4, resolut. 6, p. 150.
44. An torquentes Clericum per laicum incident in censuram, etiam si de licentia Episcopi hoc faciant? Et an suetudo in convarium excusat a culpa? Et an in pleno tali casu Superiores torquentes & corrigenes Clericos peralium laicum peccavent? Ex p. 9, tr. 4, ref. 4, ibid.
45. An percutiens Religiosum in malo de profissione incidat in censuram? Et an hoc procedatur etiam si propria causa? Et non tantum Religiosi si nulliter proficiunt, non contra iura receptis sit? Ex part. 9, tract. 4, resolut. p. 152.
46. An percutientes Religiosum nullo ordine significaverint expulsam a Religione, incurrit in censuram? Et si portet habitum, & Tonsuram Clericale? Et docetur Clericum ex defectu habitu non committere priuilegio Canonis. Ex p. 9, tr. 4, ref. 4, ibid.
47. An Monialis, qua sumit potionem, vel pugia faciat, et abortum faciat, incurrit in censuram? Et quid dicendum de alio propinante potionem pro abortu facta Moniali, illa consentiente sequitur efflu? Ex part. 4, ref. 10, ibid.
48. An M. nialis sumens potionem mortiferam facta, vel pugnia se percutiens ad abortum factandam, et postea sequuntur est, non solum incidat in pena Belli Seculi, sed etiam in censuram cap. si quis studente Diabolice. Ex p. 7, tr. 5, ref. 40, p. 153.
49. An Equites D. Iacobi, Alcantara, Calavara, &c. gaudent priuilegio canonis? Et quid de priuilegio facti? Et in virgine quid dicendum est, si dicti Equites profissionem non emiserint, sed tantum habitum accepterint? Ex p. 5, tr. 13, ref. 44, ibid.
50. An percutientes Equites D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, incident in censuram canonis? Et quid de Nonius predictorum Equitum? Et queritur, quid dicendum de Commandatarii, in quibus maior pars est officiales? Et quid de confitentiibus circa supra dicta? Et quid etiam sentiendum sit de Equitibus D. Iacobi, & an, qui non Canonice ad statu clericalem percuti, ut in pro penna sit a gradu deicienda, veluti si fuerint &c. gaudent priuilegio canonis? Ex p. 9, tract. 7, ibid.
51. An notorius percursor Equitis Ierosolymitan, Calatrava, &c. vel Religiosi alterius Religionis Ordines non habent si proper excommunicationem incursum ceteros? Et an talis percursor sit vitandus ante iudicis sententiam declarationem? Et an ad notorierat per evidenter facti requiratur, quod sciatur seleni endenter a determinata persona in oppido parvo, & a pluribus aliis in multa cunctitate? Et docetur, quod in odio nomine clericorum venient Religiosi; & quod interdicti Religiosi. Ex p. 10, tr. 14, & Msc. ref. 11, alias 9, p. 154.
52. An percutientes Eremitas, si sint sub obedientia Episcopi vel alterius Prelati, incident in censuram? Ex quo inferitur, quid dicendum sit de Fratribus tertii Ordinis Francisci, & D. Dominici, vita in communione generalibus, & habitum Religionis gestantibus, ac hoc prae-

& Resolutionum.

65. Quando ab Episcopo non est exigendum iuramentum, ut
absoluti a censore canonis teneantur adire Pontificem? Ex p. 9. tr. 4. ref. 64. ibid.
66. An Principum Ianiores, Ostiarij, &c. percutientes cle-
ricos sub pretextu Officii possat absoluiri? Episcopo,
quamvis percutiti gravis si modo non sit enormis? Et an
Officiales non fortinio, & incaute, sed titulo iurisdictionis
percutiunt ex odio clericum, semper sueremittendus ad
Papam pro absolutione, exceptis casibus legitimi impedimentis? Et queritur in hoc casu, cui incumbit onus probandi,
an fortinio, vel deliberate Officiale, (ut supra) per-
cusserit clericum arcendo turbam, ad hoc ut declaretur ex-
communicatio Episcopalis, aut Papalis? Et obseruantur di-
ctis Ianitoribus, & Officialibus, dum ab Episcopo absoluuntur ab excommunicatione Si quis suadente, contracta
ob delictum enorme, non esse iniungendum onus se pre-
sentandi postea Sedi Apostolice, sicut etiam mulieribus,
pueris impuberibus, & delicatis magna potentia id onus
non iniungitur. Ex p. 9. tr. 4. ref. 55. ibid.
67. An Episcopus possit absoluere clericos qui Collegialiter
viuunt, vel in Seminarioribus, convivitoribus se innicent percu-
tientes non per conversationem leui, sed gravi? Et notatur quod
quando dictis clericis Collegialiter viuentibus ab Episco-
po absolucione censura imperitur, non est onus imponen-
dum presentandi se postea Sedi Apostolice. Et quid est
dicendum in predicto casu de pueris ministrantibus in Ec-
clesia Cathedrali, vel alia Ecclesia, qui ibi communiter
viuunt, & substantantur de redditibus ab Ecclesia ad id
deputatis? Et quid de aliis pueris, qui in domo communi-
ti viuunt sub aliquo moderatore eorum? Ex p. 9. tract. 4.
ref. 56. p. 161.
68. An Episcopi possint absoluere impuberibus, qui clericum
percutiunt? Idem est dicendum de pueris puberibus. Et
doceatur quod talis non tenetur postea se Sedi Apostolica
presentare, etiam si pueri impuberis doliter tamet capaces
non petant absolucionem ante pubertatem, quamvis laesio
facta tempore impuberis sit enormis? Ex p. 9. tr. 4.
ref. 58. ibid.
69. An Episcopi possint absoluere mulieres cuiusvis status
fatu & conditionis percutientes Clericos ex quavis percus-
sione? Et an dicta absolutio danda sit simpliciter ab eo-
dem Episcopo, & non ad reincidentiam? Idem dicendum
est & multi magis de Monialibus. Et an statim persona
prius, & veritas negotij sit iniuncta Romano Pontifici
ante quam absolutio censura impendatur ab Episcopo
mulieribus supradictis? Ex p. 9. tr. 4. ref. 59. p. 162.
70. An Episcopi possint absoluere senes ex quacunque Cle-
rici percussione? Sed difficultas est, quinam dicendum sit
senex? Ex p. 9. tr. 4. ref. 60. ibid.
71. An Episcopi possint absoluere a gravi, & enormi Clerico-
rum percussione, & alias sub potestate confititos? Idem dicendum est de viro, qui in fraudem uxoris Cleri-
cum percuteret. Et se supradicti fiant de fluxu temporis sui
iuris, vel liberi, an teneantur adire Sudem Apostolicam? Et adveritur, quod quando predicti absoluuntur ab Epi-
scopo iniungendum esse illi satisfactionem aliquam pro re-
compensatione laboris in trinere. Ex part. 9. tract. 4. re-
f. 61. p. 163.
72. An pauperes possint absoluiri ab Episcopo, etiam si percus-
sio Clerici fuerit enormis? Et quid est dicendum de infirmis
& valetudinariis? Et in textu huius Resolutionis explana-
tur, qui sunt supradicti pauperes. Et notatur, quod infir-
mi, valetudinarii, aut prædicti a quacunque alia impo-
tentia corporis incidentes in excommunicationem canonis. Si
quis suadente, possit absoluiri ab Episcopo, etiam si infir-
mitas sit temporalis, nempe febris tertiana, vel quartana,
aut podagra, & multo fortius, si infirmitas sit incurabilis,
& diurna. Et in corpore huius Resolutionis explanantur
impedimenta, pro quibus excommunicatus iure communi-
possit absoluiri ab Episcopo, & non tenetur recurrere ad Pa-
pam pro absolutione, etiam si percussio Clerici sit enormis.
Et an si cum predictis impedimentis quis non tenetur perfo-
naliatur?

Index Tractatuum,

natus adire Papam, & Romanam, etiam non teneatur mitti-
te Procuratorem pro absolutione. Et an cessante impedi-
mento teneantur sibi praeferre Pontificis Sed adhuc duo ad-
vertuntur. Primum non esse concedendam huiusmodi absolu-
tionem, quia excommunicatus parti lae satisfactionem
preficit. Secundum, in eueniu quo quis absolvitur ob tem-
porale impedimentum ex gratia debere instrumentum corporale
di coram Sede Apostolica, vel alias auctoritate absolu-
endi habente, si conualerit, alias in similem incidet ex-
communicationem. Ex p. 9. tr. 4. ref. 62. p. 164.

73. An Episcopus possit absoluere Religiosos, si se iniucem
percusserunt, vel an sit necessaria licentia Superioris Re-
gularis? Et quid, si percussio sit gratis, vel enormis? Et
quid est dicendum, si Prelatus Regularis nollet per se,
vel per alium concedere absolutionem? Et notatur, quid
idem dicendum est de Monachis si aliqua aliquam aliam
etiam Conuersam, aut Clericum percusserit; quod potest
absolvi ab Episcopo, in cuius Diocesi Monasterium fac-
rit. Idem est etiam dicendum de Monachis Novitiis. Ex
p. 9. tr. 4. ref. 54. p. 165.

74. An Regulares possint absoluere a percussione enormi
Clericorum, quando est occulta? Et an Regulares priu-
legiari possint etiam hodie absoluere secularres a censura
Bulla Curae Domini, dummodo sunt occulti? Ex p. 9. tr. 4.
ref. 65. ibid.

75. An Regulares possint absoluere secularres, qui percusse-
runt Clericu teu percussione? Ex p. 9. tract. 4. ref. 53.
p. 166.

76. Au si in Monasterio sint tantum Superior, & aliis Re-
ligiosus, & se iniucem percusserunt, possint se iniucem
absoluere? Et in hoc casu se iniucem absoluendo, neque
peccatum; participando in diuinis, neque irregularita-
tem supradicti incurram? Sed adveritur, quod prius
absoluens non absoluat Sacramentaliter, hoc est etiam a
peccatis, sed tantum extra Sacramentum, & ab excom-
municatione tantum p. ecce, deinde absoluens primus
potest ab virisque absoluere. Ex part. 9. tract. 4. ref.
52. ibid.

77. An Superiores Regulares possint absoluere a censura huius
canonis suis subditos? Et quid est agendum se Religiosi se
iniucem percusserint extra clausum Monasterii? Et quid,
si Prelatus Regularis percusserit aliquem subditum? Et an
Prelati Regularis, & eorum Vicarii ex privilegio possint
suis subditos absoluere, eritam si percussio sit enormous? Et
notatur supradicta procedere, quando Religiosi se ad iniucem
percutiunt, nam si percusserint Clericum sua, vel al-
terius Diocesis, non gaudent praedicto privilegio. Potest
tamen in tali casu illos Episcopos absoluere, si percussio
sit talis, a qua Episcopus eodem Clericos absoluere posse;
id est lenis. Et quid, si Religiosus percusserit Episcopum
ipsius, vel Abbatem? Ex p. 9. tr. 4. ref. 49. p. 167.

78. An Regularis percussions Regularem alterius Religionis
sit absoluenda a proprio Prelato, si percussio non fuerit
enormis? Vel an sit necesse, ut Prelatus eius, qui passus est
in iuriu, ut eam cordone, ac panem in satisfactionem
distribuat, & sit praesens ad eadem absolutionem? Et an vero
Prelatus percussio ipsius percussorem verbere debet?
Et an talis Prelatus possit delegare eadem actionem verbera-
tionis? & quid faciendum est in euentu, quod Prelati
discordaverint in satisfactione ponenda? & quid est agen-
dum, quando Regularis percusserit Regularem eiusdem
Religionis, at diversi Monasterij? Et notatur, quod ho-
die per specialia privilegia Prelati Regulares possint ab-
solueri suis Religiosos subditos ab excommunicatione
propter infectionem manuum violentiam in Clericum,
etiam si sit Sedi Apostolica reservata. Ex p. 9. tract. 4.
refolut. 50. pag. 168.

79. An Superiores Regularium possint absoluere Nouitium
ab excommunicatione incusa propter percussionem Cle-
rici ante ingressum Religionis? Et quid est agendum, si
potest talis Nouitius ita absoluens ab ista, vel quavis alia
censura egrediatur a Religionem in illas reincidat? Et

quid est faciendum, si in predictam censuram con-
fusso enormis? Ex p. 9. tr. 4. ref. 51. ibid.
80. An virtute Bulla Crucis possint absolu percus-
sione etiam enormi percussione? Et in inferno absolutionem
Bulla Crucis a censuris a iure lati valde in
foro exteriori, & judiciali. Ex part. 9. tract. 4. ref.
52. ibid.

Appendix ad alias paucas difficultates sum-
pertinentes ad istum tratt. 2. de Censura
percussionem Clerici, & eius Absolutione
V. Tomi.

A N licet absque censura excommunicationi tip. 5
quis suadente, &c. perentie Pontificis pro le-
gione necessaria? Ex p. 5. tr. 4. ex ref. 1. Quia non inven-
tur in tom. 8. tr. 5. de Homicidio ref. 17.
An si quis percusserit Cardinalem per censuram leprosum
rat in censuram Bulla Curae? Et quid, si illius plu-
do vestes retigit, aut levanit manus ad percus-
sionem Cardinalem, quamvis postea non percussit? Et ar-
dinates percusserint scipios incurvant in censuram
Curae? Ex part. 5. tract. 2. ex ref. 92. & 84. Quia
reperientur in tom. 9. tract. 7. de Cardinibus ref.
79. & 82.

An percusserint Cardinales, Episcopum, & alios tam
expressos turpiter inuentos incontinentem non excludam
ab excommunicatione, &c? Ex part. 1. tract. 1. eti-
91. Quia hic est in tom. 9. tract. 1. de Immunitate
Ecclie ref. 49.

An quis impune possit occidere, violare, & expoliare
Clericum, Episcopum, & Cardinalem in bilo militare,
ac proinde nullam incurvat ponam, & excommunicationem?
Ex p. 10. tr. 2. ex ref. 3. Quia non inveniatur in
tom. 7. tr. 7. de Bello, ref. 13.

An prima Tonsura initiatus gaudet priuilegio canonis? Et
an Regularis excommunicatus propter percussonem Cle-
rici si recipiat Ordines initiatos? Ex p. 10.
tract. 14. ex ref. 16. alias 14. & in p. 5. tract. 10. id
refol. 58. Quia non inveniatur infra in hoc ipsam
tom. 5. tr. 3. de Sipenione, ref. 12. & 33.
Affirmit, quod si quis incendat occidere, aut exercitare po-
cute aliquem Clericum determinatum; & causa erit
aliam etiam Clericum percusserit, aut occidat, alio
ciso, & percussio enormis non erit reformata. Ex p.
tr. 6. ex ref. 19. Quia hic reperiatur in tom. 8. ut
de Homicidio ref. 91.

An Nonius in Religione clericorum iniun-
ctio Generalis acceptatus ante puberatum annos propter
Nonius, ita ut gaudet priuilegio canonis. Et an ap-
pares admitti ad ceteras alias Religiones ante annos
tatis gaudent priuilegio canonis? Et an bispes propter
Religionis, & Nonius laici antequam annos Nonius
incipiant, & gaudent priuilegio canonis? Et an illi
qui affluppo aliqui habent Religioso abboderent ad la-
titia, & obsequia Monachorum, & ad petendere pro
electosynam, gaudent priuilegio canonis? Et quid
clericis Orientalibus conjugatis & in minoribus Ordin-
bus iniciatis? Ex p. 6. tr. 8. ref. 7. & in p. 5. tr. 1. ex ref.
Quia hic est in 9. tr. 2. de Immunitate Eccl. ref. 6.

An Moniales Tauri Speculatorum Roma existimant
Religiosas, & eam vota sunt solennia, & gaudent
priuilegio canonis? Ex p. 8. tr. 7. ex ref. 88. Quia
inveniatur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus, ref. 30.
An si quis consilium, vel mandatum dedit ad percus-
sionem Clerici, & constat de eis sequenti sed dubit, an illi
sus sit a sua operatione, seu a consilio, vel mandatu
vero alias id principialis esset factum, se cura pen-
et. Ex p. 10. tr. 1. ex ref. 10. Quia hic reperiatur in
tom. 7. tr. 1. de Regularibus, ref. 30.

& Resolutionum.

1. Ex p. 7. tr. 5. ex ref. 26. §. penult. s. iuris*inuenit se* in hoc ipso metu tom. 5. tr. 6. de
reputacione*infia* in loco*ipso* metu*tom. 5. tr. 6. de*
ab*ref. 23.*
2. An si*suspensio lata à iure* quia*est censura*, si*reservata non*
est Pontifici*possit tolli ab Episcopo?* Et*an Parochus*, &
alius Confessorius possit ab soluere à suspensiōibus etiam,
à iure communī non reservatis? Et*an si suspicio*suspensio**
reservata si Pontifici, &*delictum sit occultum*, *possit*
etiam Episcopus dispensare? Ex p. 5. tr. 10. ref. 23. ibid.
3. An*suspensio lata sub conditione*, v. g. *dōne& facias*,
vel restituas, *sc̄quata satisfactione*, *tollatur ipso facto sine*
aliqua absolucione? Idem dicendum est de*interdicto*, *se*
cus verò de excommunicatione. Ex p. 5. tract. 10. ref.
24. p. 173.
4. An*ablatia consueta cesseret suspensio ipso iure sine illa*
absolucione? Et*quid de excommunicatione*, &*interdicto*,
quia de excommunicatione maiori cautum est, *quod non*
*tollatur per solam res ipsa*suspensio* ab*que absolucione?* Ex*
p. 5. tr. 10. ref. 25. ibid.
5. An*Clerico habent tantum primam Tonsuram sit la*
gienda a Confessario absolutio à suspensione, *quatenus*
indiget? Et*late docetur*, *an prima Tonsura sit Ordo?* Et*eiusmodi*
asseritur, *quod prima Tonsura in tali gaudient pri*
uilegio canonis, &*sunt capaces beneficiorum*, &*si ordi*
nantur ab Episcopo alieno suspenduntur. Ex p. 10. tr.
14. & Mifc. 4. ref. 16. alias 14. p. 174.
6. An*acta suspensio* *sunt valida?* Et*quid*, *si suspensio* *est*
occultus, &*ab Ecclesia communiter toleratus*, &*non*
specialiter denunciatus? Ex part. 5. tract. 10. ref.
11. p. 175.
7. An*teneat vitare suspensio* *in rebus*, *à quibus sus*
pensi sunt? Et*quid*, *si talis communicatio fuerit scilicet*,
quodam cooperatio cum illo in delicto, &*malo usi mini*
stris, *& quando vero quis dicatur cooperari peccato sus*
pensi? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 20. ibid.
8. An*suspensio ab Officio* *est suspensio* *à beneficio?* Et*an*
suspensio ab Officio *est priuatus à fructibus beneficij?* Et*in*
§. ultimo huic Resolutionis alia notabilia inferuntur,
& explanantur pro praxi suspensio *ab Officio*, &*Or*
dine. Ex p. 5. tr. 10. ref. 1. ibid.
9. An*suspensio à beneficio* *est suspensio* *ab Officio?* Et*an*
suspensio à beneficio, *si egat*, *possit*, *fructus percipere*, *qua*
tenus necessarii sunt ad se, &*suos aliendos*, *ut eam con*
tingit in simili effectu excommunicationis maioris? Et*an*
excommunicatus, *vel suspensio* *à beneficio*, *si tamen prestat*
Officium, *lucretur omnes fructus?* Et*an qui suspenditur*
à beneficio, *eo ipso ita priuatur fructibus*, *ut ante omnem*
sententiam eos non faciat suos? Ex part. 5. tract. 10. ref.
3. p. 176.
10. An*suspensio ab Officio* *est illicite conferatur* *beneficiū?* Et*an*
collatio beneficij facta suspensio *per triennium* *in*
suspensione *perseveranti* *est irrita?* Ex part. 5. tr. 10. ref.
2. ibid.
11. An*suspensio à beneficio* *validè accipiat* *alium nouum*
beneficiū? Et*an qui solum suspenditur à certo beneficio*,
non possit priuari à fructibus aliorum beneficiorum,
etiamque possit alia beneficia recipere? Ex part. 5. tract.
10. ref. 7. p. 177.
12. An*collatio beneficij facta suspensio*, *vel interdicto* *est*
valida? Ex p. 5. tr. 10. ref. 13. p. 171.
13. An*suspensio lata sub hac forma*, *sit Suspensio*, *liget*, &
quodam ab ordinario beneficio, *aut Officio?* Ex p. 5. tr.
14. ibid.
14. An*suspensio* *disfunctio*, *nempe ab Officio*, *vel beneficio*
est validă? Ex p. 5. tr. 10. ref. 13. p. 171.
15. An*suspensio* *est valida*, *si post illam interponatur appellatio*,
Et an suspensio à voce actina, &*passiva* *est suspensi*
o *per appellationem legitimam subsequentem?* Ex p.
10. ref. 16. ibid.
16. *Si facta ab Episcopo suspensio ad reincidentiam*, *si*
de iure *appellatio* *suspendat sententiam*, *ne posca*
posco comrehatur, *quod idem queritur de interdicto?*
Ex p. 5. tr. 10. ref. 17. p. 172.
17. *Si quis appeller generaliter à sententia excommunicationis*,
&c. suspendat censuram? Et*quando*
ad plures diuersos iudices appellare posset, *valer*
excommunicationis appellatio, v. g. *appello ad Archiepiscopum*,
ad Papam? Et*an appellatio non debeat recipi nisi ex*

TRACTATUS III.

De Suspensione. p. 170.

18. *Vincenti effectus Suspensionis?* Ex part. 5.
tr. 10. ref. 9. ibid.
19. *An suspensio possit ferri*, &*incurri* *propter*
solū peccati veniale? Ex p. 5. tr. 10. ref. 19. ib.
20. *An suspensio possit contrahi culpa aliena?* Ex p. 5. tr. 10.
ibid.
21. *An suspensio lata sub hac forma*, *sit Suspensio*, *liget*, &
quodam ab ordinario beneficio, *aut Officio?* Ex p. 5. tr.
14. ibid.
22. *An suspensio* *disfunctio*, *nempe ab Officio*, *vel beneficio*
est validă? Ex p. 5. tr. 10. ref. 13. p. 171.
23. *An suspensio* *est valida*, *si post illam interponatur appellatio*,
Et an suspensio à voce actina, &*passiva* *est suspensi*
o *per appellationem legitimam subsequentem?* Ex p.
10. ref. 16. ibid.
24. *Si facta ab Episcopo suspensio ad reincidentiam*, *si*
de iure *appellatio* *suspendat sententiam*, *ne posca*
posco comrehatur, *quod idem queritur de interdicto?*
Ex p. 5. tr. 10. ref. 17. p. 172.
25. *An suspensio à beneficio* *priuetur fructibus pensionis*
collata titulo Clericali? Ex p. 5. tr. 10. ref. 15. p. 178.
26. *An Episcopus censura ligata tempore*, *quo Episcopum*
recipi, *incurrat suspensio?* Et*descrivitur*, *an Episcopum*
à beneficio suspensum posse beneficia conserve? Ex
p. 5. tr. 10. ref. 8. ibid.
27. *An suspensio à beneficio* *priuetur fructibus pensionis*
collata titulo Clericali? Ex p. 5. tr. 10. ref. 15. p. 178.
28. *An Episcopus censura ligata tempore*, *quo Episcopum*
recipi, *incurrat suspensio?* Et*descrivitur*, *an Episcopum*
à beneficio suspensum posse beneficia conserve? Ex
p. 5. tr. 10. ref. 8. ibid.
29. *Ad quia se extendat suspensio ordinis Episcopalis*, *et inter*
alia que iuris, an si Episcopus sua suspensio celebret in Pon
tificialibus, *incurrit irregularitatem?* Ex p. 5. tr. 10. ref. 4. ib.
24. An

Index Tractatum,

24. An Episcopus primam Tonsuram conferens sit propriis Episcopi licentia, incurvus panam suspensois latam in cap. cos. de temp. ordin. in 62. Et si pponitur, quod si Episcopus scienter, vel cum effectata ignorantia praeconi ordinare alium Clericum sine sui ordinarii licentia est suspensus per annum à collatione ordinum. Et an si Episcopus primam Tonsuram laico alterius Diæcessi conf. rat, incurvus suspensois collationis ordinum, vel tantum à collatione prime Tonsura? Ex p. 3. tract. 4. ref. 193. alias 194. ibid.
25. An Episcopus conferens primam Tonsuram in aliena Diæcessi incurvat si suspensionem? Et an liceat Episcopo ordinare proprios subditos in aliena Diæcessi si habeat licentiam ordinarii subditos. Episcopi illius Diæcessi? Ex p. 5. tract. 10. ref. 45. p. 179.
26. An Episcopus ordinans subditum alienum ex ratificatione incurvat suspensionem concilij sif. 23. c. 8. Sunt enim aliqui casus, in quibus datur excusatio ab eiusciva quos ex Suarez explanatos inveniuntur in textu huius Resolutionis. Ex p. 5. tract. 10. ref. 38. ibid.
27. An Abbates conferentes Tonsuram, vel minores Ordines alii quam suis subditis regularibus incurvant suspensionem? Et notatur Abbates conferentes Ordines minores nouitio non esse suspensos, quamvis peccent. Ex p. 5. tr. 10. ref. 42. ibid.
28. An Abbates concedendo dimissorias nouitio incident in suspensionem? Ex p. 5. tract. 10. ref. 45. p. 180.
29. An Monachi Benedictini incurvant in suspensionem si non videntur habitu prescripto in Clement. 1. 8. Si quis autem de statu Monach. ? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 44. ibid.
30. An suspensus ab Ordine si suspensus à iure eligendi? Ex p. 5. tract. 10. ref. 21. ibid.
31. An suspensus ab Ordine inferiori censetur suspensus ab Ordine superiori, ita ut si illum exerceat, incurvat irregularitatem vel an saltem peccet mortaliter? Et an quid ignorantia suscipit Ordines ab Episcopo excommunicato incurvat suspensionem, sed tamen si in ea celebret non incurvat irregularitatem? Ex part. 5 tract. 10. resolut. 5. ibid.
32. An qui ab Episcopo excommunicato vitando ignoranter suscepit Ordines, incurvat suspensionem? Idem est dicendum de illo, qui ordinem recipit a dicto Episcopo per medium cadentem in constantem virum? Ex p. 5. tr. 10. ref. 39. p. 181.
33. An Regularis excommunicatus propter percussione Clerici si recipiat Ordines, incurvat suspensionem? Et an hoc extendatur ad omnem irretitum censura? Et adiuvatur ad hoc ut ea censura incurvatur requiri, ut Ordo recipiat scienter in contemptum discipline Ecclesiastica; unde ignorantia excommunicationem probare huismodi impedimentum Ordines suscepit, non incurvit censuram, quamvis ignorantia effet crassa, vel etiam sapientia? Ex p. 5. tract. 10. resolut. 58. ibid.
34. Puer in anno quinto sue aetatis fuit promotus ab Episcopo ad primam Tonsuram, queritur, quid iuris? Et an possit promoueri ad alios Ordines? Et inter alia qua supponuntur doceatur dictum puerum nullam suspensionem incuruisse sed concludatur dispensationem impetrasse. Ex p. 11. tr. 6. & Mifc. 6. ref. 8. ibid.
35. Quidam cum falsis dimissoriis sumpsit minores Ordines, & postea cum excommunicatione occulta impremit beneficium, quae suuit à me, quid iuris? Et an collatio beneficij facta excommunicato probabiliter suam excommunicationem ignoranti, sit valida? Et an excommunicatus cui tempore excommunicationis collatum fuit beneficium non faciat suos fructus beneficij, sed eos teneatur restituere; si tamen bona fide seruunt beneficij, possit recipere; aut retinere stipendium seruunt proportionatum & residuum non potest accipere, &c? Et an si eligaris ad beneficium tempore quo habilis es acceptes vero illud, cum excommunicatus existas; valida sit tua acceptatio? Ex quo sequitur, si sit qui accepta sit, non sit excommunicante absolutionem, ad quem pertinet premissa sententia? Et an in Ecclesia in qua est insipiens rem probandum vult de excommunicatus tam aperte? Ex p. 11. tract. 5. & Mifc. 5. ref. 2. p. 182.
36. An si quis recpiat O. d. nes minores extra tempore ante legitimam aetatem, vel sine literis dimissoriis cum falsis incidat in suspensiōnē latam in Bulla II. anno 1401? Et adiuvatur, ut sic ordinarii Ordines sacris suspenduntur ab O. d. n. executione, si sunt ante obt. manū licentiam à proprio Episcopo non strant, sunt irregulares. Ex part. 5. tract. 10. ref. 30. p. 185.
37. An recipientis Ordines sacros extra tempora, vel sine literis dimissoriis, vel ante legitimam aetatem incurva suspensionem? Et deducitur, an quando debitur, an legitimis promulgata, & ab uero recipia, tunc non obligari censuram, suspensionem, vel irregularitatem impunit? Et quid quando non sumus in dubio, sed quid sunt opiniones probabiles hinc & inde? Et an quid in predicto primo casu possit obrivere dispensationem ex Bulla Crucis, vel privilegiorum Regularium? Ex part. 5. tract. 4. & Mifc. 4. ref. 7. ibid.
38. De quedam Clerico, qui Ordinem Subdiaconatum cum dimissoriis falsis, Et docetur supradictum Usus cum incurvise suspensionem. Difficiliter verè est, invenire irregularitatem; Et notatur quid in vnoque Episcopus & Confessoris virtute Crucis, & etiam melius vniuste priuilegiorum possint dispensare. Ex p. 11. tr. 6. & Mifc. 6. ref. 4. p. 186.
39. An si quis suscepit Ordinem Sacrum ante legitimam aetatem vel sine literis dimissoriis vel extra legimationem, incidat in suspensiōnē ex Bulla Pij II. & si ceterum incurvat irregularitatem? Et an ad incorridentem honestatem requiretur dolus, vel scilicet culpabilitas & mortalitas, ita ut ignorantia etiam crassissima affectu non possit faulta penitentia celebrare, credent id sit licet, incurvat irregularitatem? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 3. tract. 4. ref. 191. alias 192. p. 187.
40. An qui non solum cum ignorantia innocibiliter sed etiam mortaliter vinctibili, & crassa ordinatur ante legitimam aetatem extra tempora, &c. incurva suspensionem latam à Pio II. Et an quia ita ordinatus ei cum deo, & tunc si postea faulta penitentia celebrare, credent id sit licet, incurvat irregularitatem? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 32. ibid.
41. An qui bona fide ordinatur ante legitimam aetatem siccatur suspensionem, & celebrando irregularitate ex Bulla Pij II? Et an adiuvatur mala fide si sic ordinatus ante legitimam aetatem celebet, incurvat irregularitatem aetatem saltem ita celebrando peccet mortaliter? Et an taliter ordinatus postquam peruenit ad legitimam aetatem, possit fore dispensatione celebrare, vel exercere alium Ordinem suscepit? Et quid in cau quo quis mala fide Ordinem legitimam aetatem suscepit? Et notatur recipientem ordinem mala fide ante legitimam aetatem non feloniam, ne suspensum ab executione Ordinis sic mala fide suscepit, sed etiam ab exceptione aliorum Ordinum ante legitimam fideceptorem. Ex p. 3. tract. 4. ref. 184. alias 188.
42. An suspensus proprius Ordines suscepit ante legitimam aetatem possit exercere Ordines alios nisi suscepit? Ex p. 5. tract. 10. ref. 35. ibid.
43. An suspensus ex ordinatione ante legitimam aetatem possit celebrare illa completa fine alia dispensationem? Et quid dicendum si quis culpabiliter omnino ante legitimam aetatem suscepit Ordinem? Et quid, si inculpabiliter & absque incursione irregularitatis? Et an talis aetatis ordinatus incurvat duas suspensiones, unam ob defec- tum alteram vero ob defectum aetatis, ac proxinde defec- tum non censetur absolitus ab alia, nec parcer minime, respondet arringat legitimam aetatem? Ex p. 5. tract. 4. ref. 184. alias 188.

& Resolutionum.

54. An suspensus iuxta Bullam Pij II. quia suscepit Ordines sacros extra tempora, ante legitimam etatem, vel sine dispensatione? Et idem est dicendum de irregularitate Regulari? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 31. ibid.
55. An qui ordinatur non servatis temporum interstitiis v. g. Diaconi, clauso anno ab Ordine Subdiaconatus, incurrit suspensionem? Et an Episcopus possit dispensare causa rationabili in hoc? Et Abbas in casibus, in quibus tonsurato, & minores Ordines conferre potest, ut dispensare valeat in interstitiis? Et an hoc procedat in causa, quo Abbates suos subditos cum dimissoriis remittunt, ut ab Episcopis, non obstante Concilio Tridentino, sed docetur, quod in receptione Ordinum minorum nulla requiriatur interstitia, sed possunt recipi eodem die, & validatur Episcopo; & de Minoribus ad Subdiaconatum remittunt ad usum Provinciae. Ex part. 5. tract. 10. ref. 49. ibid.
56. An ordinari cum dimissoriis Capituli Sedis Vacantis in parvum incidunt in suspensionem? Et alii quatuor casus explanant pro Capitulo Sede vacante & pro dimissione Ordinibus concedendis tempore Sedis vacantis. Ex p. 5. tr. 1. art. 46. p. 190. ibid.
57. An qui fidei studio imperat dimissoriis, incurrit suspensionem tam in eos, qui sine literis dimissoriis Ordinatur, v. g. qui ob fidem patrimoniorum initiantur, &c. Et quod dicendum est de eo, qui patrimonio, aut donatione sibi facte renunciavit, antequam literas dimissoriales Ordinem suscepit, an contrahat in hac proportione suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 55. ibid.
58. Quidam Clericus in hac Civitate suscepit sacros Ordines cum patrimonio ficto, & per multos annos celebravit, an in Ordinatione ratione patrimonii fita incurrit suspensionem, & postea celebrando irregularitate? Ex part. 2. tract. 16. & Misc. 2. resolut. 5. p. 191.
59. An qui recipit Ordines cum patrimonio ficto, incidat in suspensionem? Ex quo infertur non incurrisse in suspensionem quemdam Clericum, qui imperavit a consanguineo patrimonio, ad cuius titulum Ordinatus fuit, & promittens cum iuramento, quod ante donationem redimicavit. Et an in aliquo caso possit Episcopus disposer, ne quis Ordinatus sine patrimonio: v. g. se sedulus, & gradu insignis? Et an Ordinatus, v. g. ad clandestinam sine titulo possit ascendere ad superiores Ordines sine dispensatione? Ex part. 5. tract. 10. ref. 50. ibid.
60. An Ordinatus cum patrimonio ficto, ut pote donato, & post illud restituti donanti, prater peccatum mortale incurrit suspensionem, & teneat postea illud rebus? Ex part. 3. tract. 4. resolut. 183. alias 184. p. 192.
61. An si quis renunciavit patrimonium post susceptum Ordinem, incurrit suspensionem? Ex part. 5. tract. 10. ref. 57. p. 193.
62. An Ordinatus sine titulo cum sola fidei confessione alimentorum suscepit? Ex part. 5. tract. 10. resolut. 48. ibid.
63. An ignoranter promittens Episcopo ab eo alimenta non patuerit, si Ordinatus absque titulo, incurrit suspensionem? Et quid de Episcopo in predicto casu? Et docetur in predicto casu non excusari ignorantiam livic? Ex p. 5. tr. 10. ref. 54. ibid.
64. An qui fuit Ordinatus, ipso nesciente, per numerum, incurrat suspensionem, si postea hoc rarum habeat? Ex p. 5. tr. 10. ref. 56. ibid.
65. An ignoranter Ordinatus fuit simoniacus, si solvat contra pecuniam datum, incurrit suspensionem, & quid de beneficio ita similiter obtent? Ex parte 11. tract. 10. resolut. 51. ibid.
66. An Clericus suscepit ab Episcopo notorio concubinario, &
- Stat 5. & Misc. resolut. 16. ibidem.
56. An si quis suscipiat duos Ordines, maiores eodem die, incurrit ipso facto suspensionem? Idem dicendum est, si suscipiat eadem die minores Ordines cum Subdiaconatu. Et an hoc intelligatur, non solum quando quis suscepit duos Ordines eodem die natum? Sed etiam die iuri's fictione canonica: Et an Episcopus possit simul Ordines minores cum Subdiaconatu conferre, ubi vigerit de hoc consuetudo ante Concilium Tridentinum? Ex p. 5. tract. 10. ref. 36. p. 194.
57. Quidam, relatis Ordinibus minoribus, Subdiaconatum recepit, quarum an suspensionem incurrit, & inhabilitatem ad alias suscipiendas, & irregularitatem, si ministret in Ordine suscepto? Ex part. 5. tract. 10. ref. 47. p. 195.
58. An Ordinatus per saltum incurrit ipso facto suspensionem? Et quaevis promotus per saltum sit impeditus ad superiores Ordines suscipiendas, an hoc impedimentum sit irregularitas; & si irregularitas sit, an illam Confessarius approbas possit per Bullam dispensare? Et an cum promoto per saltum possit Episcopus dispensare, ut praermissum Ordinem suscipiat, & in Ordine male suscepto ministret, & ad superiores ascendat? Et an Episcopus possit dispensare etiam post administrationem in male suscepto Ordine; si administratio fuit ex ignorantia? Et tandem queritur, an hac suspensione tolli possit per Bullam Cruciate? Ex part. 5. tract. 10. ref. 27. ibid.
59. An Ordinatus per saltum sit suspensus ab Ordinibus, quos legitime suscepit? Et an administrando in Ordine, quem per saltum suscepit, efficiatur irregularis? Ex p. 6. tr. 10. ref. 28. p. 196.
60. An qui ministret in Ordinibus per saltum suscepis, indigat Apostolica dispensatione, vel sufficiat Episcopalis? Et an hoc etiam procedat non solum in maioribus, sed etiam in minoribus Ordinibus? Et an Episcopus possit dispensare cum ministriente publice, & scienter in male suscepto Ordine, ut praermissum suscipiat; & in male suscepto ministret? Ex part. 5. tract. 10. ref. 29. ibid.
61. An qui durante matrimonio ignoranter suscepit Ordines, incurrit suspensionem? Et aliqua alia docentur circa presentem questionem pro durente matrimonio, & solum. Ex part. 5. tract. 10. resolut. 59. ibid.
62. An Sacerdos assistens matrimonio clandestino incurrit post Concilium Tridentinum suspensionem triennalem, de qua in cap. ult. §. final, de Clandest. despontat? Et an suspensus ab Officio, quia interfuit matrimonio clandestino, non sit suspensus a beneficio? Et notatur, quod vigore Concilii fessi 24. cap. 1. de matrimonio Parochus, aut alius Sacerdos, etiam Regularis, qui auctor fuerit matrimonialiter coniungere, aut benedicere alienos Parochianos absque licentia proprii Parochi, ipso iure suspensus manet. Et an in hoc causa cessa pena excommunicationis contra Religiosos matrimonia solemnizantes secundum Declarationem Cardinalium? Ex part. 5. tractatu 10. resolut. 33. ibid.
63. An Clericus suspensus ab Officiis Diei nisi illa audiat, peccet, sed non incurrit irregularitatem? Ex p. 5. tr. 10. ref. 12. p. 197.
64. An venatio sit Clericis licita, quia in cap. 1. de Clerici venat. Episcopis, Presbyteris, & Diaconis prohibitus est sub pena suspensionis? Et an, si tamen raro fiat causa recreationis, non sit peccatum, & scimus si frequens fiat? Ex part. 3. tract. 6. & Misc. 2. ref. 19. ibid.
65. An Clericus uenit vestibus prohibitis incurrit suspensionem? Ex p. 5. tr. 10. ref. 51. ibid.
66. An Clerici publice concubinary sint suspensi? Et an qui Ordines suscepit ab Episcopo notorio concubinario,

Index Tractatum,

aut formicario, remaneat suspensus ab Ordinis execu-
tione: Ex p. 5. tr. 10. ex 49. ibid.

Appendix ad aliquas alias quæstiones, quæ si-
mul pertinent ad hunc tract. 3. de Su-
sensione huius tom. quinti.

AN requiritur monitio ad valorem suspensionis? Et an suspensi, si absolute non preferatur, sed ferenda sit, oviger sub mortali? Et an censura sententia sub forma disfuseliva, v. g. præcipio hoc sub pena excommunicationis, vel suspensionis habeat effectum? Et an reus sub tali forma renetur saltem ad alterum? Et an, si sub hac forma censuram ferret, graviter peccet? Et an si index: sit suspensu validè aliam suspendat? Et quid si index suspensi sit occultus? Et an si Episcopus prohibeat aliquid sub pena suspensionis, quis illam incurrit si invincibiliter eam ignoret? Idem est, si suspensio sit lata a Pontifice. Et docetur, quanam dicatur ignorantia crassi, & supina, laeta, & vincibilis, vel ignorantia affectata? Et an dubius, utrum suspensi contrarerit, censendus sit suspen-
sionis? Et an ignorantia suspensionis, statim non sit cras-
sa, vel supina excus et eius insufficiens, & panitia legis, &c. Et an suspensi sit actus irretractabilis seu irrepara-
bilis ad ornatum Concilij Tridentini, a quo quis appella-
re potest à sententia interloquitoria? Et an possit Episcopus præcipere Clerico peregrinatore sub pena suspen-
sionis, ne ludat, nec arma prohibita ferat, ne dicat Sacrum,
& similia in aliena Diaœ? Et notatur suspensionem non posse validè ferri, ac proinde nec incurri nisi ob peccatum
exteriorum inobedientia, & contumacia respectu Ecclesie.
Et an absolutione suspensionis valeat, si dicat Absolvo res non addendo à suspensione? Et quid, si detur invito, vel
non per tenet, ut fieri solet in sacramentali confessione ante
absolutionem peccatorum? Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 18. 63. &
50. & in p. 3. tr. 6. ex ref. 41. & 76. & in tr. 5. ex ref. 13.
& in p. 5. tr. 9. ex ref. 17. & in p. 4. tr. 3. ex ref. 35. & in p.
9. tr. 6. ex ref. 13. & in tract. 8. ex ref. 21. & in p. 5. tr. 9. ex
ref. 35. 55. & 31. Quia hic sunt supra in hoc ipsam tom.
5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 4. 17. 21. 32. 11. 33.
34. 125. 35. 7. 104. 8. & 183.

An suspensi, & depositi verbaliter gaudente privilegio Ca-
nonis? Ex part. 9. tract. 4. ex resolut. 13. Quia hic sunt
supra in tract. 2. de Censura ob Percussionem Cleri-
ci ref. 37.

An communis opinio Doctorum possit introducere aliquam suspenzionem, v. g. per susceptionem Ordinis per sal-
tum, etiam si non sit expressa in iure? Et an Episcopi in
aliquo iure excipiantur ab incurriendo excommunicatio-
nem; quamvis excipiuntur ab incurriendo suspensionem,
que iure Generali fertur? Et an si quis in suspensiōne sus-
cipiat Ordines sicut irregularis? Et an suspensi ab Ordi-
ne sicut irregularis, si ad Ordinem superiorē ascendat? Et an Episcopus suspensi à Pontificibus incurrit ir-
regularitatē, si Missam celebret cum apparatu Episco-
palis? Et an suspensi sunt irregulariter exercant ea, que
pertinent ad forum & iurisdictionem exteriorem? Et no-
tariorum suspensi non incurrit irregularitatem, si exer-
cent solemniter actus minorum Ordinum. Et an suspensi
ex Ordinatione ante legitimam etiam, si canat Euange-
lium, & Epistolam in eamē Ordinationis Missam, in-
currit irregularitatem? Idem est de consecrante simul cum
Episcopo Ordinante. Et an Clericus sodomitā occulterit
suspensi, & si celebret incurrit irregularitatem? Et an
suspensi contracta Clericis Concubinariis sit consuetu-
dine sublata? Et an per adulterium non incurrit irregulari-
tatem, sed suspensi? Ex p. 8. tract. 7. ex ref. 28. & in p. 4.
tr. 2. ex ref. 53. & 92. & in p. 9. tract. 7. ex ref. 33. &
in part. 5. tract. 10. ex resolut. 37. & in part. 2. tract. 17.
ex resolut. 69. & in p. 4. tract. 2. ex resolut. 93. & in

p. 10. tract. 11. ex resolut. 26. Quia hic sunt infra in n.
5. de Irregularitate huius tom. 5. ref. 9. 10. 17. 14. 18. 57.
39. & 54. An simoniacis occulterit suspensi tollatur per penitentiam, manifestis per Episcopum post penitentiam. Et an qua-
drim simonia in beneficio est occulterit, siique suo au-
torib[us] notum, suspensionem et inferat? Et an qui ignorava-
datum fuisse pretium pro se Ordinanti, suspenzionem al-
lam incurrat? Ex p. 11. tract. 5. ex ref. 19. 7. & 56. Quia
hic sunt infra, in tr. 7. de Simonia ref. 4. 18. & 32.
An suspensi a susceptione Sacramentorum, incurrit irreg-
ularitate suscipiendo illa. Ex p. 5. tr. 1. ex ref. 26. Quia
hic est infra in tr. 5. de Irregularitate huius tom. 5. ref. 32.
An si in aliqua Synodo prohibetur audire confessores in
domibus privatis sub pena suspensionis, dicta confessio-
nes sint nullae, si efficaciantur in privatis domibus? Ex p. 8. tr.
ex ref. 73. Quia nunc inveniuntur in tom. 1. tr. 3. de Peni-
tentiā ref. 43.
An Sacerdos suspensi validè absolvatur? Ex p. 5. tr. 10. ex
ref. 52. Quia hic reperiatur in tom. 1. tr. 4. de Absolu-
tione sacramentali ref. 13.
An Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta ante reconcili-
tionem, sit suspensi ab ingressu Ecclesie? Ex p. 6. tract.
ex ref. 28. Quia hic est in tom. 9. tract. 1. de Immuni-
tate Ecclesie, & eius pollutione, & reconciliatione
ref. 139.
An qui audit Missam à Sacerdote suspensi, impletum
cepit audiendi Missam in die festo? Ex p. 10. tr. 11. ex
ref. 7. Quia nunc inveniuntur in tom. 2. tr. 3. de Audientia
Missæ in die festo ref. 15.
An Episcopus suspensi à Collatione Ordinum, minorem
possit, adhuc conferre Ordines maiores? Et an Episcopus
suspensi ab Officio confirmandi, non id est suspensi
Officio confirmandi, & ordinandi? Et an quando quis fu-
penditur ab administratione Sacramentorum, non suspen-
ditur ab celebratione Missæ? Et an Episcopus suspensi
validè conseruat Ordines? Et notatur, quod si quis ordinat
se aliquem subditum alterius Episcopi, quemvis suspen-
sus manere, tamen sic ordinatus, ordinatus magis. Et an
suspensi, quam ex ipso iure faciunt ordinatus aut incur-
ret, minime contrahabatur, si ab alieno Episcopo primam
Tonsuram quis suscipiat? Et an suscipiens Ordines non
seruit temporum interstitiis incidentia in suspensiōne, &
Episcopos taliter ordinavit? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 6. & in
p. 8. tr. 2. ex ref. 2. 8. & 10. & in p. 4. tr. 4. ex ref. 20. Quia
hic reperiatur in tom. 2. tr. 5. de Sacramento Ordinum
ref. 2. 5. 24. 31. 91. 38. & 92.
An Episcopus possit dispensare vigore Concilij Tridentini
in omnibus suspensiōnibus Papalibus in foro conscientia,
& non solum cum suis subditis, sed etiam cum foreillis,
scholaribus, Medicis, Pratoribus, Mercatoribus, &c. Et
an Episcopus, qui habet potestatem dispensandi cum aliis,
possit secum dispensare in suspensiōne? Ex p. 7. tract. 2. ex
ref. 9. 10. & 11. & in p. 10. tract. 14. ex ref. 66. alias 4.
Quia hic sunt in tom. 3. tr. 3. de Episcopis ref. 10. 11. 14.
& 18.
An Capitulum Sede vacante possit dispensare super omniis
suspensiōnibus, quibus potest Episcopus vigore Con-
cilij Tridentini less. 2. 4. c. 6. Ex p. 8. tr. 4. ex ref. 7. Quia nunc
inveniuntur in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante religio-
An Clericos, & Religiosi suscepunt iuramentum dicere Hoc
Canonicas? Et quid de eo, qui beneficium suscepit, dum
erat suspensi? Ex p. 2. tr. 12. ex ref. 40. & in p. 9. tr. 9. ex
ref. 22. Quia hic reperiatur in tom. 3. tract. 6. de Hoc
Canonicis ref. 31. & 112.
An qui consecratur in Episcopum ante legitimam etiam
triginta annorum incurrit suspensiōnem? Et an consecra-
tio Episcopalis suscepit per saluum inducat suspensiōnem?
Ex p. 12. tr. 1. ex ref. 108. & 109. Quia hic sunt in tom.
4. tr. 8. de Consecratione Episcopali ref. 108. & 109.
An dubitans, sine aliqua lex suspensiōnem imponeat
ut uera recepta, possit existimare non esse uera receptione?

& Resolutionum.

- Et ex lex penalis suspensio obliget ad mortale; Et an pena suspensio triennalis ab Officio imposta in cap. 8.i.c. de clandeſtis delfponſi, fuerit correcta ſeu ablatia Concilium Trident. l.ell. 2.4. c. 1. Sacerdotibus, qui Marimonii cladeſtini interfuerint, & etiam Paro- dii, quanmo non interfuerint, ſi ſcientes talis marimonio dii, prohibuerint, quando affiſſum marimonio cladeſti- no imitato defecit teſtim: Et an Parochus, vel alius Sacerdos de eius licentia, ſi affiſſum marimonio valido, cladeſtino tamen ob denunciationem omissione incur- gant in panam suspensionis dicti cap. fin: Ex p.4. tr.3. ex. c.1.4. & in p.1. tr.10. ex ref.21. & in p.10. tr.13. ex c.1.4. Quo hic reperitur in tom.6. tr.1. de Legibus aff.41.42. & 33.
- de donatio fidei pro patrimonio ad ſuscipiendo Ordines, ſi in foro conſciencia retro donanda donatori: Et an talis in ordinis nullam incurrit suspensionem, nec teneatur revertere donationem: Ex p.8. tr.6. ex ref.135. Quo hic reperitur in tom.6. tr.7. de Donationibus ref.139.
- Religiosas nulliter profesas incurrit suspensionem, ſi or- fices recipi, & irregularitatem, ſi celebret & peccet mortaliter: Et an Religiosi praeter penas priuationis officiorum, & inhabilitatis ad illa introducentes & feminas in Monasteriis, incurrit suspensionem à Diuinis, & excommunicationem per Bullam Pij V. Ponifici referma- tionem: de qua ſi ſe occulta, an poſſit Epifcopus abſolute, quod idem dicendum eft de Corfulario virute Cruci- fice: Et an Declaratione Sacra Congregationis Car- dinalium cieli à Religione, & extra illam degeneres ſint poenitentiis ſupensi ab exercito Ordinum, ſublata Ordini- nis locorum faciliatam ſuspensionem relaxandi, en modaveri: Et an Prelati Regulares poſſent abſolute ſabdiſ ſupensi popter Ordines ſuceptos ante legitimam atatem, vel abſque licentia, an per ſaltum? Et an Prelati Regulares teneant ferre censuras in ſcriptis, & alter faciendo, an incurrit ſuspensionem? Et an Prelati Regulares poſſent diſpensare cum ſeculari- bus ſuper irregularitatem ortam ex delicto, ut v. g. ſe Ordines ſucepti: Idem dicendum eft viruta Ioblii, & Cruciae. Et an Sacerdos delinquens in Mo- naſterio exemplo, puta, ludens aleis, incurrit censu- ſionis ſtatutum laicam a ſuo Epifcopo contra ludentes? Et an ſuspensio occulcus ex delicto omnino occulto non tenuerit abſiſſe ſe ab uſu Ordinis, ne ſe prodeat: Ex p.3. tr.2. ex ref.66. & in p.4. tr.2. ex ref.66. & 82. & in p.10. tr.2. ex ref.85. & in p.5. tr.9. ex ref.73. & in p.9. tr.8. ex ref.50. & in tract.7. ex ref.49. & in p.10. tr.13. ex ref.128. Quo hic reperitur in tom.7. tract.1. de Regularibus refol.246. 288. 187. 297. 135. 300. 197. & 294.
- Cardinales includantur in ſententia ſuspensionis à Summo Pontifice imposta: Et an Cardinales in ſuis titulis poſſent ſuſpendere: Et quid de Vicario Cardinali: Et ad- tentus, preceptum ſub pena ſuspensionis non induce- re peccatum mortale, niſi expreſſe, & verbiſ aequivalenti- bus id ſignificuerit. Ex p.5. tr.2. ex ref.46. & 12. & in p.10. tr.2. ex ref.15. Quo hic ſunt in tom.9. tr.7. de Cardinalibus ref.32. 39. & 108.

TRACTATUS IV.

De Interdicto. p.198.

N interdictum personale ſpeciale poſſit fieri pro culpa veniali: Ex p.5. tract. 10. ref.79. alias 78. ibid.

An interdictum personale generalē poſſit fieri pro debito, pecuniario: Ex part.5. tract. 10. refol. 80. alias 79. ibid.

Tom.V.

3. Quale peccatum ſi violare interdictum; Et an licetus non interdictus, ſi ſine vi, aut ſcandalō audiatur Officia Diuina, praefertim Miffam in loco interdicto, peccet mor- taliter: Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 69. alias 68. ibid.
4. An in violatione interdicti detur parvula materia: Ex p.5. tr.5. ref.59. p.199.
5. An ſi pecaſum mortale dicere Miffam tempore inter- dicti, omiſſa una circumſtantia ex requisitiis in cap. Alma mater, ut v. g. facere Sacrum apertis tamis, &c: Ex p.5. tr.10. ref.66. alias 65. ibid.
6. An probibitus celebrare in loco delicti, poſſit celebrare, v. g. in Ecclesia Patrum Capucinorum, vel Carmelite- rum proprie Vrbe existente: Ex part.4. tr.4. & Misc. ref.123. ibid.
7. An licitus ſi celebrare coram personis interdictis? Sed difficultas eft, ſi per ſonam expelli non poſſit quid eft fa- ciendum: Ex part. 5. tract. 10. refol. 65. alias 64. p.200.
8. An deficit Clerico, poſſit Sacerdos accipere laicum ad ſeruandum Miffam: Et an in diſto caſu poſſit celebrare cum duobus Ministris laicis: Ex p.5. tr.10. ref.88. alias 87. ibid.
9. An Sacerdotes, qui poſſunt in interdicto Miffam dicere & Clerici diuinis Officiis affiſſere, poſſint etiam commu- nicare abſque celebratione: Ex p.5. tr.10. ref.83. alias 82. ibid.
10. An laici, quibus tempore interdicti licitum eft in ali- quibus diebus Miffam audire, poſſit etiam Sacram Eu- chariſtiam ſumere: Et an, ſi tempore interdicti occur- rat praeceptum ſumendi Euchariftiam, ut in Paschata Reuolutionis, poterit dari ſecularibus: Ex p.5. tr. 10. ref.84. alias 83. p.201.
11. An tempore interdicti, quando celebrantur diuinia Offi- cia ex privilegio per Festam Paschatum intelligantur tan- tum primi dies: Et an diſta Festa Paschatum accipien- da ſunt a primis Vesperis iuxta morem, quo Ecclesia Solet Festinantes inchoare? Adeo Festum Paschatis poſſa sumi ſaltum à Gloria in excelsis Sacri diei Sabbathi. Et aliquia alia circa ſupradicta, & circa celebrationem fest- uam Corporis Christi, & eius Ostia explanauntur in prædicto caſu tempore interdicti: Ex p.5. tr.10. ref.61. ibid.
12. An Clerici coniugati poſſint intereffe diuinis Officiis tem- pore interdicti: Ex part. 5. tract. 10. ref. 86. alias 85. p.202.
13. An qui habet duo domicilia, alterum in loco interdi- cto, & alterum in loco non interdicto, conſeatetur ipſe interdictus: Ex part.5. tract.10. refol.71. alias 70. ibid.
14. An licitum ſi aliquid non interdicto audire Miffam Sa- cerdotis interdicti personaliter: Ex part. 5. tract.10. ref.64. ibid.
15. De pena interdicti ab ingressu Eccleſia appofita ab Ur- bano VIII. in Bulla contra non residentes. Et clare, & breuiiter explicatur, quid impoſter diſta pena. Et in predi- cto caſu queritur, an ſi quis ita interdictus celebret intra Eccleſia, ſia irregularis? Et quid, ſi tantum audiatur Offi- cia diuinia? Et an Epifcopus interdictus ab ingressu Eccleſia poſſit intra illam recipere Sacra menta? Et an poſſit in Eccleſia exercere actum iurisdictionis pro foro interno? Et inter alia alijs decem caſus curſim adnotantur, in quibus Epifcopis interdictus ab ingressu Eccleſia. Ex p.10. tr.13. & Mife. 3. ref.2. ibid.
16. An interdicto ab ingressu Eccleſia prohibetur omnis in- gressus? Et an ſaltum dum celebratur diuinum Officium, poſſit talis interdictus ibi orare loqui, diſputare, & con- cionem audiare: Ex part. 5. tract. 10. ref. 73. alias 72. p.203.
17. An interdictus ab ingressu Eccleſia poſſit intra illam re- cipere Sacra menta? Ex part.5. tract.10.refol. 74. alias 73. ibid.

Index Tractatum,

18. An interdictus ab ingressu Ecclesia possit in Cameterio Officia divina audiare, & Missam celebrare? Ex p. 5. tr. 10. ref. 76. alias 75. p. 204.
19. An interdictus ab ingressu Ecclesia, si moriarum cum spiritu paenitentie sit absolvendus, ut possit sepeliri in loco sacro? Ex p. 5. tr. 10. ref. 75. alias 74. ibid.
20. An in interdicto personali generali licita sit Ecclesiastica sepulchra? Ex p. 5. tr. 10. ref. 67. alias 66. ibid.
21. An qui tempore interdicti habent privilegium particulae abscondi Dicinia Officia, vel interfectentes in diebus Paschalis, Pentecostes, &c. possint in loco sacro sepeliri? Ex p. 5. tr. 10. ref. 68. alias 67. ibid.
22. An Episcopus possit suspendere interdictum? Ex p. 5. tr. 10. ref. 70. alias 69. p. 205.
23. An Confessarius possit tollere interdictum personale particolare sine referentia latum post satisfactionem, vel satisfaciendi cautionem? Ex part. 5. tract. 10. ref. 72. alias 71. ibid.
24. An interdicto Clero, intelligentur interdicti Religiosi? Et quid, si Religiosus habeat beneficium secularis, v. g. Pastoratum, Canonicanum, &c. ita ut censeatur a suis segregatus? Et quid est dicendum, si censura feratur sub nomine Personarum Ecclesiasticarum, an comprehendantur Religiosi, etiam Conversi, Montati, Novitii, & Eremitae? Ex p. 5. tr. 10. ref. 81. alias 80. p. 206.

Appendix ad reliquias difficultates mistas, quae simul pertinent ad istum tract. 4. de Interdicto huius tom. quinti.

AN Pontifex possit aliquibus interdicere usum Sacramentorum? Et pro praxi huius questionis aliqui causas valde notandi explanantur in texu huius Resolutionis. Ex part. 8. tract. 1. ex ref. 79. Quae nunc inveniuntur in tom. 3. tract. 1. de Potestate Pontificis quodam Sacramento, ref. 2.

An Capitulum Sede vacante possit ponere interdictum personale, & locale, & etiam cessationem a divinis? Ex p. 8. tr. 4. ex ref. 11. Quae hic reperietur in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante, ref. 30.

An regnatur moritur ad videtur interdicti? Et an interdictum, si absolute non proferatur, sed ferendus sit, obliget etiam sub mortali? Et an si index sui interdictus, validus alius interdicat? Et an si quis invincibiliter ignorat interdictum, incurrit illud? Et an dubius, an contrariebit interdictum, censendus sit interdictus? Et an interdictum sit actus irreversibilis, seu irreparabilis ad ordinatum Concilii Tridentini, a quo appellare possit subditus a sententia interloquitur? Et an interdictum non possit validè ferri, ac proinde neque incurri nisi ob peccatum exteriorum inobedientiae, seu consumacij respecti Ecclesiae. Et an pueri, si ante usum rationis decadant, possint sepeliri in loco interdicto? Ex p. 5. tr. 9. ex ref. 18. & in p. 11. ref. 6 ex ref. 76. & in p. 5. tract. 9. ex ref. 50. & in p. 3. tr. 6. ex ref. 41. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 17. & in p. 9. tr. 6. ex ref. 13. & in p. 4. tract. 3. ex ref. 53. & in p. 9. tract. 8. ex ref. 21. & in p. 5. tr. 9. ex ref. 55. & in p. 3. tract. 6. ex ref. 88. Quae hic sunt supra in hoc ipsomet, tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 411. 21. 32. 34. 35. 1. 25. 7. 8. & 108.

An dubius sit ne aliqua lex interdictum imponens usum recepta, possit excludere non esse usum receptum? Et an lex panaria interdicti obliget ad mortale? Ex part. 4. tract. 3. ex ref. 14. & in p. 1. tract. 10. ex ref. 21. Quae nunc inveniuntur in tom. 6. tract. 1. de Legibus refolut. 41. & 42.

An licet ministrare Sacramentum Confirmationis personaliter interdicto, qui causam dederit? Et an qui sic ministrat hoc Sacramentum non peccet per violationem interdicti, sed quia ministrat in peccato mortali, & proin-

de nos facit duo peccata; primo, quia ministratur interdicto; secundo, quia violat interdictum? Ex p. 5. tr. 10. ex ref. 63. Quae hic reperietur in tom. 1. tr. 2. de Confirmatione ref. 20.

An Sacramentum Panentia ministratum a Sacerdoti interdicto sit nullum, & cuius absolutio invalida? Et an Sacerdos interdictus, praesente alio fine predicto impedit, possit absolvere moribundum? Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 62. & in p. 4. tract. 2. ex ref. 68. & ex tr. ref. 60. Quae hic sunt in tom. 1. tr. 4. de Absolutione sacramentali ref. 14. 15. & 43.

An tempore interdicti possit Missa celebrari in quocunque Oratorio ab Episcopo approbatu? Et an tempore interdicti possit Missa celebrari in privato Oratorio coniugalibus vigore Cruciae, si non adit presens Dominus? Et an designatione Oratorij privati virtute Crucis tempore interdicti possit fieri a quocunque Ordinatione quinam intelligantur sub nomine domesticorum, ne pli in Oratorio privato audire Missam tempore interdicti vigore Bule Cruciae? Et notandum, quod Sacrosancti privilegia tempore interdicti vigore Cruciae potest eligere laicum, si Ministrum privilegiorum non reperiat, ut interficiat. Et an tempore interdicti ut quis possit celebrare domi in Oratorio privato virtus Cruciae, sit omnino necessaria licentia Episcopi? Et in privata Oratoria virtute Cruciae non solam in diebus concessis, sed in Festivitatibus prohibito tempore interdicti, possit ibi Missam celebrari, & audiari? Et quae teneantur sumere Bullam Cruciae, ut tempore interdicti audiat Missam? Ex part. 5. tract. 10. ex ref. 60. & in p. 4. tract. 4. ex ref. 13. & 76. & in p. 9. tract. 1. ex ref. 26. 27. & 19. Quae nunc inveniuntur in tom. 4. tract. 2. de Oratoriis resolutione 38. 39. 55. 50. 51. & 36.

An Bulla Cruciae suspendat privilegia, que habent regulares celebrandi tempore interdicti in aliquibus Festivitatibus, in quibus omnes admittunt ad Officia dominica, & an recipiendum Sacramenta? Et an tempore interdicti, si quis habent Bullam Cruciae, tenentur Missam audire? Et qui in dicto casu Missam audiri tenentur aliquas preces pro unione Principis Corsicanorum contra Infideles emittere sub onere peccati mortali, sed saltem venialis? Ex part. 1. tract. 11. ex ref. 87. & 1. Quae hic reperientur in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciae ref. 125. & 124.

An privilegium Mendicantium sint revocata per Concilium Tridentinum, cap. 5. cap. 12. de reformata, quod celebrandum tempore interdicti? Et an Episcopus possit interdicere famulos Religiosorum sine speciali mandato Romanorum Pontificis? Et an Episcopi possint praepare Regalibus, ut interdicta ab Apostolica Sede, vel propria thessalitate lata populo denunciari? Ex part. 4. tract. 1. ex ref. 213. & in p. 5. tract. 9. ex ref. 43. & in p. 11. tract. 1. ex ref. 21. Quae hic sunt in tom. 7. tr. 1. de Regularibus ref. 125. 43. & 40.

An qui audit Missam a Sacerdote interdicto, sicut dictum praecepto audiendi Missam in festivo? Et si forte contingit, ut in urbe plura essent Tempa, & loca interdicta, longeque distaret Ecclesia aliqua intra urbem, sed in suburbis libera ab interdicto, teneat quid in dicto eoir, ut audiat Missam? Ex p. 10. tr. 11. ex ref. 76. 8. Quae nunc inveniuntur in tom. 2. tr. 3. de Audienda Missa in die festo ref. 15. & 16.

An Moribundus sensu carens sit ungendum tempore interdicti, non videntes alia Sacramenta recipere, si non beatam Bullam Cruciae; & hoc etiam in dicto capitulo Sacerdote excommunicato, & denunciato? Ex part. 5. tract. 3. ex ref. 89. & in tractatu 10. ex ref. 76. 8. alias 77. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 170. alias 171. Quae hic reperientur in tom. 2. tract. 4. de Extrema-Vracione ref. 3. 1. 32. & 33.

An Episcopus interdictus validè conferat Ordines? Et interdictum

& Resolutionum.

interdictum à Sacro faciendo possit Ordines conferre : Ex part.8.tr.2.extr.2. & in p.5.tr.10.ex ref.87. alias 86. Quia hic sunt in tom.2 tract.5 de Sacramento Ordinis interdictum ab Episcopo interdicto gaudeat privilegio foris? Ex p.4.tr.1.ex ref.26. Quia nunc invenietur in tom.9. ut de Immunitate Ecclesiastica ref.146.
In licet contrahatur matrimonium tempore interdicti? Et quid si ipsi contrahentes sint specialiter interdicti? Et an tempore interdicti possint fieri matrimonij benedictiones? Ex saltem possint fieri benedictiones nuptiales in dictis, in quibus permituntur diuinæ Officia, ut Pa/obatis, &c. Ex p.3.tr.4.ex ref.266. alias 267. & in p.5.tr.10. ex ref.83. alias 81. & 84. Quia hic reperientur in tom.2. ut de Matrimonio ref.107.108. & 109.

Clerici interdicti teneantur dicere Horas Canonicas? Ex part.11.12.ex rel.40. Quia nunc invenietur in tom.3.tr.6. & Horis Canonicas ref.31.
Clerici interdicti gaudeant privilegio Canonis? Ex p.9. tr.4.ref.13. Quia hic est supra in tract.2. de censura ob excusatione Clerici ref.37.
Quod in proximo præterito tractatu de suspensione invenies aliquas parcas, & paucas difficultates etiam pro hoc tract. de Interdicto in ref.7.8.10.11. & 19. & non in aliis Ref. practicari tractatus.
Interdictum incurrit irregularitatem, si exerceat solemniter alius minorum Ordinum? Et an si quis interdictus recipiat Ordinem sacrum, sit irregularis? Et an Episcopus in aliquo iure excipiantur ab incurrendo interdictum, quamvis generaliter fertur? Ex p.4.tr.2.ex ref.92. & in p.9.tr.2.ex ref.23. & in p.4.tr.2.ex ref.53. Quia hic sunt infra in hoc ipso metu tom.5.tr.5 de Irregularitate ref.17. & 10.

Cardinales includantur in sententia interdicti à Summo Pontifice imposta? Et an Cardinales possint in suis titulis interdictere? Et quid de Vicario Cardinali? Et docetur, quod omnibus parturientibus, aut proficiscentibus ad bellum posset tempore interdicti ministriari Eucharistia, & obedi ad quocumque Sacerdote etiam non approbato ab omnibus casibus, & censuris. Ex p.5.tr.2. ex 1.46. & 12. & in p.12.tr.2.ex ref.33. Quia nunc invenietur in tom.7.7. de Cardinalibus ref.32.39. & 126.

Hinc tempore interdicti consecrationem Episcoporum ministriare? Et an altera tempore interdicti licet ministrare consecrationem Episcoporum in illis quatuor Festi-vitibus, in quibus ex indulto cap. Alma, permittitur celebratio solennis divinorum Officiorum? Et an possint ministriari Ordines tempore interdicti, quamvis locus sit interdictus ab ipso ordinante? Et an ex iure antiquo, & novo Ordinum ministriatio tempore interdicti sit prohibita? Idem est de aliis Sacramentis, exceptis Baptismi, & Punctione. Et an saltem Sabbatho Sancto in loco interdicto Episcopus conferre consecrationem Episcopalem? Ex p.12.tr.1.ex ref.100. & 101. Quia hic reperientur in tom.4.tr.8.de Consecratione Episcopi r. etiam 100. & 101.

Si Ecclesia sit interdicta, & Cemeteria, gaudeat immunitate quis ad eam configuratur? Ex p.6.tr.1. & ref.1. & 6. Quia hic sunt in tom.9.tr.1 de Immunitate Ecclesiæ ref.6. & 8.

Non solum Clericus, sed etiam laicus possit in articulo mortis ab olvere ab interdicto personali? Ex p.5.tr.9.ex ref.7. Quia hic est supra in hoc ipso metu tom.5.tr.1 de Excommunicatione ref.210.

An Episcopus, qui potest cum suis subditis dispendere in interdicto, possit secum dispendere? Ex p.10. tract.14. ex ref.6. alias 64. Quia nunc invenietur in tom.3.tr.3. de Episcopis ref.18.

TRACTATUS V.

De Irregularitate, atque de eius Dispensatione p.206

1. **N** ad incurrendam irregularitatem, qua culpa se quatur, sufficiat peccatum veniale? Et an Papa possit imponere i regularitatem purè ob peccatum veniale? Ex part.4.tr.4. & Misc.ref.41. ibid.
2. Ex occasione ciuilem homicidijs casualis fuit olim à me questionum. Verum ad irregularitatem ex delicto incurrendam requiratur culpa mortalis, ita ut negligencia venialis non sufficiat? Ex part.2. tract.16. & Misc.2.resolut.18. alias 20.p.207.
3. An suspensio, interdictum, & irregularitas, &c. incurrent p. optime culpam veniale? Ex p.3.tract.6. & Misc.2.ref.5. ibidem.
4. An irregularitas ex delicto incurritur, si delinquens noscat peccatum, sed ignorans positivum prohibens sub dicta pena irregularitatis? Ex p.3.tract.5. & Misc.1.ref.67. ibid.
5. An quis incurrit irregularitatem, si committat aliquid quod sit iure naturæ prohibitum, vel homicidium, ignorans tamen esse prohibitum iure Ecclesiastico, aut saltem paenam irregularitatis ei esse annexam? Ex part.4.tr.2. ref.36. ibid.
6. An ignorans alicui actui impositam esse irregularitatem excusat ab illis aldem dicendis, est de pena excommunicationis, suspensionis, & interdicti, etiam si ignorans sit vincibilis, dummodo non sit crassa, vel supina. Et docetur, quod irregularitas ex homicidio, vel mutilatione, licet videatur esse ex delicto, includit precipue defectum lenitatis, & idcirco incurritur, licet occidens ignorat homicidio illam impositam esse, & hoc dubium est valde notandum, quia quidianum, & à paucis decimis. Ex p.4. tr.2.ref.85.p.208.
7. An ignorans homicidio esse annexam irregularitatem excusat ab illis incurrence? Ex quo oritur nec alia difficultas questio. An qui scienter accessit ad confanguineam uxoris sue, ignorans tamen præstationem petendi debitum esse ab Ecclesia ob hoc peccatum impositam, illam non incurrit, & sic non egat dispensatione, ut à sua uxore petat debitum? Ex part.9. tract.7. & Misc.2. resolut.19. p.209.
8. An irregularitas incurritur in aliquo casu à iure non expresso? Et quid est dicendum, quando dubium est de iure, hoc est, an si pro aliquo delicto commissio imposta à iure aliqua irregularitas, an tunc iudicandum sit non esse irregularitatem in eo casu constitutam? Ex part.4.tr.2.r.80. ibid.
9. An communis opinio Doctorum possit introducere aliquam irregularitatem, etiam si clare non sit expressa in iure? Idem censendum est de quibusdam censuris, v.g. suspensionis propter suspcionem Ordinis per salutem. Ex p.8. tr.7. & Misc.ref.28.p.210.
10. An Episcopi incurvant irregularitatem, que fertur aliquo iure generali? Et an aliquo iure Episcopi excipiatur ab incurrendo excommunicationem, quamvis excipiatur ab incurrendo suspensionem, & interdictum qua iure generali fertur, que sunt distincta ab irregularitate, & ex communicatione? Ex p.4.tr.2.ref.53. ibid.
11. An Episcopus incurvat irregularitatem, si concedat licentiam indici Laico exhibandi corpus occisi ab Ecclesia ad finem capendi informationem de delicto in genere? & in §. ultimo huius Resolutionis invenies aliud pulchrum dubium notabile, & graue. Ex part.4.tr.2.ref.95. ibid.

Index Tractatum.

12. An irregularares possint iniciari prima Tonsura sine prae-
mia dispensatione? Et quo infertur, an prima Tonsura sit
Ordo? Ex p.4.t.2.ref.88.p.211.
13. An iniciatus Ordinibus minoribus, & Sacris non suscep-
ptis Tonsura sit irregularis, & teneatur dictam Tonsuram
sumere? Ex quo deducitur, an Tonsura sit Ordo? Ex p.6.
tr.8.& Misc.3.ref.29.ibid.
14. An excommunicatus, si sumat minores Ordines, effici-
tur irregularis? Et quid, si suscipiat Ordinem sacram? Ex
quo sequitur, quod excommunicatus minori excommuni-
catione recipiens primam Tonsuram non est irregularis.
Et an, qui in suspensiōne, & interdicto recipit Ordinem
sacrum, sit irregularis? Ex p.9.tr.7.& Misc.2.ref.23.
p.212.
15. An efficiatur irregularis, si quis recipiat Ordines furti-
ue, vt v.g. qui non examinatur, neque admittit sibi copit
Ordines, &c. Et quid est dicendum de aliis casibus sapientia
in praxi occurrentibus, quos in §. penult. & vlt. huic Resolu-
tionis discussos inuenies. Et an quando tempore Ordina-
tionis Episcopi ferunt excommunicationem contraria-
tive, &c. Ordinatione se ingerentes, dicta irregularitas
regulariter sit Papa reservata, ita ut Episcopus in ea di-
pensare non possit? Ex p.4.tr.2.ref.55.ibid.
16. an sit irregularis Latinus, si Ordinetur a Greco, vel Gra-
cus, si ordinetur a Latino? Et quid, si ordinetur ab Epis-
copo schismatico, non obstante instructione Clem. VIII.
super ritibus Greorum anno 1595? Ex p.4.tr.2.t.54.
p.213.
17. An suspensus ab Ordine incurrat irregularitatem, si ad
Ordinem superiorem ascendat? Et docetur primum Sacri-
ficium non estimari actum illum celebrationis tunc ab
Ordinatis. Et an Episcopus suspensus a Pontificalibus in-
currit irregularitatem, si Missam celebrat cum apparatu
Episcopali? Et an excommunicati, & suspensi, sicut ir-
regularares, si exercant ea, qua pertinent ad iurisdictionem
fori exterioris? Et quid, si Parochus excommunicatus
matrimonio afflatus, an incurrat irregularitatem? Et
docetur excommunicatione, suspensi, & interdictum non
incurrere irregularitatem, si exerceant solemniter
actus minorum Ordinum. Ex p.4.tr.2.ref.92.ibid.
18. An suspensus ex Ordinatione ante legitimam etatem, si
canat Euangelium, & Epistolam in eadem Missa, incur-
rat irregularitatem? Et notatur, quod Sacerdos Ordina-
tione sua incurrens hanc suspensionem, non sit irregularis
consecrando simul cum Ordinante, nec Diaconus
tunc canens Euangelium. Ex part.50. tract.10. ref.37.
ibid.
19. An Parochus, qui rebaptizavit sub conditione infantis
tem exppositum cum schedula de collato Baptismo, sit tan-
quam irregularis repellendus a Collatione eiusdem bene-
ficij? Et resolutio huius questionis pender ex ea, an illi-
cire baptizetur infra exppositum cum schedula testifican-
te illum siue baptizatum? Et quid si talis exppositus fuerit
inter Saracenos, aut Iudeos, si tamen habet tale testimoni-
num, aut schedulam testificantem esse baptizatum? Ex
p.10.tr.16. & Misc.6.ref.87.p.214.
20. An rebaptizantes solemniter sub conditione incur-
rant irregularitatem? Ex part.3. tract.4. resolut.9.
ibid.
21. An rebaptizantes aliquem sub conditione sint irregu-
laris? Et an infas ab Infidelibus capti, si posse baptizan-
dis sub conditione? Pro casu adducitur pulchrum dubium,
& multe explanantur, que contingere possum pro
Baptismo in dicto casu, & aliis. Ex p.3.tract.addit.10.
p.215.
22. An laicus celebrans Missam, & solemniter baptizans,
vel sacramentaliter absolvens incurrat irregularitatem?
Et an in dicta irregularitate contraria solis Clericis se
non Sacerdotes confessiones audiunt, &c. ut ascendant
ad superioris Ordines solus Papa dispense posse, in
suscepit vero ut ministrant, propriis Episcopis? Et
quid, si delictum occultum sit, an tunc Episcopus di-
- persare possit ad ultiores Ordines? Et an per Bullam
Cruciae quoad virumque effectum hec irregularitatem
possit? Ex p.4.tr.2.ref.77.p.216.
23. An stando in opinione Doctorum afferentium laicum non
posse in articulo mortis, absente Sacerdote, informare
communicare; an inquam, si hoc faciat, incurrat irregu-
laritatem? Et an si Subdiaconatus administratur Eu-
charistiam extra extremitatem necessitatem, irregulari-
tatem? Et an Diaconus ministrans Eucharistiam incur-
rat irregularitatem, si id faciat sine commissione Sacerdotis?
& extra extremitatem, vel graueme necessitatem? Et an Dia-
cono ex Officio competat Eucharistie dispensatio? Ex quod
de dispensatione sanguinis? Difficiliter verò est, ut nulla
virginie necessitate possit Diaconus in sua Sacerdotis in-
Sacramentum ministrare? Et an adhuc in causa necessi-
tatis, possit, prohibente Sacerdote, vel Episcopo, Dia-
conus Via iuram ministrare? Et an si licet Diaconus ob-
sense, vel deficiente Sacerdote in die Parafeso in Albu-
ri Hostiam Consecratam consumere, & reliquias cera-
nias peragere? Et an possit tamen Diaconus Hostiam con-
secratam ex Altari deferre ad sepulchrum in die Pa-
ceos, sicut potest idem Sacramentum ex uno Altario
aliud transferre? Et tandem cur si in inferno, quod late-
solenniter baptizans non sit irregularis; & si sacerdos
cerdotem & absolvens sacramentaliter non sit irregularis,
nec erit irregularis laicus, qui cum sacerdoti & superpedito
concionem habuerit in Ecclesia tanquam Diaconus? Ex
P.11.tr.7.& Misc.7.ref.44.ibid.
24. An incurrat irregularitatem is, qui sine Ordine requi-
sito administratur alia Sacramenta, quam sollemni Ba-
ptismum, & Sacrificium Missa. Et supponitur quod ir-
regularis efficitur, qui ministret in Ordine, quem non ha-
bet. Sed limitatur primò ad Ordines sacros, nam si in
nobis ministret etiam solenniter, non erit irregularis.
Secundo, ut ministret scienter, & non ex ignorantia pa-
tans bona fide se haberet etalem Ordinem. Tertio, ut mi-
nistret solenniter. Et queritur, an supra dicta irregu-
laritas solos Clericos, aut etiam laicos comprehendatur? Et
notatur per absolutionem sacramentalis prefatum ab eo,
qui ordinatus non est irregularitatem non induci. Et an
hanc irregularitatem non incurvare, si marinatio affec-
teret tanquam Parochus, cum tamen Parochus non sit. Et
docetur exercitent Officium Ordinis, quem non habe-
non fore irregularem, si illum praeter absque intentione
ejus pandi Ordinis oīsum. Ex p.10.tr.11. & Misc.12.1.
p.217.
25. An qui sine Ordine requisito administratur Sacra-
mentum, sit irregularis? Et an laicus exercens alium Ordinem,
vel sacramentaliter absolvens, &c. incurrat irregulari-
tatem? Et in textu huic Resolutionis multi, & diversi casii
adducuntur pro praxi predictarum questionum. Ex p.4.
tr.2.ref.56.p.219.
26. An Clericus nondum Sacerdos, si excepti aliquius con-
fessionem, efficiatur irregularis? Et an in irregularitate
exercendi Ordinem, quem non habet, possit Episcopus di-
spensare, ut utatur Ordine suscepto? Et quid, si ascenda-
ad Ordines ultiores, si delictum est occultum an pro
Concilium Tridentinum Episcopus possit dispensare? Ex
p.4.tr.2.ref.91.ibid.
27. An Sacerdos, qui non habet licentiam confidendi, si excep-
ti aliquius confessionem, incurrat irregularitatem? Et
dicendum est, si talis Sacerdos ministret Extremum Vi-
tationem. Ex p.4.tr.2.ref.89.p.220.
28. An Sacerdos excommunicatus, si excepti confessionem,
incurrat irregularitatem? Et an hoc procedat, quoniam
cumque excommunicatus, vel delictum sit occultum tamen
si absolutione efficit invalida ob culpam penitentis? Et an Se-
cerdos excommunicatus ex sola administratione Euchs-
ristie, quamvis non celebret, incurrat irregularitatem? Ex
p.4.tr.2.ref.90.ibid.
29. An Confessarius qui obligat paenitentem ad confidendum
delictum dignum morte, si inuidice interrogator, incurrat
irregularitatem?

& Resolutionum.

- irregularitatem? Idem dicendum est, si illi consulat, ut confessor sententia morris inste, quam differre non potest nisi per instantiam appellationem. Et quid, si illi consular emittere appellationem a iure concessam? Ex p.4. tr.2.ref.59.ibid.
30. An Confessorius, qui frangit Sigillum confessionis, sit irregularis? Et si laicus, qui sine necessitate confessionem feret, audit, sit irregularis, si illam revelet? Ex part. 5.1.1.refolut. 53. ibid.
31. An Clericus excommunicatus incurrit irregularitatem, si faciat coram se celebrare? Et multi alii casus pro diversis irregularitatibus adversus Maiolum deciduntur in textu huius Resolutionis. Ex p.4. tract.2. refolut. 57. p.221.
32. An suspensus a susceptione Sacramentorum incurrit irregularitatem suscipiendo illa? Ex p.5. tract.10.ref.26. ibid.
33. An in dubio si incurrit excommunicationem, ministrando quis Sacramenta, efficiatur irregularis? Ex p.5. tr.5.ref.94.ibid.
34. An suspensus ab Officio predicandi irregularitatem incurrit, si concionetur saltem cum solemnitate? Idem dicendum est de excommunicato. Ex part. 5. tract.10.ref. 10.p.222.
35. An excommunicatus recitando Horas canonicas privatum & dicendo Dominus vobiscum, incurrit irregularitatem, vel peccet mortaliter, en saltem peccet venialiter dicens prius ait Dominus vobiscum? Ex p.4. tract.2.ref. 49.ibid.
36. An excommunicatus recitando Horas Canonicas privatum & dicendo Dominus vobiscum, incurrit irregularitatem, vel peccet mortaliter? Ex p.5. tract.9.ref.93. ibid.
37. An Clericus sodomitae occultus sit suspensus, & si celebret, incurrit irregularitatem? Ex p.2. tr.17. & Mifc. 3. ref. 69. ibid.
38. An Canonico mibi coniunctissimum, literis ad me missis, scire volo. Virum Sacerdos Beneficiarius exercens per mulierum crimen fodiomicum cum famina, occulit tamquam & sine scandalo, incurrit irregularitatem, & penas Extrahat. P.ij. V. Et an doctrina dicta questionis procedat in amibilibus aliis criminibus, quibus a iure infamia annexa est, ut sunt periuimus in iudicio simonia, usura & usurariis, sacrilegium, duellum, heres, eiusque favor, crimina laicis, percussio hostilis, Cardinalium, & similia? Ex p.2. tr.17. & Mifc. 3. ref.21. p.223.
39. An irregularitatis orta ex infamia iuris contrahatur, si crimen est occultum? Et an Simonia in Ordine, & beneficio, scocculta sit, inducat irregularitatem? Et an Sarcastis publicis concubinariis, vel adulteris post peractam penitentiam, & emendationem publicam vita sine dispensatione celebrare possit? quia ex infamia facti non solum irregularis? Et docetur Clericos concubinarios interiori suspensionem ab Officio contrahere, sed suspensionem istam consuetudine contraria ablatam esse. Ex p.4. tract.2.ref.93. ibid.
40. An irregularitatis incurrit a pueris ante pubertatem annam? Ex p.4. tr.1.ref.67. ibid.
41. Olim hoc facti genus mibi propostum fuit: Vir Nobilis accipit in dominum suam quemdam infamem expositum in Hospitali; modo cum sit adolescentia bona indolens, vult illum ad sacros Ordines promovere; queritur, an iste sit irregularis proper periculum illegitimitatis, ita ut egeat dispensatione? Ex p.2. tr.15. & Mifc. 1. ref.22. p.224.
42. An expositi confessi simi irregularares, & sunt baptizandi? Et infans inventatur sine schedula, de Baptismo testannit, & puer ex colore, & aetate videtur infans natus ante menem an in tali casu sit etiam cum conditione baptizandus? Et quid, si puer expositus fuisset inter Infideles, si habeat Chartam testantem de Baptismo? Et an peccet mortaliter, si quis non baptizatum baptizet sub conditione? Ex p.3. tr. addit. ref.6. ibid.
43. An expositi dicantur irregularares? Ex p.4. tr.2.ref.58. p.225.
44. An dubius, si quis sit illegitimus, debeat censeri irregularis? Et alij quatuor casus in corpore huic Resolutionis circa illegitimitatem explanantur ad incurriendam vel non incurriendam irregularitatem. Ex p.4. tract.2. ref. solut. 59. ibid.
45. An filius natus ex Pare catholico, qui postea in heresim incidit, & in ea mortuus est, vel etiam si paenituerit, brachio saculari traditus est, an inquam, in bisacribus filius incurrit irregularitatem saltem ex infamia? Ex p.4. tr.2. ref. 45. p.226.
46. An filii Hæretorum, qui combusi sunt, sed signa contritionis dederunt, si non obstante, irregularares? Et supponitur filii, & nepotes Hæretorum, & eos, qui Hæretis favent, vel recuperant, irregularares esse, & inhabiles ad beneficia, & officia publica, si per viam virilem descendunt, si vero via feminina filios, non nepotes. Et an saltet incurvant aliam irregularitatem, nempe ex infamia? Et notatio, quod non sunt inhabiles descendentes predicatorum morientium absque emendatione, si nati fuerint ex eis, quando erant Catholicci & non fauores, nec receptores. Et dato, quod Hæretici irregularares sunt, an satis probabiliter dici potest, hanc irregularitatem non extendi ad Hæreticos externe negantes Fidem, non autem interne? Et an suspecti de hæresi hanc irregularitatem incurvant? Et quid de Schismatibus? Et quis in hac irregularitate possit dispensare? Ex p.10. tr.11. & Mifc. 1. ref.23. ibid.
47. An filii Saracenorum, Paganorum, Indorum, &c. sint irregularares? Et difficultas verò constituit, quanto tempore sit indicandus aliquis Neophytus, ut ratione irregularitatis non possit etiam minores Ordines recipere, an post decem annos a suo Baptismo non sit amplius irregularis? Et in tali casu notatur quod non dispensatur in irregularitate, sed declaratur irregularitatem cessasse. Ex p.4. tr.2. ref.50. p.227.
48. An sicut negans fidem ab ea apostolando sive sponte, sive timore ductus incurrit irregularitatem? Et si crimen nocturnum sit, an incurrit irregularitatem ex infamia non verò si sit occultum? Ex part. 4. tract.2. ref. 49. ibid.
49. An Hæreticus occultus incurrit irregularitatem? Et an Hæreticus occultus post imprestatam absolutionem in parte sua sine villa dispensatione, & metu irregularitatis celebrare? Ex p.4. tract.2. ref.46. ibid.
50. An suspecti de hæresi sint irregularares? Et an Clericus qui lapsus est in heresim possit post paenitentiam & abiectionem exercere suscepitos Ordines dummodo obtineat dispensationem saltem ab Episcopoi. Et an prohibitum sit Inquisitori Generali Hispaniarum, ut non possit cum Sacerdotibus hæreticis paenitentibus dispensare ut Missam celebrent? Ex p.4. tract.2. ref.48. p.228.
51. An qui de hæresi suspecti coguntur per Inquisidores abire de vehementi, incurvant irregularitatem? Ex part. 4. tract.2. ref.47. ibid.
52. An Hæretorum fautores, receptatores, & defensores, &c. incurvant irregularitatem? Ex p.4. tract.2. ref.44. ibid.
53. An Clericus qui lapsus est in heresim, possit exercere suscepitos Ordines? Et notatur quem ob suspicionem hæresis ex qua consurgit infamia, irregulararem fieri. Ex p.4. tr.4. & Mifc. ref.38. p.229.
54. An Episcopus possit ordinare & dimissorias concedere filio alliciis faciliis, vel publica meretricis. Et latè de irregularitate ex infamia. Et supponitur facillies esse irregularares. Et quid si supradicta meretrice fuerit conjugata? Et quid si filio carnificis. Idem dicendum est de filiis, quorum patres fuerint publice flagellis caesi. Et an dannati ad tristemes sint irregularares? Et quid si eorum filii? Et an Hispanes, & Officium carnificum, macellariorum filiorum, & similius sint officia infamis conditionis & nota & ex eo sint irregularares. Et an infamis in uno loco remaneat infamis.

Index Tractatum.

- mis in alio loco, ita ut non possit recipere Ordines in illo loco? Et notatur infamiam iuris incurri dupliciter; Primo per sententiam indicis disiunctum. Secundo, per quedam crimina, quibus statuo iuris annexa est infamia, huiusmodi sunt periculum in iudicio, simonia, sodomitica, improbum fastus, id est, ubi virtus et virum exiguntur, sacrilegium, duelum, crimen leprosorum, heres, scismaticus, defensor, & receptor hereticorum, & alia crimina notoria. Et an per adulterium incurrit irregularitas, vel tantum suspensus, &c. Et tandem queritur, quomodo infamia auferri vel dispensari possit? Ex p. 10. tract. 11. & Misc. 1. ref. 26. ibid.
55. An damnatus ad vires efficiatur irregularis? Idem est de pena infamia? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 83. p. 231
56. An Ethiopes sint irregularares? Ex p. 4. tract. 2. ref. 84. ibid.
57. An servi sint irregularares? Et an si Episcopus alterius servum scienter ordinaverit absente, vel ignorantie Domino servus fiat liber, & Episcopus duplicitatem Domino pretium reddere teneatur? Et an servus si scient, vel non contradicente Domino Ordines recipiat, fiat liber? Ex p. 7. tr. 7. ref. 54. alias 53. ibid.
58. An qui cedit bonis, fiat irregularis? Et quid si cesso sit ignoratio? Et inter alias, qua pro irregularitate ex infamia docentur tandem advertit quod ictus fuisse per se non infamans, nisi quando ex causa famosa quis sustinet cedetur, neque enim omne turpe factum infamans, sed id solum turpe famosum quod ius notat. Ex p. 7. tract. 8. resolut. 22. p. 232.
59. An qui laqueo se suspendit & impeditus ab aliis non moritur, maneat irregularis? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 76. ibid.
60. An Demoniaci, Energumeni, & Arreptores sint irregularares, si omnino à vexatione Demonis liberati sunt? Et notatur, quod Demoniacus post Ordines susceptos illis absinere debet, ubi tamen curati fuerint in iudicio Episcopi, & unius anni spatio liberi potuerint sua officia reperiere. Et quid est dicendum de amētibus, etiam si amētia non sit perpetua, sed ad tempus? Et an in hac irregularitate possit Episcopus dispensare non solum ad uenandum Ordinibus susceptis, sed etiam ad alios suscipiendos? Et notatur amētum ordinatum si non licet, tamen valide ordinari. Et tandem docetur, quod in Sacramento Baptismi & Ordinis non requiritur consensus aliquis de necessitate Sacramenti? Ex part. 11. tract. 2. & Misc. 2. resolut. 67. ibid.
61. An mulier que erumpente ipsa natura in masculum transire, possit Sacris Ordinibus initiari inconsulto Summo Pontifice? Et quid de Hermaphroditio, in quo praeter sexus virilis? Et an ordinatus sub prevalence virili sexu, si postea feminus praecusat & de facto proferat verba Consecrationis panis, & vini, supra debitam materiam validè consecraret? Ex p. 10. tract. 13. & Misc. 3. ref. 36. p. 234
62. An qui habet in manu sex digitos coniunctos vel diversos, si non habet impedimentum in usum membrorum sit irregularis? Et an hoc arbitrio Episcopi relinquendum sit, si hoc deformitatis inducat irregularitatem? Ex part. 3. tr. 6. & Misc. 2. ref. 61. ibid.
63. Quis in rixa præscindit alteri digitum, queritur, an sit irregularis? Et quid est dicendum de illo qui alteri abscondit auriculam, dentem, nasum, testiculos, vel mammillam feminam, an incurrit irregularitatem? Et notatur posse contingere quod quis efficiat alium irregulararem, & ipse non maneat irregularis & è contrario pro praxi ad discutunt duo casus? Ex part. 2. tract. 15. & Misc. 1. resolut. 20. p. 235
64. An qui mutilavit alterius pollicem, sit irregularis? Et quid dicendum est de illo qui alteri abscondit auriculam, id est cartilaginem, unguem, dentem, testiculos, barbam, capillos, labia, vel mammillam feminam; vel exexcata
- hominem cum privando solo visu, non autem illi oculari extrahendo, & tandem qui non abscondit, sed tantum debilitat membrum & reddit illud inutile? Ex p. 4. tract. 1. ref. 26. ibid.
65. An si quis culpa sua ab alio fuit mutilatus etiam similem sit occultum, & non impedita usum Ordinis sit irregularis? Et an ille, qui sibi sponte membrum vel membris partem v. g. digitum vel partem digiti ex inductione vel impatiencia abscondit, sit irregularis, etiam si tali absconditione non oritur notabilis deformitas vel impedimentum ad celebrandum? Ex part. 4. tract. 2. ref. 60. ibid.
66. An abscondito alicuius membra facta invito inducat ipsi patienti irregularitatem etiam si id ob culpam patitur? Et an testicularum abscondito etiam voluntaria inducit irregularitatem? Et notatur, quod abscondito digitorum, & cartilagineis auris, nasi, & testicularum inducit irregularitatem. Etiamaque docetur quod licet qui alterum caput non sit irregularis, tamen qui se ipsum castrat, aut se strare permitit, est irregularis? Ex p. 9. tract. 7. & Misc. 2. ref. 21. ibid.
67. An qui testiculos abscondit fecerit causa vocis reiuncta, sit irregularis? Et an voluntarie Eunuchi sint irregularis, id est permittentes se castrare ob quamcumque causam excepta causa necessitatis ob agitundinem? Et an abscondito integrum membra sit occulta, possit Episcopus dispensare? Idem est si abscondito causa contingit ex propria culpa, dummodo occulta sit culpa, tametsi abscondito sit normalia. Ex p. 10. tr. 13. & Misc. 3. ref. 11. p. 237
68. An Eunuchs, qui occurset, sed sponte se fecerit castrar, sit ab Episcopo dispensabilis pro irregularitate in alios Ordines provocatur? Ex p. 10. tract. 13. & Misc. 3. ref. 28. ibid.
69. An consulens ad mutilandam aliquem sit irregularis? Et notatur quod non erit irregularis qui dedit consilium mutilationis quem non poruit alter ab homicidio acerere? Ex p. 4. tract. 2. ref. 18. ibid.
70. An mandans aliquem verberari modo caute & prudenter & cum ministro fidei, & ille occidatur incurrit irregularitatem? Ex p. 4. tract. 2. ref. 19. ibid.
71. Clericus olim chirurgus secundum artis præcepta exercitum suum artem cum quadam infirmitate qui tamen mortuus est, quoque a me, an incidere in irregularitatem? Et docetur Clericus non esse simpliciter interdictionem Medicinae exercitum aut etiam Chirurgie, modo si a circa infirmitate & adiunctione, unde non sunt irregularares ex exercitio. Et aliqua alia observantur circa prohibitionem combustionis & incisionis pro Sabaciōni, Diacōni, & Sacerdotibus & Clericis aliis, etiam si sunt Beneficii. Et in dicta prohibitione non intelligitur vena aperita ad emitendum sanguinem, nec carnis aperio caustico, nec tumoris seu apotematis ruptio emplastrum mollificatio. Ex p. 11. tract. 7. & Misc. 7. ref. 9. ibid.
72. An Clericus in Sacris exercens Chirurgiam per iniuriam vel adiunctionem sit irregularis morte sequente, si adhibeat necessariam diligenter & expliciter causas de homicidio? Et an Monachus & Clericus in Secretis non prohibetur illa actio in extrema necessitate, quando non est alius Chirurgus, velut est in tempore pestis? Et an si illam operaretur quis extra extremanum necessitatem cum ignorantia invincibilis huius prohibientia, incurrit irregularitatem? Et alii casus circa hoc explinantur. Et an Monachus, vel Clericus si appliceret emplastrum mollificatorium quo apostolus se se aperit, & non inde sequatur fine coram culpa, incurrit irregularitatem? Item si supradicti secundum peritiam artis intenti in Secretis & adiunctione si mors inde sequatur, incident in irregularitatem? Et an Clericus vel Monachus, qui secundum artem abscondit vel adhibet, quando mors est, vel absconditione, sint irregularares? Ex part. 4. tract. 1. resolut. 23. p. 239

& Resolutionum.

7. *Avene sectio est Religiosis. Clericis in Sacris prohibita, ita ut incurvant irregularitatem latam in cap. tua nos, si ex tali sententia sequatur mors? Et an Clerici in Minoribus, quamvis habeant beneficium, possint exercere Medicinam, & chirurgiam alscindendo, & advenire scandum armum? Idem est dicendum de Religiosis, si quo adjut Subdiaconi. Et quid, si sint Sacerdos? Et an Clerico perito Medico dare Consilium, quod fiat minus sanguinis, dummodo per seipsum non faciat diuinum ministracionem? Ex part. 4. tr. 2. ref. 24. p. 240.*
8. *Alio Medicis effectus Sacerdos possit sine peccato mortalis exercere artem Medicinam? Et an Sacerdos, & Religiosus liberetur a peccato, si hoc Officium citramoris periculum exerceat causa pietatis, ac proinde gratis circa personas miserabiles, vel cognatas? Et an interdictum sit Clericis, & Religiosis exercitium Medicinae? Et an si exercitium per incisionem, vel adfissionem, inducat irregularitatem, morte sequitur, si debita diligentia apposita est? Ex p. 4. tr. 11. & Mifc. 1. ref. 49. ibid.*
9. *An qui incurvat irregularitatem, si volvatur, v. g. infirmum, si cibum ei exhibeat, & similia faciat, ex quibus sequitur mors, aut eius acceleratio? Et infurter Sacerdos, & Religiosus posse servire infirmis, etiam constitutio in ultima vita, & eos volvere in lecto, & reliqua exercere cum prudencia absque metu irregularitatis. Ex p. 11. tr. 17. p. 241.*
10. *An Clerici in Sacris, & Beneficiarii assistentes quando in patibulo suspenduntur, incurvant irregularitatem, & pacem mortaliter? Idem est dicendum de Religiosis. Ex part. 4. tr. 2. ref. 35. ibid.*
11. *An Sacerdotes ducentes reum ad furcam incurvant irregularitatem horrore illum, ut scalam ascendant, vel accedant executione iustitia etiam mortaliter? Et alio alio circa hunc actum explanantur, quod non incurvit irregularitatem ex defectu lenitatis nisi tantum miseri infirmitate, & non ali. Et tandem notatur Sacerdotes posse perire irregularitatis ministriare infirmis, verteratos ex latera ad latum; vel transmutare de lecto ad ultimum, vel eis potum, aut cibum porrigit, licet ex his suis propriis intentionem mors cirius sequatur. Ex p. 3. tr. 3. & Mifc. 1. ref. 80, alias 79. ibid.*
12. *An Confessarius, & Responsor casuum conscientiae singularis interrogatus a iudice, an sit obligatus ad occultandum reum, respondet esse obligationem? Et an sit irregularis illus, qui detegit malefactorem, vel clamat esse iurenum, si comprehendatur, nisi quando qui manifestat, est accusator, vel testis necessarius ad cognitionem causae huc faceret, ut minister iustitia? Ex part. 3. tr. 5. & Mifc. 1. ref. 81, alias 80. p. 242.*
13. *An irregularitatem ex defectu lenitatis incurvant tantum ministri iustitia, & non ali. Ex part. 3. tr. addit. 11. p. 243.*
14. *Cum complexus super patibulum existimat, iam reum expiate, sed unus ex adstantibus dixit, vivit, unde ipse deinceps pedibus collum calcavit, & reus mortuus est, quae- ferens, an in tali casu illa irregularitatem incurverit, & ipse Episcopum sit dispensabilis? Ex part. 8. tr. 7. & Mifc. ref. 61. ibid.*
15. *An Ecclesiastici commitentes iudici laico in particulari ratione aliquis rei dignum morte, si sequatur, incurvant irregularitatem? Et an hoc procedat, etiam si in communione Ecclesiastici iurisdictionem temporalem habentes dicant nullum, cum causa committunt, ut contra malefactores inveniatur? Ex p. 4. tr. 2. ref. 78. p. 244.*
16. *An Clerici, & laici incurvant irregularitatem, si accusati in causa criminali cum protestatione, quando tantum exponunt de damno illato illis, sed eorum consanguineis? Et si accusator excusat ab irregularitate, quando accusata ob lesionem factam in propria persona, aut in proprio bonis; vel ob lesionem factam eis, qui sunt ipsi commissi, si ante sententiam protestetur se non accusare ad vindictam? Idem dicendum est de accusante eum,*
- qui dedit damnum Ecclesie, vel suis subditis. Et an quando accusator accusat ad emitendam grave damnum innocentis, vel Republica, quando alter impedit tale damnum non possit. Si necessaria protestatio? Ex p. 4. tr. 2. ref. 33. ibid.
17. *An protestatio liberet ab irregularitate si facto animo efficiatur, & sequatur mors? Et an laici, facta dicta protestatio incurvant irregularitatem, si non sicut simul cum ipsa accusatione, sed postea coram iudice ante proliferationem sententiae, & non solum quando accusat, sed etiam quando reum reinet, & iudicem tradidit? Et an Clericus consulens alteri, ut accuset in causa permisso cum protestatione, incurrat irregularitatem? Ex part. 4. tr. 2. ref. 75. ibid.*
18. *An ferens testimonium in favorem rei incurvat irregularitatem, si ob id sequatur mors accusatoris? Et quid est dicendum, si testis fit Clericus in favorem rei possit testari de licentia Episcopi vel eius Vicarii? Ex p. 4. tr. 2. ref. 96. p. 245.*
19. *An testis precepto iudicis obligatus vel grani metu coactus & in casibus, quibus iure naturali tenetur testificari, incurvit irregularitatem si mors alterius sequatur? Ex p. 4. tract. 2. ref. 31. ibid.*
20. *An Adlocutus qui reum defendit incurvat irregularitatem, si sequatur mors accusatoris? Ex p. 4. tract. 2. x. 34. ibid.*
21. *An Adlocutus, & testes in causa sanguinis incurvant irregularitatem si praetermittant protestationem co modo, quo facit accusator? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 32. p. 246.*
22. *Dubia circa quandam irregularitatem. Et queritur, quod in causa proposito in texu huic resolutionis incurrens irregularitatem ex defectu lenitatis, an possit Episcopus, vel Confessorius Regularis priuilegiatus in ea dispensare? Et an si Episcopus, & Confessorius Regularis nolent opinionem affirmatiuam ad proximam deducere, possit consulens configere, ad Sacram Penitentiarum pro dispensatione? Ex p. 11. tract. 2. & Mifc. 2. ref. 63. ibid.*
23. *Index pronunciant sententiam condemnatoriam affir- cam qui postea ex gratia Principis fuit a morte liberatus, queritur an adhuc sit irregularis, ita ut non possit ordinari absque dispensatione Pontificis? Idem est, si quando reus ducereur ad patibulum est et extraclusus est manibus scelitum & sic mortem evadere. Et quid, si a Carnifice suspensus fuerit, & causa laqueus rumpetur, si propter hoc Gratianus a Principe recuperetur? Et an Clericus babens iurisdictionem temporalem fiat irregularis ex eo quod constituerat indicem pro causis, seu criminibus capitalibus, sive in generali pro omnibus, sive in particulari pro aliquo adhuc individuali? Idem est, si multo magis verius de Principe laico. Et docetur, quod non sunt irregularares Ecclesiastici, qui aliquem degradant, aut hereticum condemnatum tradunt Curia seculari, ac proinde eorum Officiales multo minus. Et an accusator, Adlocutus, & testis sicut irregularares si in causa sanguinis protestationem premitant? Et quis potest dispensare contra presentem irregularitatem contra- Etiam ex defectu lenitatis? Ex part. 11. tract. 5. & Mifc. 3. ref. 6. p. 247.*
24. *Subsequitur sub hoc, eodemque numero huic Ref. 89. eadem questione, videlicet. An Index proferens sententiam sanguinis, & eius ministeri in ea cooperantes, si mors ex aliquo casu postea sequitur non fuerit, incident, hoc non obstante, in irregularitatem? Et deducitur, quod quando versamus in dubio iuris in aliquo casu, quis non tenetur se habere pro irregulari? Ex p. 12. tract. 3. & Mifc. ref. 5. p. 248.*
25. *An Consiliarii Principum ut v. g. Regentes, & Presiden- tes, Magistri, Rationales, &c. sint irregularares, ita ut sine dispensatione ordinari non possint? Et docetur Indi- ces, & Officiales Episcoporum, & administratores rerum Ecclesiasticarum; imo & verum piarum quamvis secularium, ut sunt res personarum miserabilium, ordinari posse. Et*

Index Tractatum,

- Et an obligari ad ratiocinio possit ordinari ante rationem redditam, etiam de tertio Officio, & quid si fiduciifores reddant? Et quid est dicendum ante delicti pecuniarum solutionem, veluti ex Officio vel administratione, &c. Ex p. 4. tr. 2. ref. 98. p. 251.
 91. An si Clericus in bello iusto incitat ad aliquem determinate occidendum, sit irregularis? Ex p. 5. tr. 1. 4. & Misc. 2. ref. 98. ibid.
 92. An Clerici exhortantes in bello iusto, ut hostes occidentur incurvant irregularitatem? Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. ref. 7. ibid.
 93. An Clerici qui in gravi necessitate pugnant in bello, incurvant irregularitatem? Et quid sententia est de Clericis de licentia Summi Pontificis bello assistentibus: Et notatur, quod licet in casibus, in quibus Clerici in bello iusto pugnando lethaliiter peccent, non sunt irregulares, esto in eo bello aliqui interficiantur, aut mutilentur. Ex p. 6. tr. 4. ref. 38. p. 252.
 94. An si Clericus ex licentia Summi Pontificis pugnet in bello, si aliquem occidat, incurvat irregularitatem? Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. ref. 6. ibid.
 95. An Clerici in casibus, in quibus licet possint pugnare occidendo hostes, incurvant irregularitatem? Et notatur quod in bello iusto ad cuius felicem exitum non est necessaria pugna Clerici, si Clericus pugnat, peccat graviter, non tamen est irregularis nisi ipsi hominem occidat, aut mutilat, quamvis aliquem feriat, & alij socii hostem occidant. Ex p. 9. tr. 9. & Misc. 4. ref. 8. p. 253.
 96. An Clerici bello assistentes pro spirituali Militum auxilio si illos in consilium incident ad praelandum, incurvant irregularitatem? Et utrum sit necessaria licentia Prelati ad assistendum in exercitu absque irregularitate? Ex p. 6. tr. 4. ref. 39. ibid.
 97. An qui vendit arma, vel tribuit, aut mutuat illa ad bellum iustum, incurrat irregularitatem? Et quid, si prebeat arma offensiva in ipso consilii belli, & quamvis sit Clericus in Sacris? Ex p. 4. tr. 2. ref. 28. ibid.
 98. Excusant alij irregularitatem in bello iniusto. Ex p. 11. tr. 7. & Misc. 7. ref. 8. p. 254.
 99. An Milites pugnando in bello iniusto, si aliquem non occidant, remaneant tamen irregularis? Et quid de custodiensibus pugnantium sarcinas? Et an militares in bello iniusto aggressivo non sint irregularis, modo nisi manibus sanguinem non fundant, si alij mutilant, vel occidunt? Ex p. 4. tr. 2. ref. 27. ibid.
 100. An Milites in bello iusto, si occidant alios ad defendendam propriam vitam cum moderamine inculpato iure, incurvant irregularitatem? Et quid est dicendum de mandatibus cooperantibus, animantibus, subministrantibus armis &c. si bellum iniustum est aggressivum? Et quid, si bellum defensivum sit iniustum, & licitum, an Milites etiam occidant, non sint irregularis? Et an sint irregularares exhortantes Milites in bello iusto, ut strenue se gerant, vel qui illis vendunt, vel donant armis, &c. Ex p. 4. tr. 2. ref. 29. p. 255.
 101. An qui pugnant in bello iusto si dubitant, an occiderint, vel mutilaverint, debeant se indicare irregularis? Ex p. 4. tr. 2. ref. 30. ibid.
 102. An in dubio facti circa homicidium censendum sit quis irregularis? Et an doctrina predicta questionis non extendatur ad dubium mutilationis homicidij iniusti v.g. in bello iusto, commissi, & in aliquibus casibus dubiis pro quibus concluditur, quod in omnibus dubiis iuris, vel facti nunquam incurrit irregularitas, nisi in dubio facti homicidij prohibiti? Ex part. 3. tract. 5. & Misc. 1. resolut. 72. p. 256.
 103. An in dubio facti non solum in causa homicidij, sed etiam in aliis casibus, quis censendus sit irregularis? Et quid in dubio homicidij iniusti commissi, ut in bello iusto? Et inferior dubium, an mutilaverint, non esse irregularem? Ex p. 4. tr. 2. ref. 52. ibid.
 104. An in dubio facti censendus sit quis irregularis si agatur de homicidio? Ex part. 8. tract. 7. & Misc. resolut. 4. p. 257.
 105. An si quis maneat dubius, an suum consilium influerit ad homicidium factum, debet se repudare irregulariter? Et in dicto casu, an standum sit dicti ipsius consilii, si dicat se motu non fuisse per consilium consenserit liber ab irregularitate? Ex part. 4. tract. 1. ref. 25. ibid.
 106. An dubius si mandatum suum, aut consilium influenter in homicidium debet se irregulariter existimare? Et datum, abortum, cuius consilio ipse prius auctor fuerit? Ex p. 11. tr. 6. & Misc. 6. ref. 42. p. 158.
 107. Quidam consilium dedit eidem qui iam determinaverat Petrum occidere, sed ex dicto consilio cuius occidit, queritur, an incurrit irregularitatem? Et inferior non incidere in casum reservatum, si quis de eius consilium homicidium alicui perato homicidium facere, licet ex consilio posse libentius, & citius homicidium committire? Ex part. 8. tr. 7. & Misc. ref. 92. p. 159.
 108. An detur parvus in materia excusas de incursum irregularitatis propter accelerationem homicidii ex dicto? Et notatur, quod qui alium inebriat, non est irregularis, quamvis illa deinde ebrius alium occidat, seu mulierem previdet illud periculum? Ex p. 11. tr. 6. & Misc. ref. 49. ibid.
 109. An si Paulus consulat, quod homicidium, quod Pe-
tulus bodie committere, et committit, si irregulariter sequitur in covenib[us], in quibus non peccat fraudulente, teneore ad restitucionem. Et notatur, quod irregularis est, si consulat, tuisque rationibus persuadet homicidium, vel mutilationem, debet tamen consilium influere, aut ex eius illius causa. Sed si dubius es, an consilium induxit, tenueris te irregulariter reputare. Et an Clericus in causa irregularitatem, si existens in Exercitu dei consilium impinquum, horteturque non solum ad fortior agendum, sed etiam ad occidendum, modo non hortetur, ut occida habeat hostem in particulari? Et docetur post Clericum est a consiliis rerum bellicarum sed cum aliquibus circumspectiis. Et quid de vendentibus, aut canentes arma etiam offensiva in ipso consilii belli? Et quid de Clericis in bello iusto pugnantibus, & percutientibus domino aliquem, non occident, aut deformant, an sint irregularis? Ex p. 8. & Misc. 8. ref. 42. p. 260.
 110. Quis consilio Petri auspicis in quadam obfitione factis, qui captus postea suspensus fuit, queritur, an Petru[m] incurrit irregularitatem? Et ex doctrina huius dispositatis aliud causam infernatur ad incurram, vel mulierem currendam irregularitatem ex consilio? Ex p. 7. tract. 11. & Misc. 1. ref. 30. p. 261.
 111. Ex Gallia per literas interrogatus fuit de hoc casu. Tuus contraxerit irregularitatem dum consilium tuum ad duellum vocaret Paulum, si Paulus postea interfectus in duello Perrum: Et notatur quod qui assidit homicidio, si faciliorer faciant occisionem sua preuentio, etiam possibil alius conferunt, sunt irregularis. Et quid, si Petrus, alius, consanguineus, aut etiam intimus amicus, qui acerum conitatur, an incurrit irregularitatem ex occidente adversari? Et docetur adulterum, et fornicationem qui dum immoderata copula cum muliere pugnant, et illigique abortion factus anima[li] causat irregulariter, non vero maritum, si id faciat. Et an qui feminam ad venire inbet per telet a latice loca periculosa, sed improdens mortem sibi consivit, an si pragmatis erat, fuisse excusis, sit irregularis? Ex part. 11. tract. 6. & Misc. resolut. 42. ibid.
 112. An quis incurrit irregularitatem, quando alterum filium dedit ut, v.g. inret in duellum, vel occidit animalium, & is, cui dedit consilium occisus est? Idem est dicendum de mutilatione? Ex part. 4. tract. 2. ref. 21. p. 263.
 113. Quidam mandavit Petru[m] ut occidat Caium, non propter

& Resolutionum.

- aginando aliquid de morte Perri, & verisimiliter crede-
re poterat non esse sequiturum; quia Caius longè debi-
tus erat Perro. Accidit vero, his non obstantibus, quod
Caius occidit Perrum. Interrogatus fui, an mandans in-
currerat irregularitatem, ita ut non possit amplius mini-
mari, quia iam erat facies Ordinibus insignitus? Et an
in supradicto cafo Episcopus possit dispensare virtute
Concilii Tridentini sell. 24.c.6. Ex p.2.tr.15.& Misc.1.
ref.7.ibid.
126. An si Clericus vel Religiosus aggressus occidat inva-
sorem præter peccatum mortale incurrat irregularitatem
si fugere posse? Et an in hoc cafo non peccet contra iusti-
tiam sed contra charitatem tantum? Et advertitur quod
in prædicto cafo nihil est distinguendum inter Clericum
& laicum, ubi uterque ad occasionem iustam equali pre-
mente necessitate, si aliquem occidit, &c. Ex p.11. tract.
6. & Misc.6.ref.29.p.270.
127. An quis efficiatur irregularis si fugiendo potuit mor-
tem evadere & maluit invasorem occidere? Et quid si ali-
quis aggressor alapam dedit, aut iniuriosum verbum di-
xit, aut cum eius uxore inventus est, an si in talibus casis
aggressus potest fugere, possit licet se defendere, occi-
dendo, & non incurrat irregularitatem? Et an Clericus in-
currat irregularitatem occidendo invasorem, si non fu-
git, cum possit? Idem est dicendum de Religioso, & homi-
ne insigne nota. Et quid vero, si in aliquo cafo etiam Cle-
ricus fuga esset ignominiosa? Et notatur irregularitatem
contrahit ex homicidio facto in sui defensionem culpabilem non esse moraliter indispensabilem, sed comprehen-
ditur in Concilio Tridentino sell. 24.cap.6. Ex p.4.tract.
2. ref.3.p.271.
128. Quidam Vir Nobilis occidit Titiū cum moderamine
tamen inculpatæ tute, sed poterat fugiendo vitam ser-
vare. Modo penitentia dulcis vult Sacru Ordines su-
scipere, quæsivit amē, an propter illud homicidium incur-
rit irregularitatem, ita ut egeat dispensatione? Et quid
est dicendum quando præcessit culpa ex parte eius, qui
fugere cogitab, ut si ille dedit alteri alapam, vel iniuri-
osum verbum dixit, vel cum uxore inventus est, aut pal-
lium tollere est aggressus, &c. Ex p.2.tract.15.& Misc.1.
ref.16.p.272.
129. An si irregularis qui occidit invasorem, ne graviter
vulneretur? Et an qui verbis vel factis iniuriando ali-
quem dedit occasionem rixa, si illum occidat cum moder-
amine inculpatæ tute, incurrat irregularitatem? Ex p.4.
tract.2.ref.6.ibid.
130. An qui alterum occidit cum moderamine inculpatæ tu-
tela ad defensionem non vita, sed alicuius membra, sit ir-
regularis? Ex p.4.tract.2.ref.22.ibid.
131. An si irregularis, qui occidit invasorem in defensio-
nem bonorum temporalium, honoris, pudicitiae, &c. Et no-
tatur quatuor conditiones in tali cafo esse necessarias ut
defensio sit licita sine metu peccati, & irregularitatis? Ex
p.4.tract.2.ref.4.p.273.
132. An incurrit irregularitas propter defensionem lici-
tan proximi maxime innocentis, & sibi propinqui? Ex p.
4.tract.2.ref.5.ibid.
133. An non impediens homicidium, quod tenetur ex infititia
impedire, ut Iudex, Gubernator, & alij ministri iustitia in-
currat irregularitatem. Idem dicendum est de militalio-
ne. Et quid de Advocato, & se, Procuratore, Medico, &
Similibus? Et an si irregularis qui per vim, vel dissensa-
tionem impedit ne aliquis impediatur hominis occisionem? Ex
p.4.tract.2.ref.7.ibid.
134. An si irregularis Sacerdos, qui sciens mulierem pre-
gnantem à se redditam aborum procurare illam impedi-
re non studet? Et docetur parrem non tenere defendere
vitam filiorum legi iustitia, sed pietatis, & Officii paterni.
Ex p.4.tract.2.ref.8.p.274.
135. An quis incurrit irregularitatem si sciens non contra-
dicat voluntibus alium occidere in vindictam iniurie ei-
llata? Et an si irregularis qui vixam habens cum Tito
admetit occurrentes in sui auxiliu, ne quid malum Tito
infratur? Ex p.4.tract.2.ref.9.ibid.
136. An si vulneratus vulnero non lethali, mortuus est Me-
dici, vel propriæ incuria, incurrit irregularitas? Ex p.4.
tract.2.ref.10.p.275.
137. An crimen inducens irregularitatem, si sit occultum,
dummodo sit exterrum inducat irregularitatem? Et nota-
tur, quod si peccatum occultum communiter irregulari-
tate non pariat lege Canonica, ab hac tamen lege excipi-

Index Tractatum,

- ut homicidium & peccata, quibus censura est annexa; nam si in ea celebratur, incurritur irregularitas & si hac celebratio occidit sicut à suspeso, vel excommunicare. Ex part. 7. tract. 11. & Misc. 2. resolut. 48. ibid.*
- ¶ 38. **T**hius irregularis absque dispensatione sumpsit primam Tonsuram, & postea obtinuit beneficium dando mediatori magnam pecuniarum summam, queritur quid iuris? Et si Tertius nollet restituere fructus male percepitos quod onus mediatori incumbit? Et alia curiosa circa hoc inferuntur. Ex part. 11. tract. 5. & Miscel. 5. resolut. 1. ibid.*
- ¶ 39. **A**n collatio beneficij facta irregulari sit irrita, & inuidia ipso iure ante iudicis sententiam? Ex p. 4. tr. 2. ref. 79. pag. 278.*
- ¶ 40. **A**n irregularitas reddat aliquem inhabilem ad beneficium obtinendum, & ad fructus percipiendos? Et an obtinenda dispensatione ab irregularitate beneficium non possit obtinere sine noua collatione, seu reparatione collationis prius facta? Et an valeat collatio Pralatura Regularis facta irregulari? Et aliqua alia explanantur in §. ultimo huius resolutionis. Ex part. 3. tract. 2. resolut. 37. ibid.*
- ¶ 41. **A**n irregularares sint incapaces obtinendi beneficium, & pensiones? Et an ad obtinendam pensionem sufficiat septuaginta? Et an excommunicatus sit capax, vel incapac pensionis? Et quid si pensiones sint perpetue, & date in titulum beneficij, & praestimonia? Et aliqua alia cursum explanantur circa collationem beneficij factam irregulari, &c. Ex part. 7. tract. 12. & Miscel. 3. ref. 7. alias 5. ibid.*
- ¶ 42. **A**n Beneficiariorum incidunt in irregularitatem ex delicto possit beneficium renunciare in favorem tertii? Et supponitur, quod Beneficiariorum incidunt in irregularitatem ex delicto possit renovere beneficium, dum per sententiam non primitur, sed debet tamen procurare dispensationem, & interim per alium coadiutorum saepe in actionibus, que ratione irregularitatis illi sunt prohibita. Ex part. 10. tract. 16. & Misc. 6. resolut. 25. alias 24. p. 279.*
- ¶ 43. **Q**uidam irregularis, cui iam dispensatum fuit, ut Sacros Ordines suscipieret, quasuit à me, an sine alia dispensatione possit beneficia recipere? Et quid est dicendum de pensionibus? Et difficultas est, an opinio negarina procedat non solum quod beneficia curata, sed etiam quod beneficia simplicia? Et explanatur, quod si Pontifex dispensat cum illegitimo ad beneficium, non potest nisi vnum obtinere, & se vnum obtinere non potest secundum obtinere, etiam si relinquat primum. Et an irregularis sit incapax pensionis? Et an illegitimus, si saltem sit prima Tonsura initiauit, possit sine dispensatione obtinere pensionem? Et an illegitimus, cui dispensatum est à Papa, ut posse obtinere beneficium curatum, si postea efficiatur Religiosus, possit sine noua dispensatione fieri Prelatus Regularis? Et docetur quod cui dispensatum est, ut beneficium simplex obtineat, non censetur dispensatum ad Canonizatione Ecclesie Cathedralis. Etiamque aduersitatem homicidium voluntarium, & a fortiori quemlibet irregulararem non esse pensionis incapaciem. Ex part. 7. tract. 10. & Miscel. 1. resolut. 6. p. 280.*
- ¶ 44. **A**n illegitimus occulus incurritur irregularitatem? Et an illegitimus dispensatus simpliciter ad Ordines intelligatur solum ad minores Ordines dispensatus? Et an dispensatus ad Ordines, sit dispensatus ad beneficia? Et an dispensatus ad beneficium, de uno, & simplici intelligatur? Et an ex vi talis dispensationis possit illegitimus obtinere aliud beneficium, primo reliquo? Et an ex dispensatione ad Curia beneficia, censetur dispensatio facta pro Canonicularibus, vel Dignitatibus Ecclesie Cathedralis, & principalis Ecclesie Collegiata? Et tandem docetur, quod si illegitimus non dispensatus ausus fuerit celebrare in Ordinibus suscepis, & figura possit, nullam tamem irregularitatem demum contrahere, quia non ob violationem irregularitatis irregularitas contrahitur. Ex part. 10. tract. 13. & Miscel. 3. resolut. 28. ibid.*
- ¶ 45. **A**n irregularitas homicidi tollatur per Baptismum? an per Baptismum tollatur omnis irregularitas praecquam ea que contrafacta est ex defectu Sacramenti praevaricatio? Ex p. 4. tr. 2. ref. 5. p. 282.*
- ¶ 46. **Q**uedam notabilia circa irregularitatem bigamia, inter alia, qua inferiorum, & explanantur circa hoc, cum dem quatinus pro praxi, an dicens feminam a se ipsa floratan incurvat irregularitatem? Ex p. 4. tract. 1. 38. ibid.*
- ¶ 47. **A**n qui fornicians est cum femina si illam posset uxorem ducat possit fieri Clericus coniugatus? Ex part. 7. tract. 12. & Miscel. 3. ex ref. 19. alias 17. §. Adicendum. ibid.*
- ¶ 48. **A**n Clericus Secularis Sacris Ordinibus initiat, & contrahat cum Virgine incurvat irregularitatem bigamia, vel an bigamia similitudinem tantum contrahatur quando quis post votum solemne castitatis contrahat matrimonium quamvis cum virgine, qua tantum locum habet in Religioso, & non cum facultati in Sacris initiat? Ex p. 2. ref. 39. ibid.*
- ¶ 49. **A**n uxorem ei ab altero cognitam, marius posset uxori violentum cognoscens, incurvat irregularitatem bigamia? Ex p. 4. tr. 2. ref. 40. p. 283.*
- ¶ 50. **A**quis incurvat irregularitatem bigamia, si negligat uxorem post eius adulterium licet non sicut in matrimonio, vel ignoraret ab eo? Ex p. 4. tr. 2. ref. 41. ibid.*
- ¶ 51. **Q**uis ignorante cognovit uxorem post eius adulterium, posse illa mortua vult Sacros Ordines despicer, quaritur, an censendum sit irregularis tanquam bigamus? Et an ad incurrandam irregularitatem bigamie requiratur utriusque feminis commissio? Ex p. 7. 12. & Misc. 3. ref. 20. alias 18. ibid.*
- ¶ 52. **A**n ad incurrandam irregularitatem bigamia requiritur in copula seminis virilis emulso intra via feminam, sed sufficiat tantum copula absque seminatio. Et an in talia causa quis possit promoveri ad Sacros Ordines, si uincula, sine aliqua dispensatione? Ex p. 4. tract. 2. ref. 4. p. 284.*
- ¶ 53. **A**n ad incurrandam irregularitatem bigamia requiritur non solum effusio feminis viri, sed etiam feminis ex doctrina huius questionis inferitur, quod si eis fuisse nautae mulier non feminaverit, idque paribus causa possint Religionem ingredi, stetque probabile, quod per confessionem matrimonium solvatur; arguendo pars in sciliceto relata possit aliud matrimonium intrare. Et an ad incurrandam affinitatem sufficiat feminis viri, vel requiratur etiam feminatio feminam? Ex part. 4. tract. 2. resolut. 43. ibid.*
-
- Appendix ad ceteras alias difficultates, quae
mul pertinent ad istum tractatum §. de
Irregularitate huius tom. 5.
- A** N laicus baptizans extra casum necessitatis proficit Diaconos, & Sacerdos peccator mortalius, & incurrit irregularitatem. Et an si Diaconus sine commissione feminis baptizet, sit irregularis? Et an debeat omitti Baptismus proprius periculum infas moriuntur? Et si fuerit in tener & delicatus, & credatur Baptismum factum a morti, & baptizans in dicto casu non sit irregularis? Et an infans in domo baptizatus ab officioribus, & si fuerit in Ecclesia quis eum baptizet etiam sub conditione factum irregularis? Et an Sacerdos excommunicatur ab officio sacramentum absolutionem sacramentalem incurrit irregularitatem?

& Resolutionum.

Et quid si dispensatus sit ad Ordines Sacros? Et an quando dispensatur cum illegitimo absoluere in irregularitate, tunc extendatur dispensatio non solum ad beneficia simplicia, sed etiam ad Curata? Et an illegitimus dispensatus ad ordines sit capax pensionis? Et an dispensatio simpliciter concessa illegitimo, vel irregulari non possit obtinere beneficia, & nullum sit de beneficiis simplicibus, & non sit extendenda ad curata, & dignitates? Et an dispensatus ad beneficia curatum non eget nova dispensatio pro Episcopatu? Et an homicida, si per dispensationem legitimam fuit habilis ad omnes Ordines Sacros, & illorum usum, an videatur fatus habilis ad beneficium Curatum, & Pontificale? Et an dispensatus ad omnes Ordines possit consecrari Episcopus? Et an dispensatio irregularitatis super homicidio sit subreptitia, si non explicetur occisum fuisse Clericum Presbyterum? Et an impedimentum plurium irregularitatibus sufficiat separari illa exprimere, & de illis dispensationem separare obtinere? Et an, qui plura homicidia commisit, si uno tantum narrato velit dispensationem obtinere unus irregularitatis nihil faciat? Et an committens plura homicidia contrahat diversas irregularitates in dispensatione explicandas? Et an si Episcopus dispensaret super aliquam irregularitatem, orta ex delicto, possit impunere aliud onus ei, cui dispensatur? Et an in aliquo extraordinario evenio possit inferior dispensare in aliqua irregularitate? Et an commissio dispensandi in aliqua irregularitate, que in foro interno, vel externo committitur cum clausula si preces veritate nitantur, expiret morte concedentis re integra? Et an irregularis possit adiuvari ex Regula Cancellariae de triennali possessione, &c. Ex part. 8. tract. 3. ex resolutione 36. 37. 38. 39. & 40. & in part. 1. tractatu 10. ex resolutione 38. & in part. 8. tract. 3. ex resolutione 51. 57. 58. & 22. & in part. 4. tract. 2. ex resolutione 86. & in part. 8. tractatu 3. ex resolut. 71. & 98. & in part. 1. tractatu 5. resolutione 4. Quae nunc invenientur in tom. 3. tractatu 2. de Dispensatione resolutione 53. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 38. & iterum 62. 32. 144. & 170.

An Episcopus vigore decret: Concilii possit extra confessionem sacramentalem dispensare in irregularitatibus omnibus provenientibus ex delicto occulto, vel quantum in foro conscientiae, & intra Diocesim? Et quid, si tam Episcopus, quam subditus sit extra Diocesim? Et qui includantur sub nomine subditorum, in dicto decreto Concilii, an includantur sacerdotes, alienigenae, Medicis, mercatores, &c. Et an Episcopi possint dispensare in irregularitate proveniente ab excommunicato celebrante, quando excommunicatione est occulta, quamvis celebratio sit manifesta? Et notatur, quod non sunt irregulares, & inhabiles ad Officia, & beneficia, qui de heresi suscipiuntur per Inquisidores abiturare de verbem. Etiamque adveritur multilacum membrum inimici mortui non incurrit irregularitatem. Et quid de illo, qui ob extremam, & omnino inevitabilem vite sua defensionem alium occidit, an incurrit irregularitatem? Ex part. 7. tractatu 2. ex resolutione 10. 11. & 16. & in part. 4. tractatu 4. ex resolut. 116. & ex part. 2. tract. 15. ex resolut. 24. & in part. 7. tract. 2. ex resolut. 28. & 29. Quae hinc reperientur in tom. 3. de Potestate Episcopi resolutione 12. 13. 21. 11. 32. 41. & 42.

Nota quod in predicto tom. 3. & tractatu 3. de Potestate Episcopi, sunt multa alia difficultates pro facultate Episcopi ad dispensandum in aliis multis irregularitatibus contradicte maximè pro heresi, illegitimis occulis, & ex defectu levitatis, & pro aliis diversis causis homicidi, mulieritatis, bigamie, simonia &c. quos omnes invenies in resolutione 10. 11. 13. 14. 17. 18. & 20. usque ad resolutionem 66. inclusive, & in resolut. 94.

Index Tractatum.

An Episcopus dispensans in aliqua irregularitate possit imponere paenam pecuniariam, sed applicandam pia locis, & pauperibus? Ex part. 10. tract. 8. ex resolut. 9. Quae hic est in tom. 3. tract. 4. de Poenis, seu multis art. 8.

An Capitulum Sede vacante possit exercere iurisdictionem in personas saculares, quando Episcopus habet potestatem temporalem? & in supra dicto casu possit exercere per alios iurisdictionem in criminalibus absque metu irregularitatis? Et an Capitulum Sede vacante possit dispensare super omnibus irregularitatibus, quibus potest Episcopus vigore Concilii Tridentini, sicc. 24. cap. 6. Ex part. 8. tract. 4. resolut. 16. & 7. Quae nunc invenientur in tom. 3. tract. 5. de Capitulo Sede vacante.

An si quis sit irregularis teneat dicere Horas Canonicas? Et quid de eo, qui accepit beneficium, dum erat irregularis? Ex p. 4. tr. 4. cx. ref. 146. & in p. 9. tr. 9. ex ref. 22. Quae hic reperientur in tom. 3. tr. 6. de Horis Canonicas, ref. 10. & 112.

An si quis celebrat cum suspensione incursa propter Ordinationem ante legitimam etiam, vel ob defecum tituli, vel ob malam Ordinum susceptionem possit obtinere abstinentiam ab irregularitate virtute Bullae Cruciate? Et an per Bullam Cruciatam sit dispensabilis omnis irregularitas, que est pena? Et quae species irregularitatis sit per Bullam Cruciate dispensabilis? Et an absentes possint absolviri ab irregularitatibus, quae includuntur sub nomine censura? Et an Commissarius Bullae Cruciate possit dispensare in aliquibus irregularitatibus? Et an Commissarius possit dispensare in irregularitate publica, contracta tamen ex delicto, & in irregularitate proveniente ex homicidio casuali, licet publica, & ex iniuria mutilatione membrorum? Et an Episcopus possit ad maiores Ordines vigore Concilii Tridentini dispensare etiam in tali irregularitate dummodo sit occulta; quia ad minores Ordines, etiam si talis irregularitas sit publica, dispensare potest? Et an Commissarius Bulla possit dispensare in irregularitate contracta per Symoniam? Et notarius tantum Symonianus in Ordine notoriis inducere irregularitatem. Et an predictus Commissarius possit dispensare in irregularitate incurva propter barefim occultam? Et an Harelicus occulus incurrit irregularitatem? Et an irregularitas contracta per malam susceptionem Ordinum, quia suscipiens era excommunicatus, vel suspensus, sit per Commissarium Cruciate dispensabilis? Et in qua irregularitate bigamia potest Commissarius Cruciate dispensare? Et notarius, quod si aliquis contraxisit cum corrupta, existente aliquo impedimento diremitur, si non consummavit matrimonium; in quoavis consummasset, non incurrit irregularitatem. Et enumerantur plures casus, in quibus secundum opinionem aliquororum Doctorum Confessarius virtute Cruciate, & Pralati Regulares virtute suorum privilegiorum possint tollere irregularitatem, quos casus in hac ultima Resolutione huius annotationis decisos inveneris, & explanatos. Ex part. 4. tract. 4. ex ref. 115. & in p. 1. tract. 11. ex ref. 27. & in part. 4. tract. 2. ex resolut. 81. & 103. & in part. 1. tract. 11. ex ref. 110. usque ad ref. 115. inclusivè; & in part. 10. tract. 11. ex ref. 22. Quae hic sunt in tom. 4. tract. 3. de Bulla Cruciate resol. 129. 130. 131. & ref. 133. usque ad ref. 139. & in ref. 132.

An qui voluntarie, vel ex obliuione tempore Iubilai non petit dispensacionem alicuius irregularitatis, possit deinde transactum Iubilatum, etiam post multos annos eandem dispensacionem obtinere? Supponimus omnia opera prescripta facta, & Iubilatum consequitur fuisse & generali dispensacionem virtute Iubilai, vel Cruciate ab irregularitatibus obtinuisse. Ex p. 2. tr. 16. ex ref. 9. alias 11. & exp. 10. tr. 14. ex ref. 30. alias 28. Quae hic sunt in tom. 4. tr. 4. de Iubilatio ref. 58. & 60.

An puer, cui ante septennium acceleratus est usus rationis,

si occidat aliquem incurrit irregularitatem? Et dicunt impuberis non incurrit irregularitatem. Ex part. 10. de Ieiunio ref. 68.

An irregularis electus & confirmatus Episcopus, non ultra dispensatione, possit absque peccato mortaliter ferre Consecrationem? Et docetur, quod irregularis etiam delictis, si sit occulus, non tenetur restituere frustis. Et an Episcopus consecratus ab Harelico, seu excommunicato officia irregularis, & privatum usu Ordinem? Et supponitur Ordinatum ab Harelico, suspendit, excommunicato, degradato, &c. incurrit irregularitatem. Et Ordine utatur. Et quid, si a superadiatis aliquis comunitaria Ordinetur? Et an qui consecratur in Episcopio ante legitimam etiam, & triginta annos incurrit irregularitatem? Ex p. 12. tr. 1. ex ref. 43. 99. & 108. Quae hic reperientur in tom. 4. tr. 8. de Consecratione Episcopi ref. etiam 43. 99. & 108.

An celebrando quis in Ecclesia a se interdita sit irregularis? & in irregularitate penalisi, si absolve non poterit, si ferenda, & obligari erit sub mortali? Et an in iuste excommunicatus, si celebrer, incurrit irregularitatem? Et an puer impuber occidens aliquem incurrit irregularitatem? Et an excommunicatus in iuste causa presumpta secundum allegata, & probata, non irregularis celebrando, non solus quando in occidendo lebatur, sed etiam quando in publico? Et an dubius, si traxerit irregularitatem, censendus sit irregularis, & quid debet facere? Et an excommunicatus remittente minori si celebrer, vel accipiat aliquod Sacrum tum incurrit irregularitatem? Et an in articulo non simplex. Sacerdos possit absolvere etiam ab irregularitate, quia contracta est ex peccato? Ex p. 5. tr. 11. 9. ex ref. 120. & 28. & in part. 3. tr. 6. ex ref. 76. & 88. & in p. 5. tract. 9. ex ref. iterum 27. 44. & 3. & in tract. 3. ex ref. 67. Quae hic sunt supra in hoc ipsorum tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione resol. 2. 27. 2. 11. 108. & iterum 126. 182. & 204.

An qui consuluit homicidium cuiusdam Clerici, sed post serio confessionem revocavit, incurrit irregularitatem ex homicidio sequitur? Et quid est dicendum de illo, qui primito veneno Clericum occidit, ames diligentem adiubauerit ad dandum impedimentum? Et an mandans occidere Petrum, si mandatorum occidens loquuntur incurrit irregularitatem ex homicidio voluntarie, vel intentio ex homicidio casuali? Et an irregularis, vel etiam deponit gaudemus privilegio canonis? Ex p. 9. tr. 4. ex ref. 16. 31. & 13. & in p. 3. tract. 5. ex ref. 34. alias 83. Quae hic sunt in tra. 2. de Censura ob perfidionem Clericis 32. 35. 37. & 27.

An suspensus ab Ordine inferiori, censetur suspensus ab Ordine superiori, ita ut si illum exerceat, incurrit irregularitatem? Et an qui ignoranter suscepit Ordinem ab Episcopo excommunicato incurrit suspensio, & fieri debet; incurrit irregularitatem? Et an si quis suscipiens etiam irregularitatem ex homicidio voluntarie, vel intentio ex homicidio casuali? Et an irregularis, vel etiam deponit gaudemus privilegio canonis? Ex p. 9. tr. 4. ex ref. 16. 31. & 13. & in p. 3. tract. 5. ex ref. 34. alias 83. Quae hic sunt in tra. 2. de Censura ob perfidionem Clericis 32. 35. 37. & 27.

DIAN
TO. III.
E. II.

Index Tractatum.

- cum secularibus, & Clericis in omnibus irregularitatibus ab ipsis contrariis, iniquibus potest Episcopus dispensare: Et pre praxi huius questionis oculo diversi casus cursum adducuntur in texu huius Resolutionis. Ex p.4.tr.2. ex ref.82. & in p.9.tr.8.ex ref.55.& 56. & in p.3. tr. 2. ex ref.20.& in part.10. tract.13. ex ref.38. Ex in tract. 15. ex ref. 8. & in p.11. tract.4. ex ref. 3. Quia hic sunt in tom.7. tr.1. de Regularibus resol.187. 98. 300.263. 294.298.&c. 301*
- An aliquis facta ebriosorum inducatur irregularitatem? Et quid, si in dictis factis commissis in ebrietate prius voluntas fuerit per paenitentiam interrupta, an non inducatur irregularitatem? Ex part. 3. tract. 6. ex ref. 52. Quia nunc invenietur in tom.7. tract. 5. de Scandalo ref. 39.*
- An Beneficiarius, si propria manu aliquem in bello occidat, vel muilet, beneficium resignare debeat, vel dispensationem super irregularitatem imperare? Et adducuntur aliqui alii casus, in quibus Clerici, Religiosi, Episcopi, & Cardinales pugnantes in bello, vel si Exercitibus praesent, dubitatur, an incurvant irregularitatem, nec ne, maxime si occidant, vel muilente aliquem, vel qui in supradictis casibus illos occiderit, aut mut laverit, &c. Ex part.6. tract.4. ex ref. 34. & 35. & in p.10. tract. 2. ex ref. 2. 3. 6. & 7. Quia hic reperientur in tom.7. tract.7. de Bello ref.59.60.52.53.57. & 58.*
- An si quis mandaret occidere Titiun, & Sempronius occiditur, quia creditur esse Titiun, incurrat irregularitatem? Ex part.11.tr.6.ex ref. 19. Quia hic est in tom. 8. tr.5. de Homicidio ref. 91.*
- An ad Episcopum spectet cognoscere, si aliquis est Clericus, vel non sine aliqua limitatione an sequatur postea mo 5, vel non sine merita irregularitatis super hoc? Et an Sacerdos celebrans in Ecclesia polluta ante reconciliacionem stirpialis? Ex part.9. tract. 7. ex resolut. 64. & in part.6. tract. 6. ex resolut. 38. Quia nunc invenientur in tom.9. tract.1. de Immunitate Ecclesiae ref. 129. & 139.*
- An illegitimus, & irregularis gaudent privilegio fori? Ex part. 3. tract. 1. resolut. 62. Quia hic reperietur in tom. 9. tract. 2. de Immunitate Ecclesiastica resolut. 145.*
- * * * * *
- TRACTATUS VI.
- De Abortu iuxta Bullas Sixti V. & Gregorij XIV. atque de Absolutione & Dispensatione pro excommunicatione & irregularitate illius agitur. p.28.
1. *VID sit abortus? Et docetur, quod ille, qui dedidit causam electionis factus animati, est verus homicida, & tenetur omnibus penitentia Iuris Canonici, & Civilis, quibus tenentur illi, qui hominem iam natum permergit, ac proinde sit irregularis. Si vero factus non sit animatus, licet procurare abortum non sit propriè homicidium, est tamen grave peccatum. Ex part. 7. tr. 5. ref. 1. ibid.*
 2. *Quid sit procurare abortum? Ex part.7. tract.5. ref.2. ibid.*
 3. *De penitentia procurantium abortum ex iure Canonico, & Civili. Ex p.7.tr.5.ref.3.ibid.*
 4. *De penitentia procurantium abortum ex iure novo Sixti V. Ex p.7.tr.5.ref.4.p.286.*
 5. *Quas penas Gregorius XIV. circa predictam Constitutionem Sixti V. moderaverit? Ex part.7. tract.5.ref.5. ibid.*
 6. *An in facultate Iubilei absolvendi a casibus, & censuris referatis includatur absolutionis abortus? Et docetur quod casus abortus non est amplius Papalis, sed Episcopalis. At vero, quando Episcopus, seu Ordinarius generaliter concedit alicui Confessario facultatem absolvendi a casibus & censuris sibi reservatis, tunc enim non contetur concessus factus animati per Gregorij Constitutionem, nisi specificetur. Ex part.7. tract.5. resolut. 18. ibid.*
 7. *Quis potest absolvere ab incursa excommunicatione propter abortum? Sed difficultas est, quis nam dicitur Confessarius specialiter deputatus, ut possit absolvere ab excommunicatione propter abortum? Et notatur non posse Confessarius secularis absolvere penitentem, quoniam misit abortum factus animati. Et quid de Religiosis virtute privilegiorum, si ad hoc per Provincias non sint deputati? Ex part. 7. tract. 5. resolutione 15. ibid.*
 8. *An aliqui prater Episcopos possint absolvere ab excommunicatione incursa propter abortum factus animati? Ex p.7.tr.5.ref.16.p.287.*
 9. *An Episcopus possit dispensare bode in irregularitate suorum subditorum contra ex abortu animato? Et observatur, quod supplicia Sacre Penitentiarum in causa videlicet occidit pro dispensatione super irregularitatem ex abortu, debet exprimere, si erat factus a se genitus, alias gratia erit subrepentibus p.7.tr.5.ref.21.p.288.*
 10. *An Prelati Regulares possint dispensare in irregularitate suorum subditorum contra ex abortu animato? Et quid, si homicidium est occulsum apud sacerdotes, & manifestum apud Fratres? An possint Prelati Regulares adhuc in illo dispensare? Ex p.4.tr.2.ref.8. ibid.*
 11. *An Superiores Regulares possint dispensare cum subditis in irregularitate occulta ex abortu animato? Et an hoc extendatur ad quodcumque homicidium voluntarium? Et an Prelatus possit committere sui Confessario subditu hanc dispensationem? Et an dicti Prelati possint habilitare ad Officia suis Religiosa etiam pro foro externo, & sine dubio ab excommunicatione absolvere? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 11. ibid.*
 12. *An Superiores Regulares possint habilitare ad Officia Regulares, qui procuraverunt abortum? Et an Religiosus indigeat hac dispensatione super excommunicationem, vel irregularitatem, si in Visitatione, an Capitulo fuerit dispensatus in irregularitatibus, propositi solet in Visitatione a Prelatis, etiam si Religiosus crediderit se non indigere dicta Prelatorum dispensatione pro illo tunc? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 12. p.289.*
 13. *Quid sub probatione Officiorum contra procurementum abortorum intelligatur in Bulla Sixti V. Ex p.7. tract. 5. ref.27. ibid.*
 14. *Quomodo obliget privato privilegi Clericatus, & omnium Dignitatum, & Officiorum, & Beneficiorum imposita in Bulla Sixti V. Et an dicta pena obligent rem in conscientia ante indicem sententiam, & declarationem? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 17. ibid.*
 15. *An pena inhabilitatis imposta in Bulla Sixti V. obliget ante iudicis declarationem? Ex part.7. tract.5.ref. 18. ibid.*
 16. *An denit preventio inter indicem secularium, & Ecclesiasticum contra procurantes abortum? Et an filius Ecclesiasticum tradendus sit Curie seculari? Et an ad exclusionem penae temporalis, quando criminis maliter agitur, factus presumi debet patius inanimateus, quam animatus? Ex part. 7. tract. 5. resolut. 44. pag. 190.*

& Resolutionum.

7. An ex abortu casuali incurritur reservatio? Et pro praxi huius questionis multi causa explanantur in textu huius Resolutionis, in quibus ex abortu non incurritur reservatio. Ex p.7.tr.5.refol.20.ibid.
8. An qui procuravit abortum ante animalonem, incidat in excommunicationem, & irregularitatem? Idem dicendum est de praevenib[us] op[er]is, consilium, &c. Ex p.7.tr.5.refol.8.p.297.
9. Quo tempore fatus animatur, ita vt, qui de illo abortu facit incurrit excommunicationem, & irregularitatem? Ex p.7.tr.5.refol.6.ibid.
10. An qui facit abortum, sit irregularis, si dubitet de animalio fatus? Ex p.4. tr.2.ref.16.p.292.
11. An in dubio, an fatus sit animalius, quis censendus sit irregularis? Et quid est dicendum quod alias paenae animalis irregularitatem, qualis est privatio Officii, & beneficiorum, & inhabilitatis ad hoc deo? Ex p.7. tract.5.ref.24. p.292.
12. An in dubio, virum fatus sit animalius, procedat non solum quod irregularitatem, sed etiam quod paenam? Ex p.7.tr.5.ref.25.p.293.
13. An si quis procuraverit abortum fatus animali, sed dubitet de effectu subsequente, vel an mulier sit mota abor- tum ex consilio ei proximo, vel a se ipa, censendus sit irregularis? Et an in supradicto casu possit stare dicto persona fide digna, cui datum est consilium, si dicari non sufficeat eo motam? Et idem dicendum est de illo, cui dedit consilium, vel mandatum ad delictum, ut ad homicidium, vel Clerici percussione, &c. Ex p.7.tr.5.ref.26. ibid.
14. An si tregularis, qui non potuit dimovere faminam a consilio dato de abortu faciendo? Ex p.4. tract.2. ref.15. p.294.
15. An qui dedit consilium de abortu faciendo, si non potuit timore feminam a consilio dato, incurrit censuram, & irregularitatem? Ex p.7.tr.5.ref.29.ibid.
16. An qui procuravit abortum fatus animali, si effectus non sequatur, incidat in excommunicationem? Et an saltem in casum Episcopalem reservandum inciderit in supradicto casu? Et quid de Regularibus? Ex p.7.tract.5.refol.9.p.295.
17. An qui incidit in excommunicationem, si procuret abortionem per alios; & quid de consulentibus, &c.? Et quid de operantibus abortum ope, favor, potion, & vel alio causulis generis medicamento; aut scribendo litteras priuatas, vel apochas, aut alia ratione verbis, aut signis? Et notatur in dictam excommunicationem non incurrire supradictos consulentes, auxiliantes, &c. effectu non sequente. Idem dicendum est de Irregularitate, & paenam dictarum Bullarum. Ex p.7.tr.5.ref.10.ibid.
18. An supradicti excusentur a censura, si in illis adiit ignorancia horis, & vel facti, etiam si crassa, supina, & affectata; modo cum ingenii temeritate conimpta non sit? Ex p.7.tr.5.ref.11.p.296.
19. An qui approbat abortum iam factum etiam suo nomine, incidat in paenam latas à Sixto V.? Idem dicendum est de causa abortu per Episcopum reservato. Et an mulier incidat in casum reservationis, cui inscia, & ignorantia amator medicamentorum, & potionem tribuerit, ut abortus sequetur, etiam post simplicem potionem rem illi amator speraret, & ipsa facto gauderer, arique illud ratione habet? Idem dicendum est, etiam postquam fuerit monita de procuratione abortus, illum nollet impedire, cum tamen posset. Ex p.7.tr.5.ref.14.ibid.
20. An amans tentetur impediare faminam, ne abortiatur, alter incurrit in censuram, & irregularitatem? Et an Clericus, qui sciens mulierem a se pregnantem redditam mediari conceperit, ab ea solob[is] abortionem, irregularitatem suscipiat, si hanc pro virili non impeditat? Et an Pater, cui m[at]er dixit se velle procurare abortum, si solum tenui defendere vitam filiorum lege instituit, sed pie-
- ratis, & paterni officij. Ex p.7.tract.5.refol.18. Ibid.
21. An qui propinat remedia sterilitatis mulieri, ut impotens fiat ad generandum, incurrit in censuram Bulla Sixti V.? Sed difficultas est in terminis Bulla Sixti V. ante correctionem Gregorianam, an incidebant in censuram, qui porrigebant remedia sterilitatis alicui viro? Et quomodo hodie damnetur hic casus? Ex p.7.tr.5.ref.12. p.297.
22. An femina, qui post coitum mingit, vel dicitur semen dicit, dicatur procurare abortum, ita ut incidat in paenam? Et an talis femina non peccet mortaliter ex se, sed solum ex conscientia erronea, quatenus putat hoc conducere ad non concipendum? Et an peccet mulier vi oppressa, si post coitum statim semen ejiciat? Ex p.7. tract.5.ref.31. ibid.
23. An vir, vel femina, qui in actu carnali retrahunt se a seminis emissione, vel receptione in vase debito causa generationem impediendi, incurrit in hanc censuram? Et an ex casu abortus Episcopalis excusetur, qui ne liberos suscipiat, vel alia de causa puta, ex odio, mulieri portionem praester, quoniam concipiatur? Ex p.7. tr.5.ref.13. ibid.
24. Virum maritus habens copulam cum uxore, si ex magna corporis agitatione sequatur abortus, incidat in censuram? Et an maritus, vel pater, se uxorem, aut filiam verberasset, unde illa furore percita abortum fuisset passa, incurrit in paenam abortus? Et an liberetur a paenam impositis contra procurantes abortum ille, qui in presencia mulieris, cum qua rem habuisset, diceret, nolle te esse gravida, quia inde grave aliquod malum tibi, & mibi suspicor eventurum, unde ipsa abortum procuraret? Ex p.7.tr.5.ref.30.p.298.
25. An mater, qua procuravit abortum, incidat, in excommunicationem Sixti V.? Et an procurantes abortum per se, vel alios, aut cooperantes ope, consilio, vel alia ratione, contrahant excommunicationem Sixti V. cuiuscumque gradus, ordinis, vel conditionis existant, tam laici, quam Clerici saeculares, aut Regulares cuiuscumque Ordinis; imo etiam mulieres saeculares & professae? Et an excusetur ab excommunicatione mulier, qui per metum cadentem in virum constantem cogitur sumere portionem, ex qua abortus sequatur? Ex p.7. tr.5.ref.7. ibid.
26. An stante aliqua rationabili causa liceat aliquando sterilitatem in uxoris procurare? Et adducitur notable dubium pro praxi predicta difficultatis. Et in hoc fieri prohibetur in Bulla Sixti V. de abortu? Et docetur non licere prebere pharmacum directe tendens ad fatus nondum animali electionem, etiam quando non potest aliter matri succurriri. Ex part.5. tract.14. & Mifc.2. refol.90. p.299.
27. An mulier experta periculum mortis in partu possit sumere medicamentum, ut sterilis evadat, & non concipiatur? Ex part.7.tract.5.ref.33.p.300.
28. An mulieri grava, quando pro salute nullum aliud superbit remedium, liceat indirecte uia medicamentis ex quibus sequendus sit abortus fatus inanimatus? Et ad confirmandam doctrinam huius questionis aly diversi causi adducuntur in exemplum, & pro praxi. Ex p.7. tr.5.ref.34. ibid.
29. An pro salute matris pregnantis licitum sit aliquando uti medicamentis non directe tendentibus ad expulsione fatus, ut scilicet venae, pharmacum, balneum, &c. ex quibus tamen potest sequi abortus fatus animali? Et doctrina huius questionis est valde notanda, quia in exemplum supradicti difficultatis multa alia similes adducuntur, & cursim explanantur. Ex p.7.tract.5.ref.35. p.301.
30. An idem dicendum sit, quando medicina applicanda equaliter renderet ad salutem matris, ac ad fatus abortum? Et unum sit licitum in tali casu dista medicamenta applicare? Et difficultas est, an cum medicamentum

Index Tractatum.

prosperus dubium est, num auxilium, aut mortem sit illatrum, possit adhuc adhiberi, si salus infirma omnino desperata est; immo Medicus in tali casu tal medicamentum teneatur adhibere, & applicare? Et obiter queritur, an si mors certe imminet ab incendio excitato, vel fera invadente, licitum sit detrahere, seu invaso a loco alto se precipitare cum dubio mortis periculo? Ex p.7. tr.5. et 36. ibid.

41. An si adsit spes, ut possit factus in lucem prodire, tenetius mater cum periculo ipsius vita supradicta medicamenta non adhibere, ut statim baptizetur? Et an in predicto casu mortaliter peccet Medicus contra charitatem talia medicamenta applicando, & mulier assumendo? Et si tali remedio non adhibito valde probabile esset vitrumque moriturum, eo verò adhibito, probabile esset matrem saltem posse conservari, an in tali casu possit adhiberi? Ex p.7. tr.5. ref.37. p.302.

42. An quando mater probabiliter timet se esse in statu peccati mortalis, teneatur abstineere a supradictis medicamentis, si speretur, vi dictum est, factum in lucem edendum, & baptizandum fore? Sed ita difficultas est in casu vero, in quo mater mortaliter esset certa sua vita spirituali; an iuste teneatur pati mortem corporalem pro vita spirituali prolixi? Idem dicendum est, quando quis ex iniuria teneatur vita spirituali alterius consolare, v.g. in Pastoribus Ecclesiasticis tempore pestis, ne subditii fideles sine Sacramento Paupertatis moriantur. Ex p.7. tr.5. et 38. ibid.

43. An liceat procurare abortum ad evitandum periculum vita, & infamie aliquius puella prægnantis? Et quando mater in aliqua infirmitate post factus animationem periculosus laborat, & nullum aliud remedium sit, an possit præbere ei medicamenta, directe tendentia in curationem, ut secundum vena, balnea, pharmacum, &c? Sed difficultas est, quando medicamenta aque tendunt ad salutem maris, & ad mortem factus, ubi salus infirma omnino desperata est, & factus etiam periret, an inquam, in tali casu supradicta medicamenta liceat præbere? Et aliqua alia contingencia circa hoc notantur; & tandem docetur, quod non sint adhibenda medicamenta dubia, in supradicto casu. Ex part.3. tract.5. & Msc.1. refol.11. p.303.

44. An ad evitandum periculum vita, & infamie puella prægnantis sit licitum procurare abortum, si factus non sit animatus? Ex part.6. tr.8. & Msc.3. resolutione.37. p.304.

45. An pro tuendo honore, & vita puella prægnantis licitum sit sine timore censurarum procurare abortum factus animatus? Et an doctrina huius questionis vera sit in feminâ cuiuscumque conditionis, id est, si Monialis sit & Deo sacra, aut Nobilis, aut etiam si scandalum timeatur? Et quid, postquam natus est factus, an licitum sit illum occidere, vel suffocare, ne reveleatur peccatum? Ex p.7. tr.5. ref.32. ibid.

46. An licitum sit fraudare abortum, quando mulier grava parata est se occidere ad infamiam vivandam? Ex p.7. tr.5. ref.39. ibid.

† An Monialis sumens potionem mortiferam factui, aut vena scilicet venam, vel pugnis se percussit ad abortum faciendum, ut postea sequitur est, non solum incidat in penas Bullae Sixti. V. sed etiam in censuram cap. Si quis fraudente Diabolo? Idem est de aliis propinante potionem pro abortu faciendo Moniali, sequitur effectus. Ex p.7. tr.5. ex ref.40. & in p.9. tr.4. ex ref.10. & in p.3. tr.5. ex ref.82. alias 81. Quia nunc invenientur supra in hoc ipsomet tom.5. tr.2. de censura ob percussionem Clerici ref.48. 47. & 7.

† An qui procurari ab abortum factus animatus, sequitur effectus, gaudeat immunitate Ecclesia, si ad illam configiat talis reus? Ex p.7. tr.5. ex ref.42. Quia hic reperiatur in tom.9. tr.1. de Immunitate Ecclesia ref.94.

† An si vir sit sana membris, licitum sit ei versus coniugii, etiam

cum periculo abortus? Et adducitur, quod quando prima experientia didicit se nequire problemum, & non edunt licebit his coningibus petere, & reddere debitionem quia melior est puer sic esse cum originali culpa, & remissio visionis Dei, quam omniro non esse. Ex p.10. tr.2. ref.21. Quia hic est in tom.2. tr.6. de Matrimonio.

† An per Bullam Crucis possit Confessorius absolvere excommunicatione laica contra causandas, provocandas, aut consilentes abortum? Ex part.5. tract.9. ex ref.66. Quia nunc invenientur in tom.4. tract.3. de Bulla Crucis ref.66.

† Non sunt vila alia difficultates in omni hoc opere, quae simul pertineant ad hunc tract. 6. de Abortu hum. tom.5.

TRACTATVS VIII.

De Symonia; atque de Datis, & Promissis super Bullam Gregorij XIII. p.305.

1. Quia N si quis cum Pontifice sciente committeret Symoniam incederet in penas, si Papa expediti cum ipsius dispensaret? Ex quo inferitur, quod si Status Episcopi caveatur, quod ludens ad hazardum si excommunicatur, ludens cum eodem Episcopo, quid Status eius, si excommunicatus, etiam Episcopus non incidat in penas Status? Etiamque adverterit, quod si Princeps sciens aliquem esse inhabilem ad Dignitatem, quam si conferre intendit, ipso facto, quo ei confert, tacitum plenarie videtur eum capacem reddere, & cum ei dispensare. Et tandem queritur, an Pontifex incurrit in penam, & penas Symonia iuriis possit? Ex part.16. Msc.6. ref.16. alias 15. ibid.

2. An in Symonia detur parvitas materie; ita loco peccatum possit aliquando esse veniale; & adducuntur multi casus in exemplum, & pro praxi hanc difficultatem. Et an excommunicatione Extrahag. 2. de Symonia? Confitit. Pg. V. incurritur per Symoniam, que videtur esse parva ex parte pretij: Ex parte 5. tract.5. refol.11. pag.306.

3. An pena contra Symoniæ ordinarios extendatur ad eum, qui prima Tonsura iniciati sunt? Et an suspensi, qui puniuntur simoniace ordinarii, incurritur per suscipiendum cuiuslibet Ordinis? Et an ordinatus simoniace si imprudenter? Ex part.11. tract.5. & Msc.5. refol.11. p.307.

4. An Bulla Sixti V. contra male promotois ad Ordines visuræ recepta quod abolutionem censurarum, & insublicitatum? Et explanantur, qua pena sine latere in ordinis simoniace. Et an Symoniaci occulti suspensi tollantur per penitentiam, & manifesti per Episcopum polpenitentiam? Ex part.11. tract.5. & Msc.5. refol.11. p.308.

5. Norabilita quædam circa penas contra Symoniæ infinita. Et docetur pena contra Symoniæ confiditatem multas esse; & pro praxi in textu hinc Resolutionis abscribuntur septem. Et adverterit de penis ipso iure latere nullam esse impositam commitmentum Symoniæ, nisi Symonia fuerit commissa in ingressu Religionis, in Ordinatione, & beneficio. Sed difficultas est, an dñe pena incurritur ante sententiam præter excommunicationem? Ex p.11. tr.5. & Msc.5. ref.20. ibid.

6. An tantum Symonia in ordine, & beneficio, & ingressu Religionis subdatur pena? Et de aliis plurimi casu?

& Resolutionum.

pro collatione Sacramentorum. Et supponitur Symonianam non obligare ad restitutionem iure naturali, sed ex iure positivo. Ex part. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 157.

P. 310.
7. An si Symoniacus incurrit in paenam iuris, opus sit Symonianam esse ex parte iuris que completam: Et pro praecepsus questionis adducuntur aliqui diversi casus in textu huius Resolutionis. Et inter predictos casus duo praecepit proponuntur ut Symoniacus in illius iuris in confitentia maneat. Et interim poterit Confessarius virtute Bulle Crucis absolvere ab excommunicatione, & suspensione, &c. Sed si Symoniacus est in mora perendi dispensacionem non est absolvendus donec dispensationem obtinet. Etiamque noratur panas latas in Symonianos non comprehendere illos, quia tantum Symonianum committerent iure Ecclesiastico, & humano prohibeam. Pro quo etiam multi casus in exemplum adducuntur in §. ultimo huius Resolutionis. Ex part. 11. tract. 6. & Misc. 6. resol. 30.

P. 311.
An Symonia realis, & completa, solo tamen iure Ecclesiastico subiecta est restitutio, & paenam Symoniae? Et in corpore huius Resolutionis excipiuntur aliqui casus, in quibus non incurritur pena Symoniae. Ex p. 4. u. 4. & Misc. ref. 155. p. 312.

An enemis Vicariatus Episcopi teneatur resignare, & Episcopus premium restituere, velut Symoniacus receptum: Et in textu huius Resolutionis docetur, cui est restituendum premium pro Symonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis. Et quod non tantum premium receptionum pro Symonia in ordine, beneficio, & ingressu Religionis sit necessario restituendum, sed etiam pro aliis diversis casibus? Ex part. 4. & Misc. ref. 167. ibid.

An Generalium, Provincialium, Correctoratum, Prioratum, &c. includantur sub nomine beneficij ad incurrandas penas Symoniae? Et an Mediatores Symonianae electiones ad Prelaturam aliquam Religionis incurran in excommunicationem? Ex part. 4. tract. 4. & Misc. ref.

156. p. 313
11. An Regulares convenientes inter se, ut alter in una electione suffragetur unius, & alter alteri in alia, committeant Symonianam? Et quid, si pactum non intervenit, sed tantum iurare obligatio spei; ut si dicatur, da hoc suffragium, & providebitur tibi de alia re, vel quid simile? Ex part. 12. tract. 1. p. 314.

12. An si Symonia permittat res spirituales, dummodo non sua beneficia, ut v. g. si Monachus dicat alteri. Elege me in Provinciale, & ego eligam te in Priorem; vel sic prime Sacrum, & ego faciam pro te; audiam tuam confessionem, si tu audi meam, &c. Ex p. 4. tract. 4. & Misc. ref. 168. ibid.

13. An incurvant labes Symonianae, si petatur a Monialibus, quando Monasterium est dives? Ex p. 8. tract. 7. & Misc. ref. 29.

14. An si minister Sacramenti petat, ut deretur pecunia in pretium illius, & faciat iurare dantem, ut omnino tali pallo det, post sine Symonia dari? Et an in tali casu iurant post iuris aquivocatione, & restrictione tantum in mente retentis? Et quid, si Minister petat me iurare contra alios? Et an necessitas recipienda Vicium homini non confessio, vel non habent peccatum mortale si causa sufficiente, ut illo recipiendo det pecuniam Ministerio nolenti aliter ministriare? De Confirmatione, & Extrema-Vincione in dicto casu non videtur esse eadem ratio. Et an si Symoniacus, si adulterii in extrema necessitate Baptismi constitutus, sibiique persuaderet, quod difficulter sufficientem contritionem habebit, & pecuniam effret Minister ad sedimentam suam vexationem? Ex part. 11. tr. 6. & Misc. 6. refol. 32. p. 315.

15. An Musici qui in Ecclesia Divina Officia canunt aliqui tempore accipere possint sine labe Symoniae? Et quid de Concionatoribus? Et an si Symonia aliquid tanquam premium accipere pro labore in sermo functionis spiritualis?

Et quid pro labore externo, v. g. iter agere unius leue, ad dicendum Sacrum, expectare gyroidie per horam, vel aliud tempus ad celebrandum, &c. Et an ad Symonianam pertineat, si quis indicem Ecclesiasticum inducat pecunia, ut iustitiam in causa spirituali administraveret? Et quid in causa alias seculari? Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. refol. 34. P. 317.

16. An licet alicui ludere preces cum alio pro premio temporali? Et an in hoc sit Symoniae periculum? Et noratur, quod si Dominus nihil pro suis mancipio prebeat, quod insumat in honestam recreati orem, neque quidquam servus ipse aliunde habeat, tunc poterit aliquid insumere ex bonis Domini inmoderata recreatione, aut ludosquia servus ius habet sumendi moderatam recreationem. Et alii diversi casus pro iudicio adducuntur in corpore huius resolutionis; qui omnes hic sunt appositi in indice ult. verum notabilium huius tomii? Ex part. 11. tr. 6. & Miscel. 6. ref. 9. p. 318.

17. An Symonia ad alia beneficia obtainenda inhabilem reddit Symonianum? Et an Episcopus possit virtute Concilij Tridentini sess. 24. c. 6. differre in inabilitate Symoniae ad alia beneficia? Ex p. 11. tr. 5. & Misc. 5. resolut. 18. p. 319.

18. Si quis obtinuit beneficium Symonianae queritur, an ipso iure privetur beneficis antea, vel postea obtinens? Et docetur, quod ob Symonian realem in beneficio Ecclesiastico incurritur primo excommunicatione Papalis. Secundo, quod irrita est electio, presentatio, confirmatio, & institutio; unde talis non facit fructus suos; idque etiam si à tercia persona taliter provisus id ignoraverit, nisi tam contradixerit; vel si à tertio data fuerit pecunia per fraudem, ut fieret inhabilis, vel si bona fide possideret beneficium per triennium. Et an quando crimen Symoniae in beneficio est occulatum, solique suo auctori notum suspenso ne ei inferat? Ex p. 11. tract. 5. & Miscel. 5. resolut. 7. ibid.

19. An mutuare aliquid cum pacto, ut ille, qui recipit mutuum, conferat Officium, vel Ecclesiasticum beneficium, non solum usura, sed Symonia? Et an uraque deformitas usura scilicet, & Symonia in confessione explicantur erit? Et quid est dicendum, quando aliquis, v. g. confert statim, quantum in se est, beneficium, de quo interpellavit mutuari, sed solemnitate aliqua hoc ipsum postea debet perficere? Ex part. 1. tract. 8. resolut. 6. 1.

P. 320.
20. An si Symonia si Titius promittat Caio se daturum elemosynam pauperi, vel loco pio, si Caius impetrat Titio beneficium Ecclesiasticum, vel Habitum Religionis Militaris? Ex part. 5. tract. 14. & Miscel. 2. resolut. 75. ibid.

21. Plura dubia in materia Symoniae observantur, & multi & diversi casus in corpore huius resolutionis proponuntur pro praecepsus? Ex part. 11. tract. 6. & Miscel. 6. ref. 31. P. 321.

22. An si Symonia dare premium cuidam tercio, ut intercedat apud alterum, ut ipse intercedat apud Collatorem beneficij in beneficium illi conferat? Et quid, si daretur aliquid famulo Archiepiscopi Granatenis, ut precibus ab ipso Archiepiscopo obtineret, ut me presentaret Regi ad beneficium illius Regni? Et quamvis in rezu huius resolutionis adverterant alii casus circa Symonianam, pro coronide est pulchrum dubium in §. Et tandem. Et ultimo queritur, an servire Episcopo intendendo, ut conferat beneficium non tanquam premium servitij, sed ex gratia, & benevolentia causata ex servitio, sit Symonia? Ex p. 4. tr. 4. & Misc. ref. 151. p. 322.

23. An qui servitio Episcopo cum intentione recipiendi beneficium, ut premium servituis, teneatur illud resigovere? Et an Symonia mentalis inducat penas Symoniae, qua ad restitutionem obligem? Ex p. 4. tract. 4. & Misc. resolut. 168. p. 323.

24. An in obtinendis beneficiis licet pacifici de aliquo temporali,

Index Tractatum.

- poralis, retribuendo tanquam motivo, seu pro recompensatione gratitudo? Et notatur eiusmodi pacto continere semper labem Symoniac. Sed an sit Symonia, si aliquid detur pro labore suscepto eundo, & redendum ad beneficium Collatorum, &c. Ex p. 1. tract. 16. & Misc. 2. ref. 37. alias 39. p. 324.
25. An si quis promisit aliquam sumnam pecunia pro beneficio obtinendo proferans se illam daturum gratitudinis causa? Non ex debito iustitia incurrit in crimen Symonia? Et notatur quod si resignas beneficium ea intentione & spe, ut alterum tibi a Superiori conseruat, alias non resignatur, non eris Symoniacus. Et quid, si predictam spem verbis, aut scripto quis hoc exprimat Superiori? Ex p. 6. tr. 7. & Misc. 2. ref. 42. ibid.
26. An si quis pro beneficio obtinendo iniaret pactum non rigorosum, sed ex gratitudine, committeret Symonianum? Et alij diversi casus circa Symonianum cursum adducuntur in texu huius resolutionis; sed iam omnes magis late in suis specialibus resolutionibus pertractati, & appositi sunt in hac ipsomet tractatu. Et docetur quod si pro intercessione detur plus, quam valet labor, ut pro beneficio collato, aut presentato plus detur Patrono, quam ratio gratitudinis patitur, neque committi peccatum Symonia est, neque iniustitia modo illud plus detraheret liberaliter, & gratis. Ex p. 10. tr. 15. & Misc. 5. ref. 5. p. 325.
27. Quis obtinuit beneficium cum promissione dandi magna pecuniarum quantitatem queaserit a me, an incurverit penas latas a iure contra Symoniacos cum posseta premium non fuerit solutum? Et quid est dicendum in predicto casu, si postea post multum temporis solvat illum summam pecuniarum, qua vocatur retrostatio, an talis incidat in pena Symoniacorum? Ex p. 10. tract. 16. & Misc. 6. refol. 15. p. 326.
28. An licet vendere, & redimere pensiones? Et an hoc sit Symonia? Ex part. 4. tract. 4. & Miscel. refol. 15. p. 327.
29. An possit resignare beneficium cum pacto de pensione redimenda? Et an dicendum sit esse Symoniacum tale patrum & contrahit? Et an pensione sic constituta possit non solvi, & beneficium tanquam vacan propter Symonianam impetrari? Et notatur Symonianum committere resignandum beneficium, & potenter resignataria solutionem expensarum, quia in eius acquisitione fecit. Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 1. ibid.
30. An si quis resignet beneficium cum conditione, ut sibi pensio solvatur, sit Symonia confidentialis? Et an si quis resignares beneficium reservans sibi pensionem sine licentia Papae subiectat restituitioni, & ponis Symonia? Et notatur quod in Constitutionibus P. IV. & P. V. pensio, & quodlibet aliud sub nomine beneficij propriè non comprehensum, etiam se resignet cum accessu, vel regressu, vel alio quovis modo Symoniac non prohibetur, nec punitur in his Constitutionibus. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. ref. 17. p. 328.
31. An si quis resignet beneficium cum intentione, ut resignatarius iterum conferat, & resignet, v.g. suo nepoti, committat Symonianum prohibitam in Bullis Pianis? Sed difficultas est, an sola resignatio beneficij cum accessu, regressu, & ingressu, vel in etiam permutatio in supra dictis Bullis prohibetur? Et breviter declarantur predicta verba accessus, regressus & ingressus. Ex p. 9. tract. 9. & Misc. 4. ref. 18. p. 329.
32. Quis post possessionem beneficij novit à Pare vel amico per pecuniā, ipso ignorante, illud obtinetum suffit, queritur, an in foro conscientiae teneatur resignare? Et quid de fructibus in predicto casu? Et notatur Episcopum iure suo dispensare posse cum promoto Symonianum in minoribus Ordinibus & prima Tonsura. Item, ut in maiori Ordine ritus suscepto ministret, non autem in eo, quem per Symonianum recepit, neque ut ad alios Ordines possit ascendere, quod de eo tantum debet intelligi qui sciens, & voluntis viam fecit sibi ad Ordines per Symonianam, sed ab eo,
- qui ignoravit datum fuisse pro se ordinatori premium, si penitus nulla incurriat. Ex p. 11. tract. 5. & Misc. 3. ref. 1. ibid.
33. An permuatantes beneficia sine Superioris permissione, dant in censuas, & alias penas ut Symonia? Idem de reservantibus sibi pensionem sine Papa autoritate, vel alius Prelatus inferior ad quos Collatio beneficij, an institutio spectat, & non in aliis? Et an inter Beneficii possint tractare de permutatione accedente autoritate Superioris futura? Et an iste necessaria aliqua causa in permutatione beneficiorum? Et in texu huius resolutionis explicantur aliqua causa pro praxi huius ultime difficultatis. Ex p. 10. tr. 16. 8. Misc. 6. ref. 17. alias 16. p. 331.
34. An si peccatum Symonia dare aliquid Trinitati, in Cen adscribere facias inter Equites D. Iacobi, Calatrava, & cantara, &c. Et explanatur, quod dani, vel accipitis alij quid pro ingressu Religionis ligatur excommunicatio Summo Pontifici reservata, in Extravag. i. de Symonia. Sed notatur ad facilis imprævarandam hanc receptionem in aliqua Religione posse quem gratis, & sponte munera Superioribus vel aliis; immo in tali causa publicabili posse. Et an quis probabiliter sustinere possit, praetextos Ordines D. Iacobi, &c. non esse vero Religionis? Et an si Symonia si Rex vendat las Encomienda, & predictorum Ordinum, vel saltem sit peccatum mortale? Ex part. 3. tr. 2. ref. 64. p. 333.
35. An emere schedulam Habitus D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, &c. ab aliquo Ministro Regis, ut Symonia? Et docetur, quod si non pro schedula, sed pro laboribus & sumptis pecunia prebeat tertio imperanti, & si ex parte hoc fieri, nullo modo illicitum est. Et an Habitus predictorum Ordinum non sit Habitus Religionis vera, sed secundum quid? Ex part. 9. tract. 9. & Misc. 4. refol. 35. p. 334.
36. Excusat aur quadam Conventio Equitum Ierosolymitanorum à labe Symoniacorum. Et inter alia que in texu huius resolutionis inferuntur, & docentur maxime deductio in criminalibus esse amplectendam opinionem que favore reo relata probabilitor, & aliquid de confundibili agitur. Et queritur, an si unus ex concurentibus dei alteri pecuniam, ut à concursu deficat, ob impedimentum tollendum commitat Symonianum? Et an pacem cum aliquo quod non concurrat in Ordine ad hanc electionem, & ex non concurrat secum ad sequentem listam sit? Et tandem queritur, an Commenda Equitum D. Iacobi, Alcantara, Calatrava, &c. sint beneficia Ecclesiastica, & maria Symonia? Et an predicti Equites sunt veri religiosi? Et in texu huius resolutionis curiosas difficultates inventae sanguinerat à fine s. Probatur secundum usque in fine s. Probatum tertio, & in fine s. Notandum est, sed aliquo tam iam iterum adscripta sunt in hoc ipsomet tractatu. Ex p. 11. tract. 8. & Misc. 3. ref. 17. p. 335.
37. An si Symonia vendere locum honorabilem prospicturna? Et quid de Vasis Sacris, & Capellis? Ex p. 2. tr. 1. & Misc. 1. ref. 57. p. 337.
38. An habens ius litigiosum in beneficio possit dare aliqui alteri pratemendi, ut non prosequatur ius suum? Et an hac pactio sit Symonia? Et an idem dicendum sit deus, qui habens possessionem beneficij velle illud relinquere alteri pratemendi ob aliquod premitum ab correctione? Et an si quis fecerit expensas in beneficio litigioso, possit illes exigeret ab illo, cui in cuius favorem resignat? Ex p. 11. tract. 6. & Misc. 6. ref. 7. ibid.
39. An si quis post Collationem beneficii impediatur in fine accipere possessionem, possit quis pecunia redimere hanc vexationem? Et an hoc sit Symonia? Ex p. 5. tr. 14. & Misc. 2. ref. 3. p. 338.
40. An si Elector inclinet ad eligendam indigenam, vel minus dignam, possit dignior prior redimere hanc vexationem? Et an redimere supradictam vexationem sit Symonia? Et an in hoc casu Symonia non sit de iure divine, & de la-

& Resolutionum.

mane? Et an facta collatione beneficij, si quis iniuste impeditum accipere possessionem, possit pecunia redimere hanc vexationem? Ex part. 4. tract. 4. & Miscel. resolut. 152. ibid.

41. An qui ad redimendum vexationem Electori dedit

premum, ne minus dignus eligatur ad beneficium sit Symoniacus? & incidat in penas latas contra Simoniacos?

Et an hoc casu Symonia non sit de iure divino, sed humano? Ex part. 5. tract. 14. & Miscel. 2. resolut. 1. ibid.

42. An si licita redempcio vexationis, si quis offerat pecuniam Electori qui vult eligere indiguum, vel minus dignum, nisi pecuniam a digniori accipiat? Et an hac sit opera Symonia? Et aliqua alia explanantur sacerdos con-

tingentia, praxi in redimendis vexationibus ad beneficia ad Cathedras, &c. Sed difficultas est in supradicto

casu, si meus adversarius, v.g. oblitus Iudicet, vel Elec-

tori pecuniam, quam ille accepit, vtrum ego possum illum

penas allucere, ut mibi optulerem? Ex p.5. tract. 7.

ref. 17. pag. 339

43. An quando aliqua non vi, vel fraude illata, sed solum

per laborationem, preces, & munera, que Electoribus

impeditur, quis eligatur ad beneficium, &c. posse ille

precio redimere hanc vexationem, etiam dando

pecuniam non solum tercia persona, sed etiam uni ex

Electoribus, ne subornet, alios, &c.? Et an sit Symonia

redimere prelio talens vexationem? Ex p.5. tr. 14. &

Miscel. ref. 2. p. 340

44. An si Responso casus conscientia recipiat pecuniam

tempore consilium requiriun a perente ad pacandum con-

scientiam, & in illius foro sit Symoniacus? Ex p.5. tr. 14.

& Miscel. 4. ibid.

45. An Cancellarius Episcopi possit ratione laboris sumere

dignum pro licentia audiendi confessiones, & concionan-

ti, &c.? Ex part. 5. tract. 13. & Miscel. 1. resolut. 70.

ibid.

46. An pro dispensationibus matrimonialibus possit delega-

tus sumere aliquid ratione laboris, & quid pro executio-

n, & licentia publicandi Indulgencias, & signanter

Indulgentias Bulla Crueiata? Ex p.5. tr. 13. & Miscel. 1.

ref. 71. p. 41.

De Datis, & Promissis super Bullam Gre- gorij XIII.

AN Bulla Gregorij XIII. De Datis, & Promissis in Romana Curia sub nomine gratiarum inclu-
sorum absolutions, Indulgencie, dispensationes, bene-
ficia & aliae gracie, que solo verbo perficiuntur? Ex p.6.
& 7. & Miscel. 2. ref. 14. p. 343.

47. An in aliquo casu abque incursione penarum Bulla

Greg. XIII, de Datis, & Promissis possim in Curia Ro-

miana excusari dantes munera? Et an index, qui in Ro-

mana Curia recipieret ab viraque parte ante latam sen-

tentiem, vel ante gratiam obtentam maiorem, quas vocant

proprias, seu porcularias, quam sibi essent debita, quamvis

presente contra infirmiam & teneantur restituere, non tamen

secundum predicitas penas, neque eriam qui eas propinas

sibi? Et noratus quod huius Bulla penae non habent lo-

cum, si daretur aliquid simpliciter nullo pacto procedente,

& ad eisdem specifici obtinendi aliquam gratiam, vel

infirmitatem, & aliqua alia circa hoc explanariur. Ex part.

7. & Miscel. 1. ibid.

48. An in dicta Bulla sint prohibita omnes promissiones ma-

xime cum verbis generalibus? Ex part. 7. tract. 4. ref. 2.

p. 44.

49. An quis incurvat penas dicta Bulla Greg. XIII. de da-

tis, & promissis si aliquid promittat, & donet Vrbis Gu-

vernatori, vel Burgo, aut iudicibus Capitolijs, vel eorum

50. An qui non denunciant delinquentes contraprofaram Bul-

lam, incident in excommunicationem? Et an in hac ulti-

ma pena solum ligentur existentes in Curia Romana? El-

an, qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum

Suum Pontificis, vel cum eius Ministris, aut familiaribus

de illius consensu expresso, vel tacito, in penas dicta

Bulla non incidat? Neque in his actionibus, que alioquin

non efficiunt probabilitate divino, sed humano positivo, efficit

Symoniacus? Ex p.7. tr. 4. ref. 10. p. 349.

51. An qui non denunciant delinquentes contraprofaram Bul-

lam, incident in excommunicationem? Et an in hac ulti-

ma pena solum ligentur existentes in Curia Romana? El-

an, qui aliquid ex prohibitis in hac Bulla faceret cum

Suum Pontificis, vel cum eius Ministris, aut familiaribus

de illius consensu expresso, vel tacito, in penas dicta

Bulla non incidat? Neque in his actionibus, que alioquin

non efficiunt probabilitate divino, sed humano positivo, efficit

Symoniacus? Ex p.7. tr. 4. ref. 11. ibid.

52. An si quis sciat aliquem violasse dictam Bullam, antea-

quam ipsum denunciat, teneatur adhibere correctionem

fraternam? Ex p.7. tr. 4. ref. 12. p. 350.

53. Quid dicendum de Consulentibus, & auxiliariis, an

& quando incident in penas dicta Bulla Greg. XIII? Ex

p.7. tr. 4. ref. 13. ibid.

54. An si quis ignorantia vincibili nesciret penas huius con-

stitutionis, in illis incurret? Et infertur commitementem

incepsum, homicidium voluntarium, raptum Virginis Sa-

crilegium cum Moniali, Sodomian, & similia peccata

quibus annexa est reservatio offici reservationis, etiam si

hac ignoraret. Et quid de reservatione absolutionis eorum

qui male promouentur ad Ordines, & similia? Ex p.7. tr. 4.

ref. 14. ibid.

Appendix

Index Tractatum.

Appendix ad alias paucas quæstiones, quæ
similiter pertinent ad hunc tr. & 7.
de Symonia huius tom. 5.

AN habens infantem morii vicinum, & Sacerdos reserat eum baptizare, nisi deetur quantitas pecunia, nec alia via possit conferri Baptismus, licetum sit ei præbere pecuniam; & an hoc sit Symonia? Et an hoc non solum pro infante sit licetum, sed etiam pro adulto? Idem est quando agitur de Absolutione sacramentali in extrema necessitate. Et quid de aliis Sacramentis? Ex p. 5. tr. 3. ex ref. 29. Quæ nunc inveniuntur in tom. 1. tract. 1. de Baptismo ref. 27.

An licentia confiriendi, mediante pecunia sit valida? Ex p. 5. tr. 14. ex ref. 41. Quæ hic reperiatur in tom. 1. tr. 3. de Poenitentia ref. 4.

An beneficij titulus revalideretur per Regulam de triennali, aut alian prescriptionem, non obstante pena inhabilitatis, aut priuationis proposita imposta? Et quid de Symoniaco, & intruso ad beneficium vacans apud Sedem? Et an si aliquis Symoniaco institutus fuit in beneficium Ecclesiasticum per ignorantiam, v. g. quando Pater pro filio ignorante numeravit pecuniam, &c. an in tali casu proficeret regula triennalis? Ex part. 7. tr. 10. ex ref. 26. Quæ hic est in tom. 3. tract. 2. de Dispensatione resolut. 168.

An Reges possint expellere Episcopum ab Episcopatu, si Symoniacus electus est? Et an, qui ordinarius est per Symoniaco, gaudeat privilegio fori? Ex p. 4. tr. 1. ex ref. 76. & 26. & in p. 3. tr. 1. ex ref. 62. Quæ nunc inveniuntur in tom. 9. tr. 2. de Immunitate Ecclesiastica ref. 28. 146. & 145.

An Symoniaci, absque tamen errore in intellectu, nam isti efficiunt Hæretici, gaudent immunitate Ecclesia? Ex p. 1. tr. 1. ex ref. 31. Quæ hic reperiatur in tom. 9. tract. 1. de Immunitate Ecclesiae ref. 98.

An si quis recipiat beneficium per Symoniaco, teneatur dicere Horas Canonicas? Et an omnes pensiones possint vendi pro abito absque licentia Summi Pontificis? Ex p. 4. tract. 4. ex ref. 146. & ex p. 10. tr. 16. ex ref. 94. Quæ nunc inveniuntur in tom. 3. tract. 6. de Horis Canonicas ref. 10. & 138.

An ludere Orationem Angelicam, Psalmos, &c. sit peccatum mortale, & Symonia? Ex p. 7. tr. 9. ex ref. 41. Quæ hic est in tom. 6. tr. 4. de Ludo ref. 4.

An absque Symonia Sacra reliquia distrahiri pecunias possint? Et an licet exponere Sacras Reliquias videndas, vel tangendas, ut magis eleemosyna crescat? Ex part. 10. tr. 16. ex ref. 73. Quæ hic reperiatur in tom. 4. tract. 7. de Eleemosyna ref. 66.

An in omnibus criminibus, quibus à iure annexa est infamia, ut Symonia, &c. incurritur irregularitas? Et an Symonia in Ordine, & beneficio, si occulta sit, inducat irregularitatem? Ex part. 2. tract. 17. ex ref. 21. & in part. 4. tract. 2. ex ref. 93. Quæ hic sunt supra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 5. de Irregularitate ref. 38. & 39.

An puella Monasterio nō ssa an' mo Monachandi, sed paupertate oppressa dotem promissam solvere non posset, non sit compellenda, eo quia dotem in conditionem necessariam ponere non debemus proper Symoniaco? Et an Abbatisa licite possit pacifici de certa summa pecunia, donec Monasterio dos Moniales s' vatur, & hoc etiam si Monasterium sit opulentum? Ex p. 3. tr. 2. ex ref. 100. & 97. Quæ nunc inveniuntur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus ref. 326. & 327.

An Examinateores Synodales possint ex consuetudine aliquod stipendium intuiri sui Officii accipere absque Sy-

monia tam dantis, quam accipientis? Et an Episcopus possit dispensare in inhabilitate contraria proper Symoniaco? Et an Episcopus, si fuerit complicitus, possit etiam secum dispensare? Ex p. 1. tr. 1. tom. 3. tr. 3. de Potestate Episcopali. 96. & 60.

An Commissarius Bulla Cruciate possit dispensare in irregularitate contrafacta per Symoniaco? Et an Symoniaco notoriam in Ordine inducere irregularitatem? Ex part. 1. tr. 11. ex ref. 113. Quæ hic reperiatur in tom. 3. de Bulla Cruciate ref. 137.

An Superiores Regularium possint absolvere subditi de communicatione incursa ob Symoniaco contraria in ordine, vel beneficio? Et quid de privatis Confessoriis Regularium circa Clericos secularium Symoniaco notorium in Ordine, vel beneficio venientem ad se presentatione facienda? Et quid de Confessoris Societatis Ignatii? Ex p. 10. tr. 15. ex ref. 8. Quæ hic est in tom. 7. tract. 1. de Regularibus ref. 298.

An Ponifex possit errare in approbatione, an aliquis sit Symoniacus, vel non? Ex part. 11. tract. 1. de Regularibus ref. 26. Quæ hic est in tom. 9. tract. 5. lut. etiam 26.

TRACTATVS VIII.

De Hæresi, & eius Absolutione; aque de aliquibus aliis delictis pertinentibus ad Tribunal Sanctæ Inquisitionis. pag. 351.

1. **A**N dubius in fide sit Hæreticus? Ex p. 2. tr. 16. & Msc. 2. ref. 51. alias 52. ibid.

2. An qui afferit de rebus Fidei se dubitare, puniendus sit tanquam Hæreticus? Ex p. 11. tr. 8. & Msc. 8. ref. 47. p. 352.

3. An qui dixit hæresim externam, sed postea dubitaret, at dum illam protulit, ita mente fenerit, vel illam affirmavit causa iocu, quaritur, an talis hæresis reformata? Et an, si proper dubium illud inferior absolvatur ref. 2. v. g. vel ab alio peccato referatur, & postea penitens, re melius examinata, deponat dubium, & recordetur certo peccati commissi, quod erat referatum, censetur iam legitime absclusus, an vero debet remittere ad Superiorem pro absolutione; Et an Hæreticus externus sit ille, qui in somnis, sua elocitatem promovit hæresim externam? Et alius curiosus casus proponit circa hæresim in principio §. penult. huius Refutationis. Ex p. 11. tr. 7. & Msc. 7. ref. 19. ibid.

4. An Hæreticus externus per accidentem occurreret in illud in excommunicationem Bulla Cane? Ex p. 6. tr. 6. & Msc. 1. ref. 51. Sed hic tantum primum dubium huius Refut. transcribitur. p. 353.

5. An in aliquo casu quis non incidat in excommunicacionem, eriambi proficer ex exterius hæresim externam? Et an Hæreticus purè mentalis incurrit in excommunicacionem? Et an Hæreticus purè externus, qui mente non negat Fidem, non incurrit in censuram, ita ut possit a qualibet Confessorio absolvere in foro conscientie? Ex p. 4. tr. 11. & Msc. ref. 240. p. 354.

6. An Hæreticus ignorans excommunicationem in illud incidat? Ex part. 5. tract. 13. & Msc. 1. ref. 50. ibid. pag. 355.

7. An sit Hæreticus externus, qui similes dormire, & preferit aliquam hæresim, quam vere tenet, si audiens his persuadent verè cum dormire? Ex p. 5. tr. 13. & Msc. 1. ref. 17. ibid.

& Resolutionum.

8. An in heresi deitur parvitas materia? Ex p.5. tr.5. ref.28.
ibid.
9. An in Sorilegio, & magis deitur parvitas materia? Et
an possit fieri, ut aliqui actus Magici excusentur a pec-
catorum ratione ignorantiae? Ex part.5. tract.ref.29.
pag.336
10. An laicus doctrina possit disputare cum Haretico? Et
explanetur, quid in cap. Inhibemus significant illa ver-
ba inhibemus, ne cuique laicorum personae, &c. Et an
Religio laici, eu Conversi, Donati, & Sanctiones
contrahentur sub dictis verbis? Ex p.5. tract.13. &
Misc.1.ref.22. ibid.
11. An quis dicat, Potta Di, Di; Renego Di, Di; Al-
cofesto Di, Di, omisla litera O, sit censendus blasphemus
hareticus? Et an iurans per membra honesta Chri-
stianum sit blasphemus, & fecus si per in honesta? Et an
qui eadem impetu, & actu plures blasphemias contra
sanctum Sanctionem proferat, peccata, quorū sunt
blasphemie? Et quid, si blasphemia diversi generis sunt,
& non sunt una, & eadem sapientia repetita? Ex p.6. tr.8.
& Misc.3. ref.38. ibid.
12. An in blasphemis contra Deum, & Santos detur par-
vitas materia? Et notatur, quod convitium in Santos,
non ut Sancti sint, sed ex alio capite, potest esse peccatum
veniale ex parvitate materia? ut si quod per iconum dice-
re sanctum Christinum, & Christinianum fuisse suorum;
& sanctum Ioannem, & paulum fuisse Eunuchos? Et
quid, si per hyperbole fæminam vocat Deam? Ex p.5.
tr.5.ref.2. p.357
13. An qui vocat Amasiam Deam, vel Idolum suum, sit
blasphemus? Ex part.5. tract.13. & Miscel.1. resolutione
10. ibid.

De Absolutione ab heresi, & aliis delictis pertinentibus ad S. Inquisitionem.

14. **A**n Episcopus possit committere absolutionem ab
heresi, sicutem in casu particulari, & speciali?
Ex p.4. tr.6. & Misc.2. ref.92. ibid.
15. An Episcopi possint absolvere ab heresi occulta vigore
Cencilii Tridentini? Et an si heres nota sit quinque,
vel sex; vel si Hareticus quinque, vel sex complices ha-
bent, adhuc dicatur occulta; & in magna Cœnitate non
fit publica, si nota fuerit septem vel otto personis? Et an
dilectum absolutionem possit Episcopus imperitum extra Sa-
cramentum Confessionis, & in absentia, & hoc etiam, si talis
sobditus, & Episcopus sit extra Diocesim? Et an possit
Episcopus committere hanc absolutionem alicui Confes-
sori speciditer ad eum heresi casum deputato? Ex p.1.
tr.5.ref.2. p.358
16. An Episcopi hodie possint absolvere ab heresi occulta?
Et an quando scitur a decem personis dicatur delictum
occultum? Et an Episcopi nulla modo possint in tali casu
hanc absolutionem ab heresi committere alteri personae?
Et notatur, potest autem dispensandi in irregularitate ab
heresi occulta proveniente ademptum esse ab Episcopis
per Bullam Cœna? Ex part.4. tract.4. & Misc. resolutione
139. ibid.
17. An saltem per Bullam Cœna sit Episcopis revocata fa-
cultas absolvendi ab heresi, & aliis casibus in ea con-
veniens? Et an Episcopus sequens sententiam, & opinio-
nem suam absolvere Hareticum occultum, quid est fa-
ctum? Ex p.7. tr.2.ref.23. p.360
18. An Hareticus occultus possit absolviri in absentia ab
Episcopo, si ipsum adire non possit? Ex p.5. tract.13. &
Misc.1.ref.43. p.361
19. An Inquisitores habeant facultatem absolvendi ab heresi
non solam in foro externo, sed in foro conscientia?
Et an hac facultate absolvendi ab heresi competat cui-
usque Inquisitori, & non toti Confessori? & an quilibet

- Inquisitor possit eamdem facultatem cuilibet Confessario
delegare? Et an in Inquisitore ad hanc in foro conscientia
absolutionem, & delegationem impetrarendam non re-
quiratur Ordo? Et quid de est faciendum, si Inquisitores in
casu faciularem, si ab ipso Confessario absolvatur nollent
impetriri, neque Episcopus? Ex p.1. tr.5.ref.3. ibid.
20. An Inquisitores possint absolvire Hareticum occultum
in foro conscientia? Ex part.4. tract.8. resolutione 35.
ibid.
21. Quid facere debet Hareticus occultus, quoniam absolu-
tionem ab Episcopo, vel Inquisitore obtinere non posuit? Ex
p.1. tr.5.ref.4. p.362
22. An legitimè impeditus adire Pontificem, possit ab heresi
occulta absolviri ab inferiori Sacerdote? Ex p.4. tr.4.
& Misc. ref.242. ibid.
23. An qui laborat impedimento perpetuo, ita ut non pos-
sit adire Pontificem, possit absolviri ab heresi; vel in
dicto casu extra articulum mortis, an ad Inquisito-
res, vel ad Pontificem per procuratorem tacito nomine,
recurrendum sit? Ex part.8. tract.7. & Misc. ref.15.
ibid.
24. An qui non possit adire Papam ex perpetuo impedi-
mento possit ab heresi absolviri, si nondum sit in arti-
culo mortis? Ex part.11. tract.8. & Misc. ref.8. resolut.2.
pag.363
25. An vi, & metu, & vel fraude, & dolo, aut alio quo-
cumque casu inter Insidiosos exterius Fidem negans, corde
tamen illam retinem possit postea inter Christianos re-
diens absolviri à quocumque Confessario approbato; &
quid de blasphemianibus hereticaliter inter Christianos?
Et quid est dicendum de ihuofiliis Imaginibus Santorum,
& comedentibus carnes tempore prohibito, &c.? Et
an quando blasphemia est hereticalis, absolvitur Inquisito-
ri reservetur? Ex part.3. tract.4. resolut.142. alias 143.
ibid.
26. An quilibet Sacerdos, etiam Parochi presente, possit
in articulo mortis Hareticum absolvire? Et quid, si in
dicto casu Episcopus, vel Inquisitor præsens sit? Et an
supradictus Hareticus occultus absolvitus in articulo mor-
tis, si ab eis evadat, debeat se presentare Summo Pontifici
sub pena reincidentia in eamdem censuram, vel sufficiat,
ut ab Episcopo, vel Inquisitore denovo absolvatur? Ex
p.1. tr.5. r.5. p.364
27. An Haretico negatio iam definitio ad comburendum,
sit absolucioni impetranda, & Sacra Eucaristia confe-
renda? Et an in supradicto casu, si nullus esset Sacerdos
præter ipsum iudicem Ecclesiasticum, teneatur excipere
confessionem sacramentalem negativi; & illum absolviri,
si prudenter securus illum rite esse confitum, nec licet
possit id prohibere Sacerdotibus? Ex part.5. tract.3. re-
solut.78. p.365
28. An si petenda facultas ab Inquisitoribus absolvendi
illum qui damnatus est ad mortem, & iam est, ut vulgo
dicitur, in Capella penes Dominos Societatis Alborum,
& ingeniorum Hareticorum: Et quid, si in hoc casu esset Pre-
latus, & subditus in eadem domo, & hic autem habet cri-
mina reservata; an non teneatur ille, nec Confessarius
Prelatum adire, quamvis possit? Ex p.5. tr.13. & Misc.1.
ref.12. p.366.
29. An Confessarius virum alicuius Iubilai, possit absolvire
ab heresi occulta? Et supponitur, quod in Ordine ad
incurrendam excommunicationem in foro conscientie,
opus est, ut Hareticus habeat errorem in intellectu cum
pertinacia, & eius incredulitas humano sensu subjaceat;
idee si aliquis exterius solam negat Fidem, non erit Ha-
reticus; nec si transiret ad aliam sectam; vel si Idolis
externum cultum exhibeat; vel si demonem invocaret,
verbo cultu, vel alio aliquo opere; vel si magazetem, vel
caput asini baptizaret; & incantationes, & maledicta
efficeret; & similia horrenda perpetraret; si errorem in
intellectu non haberet, minime Hareticus in foro conscientie
censendus erit. Et tandem docetur, quod Hareticus

pure

Index Tractatum.

pure mentalis non incurrit in excommunicationem, nisi verbo, vel aliquo signo, aut facto heresim explicet. Ex part. i. tract. 5. resol. 1. ibid.

30. *An quando in Iubilo conceditur facultas absolvendi à casibus Bulla Cœna, excepta heresi, adhuc sit absolvendus Hereticus occultus panitens, & emendatus? Et an hodie Episcopi possint absolvere ab heresi occulta? Et an Confessarius per Bullam Cruciatam, licet non possit absolvere ab heresi occulta, possit tamen absolvere receptatores, fautores, & defensores Hereticorum; & legentes, tenentes, & imprimentes eorum libros, & Schismaticos, Nigromantias, &c. Ex p. 5. tr. 12. resol. 35. p. 367*

31. *An si in Iubilo concedatur facultas absolvendi à contentis in Bulla Cœna, excepta heresi; possit adhuc Confessarius Hereticum occulum absolvere? Et ex doctrina huīus questionis inferior, an Confessarius vi Bulla Cruciae plures possit absolvere panitentem à casibus Papa reservatis, sed occultis? Et an hodie Episcopus possit absolvere ab heresi occulta vigore Concilii Tridentini scilicet 24. c. 62. Ex p. 8. tr. 7. & Misc. resol. 67. ibid.*

32. *An Confessarius virtute Bulla Cruciate possit absolvere à casibus contentis in Edicto Dominorum Inquisitorum, heresi tamen excepta? Et an Confessor possit per Cruciatam absolvere tantum semel in vita, & semel in morte ab omnibus casibus contentis in primo canone Bulla Cœna? At vero malefici, sortilegi, sollicitantes in confessione; blasphemantes hereticaliter, & similes alij possint absolvere ritores, quoties? Et quid de Episcopis in supra dictis casibus? Et an virtute Bulla Cruciate possit Confessarius absolvere feminam sollicitatam, qua non denunciavit, si postea denunciet? Ex part. i. tract. 5. resol. 7. p. 368.*

33. *An Regulares virtute suorum privilegiorum possint absolvere saeculares à casibus contentis in Edicto Dominorum Inquisitorum, dummodo excommunications non proveniant ex heresi formalis, vel ex aliis Criminibus contentis in Bulla Cœna? Et an sit absolvendus Hereticus, qui ducitur ad comburendum, & moritur negarius, si amea publice veritatem non fatur? Ex part. i. tr. 5. resol. 8. p. 369*

34. *An Prelati Regulares possint absolvere suos subditos ab heresi occulta? Et an Provinciales subdelegare hanc facultatem in casibus particularibus possint. Et quid, circa supradictam primam difficultatem Sacra Cardinalium Congregatio sub die 17. Novembris 1628. declaraverit? Ex part. i. tract. 5. resolutione 6. ibid.*

35. *An Prelati Regulares possint absolvere subditos ab heresi occulta? Ex p. 2. tr. 2. resol. 122. p. 371*

36. *An Superiores Regularium possint illos absolvere ab heresi occulta? Et an Episcopi possint etiam ab heresi occulta absolvere? Ex part. 6. tract. 7. & Misc. 2. resol. 63. ibid.*

37. *An Prelati Regulares possint subditos suos ab heresi occulta absolvere? Et notatur Episcopos; & Inquisitores non posse ab heresi occulta absolvere? Ex p. 8. tr. 7. resol. 50. pag. 372*

38. *An Regulares possint absolvere saeculares ab heresi occulta? Et inferior Prelatos Regulares non posse ab heresi suis subditos absolvere. Ex part. 6. tr. 6. & Misc. 1. resol. 54. p. 373*

39. *An Regulares possint absolvere à casibus Bulla Cœna, si sint occulti, etiam quod heresim? Et quid, si predicte censure dedulce sint ad forum contentiofum, & licet publica sint? Et in textu huīus Res. assignantur alij sex casus, in quibus Regulares virtute suorum privilegiorum minime possunt saeculares absolvere, nisi in articulo mori? Ex part. II. tract. 2. & Misc. 2. resol. 18. ibid.*

Appendix ad ceteras alias difficultates, quae simul pertinent ad hunc tract. 8. de heresi;
¶ c. huīus quinti tom.

A *N Episcopos possit committere Confessarius Monachus, ut Monialem absolvat ab heresi externa? Et an Episcopos possit dispensare in irregularitate occulta heresi? Et an in hoc ipso solum per se possit Episcopo dispensare? Ex part. 4. tract. 4. & resol. 8. & in p. 3. tr. 2. ex rel. 25. & 12. Quia nunc inventetur in tom. 3. de Potestate Episcopi resol. 16. 33. & 14.*

An Capitulum Sede vacante possit absolvere ab heresi? Et an saltem per Bullam Cœna sit revocata hac facultas Capitulo Sede vacante? Et an Capitulum Sede vacante possit procedere contra Hereticos? Et an Vicarius Capituli Sede vacante iure ordinario debeat assister Inquisitoribus in causis Fidei? Ex part. 8. tr. 4. ex rel. 8. & 37.

Quia hic referuntur in tom. 3. tr. 5. de Capitulo Sede vacante resol. 21. & 22.

An Inquistores possint punire Confessarium, qui tempore Iubilo absolvitur in foro conscientie? Ex part. 8. ex rel. 109. Quia hic est infra in hoc ipsomet tom. tr. 10. de Inquisitoribus resol. 8. i.

Quis potest dispensare in irregularitate incisa ex Apostolica, & heresi? Et an irregularitas incisa propter heresim occultam sit dispensabilis per facultatem concessam Commissario Bulla Cruciate? Et an Hereticus occula incurva irregularitatem? Et quanam parvam matrem excusat ab excommunicatione legendis libris hereticis?

Et an eos legentes possint absolviri per Bullam Cruciate? Et an regulares virtutem materie deinceps in remedium libri Hereticorum? Et quid est sententia libri magistri, & chiromantici; an comprehendantur sub nomine Hereticorum in dicta excommunicatione? Et an quia legitur liberum hereticum, qui non tractat de Religione ex professo, neque coninere multa heresies, sed unam tantum, &c. possit per Bullam Cruciate absolviri? Ex parte 8. resol. 32. & 33. Quia nunc inventetur in tom. 4. tr. 3. de Bulla Cruciate resol. 132. 138. 42. 43. 44. 45. 46. & 48.

An legentes libros Hereticorum ignorantia affectata incurvant in excommunicationem Bulla Cœna, qui sunt contra scienter legentes? Et an excommunicatione possint esse testes in causa heresies? Et an ad evitandam excommunicationem sufficiat tantum, ut si per publicam sententiam damnatus de aliquo crimine, cui cerum est, & etiam annexam excommunicationem, ut v.g. de Hereticis, Schismatis, Apostatis, &c. vel necesariorum sit, ut publice, ac nominativi, atque expresse denunciarit excommunicatus? Et an licitum sit communicare cum Hereticis, quem lata est sententia eum Hereticum declarans? Et qui Hereticos notorios, sed nondum denunciatis in hoc sacro sepulchrum incurvant in excommunicationem? Et hoc extendatur ad Hereticorum factores, & defensores? Et an locus sacer sepulchrum Hereticorum nondum denunciatur? Et an peccent, qui cum Hereticis quibus cuncte nondum denunciatis simul orant, vel concioneant sacram, aut Missam audiunt? Et an licet communicare cum Pare, filio, &c. excommunicato de criminis heresie, si inter periculum infelicitatis? Et an excommunicatus pro heresie, validi possit condere testamentum? Ex p. 3. tract. 6. ex resol. 7. & in p. 5. tract. 9. ex resol. 113. & 62. & in tract. 14. ex resol. 97. & in tr. 11. ex resol. 98. & 120. & in p. 9. tr. 8. ex telobr. 1. & in p. 11. tr. 4. ex resol. 20. Quia hic sunt supra in hoc inservient tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione resol. 36. 111. 147. 144. 71. 157. 72. & 119.

& Resolutionum.

de prizatis ab Hæreticis licet illos ierorum sub conditio-
ne baptizare : Et an licet baptizentur filii Hæretico-
rum , si sub cura parentum probabilitate cimetur pericu-
lo perversiois : Et an prædicti filii Hæretorum vali-
dè possint baptizari , iniuris Parentibus ; Et an Hæreti-
ci possint in Parvum Populani admitti , cum Catholicus
commodè reperiri non possint : Et an Catholici possint esse
Parvi in Baptismo Hæretorum , baptizante eos Mi-
nistro hæretico in forma Sancti Trinitatis : Ex part. 9.
tract. 1. ex ref. 23. & 29. & in p. tract. 1. ex ref. 24.
& 2. & in p. tract. 1. ex ref. 1. & in part. 4. tract. 1.
ex refol. 50. Quæ hic sunt in tom. 9. tract. 1. de im-
munitate Ecclesiæ resolut. 29. 97. 39. 40. 41. 42. 43.
43. & 44.

An quando quis corfiterit commississe ergo Deum blasphemias
addendo paulo plus minusve , si recordetur se alii quin-
que vicibus blasphemasse , teneatur denio censuiri : Ex
p. 4. tr. 4. ex ref. 204. Quæ nunc innueniuntur in tom. 1.
tr. 3. de Peccantia ref. 190.

An de blasphemantibus hæreticis debent cognoscere
Inquisitoris cumulative cum iudice Ecclesiastico , & laico,
ita ut possint dari iuris preventiois : Et an supradicti tam-
cum finis specti de hæresi leniter ; & ideo de leui debent
abiuare : Et quænam sit et blasphemia hæreticis , &
qua non : Et qua perinencia sufficiat ad cognoscendum ho-
minem hæreticum non solam in foro interno , sed etiam
externo : Et an ignorantia craſfa , excusat ab hæresi : Et
quid de sapientia ? Et an sit censendus Hæreticus perinax
vir simplex admonitus ab Inquisitoribus , & Episcopo ,
si adiutor in suo errore persistit : Ex part. 4. tract. 7. ex
refol. 8. & 36. Quæ hic sunt infra in hoc tom. 5.
tract. 12. de Peccantiæ Sancti. Inquisitionis resolut.
etiam 8. & 36.

An

amnes blasphemia sunt eiusdem speciei ? & quid si bla-
phemia sunt hæreticas , vel imprecatio cum odio for-
malis Dei : & an in Confessione sint explicanda blasphemie
hæreticas pre imprecatiois ? & de aliis diversis blaspe-
miis agitur . Et an qui peccatum hæresi , aut superstitionis
commisit teneatur in confessione explicare qualitatem su-
perstitionis , & hæresi : Et an diuinationes differant spe-
cie , & sunt in confessione explicanda : Et quid si per ex-
pressam partem cum damone quis diuinaret : Et an con-
cubitus viri Christiani cum muliere hæretica sit circun-
stantia in confessione aperienda : Ex p. 5. tract. 13. ex
ref. 21. & in p. 1. tract. 7. ex ref. 51. 54. 46. &
66. & in p. 3. tract. 4. ex ref. 137. alias 138. & in
p. 9. tr. 9. ex ref. 3. Quæ hic sunt in tom. 1. tr. 7. de
Circumstantiis ref. 32. 30. 31. 33. 34. 35. 126 & 128.

An filius natus ex Parre Catholicæ , qui posset in hæresim in-
cidit , & in ea mortuus est , vel etiam si pannituerit brachio
seculari tradidit est , an inquam , in his casibus filius in-
currit irregularitatem : Et an Hæreticus occultus incur-
rit irregularitatem : Et an sapientiæ de hæresi sint irregu-
lare : Et an fide negans Fidem ab ea apostolo sine sponte
sine timore ducitur incurrit irregularitatem : Et an Clericus ,
qui lapsus est in hæresim possit post pannituerit & abiura-
tionem exercere successores Ordines , dummodo obirent dis-
pensationem saltem ab Episcopo : Et Clerici conuersi ab
hæresi possint ad superiores Ordines promoueri : Et an
prohibitus sit inquisitori Generali Hispaniarum , ut non
possi cum Sacerdotibus hæreticis pannitueribus dispensem-
pti Missam celebrarent : Et an qui de hæresi suspectus cogi-
tur ab Inquisitoribus abiuare de vehementi incurrit irregu-
laritatem : Et an Hæretorum factores , receptatores ,
defensores , &c. incurrit irregularitatem : Et an quis ob
suspicione hæresi , ex qua consurgat infamia , irregu-
laris fuit : Ex p. 4. tr. 1. ex ref. 45. 49. 46. 48. 47.
& 44. & in tract. 4. ex ref. 38. Quæ hic sunt supra
in hoc ipsomet tom. 5. tract. 5. de Irregularitate ref. 45.
48. 49. 50. 51. 52. & 53.

An si quis sciat aliquem commisisse delictum in Edicto
D.D. Inquisitorum contentum , sed non posset proba-
re , teneatur in tali casu denunciare , & an dicta de-
nunciatio facienda sit sine prævia correptione , maxi-
mè si crimen sit de hæresi : Et an Hæreticus emenda-
tus sit denunciandus : Et quid , si sit dubius emenda-
tione : Et an vxor , filius , & frater teneatur de-
nunciare Patrem , maritum , aut fratrem hæreticum :
Ex part. 1. tract. 4. à refol. 1. usque ad ref. 6. inclu-

ū sive,

Index Tractatum,

sive, & in part. 7. tract. 12. ex resolut. 21. & in tract. 3. ex ref. 63. & in part. 4. tract. 5. ex resolut. 24. & 25. Quia hic sunt infra in proximo tract. sequenti de Denunciationibus ref. 1. 3. 6. 9. 10. 11.

2. 5. 4. & 7.

Nota quod in si prae dicto tract. proximo sequenti de Denunciationibus sunt alij diversi casas circa denunciationes in S. Inquisitione faciendas quos ibidem inuenies in ref. 8.

12. 15. 16. 32. 66. 68. 88. 92. 96. & 99.

Similiter adverte, quod inf a in hoc ipsomet tom. 5. tract. 10. de Potestate Inquisitorum; & tract. 11. de Tortura in S. Inquisitione infestanda; & tract. 12. de Peccatis delictorum pertinientium ad Tribunal. S. Inquisitionis, hi tres tractatus pleni sunt questionibus pro Hæreticis, &c.

An excommunicatus, qui in aliquam hæresim incidit, contritus, si non posse obtinere absolutionem, lacratur Indulgentias, & Jubilium, si adimpleat alia opera iniuncta? Ex part. 5. tr. 12. ex ref. 13. Quia nunc inuenientur in tom. 4. tr. 4. de Jubilato ref. 30.

An si in aliquo Jubilo Ponit se concederet absolutionem ab omnibus casibus Bullæ Cane, hæresim tamen non excludendo, videatur unque illam concedere? Et pro negativa sententia concluditur. Et afferitur à fortiori, impeditum adire Pontificem, & Episcopum non posse absoluī ab hæresi à quocunque Sacerdote. Ex part. 12. tract. 2. ex resolut. 19. & 25. Quia hic reperientur in tom. 9. tract. 7. de Cardinalibus resolut. 112. & 118.

An donatio Hæretici ante delictum sit valida? Idem dicendum est, si donatio non simpliciter fiat inter viuos, sed etiam causa mortis, & aliqua alia circa hoc explanantur. Ex part. 8. tract. 6. ex resolut. 111. Quia hic est in tom. 6. tract. 7. de Donationibus resolut. 30.

An Prælati Regulares teneantur residere in suis Conveniibus tempore hæresis? Et an in solo casu hæresis possit Capitulum Sede vacante suspendere predicationem Regularibus? Ex part. 9. tract. 7. ex resolut. 54. & in part. 7. tract. 12. ex resolut. 27. Quia nunc inuenientur in tom. 7. tract. 1. de Regularibus ref. 17. & 63.

An seruus Infidelis, si convertatur ad Eudem, acquirat libertatem? Et an seruus Christianorum, qui in Tribunal. S. Inquisitionis dannati sunt tanquam Hæretici, remaneant ipso facto liberi? Et quid si Dominus infidelis, vel hæreticus simili cum seruo convertuntur ad Fidem, an tunc non perdant Dominium serui? Ex part. 7. tract. 7. ex resolut. 41. & 17. Quia hic reperientur in tom. 7. tract. 8. de Seruis resolut. 21. & 22.

An licitum sit indicere bellum Hæreticis propter solam hæresim, nisi ab Ecclesia, declararentur Hæretici? Ex part. 6. tract. 4. ex ref. 19. Quia hic est in tom. 7. tr. 7. de Bello ref. 18.

Nota, ubi non erat necessaria nota, quod in tom. 9. tract. 13. de Principiis Christianorum fæderibus cum Turcis, & Hæreticis, omnes novem eius Resolutiones pertinent etiam aliquo modo ad istum tract. 8. de Hæreticis huius tom. 5. ideo ibidem inuenies curiosas questiones, & quidquid ad titulum prædicti tractatus perinet pro Hæreticis.

An index laicus possit cognoscere in casu hæresi? si agatur de questione facilis? Et an Indices laici possint cognoscere de crimine Sortilegi, quando hæresim continet? Et an index laicus possit punire Apostatas? Ex part. 3. tract. 1. ex resolut. 2. & in part. 4. tract. 1. ex resolut. 58. & 12. Quia nunc inuenientur in tom. 9. tract. 2. de Immunitate Ecclesiastica ref. 193. 194. & 195.

TRACTATUS IX.

De Denunciationibus faciendis ex Edicto DD. Inquisitorum; & signatione ex solicitatione facta in Confessione. P. 374.

1. **A**N si quis scias aliquem commissum delictum in tali casu denunciare? Et quid, si casus facilius formalis? Ex p. 1. tr. 4. ref. 1. ibid.

2. An peccata pertinientia ad Tribunal. S. Officij sunt denuncianda, etiam si probari non posset. Et quid, si peccatum sit de hæresi? Ex p. 7. tr. 12. & Msc. 3. ref. 21. alias 19. pag. 375.

3. An dicta denunciacione facienda sit sine previa correctione fraternali? Et quid, si peccatum sit de criminibus vel de muliere solicitata in confessione, vel contrahemitate? Et an si dubium sit, utrum in tali correctione profutura sit necne, si etiam præmissa correctione, vel potius facienda sit denunciatio? Ex p. 4. ref. 2. p. 376.

4. An si speraret correctione, penitens debet denunciare Confessarium solicitantem in confessione? Et quid de fratrico formalis? Ex p. 4. tr. 5. ref. 24. p. 377.

5. An Hæretici sunt denunciandi Inquisitoribus ante priuam correctionem fraternali? Et solicitationes in confessione, vel praetexta confessionis, an si denunciandi? Et quid de aliis criminibus contentis in Edicto DD. Inquisitorum? Ex p. 7. tr. 3. ref. 63. p. 378.

6. An criminosi iam emendati sunt vigore Edicti denunciandi? Sed difficultas est de Hæretico formalis, quia semper dubitari potest, an re vera sit emendatus? Et quid de Confessario solicitante in praedito casu? Ex p. 1. tr. 4. ref. 3. p. 381.

7. An confessarius emendatus sit à penitentie denunciando? Et an Hæreticus emendatus sit denunciandas? Ex p. 4. tr. 5. ref. 23. ibid.

8. An dubius de emendatione alius rei in Edicto Inquisitorum posst, & praesertim Hæretici, teneatur illam denunciare? Et quid, si moraliter confit est emendatum? Ex p. 4. tr. 3. ref. 61. p. 382.

9. An filius teneatur denunciare Patrem hæreticum? Ile est dicendum de uxore, & marito, & fratre. Ex p. 1. tr. 4. ref. 4. ibi.

10. An uxor, & frater teneatur denunciare maritem, & fratrem hereticum? Ex p. 1. tr. 4. ref. 5. ibid.

11. An uxor, filius, & frater teneantur denunciare maritum, Patrem, & fratrem perpetuare contra extra hæresim formale? Ex p. 1. tr. 4. ref. 6. ibid.

12. An quis teneatur denunciare, si ex denunciatione causa damnum notabile cum probabili periculo mortis, infamia, aut gravis alius dampni proprii, vel patri, eis mariti, matris, uxoris, & fratribus, aut aliorum coniugalium?

Et an si aliqua mulier solicita est à Confessario, & filio, & fratre, aut alia non potens adire Inquisitorem, adque in familiæ, satisfaciens per Episcopalem missam ad Inquisitorem, &c.? Et an excusetur viror non denunciare, si rituum hæreticum timens ab eo male tractari aut interficiari? Et quid faciendum est, si Hæreticus abivans quippe Inquisitores, si iterum delatus, quod nonnullas complices in sua examine subtraxisset, si respondet hos complices, quia validè timuit ab ipsis complicibus, quidam tiores, & potentiores erant, &c.? Ex part. 1. tract. 6. ref. 7. p. 383.

13. An penitentia solicitatæ teneatur denunciare Confessio-

& Resolutionum.

- ... ex illa denunciatione timeat damnum notabile. v.
 si sequatur mors, membra abscessos, unlata, notabilis
 angel honoris iactura, unius maioris, vel magna par-
 tonum, vel alia familia; aut bac confundit, &
 dicas usque ad quartum gradum probabiliter euentu-
 timentur; Ex p. 4. tr. 5. ref. 19. ibid.
24. si famina excusetur a denunciatione, si timeat grave
 lamen in bonis temporalibus antici maximi; Et quid si
 si ipsa metua grava damnum in fama, vita, aut bonis
 temporalibus propriis, vel mariti, filiorum, aut fratribus; Ex
 p. 4. tr. 5. refol. 36. p. 384.
- Item quis teneat denunciare se ipsum; Et an crimi-
 nes & complices delicti teneantur prodere se ipsos pro-
 pos Hereticum dogmatizantem, & eos docentem bare-
 tum. Et an in ceteris casibus crimino ex Edicto inquisi-
 torum teneantur prodere se ipsos, vel possint absoluiri
 Cruciata, vel per privilegium Regularium. Ex p.
 4. tr. 4. ref. 8. ibid.
- Item si denunciatur teneantur denunciare complices:
 si in causa heretis; Et an famina consentiens in so-
 litione facta in confessione, teneatur Confessarius so-
 litionem denunciare; Ex p. 1. tr. 4. ref. 9. ibid.
- Et quando Edictum fundatur in presumptione, & ego
 in presumptio in tali causa dicere, teneatur ad de-
 nunciandum; Ex part. 1. tract. 4. ref. 10. ibid.
- Item famina Edicti ignorata teneatur denunciare sollicitan-
 tem suam, vel intra eosdem dies, quo Edictum signa-
 tur; Et an famina consilia Edicti, & non denunciantis
 ea terminum, excommunicationem incurrat a qua ab-
 solvi non posse per Bullam Cruciatam nisi facta sit denun-
 ciatio; Ex part. 4. tr. 5. ref. 26. p. 385.
- da qui per importationem, vel ignorantiam Edicti non
 teneantur intra terminum, teneatur postea denunciare?
 Et an in tali causa non sit obligatio denunciandi statim,
 sed intra eosdem dies, quo Edictum signatur? Et an
 in non denuncia intra terminum presumam in Edicto in-
 curra novam excommunicationem, vel tantum maneat in
 causa? Et an si in talibus Edictis inbeatum denunciare
 facta sex primos dies, ex praxi conseretur inter eos non
 numerari diem primum? Ex p. 3. tr. 5. & Misc. 1. ref.
 16. alias 95. ibid.
30. An famina in decimo mense v. g. anni post Edictum
 publicatum teneatur denunciare Confessarium sollicitan-
 tem; Et an Edicta Episcoporum non durent per totum
 annum, sed per duos, vel tres menses, unde si post hoc
 tempus transactum nouit quis aliquem esse concubina-
 tu, non teneatur illum denunciare? Ex part. 4.
 tr. 5. ref. 27. p. 386.
- Item famina in aliquo casu teneatur denunciare ante com-
 mitum terminum publicationis Edicti inquisitorum? Et
 ad doctrinam huius questionis infertur, an quis teneatur
 paucire tempus Confessionis, Eucharistia & auditionis
 Missa, si timeat quod quando obligatio Confessio, Commu-
 nione Sacram, non effe copia Confessarii &c. Et an su-
 pulita famina quia iam censorum incurrit denunciatio-
 ne praeceptum adimplat, possit virtute Bullae Cruciatae a
 quacunque Confessario absolvitur a censura, vel a Regula-
 rius virtute priuilegiorum? Ex part. 4. tract. 5. ref. 29.
 ibid.
32. An supra dictae denunciationes facienda sint ante con-
 fessionem, ita ut non possit Confessarius aliquem ab-
 solueri, nisi prius denunciat, vel sufficit ut promittat
 denunciare? Ex part. 1. tract. 4. resolut. 27.
33. An famina post incursum excommunicationem, quia non
 denunciavit Confessarium sollicitantem, sit absoluenda
 virtute Cruciatae; si promittat illico denunciare? Et no-
 tare non effe absoluendum, qui excommunicatur, donec
 cito concubinam, nisi prius sit expulsa, nec sufficit,
 quod promittat expellere. Ex part. 4. tract. 5. ref. 35.
34. An Edictum non publicetur, teneatur adhuc famina
 Tunc. V.
- Confessarium sollicitantem denunciare sub pena excommuni-
 cationis? Et an praecepit Inquisitorum circa denun-
 ciationem in Confessarios sollicitantes sit perpetuum, &
 per consequens excommunicatio quaque perpetua, & alijs
 quatuor casis circa supradictum Edictum annuantur? Ex
 p. 4. tr. 5. ref. 41. ibid.
25. An famina sollicitata teneatur, sub mortali denunciare
 Confessarium? Et an quamvis per inquisidores Edictum
 denunciandi non publicetur, teneatur paenitentia sollicita-
 ta denunciare post habitam sufficientem notitiam De-
 creti Gregorij XV? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 30.
 p. 388.
26. An famina teneatur denunciare sollicitationem com-
 missam ante promulgationem Bullae Gregorij XV &
 aliorum Pontificum? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 40.
 pag. 389.
27. Virum Confessarius contraueniens huic Constitutioni
 Gregorij XV. & aliorum Pontificum ex paenitentia mate-
 ria sit excusandus, vel denunciandus? Et docetur Con-
 fessarium faciem paenitentie laudando de palchritudine ad
 alliciendum eam, omisis verbis expressoribus incide-
 re in panas Bulla, & denunciandum esse. Ex p. 1. tr. 4.
 ref. 21. ibid.
28. An Confessarius in sollicitando propter paenitentem ma-
 teria non sit denunciandus? Et infertur in peccato luxu-
 ria non dari paenitentem materia. Ex p. 4. tr. 5. ref.
 5. ibid.
29. An in sollicitatione facta in confessione, & prohibita in
 Bullis Pontificis detur paenitentia materia? Ex p. 5. tr.
 5. ref. 9. p. 390.
30. An Confessarius sit denunciandus, si sollicitant ad actum
 tantum veniali er peccaminosum? Ex p. 10. tr. 14. &
 Misc. 4. ref. 46. alias 44. ibid.
31. An famina sollicitata, si non denunciavit, & tamen
 Confessarius ex aliarum delatione confessus, vel conni-
 clus punitus fuit teneatur abhuc denunciare? Ex part.
 4. tract. 5. ref. 49. p. 391.
32. An sint denunciandi Confessarii sollicitantes, qui de talib[us]
 delictis infamati non sint? Et an in criminis heresis possit
 fieri inquisitio, licet contra reum nulla procedat infa-
 maria? Ex p. 4. tr. 5. ref. 1. ibid.
33. An se Confessarius post sollicitationem statim paeniteat, se
 sollicitasse, sit denunciandus? Ex p. 4. tr. 5. ref. 22.
 p. 391.
34. An quando Confessarius cum verbis vel signis dubiis,
 obscuris, ambiguis, nubibus, vel tactibus sollicitat re-
 neutur paenitentis illum denunciare? Ex p. 4. tr. 5. ref.
 25. ibid.
35. An Confessarius, qui in confessionario, vel in alio loco
 sub pretextu confessionis, non tamen confessionis sequitur,
 sollicitauit faminam, sit denunciandus? Et explanatur
 quod lex penalis non est extendenda de casto ad casum, &
 in casibus referuntur, ut pote penalibus strictam esse fa-
 ciendam interpretationem; ideo concubitum cum famina in
 vase proposito non effe castum referuntur peccati nefan-
 di, quia non propriè sodomia; & Clericum cognoscen-
 tem faminam in vase non debito non incurvare pœ-
 nas Extranas. Pij V. Ex part. 1. tract 4. resolut. 13.
36. An sit denunciandus Confessarius, qui sedens in Con-
 fessionario, & loquens cum paenitente fratre, vel seden-
 te ante Confessarium illam sollicitat? Et an hoc proce-
 dat, si Confessor in subselliis Ecclesie, in quibus etiam
 sculaires sedere solent, non in Confessionario solici-
 tet, tamen si aliquando in iisdem subselliis, & scam-
 nis confessiones suscipiat? Ex part. 4. tract. 5. ref. 38.
 ibid.
37. An Confessarius sedens in Confessionario, si sollicitat
 mulierem stantem, vel sedentem ante confessionarium
 non simulando confessionem, sit denunciandus? Ex p. 9.
 tr. 9. & Misc. 4. ref. 53. p. 393.
38. An si famina sine vlo ordine ad confessionem loquatur
 u. 2. cum

Index Tractatum,

- Ex part. 9. tract. 9. & Miscel. 4. resolut. 14. pag.
51. An mulier teneatur denunciare Confessarium sicutam, si ante solicitationem ei prebuerit multa nostra intuiri eleemosynae abque malo fine? Et quid si sittingat ante impensa beneficia Confessarium solicita per tempus solicitationis incambendo maxima datur? Ex part. 9. tract. 9. & Miscel. 4. resolut. 14. pag. 398.
52. An Confessarius, si laudet paenitentem ex publica, venustate, &c. dicatur illam solicitare, & hoc sit denunciandus? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 10. ibid.
53. An sit denunciandus Confessarius, qui adsumit tempore paenitentie exercet, si graui somno, aut morbo non confitendum oppresia fuerit? Et quid, si Confessarius de qua arte, vel medicina induxit paenitentem? Et quid dicendum, si somnus, aut morbus ester leuis, & non ligauerit sensus feminam, neque in somni impedit operationes? & ideo penitus aliquatenus abreuit actus Confessarij, &c.? Ex part. 10. tr. 14. & Miscel. 4. resolut. 14. alias 43. p. 399.
54. An feminam, si consentiat solicitationi, temeraria Confessarium denunciare? Et notatur, quod ex manu Urbani V III. praepicitur Ordinariis, ut omnes Secordoribus, tam Regularibus, quam secularibus approbandis, ad confessiones audiendas, in aliis pro approbationis legatur, & intimetur consimilatio Greg. XV. Et Ex p. 4. tr. 5. resolut. 31. p. 400.
55. An mulier solicitans confessarium sit ab ipso, et ab aliis qui hoc sciant, denuncianda? Et docetur, quoniam constitutiones, cum sint paenales, non sunt extensiva ad alium casum. Et ex doctrina supradicta quoniam etiam inferius, quod excommunicatio latra coniungit dientes Monasteria Monialium sub praecitate licetorum, non extendit contra inyidentes sine tali parte. Ex part. 1. tract. 4. resolut. 23. ibid.
56. An se confessarius a feminam solicitatus consentias ad aliis turpes, & sermones inobscenes, si ab aliis, qui hoc sciunt, denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. resolut. 11. pag. 401.
57. An Confessarius audiens in confessione mulierem incidisse in aliqua peccata sensuali, infrequens illam descendenter paulo post ab Ecclesia, & in itinere illam solicitans, incidat in paucas, & sit denunciandus? Et quid, si ante discessum ab Ecclesia talis confessio feminam solicitauerit? Ex p. 4. tr. 5. resolut. 7. p. 396.
58. An sit denunciandus confessarius, qui tribuit paenitenti caribam in confessione, postea tamen legendam, in qua ad venerem sollicitabat? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 2. ibid.
59. An paenitentem, qui ignoranter accusauit se in confessione habuisse animum peccandi cum ipso confessario, unde ex hoc illam solicitauit, teneatur dictum Confessarium denunciare? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 20. ibid.
60. An Confessarius finit ab aliis confessionis dicat paenitentem? Se io folle secolare, vi prendere por moglie, sit denunciandus tanquam solicitator? Et an interpres confessionis, si soliciter paenitentem, sit denunciandus? Et alia curiosa dubia notantur circa crimen solicitationis, & adducuntur diversi casus in rectu huius Resolutionis, sed iam ferè omnes in suis specialibus Resolutionibus magis late, nunc sunt ascripti, & assignati in hoc ipsomet tractu. Ex part. 9. tract. 9. & Miscel. 4. resolut. 32. ibid.
61. An se Confessarius det aliquod donum mulieri in confessione, dicatur illam solicitasse, ita ut sit denunciandus? Ex part. 9. tract. 9. & Miscel. 4. resolut. 42. alias 40. ibid.
62. An si paenitentem solicite ad fornicandam, & Coddilium renuat contentus tamen osculis, vel tarsibus, sit denunciandus? Et quid de aliis familiis, &c. feminam pronocaret Confessarium ad sodomitam, si p. 396 ad naturaleri congresum incirent, vel si feminam p. 397 citares ad fornicandum, ipse autem ad molitionem, & contra? Et an, si feminam Confessarium solicito postea verò dolore tacta penitent, ut absoluatur? Ex part. 4. tract. 5. resolut. 13. p. 403.

& Resolutionum.

13. An quando Confessarius & famina ad innicem se sollicitans sit in tali causa Confessarius denunciandus? Ex p. 4. tt. 1, rcl. 14. ibid.

14. An Confessarius incidat in Bullas Pontificias, si sollicitet faminam in aliis Sacramentis, Baptismi, Matrimonii, &c: Ex p. 4. tt. 5. ref. 16. ibid.

15. An hoc crimen sufficienter probetur per testimonia duarum feminarum? Et an ex viuis feminis quantumvis bona delatione non sit Confessarius in carcere detrundens? Ex p. 1. tr. 4. ref. 28. p. 404.

16. Quod testimonium ducarum femininarum sufficiat ad carcerationem Confessarii sollicitantis? Et an sufficiat ad condemnationem huius criminis ducarum femininarum testimoniam? Ex p. 4. tr. 5. ref. 55. ibid.

17. An si aliquis sub falso naturali sciat ab aliquo muliere falso sollicitatum a tam Confessario, teneatur illum denunciare? Et quid in causa heresis formalis? Ex p. 1. tt. 4. ref. 24. ibid.

18. An quis excusat a denunciatione Confessarii, si hoc sit sub falso secreti? Ex part. 4. tract. 5. refolut. 1. ibid.

19. An quando quis sub secreto naturali scit sollicitationem in confessione, teneatur illum denunciare? Et quid, si se ferunt promissum sub iuramento? Et si infertur quod haec, & sollicitatio in confessione est denuncianda absque pena correctione fratrina, & si tales emendari fuerint. Ex p. 9. tract. 8. Miss. 3. ref. 46. p. 405.

20. An quis teneat denunciare Confessarium sollicitantem hoc scit, & audiret non solum a fide dignis, sed etiam a levibus personis? Ex p. 4. tr. 5. ref. 28. p. 406.

21. An Confessarius sit denunciandus, qui concubinam in confessione de Zelotria arguit? Ex part. 4. tract. 5. ref. 41. p. 407.

22. An Confessarius sollicitans feminam non ad turpia, sed ad alia peccata sit denunciandus, v.g. ad Sortilegium, &c: Et quid, si Confessarius tangquam leno virgeret feminam in confessione, ut cum aliquo peccaret vel proficeret sibi fidem, &c: Ex p. 1. tr. 4. ref. 20. ibid.

23. An incidat in predictis Bullas qui sollicitauit paenitentem ad actus illicitos extra venerem? Ex p. 4. tract. 5. ref. 17. p. 408.

24. An Confessarius qui in confessione vireret paenitentem pro perfida, sibi vel aliis filia, confanguinea, amica, &c. sit denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. refolat. 13. ibid.

25. An Confessarius sit denunciandus si sollicitat paenitentem ad leprosum? Ex p. 4. tr. 5. ref. 12. ibid.

26. An Confessarius in confessione petat a paenitente dominum suum, et ibi adducat concubinam, sit denunciandus? Et in constituto Greg. XV. intelligatur de actu, quo Confessarius feminam fraudet, et sibi dat pecuniam ad largientem mercet? Ex p. 4. tr. 5. ref. 45. p. 409.

27. An mandans Confessario, ut sollicitet pro se paenitentem, sit denunciandus? Et ex doctrina huius questionis inferendum non incurrit in excommunicationem latam conculcando facientem, si quis mandauit facere, unde excommunicatio feratur in eum, qui occidit vel furatur, non ergo mandantur furari, & occidere. Ex part. 1. tract. 5. refolat. 22. ibid.

28. An si denunciandus mandans Confessario, ut in confessione sollicitat paenitentem? Et alij quinque casus cur sim illa fuisse specialibus resolutionibus in hoc tractatu appositi. Etiamque quaritur, av sit denunciandus, qui tamen nullius, vel signis feminam prouocat. dum illa alij confiterit? Et quid, si Confessarius sollicitat paenitentem ad alia peccata non inchoata, v.g. ad furrum, homicidium, &c: Et si infertur quod mandans, aut confessio non incurrit excommunicationem latam contra factores. Ex part. 10. tract. 14. & Miss. 4. refolat. 44. alij 42. ibid.

29. An Confessarius, qui sollicitauit ad lessentem in confessione, sit denunciandus? Et docetur, quod lex penalis non est excedenda, etiam si militet in alio caso eadem ratio, v.g. excommunicantur omnes qui cogunt mulieres ad ingrediendum Monasterium; ergo sub nomine mulierum non includuntur viri qui coguntur Religionem ingredi, &c. Ex p. 1. tr. 4. ref. 12. p. 410.

30. An etiam scelus Bulla Gregorij XV. Confessarii sollicitantes masculos sint denunciandi? Ex p. 4. tract. 5. ref. 33. ibid.

31. An Confessarius, qui sollicitauit puerum ante constitutionem Greg. XV. vel feminam extra confessionem in confessario, aut in loco quocumque, obi confessiones sacramentales audiuntur, &c. sit denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. ref. 25. p. 411.

32. An Confessarius statim post confessionem ducens ad cellam puerum, ut Chirographum confessionis tradat, et illum sollicitet, sit denunciandus? Et quid, si Confessarius feminam sibi confessio paenitentiam imponat, ut ab ipso me Confessario nuda verberetur, vel si Confessarius suadet feminam, ut ipsa eo loco verberetur, &c. Et notatur quod actus immediatus ad confessionem comprehende debet in obligatione ad denunciandum Confessarium, quamvis confessio non sequatur, &c. Ex part. 4. tract. 5. refolat. 11. ibid.

33. An Confessarius dans paenitentiam feminam, ut nuda a se verberaretur, ut postea accidit, sit Inquisitoribus denunciandus? Et quid, quando videlicet Confessarius suadet feminam, sibi ab aliis confient, ut ipsa eo in loco was naturale ostendat, quod ipsa in eadem confessore morbo effectum habere dixerat? Ex part. 4. tract. 5. refolat. 47. ibid.

34. An interpres si sollicit in confessione sit denunciandus? Et quid, si interpres sit etiam Sacerdos? Ex p. 4. tract. 5. ref. 9. p. 412.

35. An si laicus, vel Clericus occulte ponat se in loco confessioibus deputato, & inter confessioem feminam illum ibi sollicitet, sit denunciandus? Ex part. 1. tract. 4. ref. 15. ibid.

36. An dictus laicus, vel Clericus saltu, quia simulauit se Sacerdotem, si sollicitauerit feminam in confessione, non tamen illum absolvendo, sit Inquisitoribus denunciandus? Ex p. 1. tr. 4. ref. 16. ibid.

37. An sit denunciandus Sacerdos, qui non habens facultatem audiendi confessioes ab Ordinario sollicitat feminam in confessione, singulis se habere talem potestem? Et quid, si mala fides Confessarij, & paenitentis interueniat? Ex P. 1. tr. 4. ref. 17. ibid.

38. An Sacerdos non habens potestem absoluendi, si in excipiendo aliorum confessiones illos sollicitet, incurrit paenam sollicitantium, & sit denunciandus? Et quid, si mala fides Confessarij, & paenitentis interueniat, quia unusquisque cognoscit confessioem inualidam iri ex defensione iurisdictionis, &c: Et an hoc non procedat, si Confessarius deprehendens feminam verum propositum emendationis non habere, & ob id illam non absoluat, sed illam, hoc non obstante, sollicitet? Et an Confessarius, qui ad libidinem mulierem prouocat, que ei conficeret, ut excommunicationem Ecclesie pro dicto annua Confessio ficiat, comprehendatur in supra dictis Pontificum decretis? Ex p. 4. tr. 5. ref. 8. p. 413.

39. An Confessarii sollicitantes in confessione sint suspecti, vehementer de heresi, & quo pacto debeant abiurare? Ex p. 4. tr. 5. ref. 51. ibid.

40. An quis teneat denunciare Confessarium, qui propter sollicitationem alterius confessus abierat? Ex p. 1. tract. 4. ref. 26. p. 414.

41. An Confessarius, qui abierat propter sollicitationes, si perseruet sollicitando, sit denunciandus ob pateritam sollicitationem? Ex p. 4. tr. 5. ref. 21. ibid.

42. An Confessarii sollicitantes in Confessionario sine collatione occassione Confessionis debeant abiurare de leni: Et an vero idem dicendum sit de Confessario sollicitante paulopost, vel paulo ante confessionem: Et quid quo ad altos casus, quando

Index Tractatum,

- quando solicitatio sit in Confessionario; Ex part. 4. tr. 5. ref. 50. ibid.
92. An Confessarius in confessionario tantum solicitans extra actum confessionis debet abiurare; Et obseruantur, quod pacem Tribunal S. Officii recognoscere Confessarios soliciteantes, etiam si non indecentia suspecti de heresi, & potest ideo puniri. Et an Inquisitores possint imponere Confessariis Regularibus sollicitantibus, quod teneant ultimum locum inter Regulares sui Monasterii in Choro, & Refectorio, & in aliis locis, & al. quando mandare, ut sententia contra Confessarium Regularium lata publice ligatur in proximo Capitulo Generali sua Religionis: Ex p. 10. tr. 14. & Misc. 4. ref. 43. alias 41. p. 415.
93. An Confessarius Regularis ex abiurazione propter solicitationem remaneat inhabilis ad Officia Religionis? Et an dictus non possit rehabilitari nisi per Pontificem, vel Illustrissimos Inquisidores Sacra Congregationis: Ex p. 4. tr. 5. ref. 48. ibid.
94. An Ecclesiastici, qui intersunt sententia contra Confessarios solicitantes, teneantur sub peccato mortali non manifestare delinquendum: Ex p. 4. tr. 5. ref. 44. p. 416.
95. An Episcopi possint cognoscere de hoc crimen, ita ut aliqui pene ipsos possit Confessarios solicitantes denunciare: Ex p. 1. tr. 4. ref. 29. ibid.
96. An Episcopi possint cognoscere de crimine solicitationis? Et an hoc etiam separasim ab Inquisitoribus, ubi adhuc Inquisitio Hispania: Et quid est dicendum in aliis Regnis, & Inquisitionibus: Et in Regnis, ubi non est Inquisitio Hispanica, si Confessarius solicitans, & famina sollicitata eodem tempore ab Episcopo, & Inquisitore centetur, an coram Inquisitore comparare debent, non autem coram Episcopo? Et quid, si Confessarius solicitans sit Regularis exceptus? Et docetur, quod Episcopi possunt separatim ab Inquisitoribus procedere in causis Fidei contra suspectos, immo contra Hereticos, ideo iurisdictionem Inquisitorum non praeditare iurisdictioni Episcoporum; cum censentia concessa cumulativè, non autem privatim. Ex p. 4. tr. 5. ref. 52. ibid.
97. An Episcopi, ubi non est Inquisitio Hispania possint separatim ab Inquisitoribus preferre sententiam contra Confessarios solicitantes, & contra, etiam si sola abiuratio eius adiungatur? Sed quid dicendum erit de sententia absolutionis; an possit dari ab Episcopis sine Inquisitoribus. Ex p. 4. tr. 5. ref. 53. p. 417.
98. An Inquisitores possint animaduertire in solicitationem præteritam, si iam prædicata fuerit ab Episcopo? Et an Confessarius solicitans, qui non indicatur suspectus, non ideo ad suum Ordinarium sit remittendus sed ab Inquisitoribus ratione culpa puniri debeat? Ex part. 4. tract. 5. ref. 54. p. 418.
99. An qui legeret, & retineret Adonem Marini, esset S. Officio denunciandus? Et an abque facultate retinens, & legens librum hereticum possit illum comburere, & minimè Inquisitori tradere? Ex part. 10. tr. 12. & Misc. 2. ref. 49. alias 48. ibid.

Appendix ad alias paucas quæstiones, pertinentes simul ad hunc tract. 9. de Denunciacionibus &c. huius quinti Tomi.

AN qui non declarat penitentia solicitata obligationem denunciandi, aut qui ei dicit ad tales denunciacionem faciendam non teneri, ab Inquisitoribus pro qualitate culpe debet puniri? Et an famina solicitata denunciacionem omittens tanquam autrix sit ab Inquisitoribus punienda? Et an non reuelantes Hereticos puniendi sint tanquam fauvores? Ex p. 4. tr. 7. ex ref. 7. & 21. Quæ hic sunt infra in hoc ipso etiam 7. tr. 12. de Peccatis in S. Officio inferendis ref. etiam 7. & 21.

An vestis teneantur denunciare delictum, quando scit nullum

- alium scire illud delictum, etiam si interrogetur subcepto, & iuramento? Ex p. 3. tr. 5. ex ref. 101. alias 100. Quæ nunc inueniuntur in tom. 6. tr. 1. de Legibus ref. 24.
- An consanguinei usque ad quartum gradum teneantur reflectare v. g. vigore Edictorum, si non sibi aliqui qui denunciantur velame? Ex p. 8. tr. 7. ex ref. 10. Quæ hic est figura in hoc tom. 5. tr. 1. de Excommunicatione ref. 161.
- An sit denuncianda mulier, que in eam maleficium feci, & sapefitionem, nisi saperet heres? Ex p. 2. tr. 17. ref. 65. Quæ hic reperiatur in tom. 1. tr. 5. de Relicvatis ref. 61.
- An Confessarius, qui statim post confessionem denunciavit, & rem habuit cum illis, teneantur hanc circumstantiam confiteri, & sit denunciandus? Ex p. 4. tr. 1. ref. 34. Quæ nunc inueniuntur in tom. 1. tr. 7. de Circumstantiis ref. 45.
- An penitentis teneantur denunciare Confessarium tanquam reticuum afferentem penitentem, ut sibi reueleret complitem, alias cum non posse, nec velle absoluere? Et an faxi peccati de heresi, & sibi denunciandi dicentes confessio ligiosis ab Episcopo approbatis, iterum eadem prout teneri confiteri Parochio? Et an Minister S. Inquisitionis, qui seit alium Ministrum dominum accepisse, teneat id Inquisitoribus denunciare? Ex p. 4. tr. 8. ex ref. 5.
102. & 8. Quæ hic sunt infra in proximo sequenti etatu de Officio Inquisitorum ref. 79. & 134.
- An Blasphemus sit denunciandus absque correptione? Et quid, si Blasphemus est occulta, & non hereticus? Ex p. 7. tr. 3. ex ref. 60. Quæ nunc inueniuntur in tom. tr. 4. de Correctione fraterna ref. 74.
- An Donatio Constantini facta D. Sylvestro sit vera, & validia, & id negantes sint denunciandi Inquisitoribus? p. 8. tr. 6. ex ref. 136. Quæ hic reperiatur in tom. 6. tr. 7. de Donationibus ref. 147.
- An teneatur denunciare S. Officio si sit v.g. Tunc legere & retinere librum non ob heres, in cuius scriptura non prohibutum, sed ob aliam causam, et sunt relativa Antonii Perez, & alij libri similes? Et adiungitur retinentes libros prohibitos contra bonos mores, & continentem lascinas non esse denunciandos. Ex p. 1. tr. 8. ex ref. 61. Quæ hic est in tom. 3. tr. 3. de Episcopis ref. 84.

TRACTATUS X.

De Officio, & Potestate Dominorum Inquisitorum. p. 419.

1. **N**on Iurisdictio DD. Inquisitorum sit delegata, sed ordinaria? Et an Iurisdictio Inquisitorum, etiam si fuerit concessa cum clausula usque ad bene placitum, non expirat, nec est moribunda? Ex part. 4. tr. 8. ref. 1. ibid.
2. An iurisdictio Inquisitorum expirat per mortem legitatis, si etiam vivam causam non inheriperit ante illam mortem? Et quid de iurisdictione Vicarii, seu commissarii, aut alterius delegati per mortem Inquisitorum? 4. tr. 8. ref. 19. ibid.
3. An iurisdictio Inquisitorum concessa sit cumulativa, & priuatinus? Et notarii ex confitendine in Hispania de breviis solo Inquisitores cognoscere; & ut Episcopi per vel per Vicarium Inquisitoribus assistant; & et non possint Episcopi separari ab Inquisitoribus de causa legalibus cognoscere; & aliqua alia circa hoc explanari. Etiamque notarii iurisdictionem Inquisitorum Hispanorum in ordine ad eorum ministros esse etiam priuatinus. 3. p. 4. tract. 8. ref. 2. p. 420.
4. An Inquisitores Hispaniarum possint exercere aliquam potestam quia ipsi competerit ex parte, sed etiam proprietas iurisdictionis?

& Resolutionum.

1. Inquisitores debent esse magis Theologi, quam iuris
explicatores, & ceteri. Ex part. 4. tract. 8. resolut. 3. ibid.
2. Inquisitores sub sunt Legatis Summi Pontificis & Ex
arbitrii deputati ab Officio, vel loco ad locum transferre? Ex
part. 4. tr. 8. ref. 27. p. 421.
3. Inquisitores possit ad libitum removere alios
Inquisitores debeat esse magis Theologi, quam iuris
explicatores. Ex part. 4. tr. 8. ref. 52. ibid.
4. Inquisitores eligendi debent habere aratem quadra-
cavam aurorum? Et quid est dicendum de Inquisitoribus
et officiis, ut attingant ad annum triages-
tum? Et notatur Commissarios Inquisitorum sufficere
anum triagessum attingere? Ex part. 4. tract. 8. re-
solut. 54. ibid.
5. Inquisitores possint procedere contra Papam in ha-
bendo episcopatum? Vel an hac cognitio spectet ad Ge-
nevese Concilium? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 58.
6. Inquisitores possint procedere contra Nuntios, &
fideles Sedis Apostolicae? Ex part. 4. tr. 8. resolut.
p. 422.
7. Inquisitores possint procedere contra Episcopos?
Et quid, si Episcopus est Titularis, vel electus, &
confirmanus, licet nondam consecratus? Ex p. 4. tract.
resolut. 21. ibid.
8. Inquisitores debent procedere cum Generalibus Re-
gionum in causa heres, sicut procedunt cum Episco-
patis? Et hodie interdictum fit Prelatis Regularibus
implicare de causis hereticibus suorum subditorum;
que punire? Ex p. 4. tract. 8. ref. 23. ibid.
9. Inquisitor possit procedere contra alium Inquisi-
torem de heresi suspectum? Et difficultas est, an Epis-
copus possit inquirere contra Inquisitorem de heresi
suspectum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 25. ibid.
10. Inquisitores possint punire illos, qui factis, aut
verbis ipsos iniurias fecerint? Ex part. 4. tract. 8. ref.
p. 423.
11. Inquisitores possint procedere contra Magistra-
torum mandatis non obedientes? Ex part. 4. tract.
ref. 65. ibid.
12. Inquisitores possint cogere Dominos, & Magis-
trato, qui fecerunt aliqua statuta, & decreta impudentia
coram iniurietem, ut illa renouent? Et an Inqui-
sitiones possint inuocare auxilium brachij secularis pro-
tincti Hereticis, & corrum credentibus, tutoribus, &c.
et omnibus aliis de heresi damnatis, aut suspectis, & id o-
magistratus negligentes, aut contumaces fuerint in hoc
modo prelando, possint Inquisitores eos excommunicare
privare? Aliis penit coerceri? Et an incarce-
rare pro quisuscumque delictis etiam atrocissimis apud
secularia statim remittendus sit ad Tribunal S.
Iusti, quandocumque petatur, ob negotium Fidei a DD.
Inquisitoribus? Ex p. 4. tr. 8. ref. 104. ibid.
13. Inquisitores possint procedere contra iudices laicos, se
malijs agant cum Hereticis sibi relatis, & paenam mor-
tis pro ignis non imponant? Et aduerterit in tali causa
Inquisitores, quam quisuscumque alios Ministros, &
Consulatores ab omni irregularitate immunes esse ex motu
proprio Pauli IV. & Pij V. Ex p. 1. tr. 2. ref. 135.
ibid.
14. Inquisitores possint compellere iudices laicos nolen-
te exequi sententiam ab eis latam contra Hæreticum?
Ex p. 4. tr. 8. ref. 26. p. 424.
15. Index laicus a suo legitimo Superiori, & non ab In-
quisitoribus compellendus sit ut Hæreticum morti irradat?
Ex p. 4. tr. 8. ref. 51. ibid.
16. Inquisitores possint habere familiam armatam? Et
ad Domini temporales impudentes supra dictos, & fa-
miliam armatam Inquisitorum pro delatione armorum
possit ab ipsis puniri tanquam turbatores Officii Inqui-
sitionis? Ex p. 4. tr. 8. ref. 51. ibid.
17. Inquisitorum iurisdictio in familiares suos in crimi-
nibus aliis diuersis ab heresi secularis, vel Ecclesiæ-
stica? Et an Domini Inquisitores possint tenere familiam
armatam, sub cuio nomine comprehendantur Notarii,
Advocati Consulatores, Fiscales, Birnarici, & Famili-
liares omnes? Ex p. 1. tr. 2. ref. 136. alias. 135. p. 425.
18. An Inquisitores Hispania habent iurisdictionem in
causis criminalibus, & ciuilium suorum Familiarium?
Et an non solum Familiares S. Officii gaudent priuile-
gio fori, sed etiam eorum uxores, non solam viuente
marito, sed etiam mortuo, donec viduitate permane-
rint? Ex p. 4. tr. 8. ref. 55. ibid.
19. An in Regnis Hispaniarum solum Inquisitores possint
publicare Edicta Fidei, & non Episcopi? Ex p. 4. tr.
8. ref. 126. ibid.
20. An Inquisitores sub pena excommunicationis possint pre-
cipere, ut Clerici, & populus eorum concionibus assisterent.
Et an præceptum Inquisitorum sub excommunicatione, ut
omnes confluant in Templum ad audiendum Edictum Fi-
dei, obligari sub mortali? Ex p. 4. tr. 8. ref. 89. p. 426.
21. An Inquisitores circa declarationem propriae orationum de-
beant vocare Qualificatores? Et quid, si Inquisitores sint
Theologi? Ex p. 4. tr. 8. ref. 84. ibid.
22. An Inquisitores possint punire tanquam Hæreticum, quæ
negat propositionem Theologicam, qua evidenter infertur
ex profacione de Fide? Ex part. 4. tract. 8. resolut.
79. ibid.
23. An Inquisitores debeat verba dabis interpretare in
senso Catholicæ? Et an hoc non solum procedat in dubio
rei, sed etiam in dubio testium depositione? Ex part. 4.
tract. 8. ref. 83. pag. 427.
24. An Inquisitores possint cognoscere non solum de causa
heres, sed etiam de omnibus connexis, & incidenti-
bus? Et quid de emergentibus, & dependentibus, que
immediate heres non tangere? Ex part. 4. tract.
8. resolut. 70. ibid.
25. An Inquisitores possint formare inquisitionem, non precedente diffama-
tione? Ex part. 4. tract. 8. ref. 4. ibid.
26. An suscipio leuis de heresi suspectat, ut Inquisitores pos-
sent specialiter contra aliquem inquirere, & interroga-
re? Et docte ob leuem suspicionem non esse aliquem
denunciandum, sed ob vehementem. Et an, ut abiura-
tio, & condemnatio leuiter suspectis inferatur, debeat
necessario delatum seu iudicium esse plenè probatum? Et
quianam verò dicantur suspecti leuiter, vehementer, vel
violenter de heresi? Ex part. 4. tract. 8. ref. 39. p. 428.
27. An Inquisitores in causa Fidei possint procedere simpli-
citer, & de plano sine strepitu, & figura indicij? Et an
in crimine heres tollantur solemnitates iuris Gentium,
vel Divini, &c? Ex part. 4. tract. 8. ref. 48. ibid.
28. An Inquisitores in aliquo casu, non incurvant in ex-
communicationem latam in Clement. I. §. Verum de
Hæreticis, si non procedant contra Hæreticos? Et an
quando Inquisitores incidunt in praeditam excommu-
nicationem non possint absoluiri, excepto a Romano Pon-
tifice, prater quam in articulo mortis? Ex part. 4.
tract. 8. resolut. 37. ibid.
29. An Inquisitores possint subdelegare causas heres? Et an deligatis Inquisitores possint subdelegare? Ex
part. 4. tract. 8. ref. 18. p. 429.
30. An inquisitores citando reum simul eodem tempore
cum Episcopo, sint Episcopo preferendi? Ex part. 4.
tract. 8. ref. 47. ibid.
31. An Inquisitores debeat citare absentem triana citatio-
ne? Ex part. 4. tr. 8. ref. 80. ibid.
32. An Inquisitores possint citare, & capere reum in alieno
territorio, sine letens subditalibus Dominorum? Et an
idem dicendum sit quod Dominos spirituales saltem in
Hispanica Inquisitione, quales sanci Episcopi, & In-
quisitores? Ex p. 4. tr. 8. ref. 7. ibid.
33. An si plures Inquisitores in una Provincia eligantur, pos-
sint independenter quilibet ab altero procedere? Et quid?

Index Tractatum,

- si vni si causa à Sede Apostolica delegata, & deputata, Ex p. 4. tract. 8. resolut. 65. p. 430.
 38. An alter Inquisitor siens altero p. suis procedere ad capi-
 turam reorum, vel purgationem inducendam, aut ad
 publicationem testimoniorum, vel ad copiam etiam rara reo-
 dardam? Ex p. 4. tract. 8. resolut. 90. ibid.
 39. Quando, & quomodo Inquisitores debent procedere ad
 carcerationem reorum? Et an vni sunt testimonium omni ex-
 ceptione malorum, sicut ab eis detinuntur? Et quid est faciendum,
 si accusatus est Nobilis, ac bona opinio-
 nis, & fidei? Et an eriam in causa heresis Sacerdos non
 sit carcerandus ex vnius testis delatione? Ex part. 4. tr.
 8. ref. 11. ibid.
 40. An Inquisitores in aliquo casu possint de legare examen
 testium? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 29. p. 431.
 41. Quos testes adhibere p. sis? I. quod testes in causa heresi-
 sis, & quod fides ab ipsi habenda sit testibus inhabili-
 bus, vel singularibus? Et p. o. praxi supra dicta quaestio-
 nis 12. casus apponuntur, & explanantur in textis huic
 resolutionis. Ex. part. 4. tract. 8. resolut. 17. ibid.
 42. An Inquisitores possint Secularium, quando recipiunt
 testes, teneantur adiutoria de rebus Religiosas personas? Et
 an sub nomine Religiosarum intelligantur etiam Clerici?
 Et an etiam, data copia reguliarum, & clericorum suffici-
 cian laici graues, & prudentes? Et an Episcopi in reci-
 piendis testibus contra Hæreticos teneantur adhibere di-
 etas duas personas Religiosas? Ex part. 4. tract. 8.
 resolut. 12. p. 432.
 43. An Inquisitores possint recipere testes ad perpetuam rei
 memoriam ad instanti in Fiscali, vi perficieant Fis-
 cali contra eum? Ex part. 4. tr. 8. ref. 115. p. 433.
 44. An Inquisitores possint examinare testes nominatos in
 denunciatione f. Ha si nomine denunciatoris, quia certum
 est quod absentes admittantur in crimen heresis, p.
 proprio nomine, & iuramento denunciationem firment?
 Ex part. 4. tract. 8. resolut. 41. ibid.
 45. An Inquisitores possint inimicos admittere in testes? Et
 an vero si specti de inimicitate, ut amici, subditi, aut
 consanguinei capitalis inimici admittantur in testes?
 Ex part. 4. tract. 8. resolut. 16. ibid.
 46. An Inquisitores possint, & debent interrogare testes,
 an sint Iudei, Saraceni: &c. Ex. part. 4. tract. 8.
 resolut. 114. p. 434.
 47. An siens nihil testibus oppuerit, teneantur adhuc In-
 quisitores inquirere qualiter, & vitam testium? Ex part.
 4. tract. 8. resolut. 124. ibid.
 48. An Inquisitores debent confrontare testes cum reo?
 Ex part. 4. tract. 8. resolut. 63. ibid.
 49. An in ratificatione testium debeat Inquisitores ei pre-
 bere, si perat primam attestacionem: Et an in ratifica-
 tionem testium Procurato Fiscali non possit esse praesens?
 Ex part. 4. tract. 8. resolut. 17. p. 435.
 50. An Inquisitores possint admittere ad accusandum inimi-
 cum capitale? Et an in accusatione heresis non sint ne-
 cessaria solemnitates legis libellorum? Et an in accusa-
 tione porrecta contra Hæreticum per Procuratorem Fis-
 calem non debet apponi locum loci, & tempus practi-
 sum commissi criminis, sed tantum mensem, & annum &
 epidem, seu ciuitatem? Ex p. 4. tract. 8. ref. 40. ibid.
 51. Quomodo examinandi sunt rei ab Inquisitoribus? Ex
 part. 4. tr. 8. ref. 88. p. 436.
 52. An Inquisitores teneantur, antequam interrogent reos,
 manifestare infamiam, iudicia, vel semiplenam proba-
 tionem esse contra ipsos, ut intelligent legitime interro-
 gari? Et supponit reum non teneri respondere, & ve-
 ritatem dicere antiquam aliquid queri fieri constet, proce-
 fus, acta, & iudicium iuste, & legitime interrogare. Ex
 part. 4. tr. 8. resolut. 130. ibid.
 53. An Inquisitores teneantur dare reo non solum Advo-
 catum, sed etiam Procuratorem? Et an Inquisitores possint
 censuram compellere Advocatos, ut adiuvius rei causa pa-
 tracionis suscipiant? Ex part. 4. tr. 8. resolut. 9. ibid.
 54. An Inquisitores possint recusari, ut suscipiant? Ex
 tr. 8. ref. 5. p. 437.
 55. A. si rei perit Confessarium d. beati Inquisitorum
 illam concedere? Et an Confessarium poterit remane-
 cum prisquam ab excommunicatione fuerit deplacatum?
 reconciliatur, ab solvitur? Et in causa perdente, ne
 admittendas Hæreticus ad audiendas Missionsangeli
 deberit concidi Confessarius nisi in periculis mortis
 fuerit conuersus? Ex p. 4. tr. 8. ref. 6. ibid.
 56. Quam exterius debent Inquisitores expedire
 rorum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 72. ibid.
 57. De medis, quibus possunt Inquisitores terminare p-
 cissum. Ex p. 4. tr. 8. ref. 77. p. 418.
 58. Quomodo Inquisitores se gerere debent in sententiis
 ferendis. Et an in determinando qualitate debent
 Fidei anteponenda sit opinio Theologorum opinio
 nonistarum? & in procissando causam, & impun-
 pnam Canonistarum opinio prefatur? Et si opinio
 da sententia, si ex parte iuris sunt diversae opiniones, In-
 quisitores teneantur sequi opinionem probabiliem, &
 quando sunt aquae probabiles, illam siquid dubet, quia
 magis suauiter reo? & si datur aquale dubium, quod
 uendus sit reus? Ex p. 4. tr. 8. ref. 106. ibid.
 59. An Inquisitores possint sine Episcopo preferre
 iuriam absolucionis rei? Et an si ista recipiunt illam
 ab iurisdictione, & purgationem sine Episcopo? Ex p.
 tr. 8. ref. 50. ibid.
 60. An Inquisitores possint procedere ad dictum celo-
 rum sine Vicario Capituli Sedis vacantis? Et an Capitu-
 lum S. de vacante si index in causa hereticorum? Et si
 ordine ad exemptos? Ex part. 4. tract. 8. ref. 11. p.
 439.
 61. An detur appellatio à sententia Inquistorum lata
 contra Hæreticos, eorum credentes, fauores, defensiones,
 receptatores? Et an hæresis Hæretici possit applicari
 à sententia lata contra Hæreticum. Et an detur appelle-
 dio à sententia interlocutoria granumini illarum ante
 dictum, & pariter in appellatione à decreto tortue?
 Ex p. 4. tr. 8. ref. 20. ibid.
 62. An Inquisitores possint respire appellationem, quam
 afferit reus? Et quid de heretibus Hereticorum? Et si
 Hæreticus non per viam appellationi, sed per quam
 regula, & supplicationis pessi adire Supremam, & so-
 tentiam, quam iniustam esse prætendit, renunci-
 eatur? Et an Hæreticus possit appellare à granumini
 lato ante definitiū sententiam, & sic ad interlocu-
 toria, & decreto tortue? Et an si granumini sit illum ad
 Episcopo possint laici appellare ad Metropolitam, non
 autem exempli? Ex p. 4. tr. 8. ref. 2. p. 440.
 63. An Inquisitores in causa appellationis debent abdi-
 cire oppositiones testium? Ex part. 4. tract. 8. ref.
 117. ibid.
 64. An Inquisitores debent facere actum publicum in
 festo? Ex p. 4. tr. 8. ref. 98. ibid.
 65. An Inquisitores possint permitti, ut indicies lo-
 citant tamum in causis Fidei? Ex part. 4. tract. 8.
 resolut. 105. p. 441.
 66. An per illa verba textus in cap. accusatus non lu-
 trorimant, sed relinquent suis iudicibus punientur,
 possint Inquisitores relinquere reum simpliciter, & non
 remittere indicibus, ut illum puniant? Ex p. 4. tr.
 8. resolut. 111. ibid.
 67. An Inquisitores possint relaxare aliquem brachio fæ-
 ri, in consilio Supremo Senatu Inquisitorum? Et an
 Hispania sanctum sit, quod Inquisitores punientur
 nullum Religiosum, nullum Nobilem, aut aliquo
 tatione I. signum comprehendant, quin prius certior
 iant Inquisitorem Generalem, & eius Supremum San-
 tum? Ex p. 4. tr. 8. ref. 121. ibid.
 68. Quomodo se gerere debent Inquisitores, ne iniqui-
 tatem incurvant, tradendo Hæreticos Carietis, latrato-
 tur, quod Paulus IV. & Pius V. statuerunt. Inquisito-
 ri, An iuste?

& Resolutionum.

Confidemus & alij Inquisitionis Ministri essent immunes
ad irregularitate quacumque & quomodo cumque ad Ha-
reticos condemnationem incurram. Et an si aliquis
Inquisitor incurat irregularitatem, possit alter ex privo-
legio Urbanii III, absque alia dispensatione eum absolu-
ver. Ex p.4. tr.8. ref. 51. ibid.

An Inquisidores possint se ad invicem super irregulari-
tatem dispendare? Et an hoc privilegium Commissariis
Inquisitorum competat? Ex part.4. tract.2. resolut. 102.
P.442

Ex DD. Inquisidores possint remittere Familiares judi-
cato, quando non gaudet privilegio fori absque metu
irregularitatis? Et doctrina huius resolutionis est valde
vasta etiam pro Episcopis, & aliis Ministris Eccle-
siae. Et observatur, quod ad incurvendam irregulari-
tatem ob defectum lenitatis, opus est, causa si proximi-
us, nempe dictum, vel factum ex natura sua tendens ad
norum. Et explanatur, quod, qui denerit malefactorem,
comprehendamus, incurrit irregularitatem, si mors eius
cauatur. Ex p.4. tr.2. ref. 101. ibid.

An Inquisidores possint licet promittere impunitatem reo,
non fateetur? Ex part.4. tr.8. resolut. 22. p.443

An Inquisidores per presumptions possint condemnare
dispon pro Hæretico? Ex p.4. tr.8. ref. 36. ibid.

An Inquisidores ex indiciis, & presumptiōibus indubi-
tū possint punire reum pena ordinaria? Ex p.4. tract. 8.
116. p.444

An Inquisidores per tres, vel quatuor testes minus ido-
nis, possint punire reum pena ordinaria, si simul adfis
tū de cunctis, circunstantiis, vel administricis? Et notatur,
quod numerus testimoniū supplet eorum defectus, etiam ad
dictum, quod confessantur omni exceptione maiores. Et
quid, si sint duoi? Ex p.4. tr.8. ref. 123. ibid.

An Inquisidores possint punire reum pena ordinaria, si
in teste inhabili occurrit aliis testis valde dignis? Et
si testes singulares sunt valde digni viri, Nobiles, &
virginis persona, coniungantur, & faciant plenam proba-
tionem contra reum? Ex p.4. tr.8. ref. 129. ibid.

An Inquisidores possint condemnare absolutorum, iterum
laudem criminis superveniente probatione pleniori? Ex
p.4. tr.8. ref. 10. p.445

An Inquisidores possint procedere, & punire disputantes
de Fide, in causa de iure prohibito? Et an in dicta prohibi-
tione cap.2. de Hæreticis in 6. non includatur Clericus
quemvis indoctus, & quamvis peccet contra legem nar-
ratum exponendo se periculo errandi, sed non autem inci-
dit in excommunicatione latam in dicto capite? Qua-
pidem excommunicatione etiam laicis non incurriunt ip-
so facto, sed per iudicium Ecclesiasticum est infligenda.
Ex p.4. tract.8. ref. 6. ibid.

An Inquisidores possint procedere contra blasphemantes
hereticis ex iracundia? Et an Inquisidores possint puni-
re blasphemantes sub conditione, v.g. non credo in
Deum, nisi occidam? Ex p.4. tr.8. ref. 87. ibid.

An Inquisidores possint punire tanquam Hæreticum Con-
fessorum afferentes penitenti, ut sibi revelerit compli-
cione, alias cum non posse, nec velle absolvere? Et an in
dicta causa penitentis teneatur denunciare talēm Confessa-
tum tanquam hereticum in Tribunali S. Inquisitionis?

Ex p.4. tract.8. ref. 97. p.446

An Inquisidores possint punire Confessarios frangentes
Sigillum confessionis? Et notatur Sacerdoti, qui Sigillum
Confessionis frangit, nullam à iure imponi penam, quam
se habet incurvari. Ex p.4. tr.8. ref. 95. ibid.

An Inquisidores possint punire Confessarios, qui tempo-
re habebat absolvunt Hæreticos in foro Conscientia? Et do-
cetur non esse prouidendum Confessorum absolventer ali-
quem cum opinione probabili. Ex p.4. tr.8. ref. 109. ibid.

An Inquisidores possint punire dicentes confessos Reli-
giosi de Episcopo approbatis, iterum eadem peccata tene-
nienti Parochio? Et an sic dicentes suspecti sint de ha-
bendo Tom. V.

res, & sint denunciandi S. Officio? Ex p.4. tr.8. ref. 102
P. 447

83. An Inquisidores possint admittere ad confessiones au-
diendas eos, qui abiuraverunt de vehementi, vel de levī?

Et an regulares abiurantes de levi reddantur inhabiles
ad gratias, & Dignitates Religionis? Et notatur, quod ex
abiuratione etiam vehementi non incurritur irregulari-
tas. Ex p.4. tr.8. ref. 64. ibid.

84. An Inquisidores possint punire sumentes in Communione
maiores, vel plures Hostias, seu particulas? Et an Eucha-
ristia caufet gratianum tempore, quo est in stomacho? Ex
p.4. tr.8. ref. 96. ibid.

85. An Inquisidores possint punire reum, qui fuit baptizatus
invalidus ex defectu forma, materia, vel intentionis? Ex
p.4. tr.8. ref. 78. ibid.

86. An Inquisidores possint punire reum, quando dubitatur,
an sit Baptizatus? Ex part.4. tr.8. ref. 113. p.448

87. An Inquisidores possint procedere contra comedentes car-
nes in diebus prohibitis, vel non recipientes Sacramentum
Eucharistia, & Penitentiem semel in anno? Ex p.4. tr. 8.
ref. 38. ibid.

88. An Inquisidores sint iudices competentes super reconcili-
atos, qui Hispano sermone Sambenitos, vocantur, Ex
p.4. tr.8. ref. 69. ibid.

89. An Inquisidores possint punire aliquem, qui dederit con-
silio reo, in carcere etiam iustum, illis insciis, Ex p.4.
tr.8. ref. 67. ibid.

90. An Inquisidores possint animaduertere in frangentes Ce-
dulones, in quibus declarantur excommunicati, & de aliis
casibus ad S. Officium pertinentibus, qui sunt valde notati,
Ex p.4. tr.8. ref. 103. p.449

91. An Inquisidores possint animaduertere in Concionato-
ren, predicantem anianas non derine i in Purgatorio ultra
decem, aut virginis annos? Sed difficultas est, an opinio So-
ti, & aliorum circa hoc sit erronea, vel digna aliqua cen-
sura, Ex p.4. tr.8. ref. 101. ibid.

92. An Inquisidores non solam in propositiones hereticas, sed
etiam in aliis inferioris nota animaduertant? Et doctrina
huius Resolutionis est valde notanda, & menti tenenda.
Et advertitur Episcopos ex Concilio contra pronun-
ciantes propositiones erroreas, temerarias, &c. Proceder
debet. Ex part. 4. tract.8. ref. 94. ibid.

93. Quando Inquisidores debant facere abiuratio reos pu-
blice, vel secreto? Et pro praxi huius questionis adducuntur
varie casus in extu huius Resolutionis. Et tandem
explanatur, quod Hæreticus mentalis non indiget Inqui-
storum absolutione. Ex p.4. tr.8. ref. 81. p.450

94. An Inquisidores possint indicere purgationem, vel abiur-
ationem proper infamia? Et an sola infamia sufficiat
ad inquirendum, & procedendum in crimen hæresis? Et
an infamia ad indicendum purgationem in crimen ha-
eresis probetur per testes inhabiles? Et an vero in causa
hæresis infamia afficiat, quando ortum habuit ab emulis,
& vilibus hominibus, Ex part. 4. tract. 8. resolut. 82.
P. 451

95. An detur casus, in quo Inquisidores possint torquere reum,
& non imponere abiurationem de vehementi? Et an licet
reus fuerit tortus, possit ei imponi abiuratio tantum de levi,
Ex p.4. tr.8. ref. 110. ibid.

96. An Inquisidores possint indicere abiurationem de ve-
hementi, & punire tanquam credentes Hæreticorum illos,
qui semel vel his assistunt concionibus, vel conveni-
cilibus Hæretorum? Ex part. 4. tract. 8. resolut. 93.
ibid.

97. An Inquisidores possint compellere ut abiurantes de levi,
abiurent generaliter omnem hæresim? Ex p.4. tr.8. ref. 68.
ibid.

98. An Inquisidores possint punire tanquam relapsos, qui de
vehementi abiuravunt, non autem fuerunt convicti per
plenas probationes, si postea in secundo relapsu plene con-
victi sunt? Et aliqua alia circa hoc advertuntur. Ex p.
4. tr.8. ref. 30. p.452

Index Tractatum.

99. An Christianus singens se Insidetem, & petens iterum baptizari propter eleemosynam acquirendam debat abnovere? Ex p.6.tr.8.& Mifc.1.ref.9.ibid.
100. An si Inquisitor cogere reum sine Episcopo ad abiurationem, talis sic abducans maneret subiectus pena relapsi? Et quid e contra? Et an liceat Inquisitoribus suspectum de heresi vehementer cogere ad abiurationem sine Episcopo? Ex p.4.tr.8.ref.49.ibid.
101. An Bullam Sixti V. contra Astrologiam indiciariam obliget, non solum in foro exteriori, sed etiam in foro conscientia? Et an contra supradictos possint Inquisitores procedere? Ex part.2. tract.15. & Mifc.1.refol.58. p.453
102. Notabilia quadam circa Bullam Sixti V. contra Sortilegos in favorem DD. Inquisitorum. Ex p.4. tr.8. ref. 107. ibid.
103. An Inquisitores per Bullam Sixti V. contra Sortilegos cognoscant de Sortilegiis omnibus privative quo ad Episcopos? Ex p.4.tr.8.ref.119.ibid.
104. An in dubio sapientia non Sortilegium heresim manifeste, possint Inquisitores se intromittere? Ex p.4. tract.8.ref. 112. ibid.
105. An Inquisitores possint inquirere, & punire eum, qui in Sortilegiis immiscuit Sacramenta? Ex p.4. tr.8. ref. 13. p.454
106. An Inquisitores possint punire reum, qui in Sortilegiis miscuit Sacramentalia? Et quid, si admiserentur verba sacra, ut Evangelium, Symbolum Fidei, Pater noster, Ave Maria, Psalmus aliquis Davidicus, seu alia verba sacra Scriptura; vel si miscerentur Reliquiae Sanctorum, aut disolverentur ad maleficia, &c. Ex p.4. tract.8.ref. 14. ibid.
107. An Inquisitores possint punire Sortilegos eos, qui presentia vel praesentia occulta revelant, ut fortia, &c. Ex p.4. tr.8. ref.15.ibid.
108. An pertinet ad Inquisitores cognitio ensalmorum, & possint punire ensalmatores? Et deducitur delictum ensalmorum non esse miseri fori respectu Magistratus sacerularium. Ex p.4.tr.8.ref.122.p.455
109. An licitum sit in absentia infirmi vulnerati applicare eius sanguini medicamentum, ut afferunt, simpaticum? Et an supradicti sit denunciandi Santo Officio? Et an Episcopi, & Inquisitores debeant videare & attendere ad supradicta medicamenta, & e suis diecibus eliminare? Ex p.11.tr.4.& Mifc.4.ref.42. ibid.
110. An soli Inquisitores possint in causis lamiarum procedere? Et an Inquisitores simul cum Episcopo in causis hereticorum contra lamias, & frigies debeant procedere? Ex p.4.tr.8.ref.120.p.456
111. An Inquisitores proper cedes infantium debeant trahere frigies, & lamias indicibus secularibus? Et an si lamiae, & frigies, vulgo dicitur Brujas, se sponte deculerint, etiam si a nostra Fide aberraverint, ex animo apostatafiant, admittantur ad reconciliacionem, etiam bis, & ter, neque earum bona confiscantur, neque habitus penitentialis eis imponitur? Ex p.4. tr.8.ref.118.p.457
112. An Inquisitores possint punire Egyptianas, vulgo dictas Zingares, qua bonam, ut malam fortunam, ut ipsa afferunt, divinant? Ex part.4. tract. 8. refolut. 128. ibid.
113. An Inquisitores habeant potestatem erga exemplos quoad corpora, Imagines, tabellas, &c. que in locis publicis seu privatis apponuntur? Et si Religiosi transgressores fuerint, an priventur voce activa, & passiva, &c. Ex p.4. tr.8.ref.127. ibid.
114. An Inquisitores possint examinare revelationes muliercularum, & aliorum? Ex p.4. tr.8.ref.125.ibid.
115. An Inquisitores possint prohibere, ne filii Hereticorum exercant officia publica? Et an supradicti filii Hereticorum inhabiles sint ad beneficia Ecclesiastica recipienda, ita ut hinc inhabilitas ipso iure incurritur, & collatio beneficii illis facta irrita sit? Idem dicendum est quoad pensiones, Ex part. 4. tract.8. refolut.73. ibid.
116. An Inquisitores possint punire supradicti penitentiatos ante heresim parentum? Ex p.4. tract. 8. ref. 74. p.458
117. An Inquisitores possint punire supradicti penitentiatos filios Hereticorum, qui licet traditi fuerint Curia Scolarum, penitent, & mortui sunt Catholici? Et an filii revolutionis sponte heresim Parentum non contrahant penitentia filiorum contra filios Hereticorum, etiam si effeni geniti post decumum Patris? Et quid est dicendum, quanto illorum parentes non fuerint condemnati tanguam Hereticorum, sed filium tanquam suspecti de heresi? Ex p.4.tr.8.ref.75.ibid.
118. An Inquisitores possint privare filios Hereticorum beneficiorum obtentis ante illorum heresim? Et an penitentia filii revolutionis in superioribus Resolutionibus habeant locum citius in filii illegitimis, spuriis, vel adoptatis? Ex p.4.tr.8. p.459
119. An Inquisitores teneant dare filios Hereticorum, bonis confiscatis doles, vel alia alimenta? Ex p.4. u.8. ref.45. ibid.
120. An per Fiscum, & Inquisitores possint publicari bona Maioratus, & fideicommissi Hereticorum? Et an dante vita possessoris commoditates fructuum perirent ad Fiscum, vel ad sequentes vocatos? Et an tenient in possessione Maioratus, quando illius Inistorum deliquerint? Ex p.4.tr.8.ref.60.ibid.
121. An possint a Fisco, vel Inquisitoribus ob delictum heresim publicari bona Caffrensis filiorum, & quid est bonis? Idem dicendum est de bonis prefectorum. Et narratur, quod si post heresim filius acquirat bona auctorita, usus-fructus illorum non pertinebat ad Parentem, sed a Fisco, sicut perirebat proprietas. Ex part.4. tract.8. ref.61.p.460
122. An Fiscus, vel Inquisitores possint publicare etiam bona paraphernalia vxoris, si scienter contraxisse cum Hereticis? Et quid est dicendum de aliis bonis extra datum? Et an in Catholicis contrahens scienter maritimonium cum fidei hereticis, amittat sua bona? Et ex doctrina huius quatinus cursim infernit feminas rapientes viros non incurrit penas, in quas incurrit viri rapientes feminas, & feminas occidentes viros suos non incurrit penas eas, quas incurrit viri occidentes uxores suar. Ex part.4.tract.8. ref.62.ibid.
123. An Inquisitores, seu Fiscus teneant facilius editoribus Hereticorum? Et an Fiscus teneat sibi ultra vires bonorum publicatorum, si non conferent incrementum? Et an in foro conscientie, si Fiscus non fiducia debita ab Hereticis contrahita ipsi non teneant ei solvere, quoniam ad pinguisorem fortunam potes devenire? Ex p.4.tr.8.ref.59.p.461
124. An Inquisitores, si post annum continuaces comprearent, debeant illos audire, etiam quod bona confiscata. Et quod vicibus citari debeat absens, & continuas incrimine heresis antequam condemnetur? Et narratur, quod citatio facienda contra communacem abhement in tribunale heresim contineare debet causam? Ex part.4. tract.8. refol.42.ibid.
125. An quando Inquisitores revocant bona alienata per Hereticum, teneantur ad pretium? Et notarii primi Inquisitores, & eorum Fiscus non posse revocare et, quod alienarum Hereticorum rebus necessariis. Naturaliter secundo quod Inquisitores teneant ad restituendum meliorationem factas ab emperore, quando revocant rem alienatam ab Heretico. Et quid, quando empiri fieri potest, dicendum est? Ex part.4.tr.8.ref.92.p.462
126. An Inquisitoribus licet bona confiscata reliquias Hereticis parentibus? Et an ad id teneantur Inquisitores? Ex p.4.tr.8.ref.44.ibid.
127. Sequestratio bonorum quando, & quomodo debeat fieri ab Inquisitoribus? Et an sequestratio bonorum Hereticorum absentia sufficiente, & vel contra Hereticos defensum? Ex p.4.tr.8.ref.86.ibid.

& Resolutionum.

128. An bona Hereticorum confiscaia applicentur Inquisitoribus? Et an bona Clericorum, sine mobilia, sine immobiliis aqua ob ipsorum heresim publicantur applicari debent Fisco Regio, vel Fisco Ecclesie? Ex p.4.tract.8.resol.43. pag.463.
129. An Inquisitores non ferant sententiam in Hareticum, tentant resuere aliquid Principi seculari, ad quem primum bona confiscaia dicti Hareticis? Et ex doctrina eiusa questionis inferunt, an reus legitimè interrogarius regans veritatem, falsisque testibus se defendens, non tenet penam resuere, qua damnandus erat? Ex p.4.t.8. ref.108.ibid.
130. An Inquisitores poenam pecuniariam imponere possint, si non sibi applicari explicatur? Et observatur, quod Inquisitores Italia ex speciali decreto Sacra Congregationis Eminentissimerum Card. Supremorum Inquisitorum non possint huiusmodi poenam pecuniariam condemnare, nisi consilium eadem Congregatione; in uno casu particulari, que praecepit solerit Inquisitoribus, quid, dabo casu, gerere debeat de illa pecunia. Et notatur, quod ubi Inquisitores Italiae condemnationes pecuniarias faciunt de his redire ratiocinientem Supremo Romane Viribus Tribunalis. Ex p.10. tract.8.ref.6.p.464.
131. An regam a Fidei Quasioribus publice damnatum libra abique locorum manifestetur? Et notatur, quod hoc non est peccatum neque contra iustitiam, neque contra charitatem, neque contra misericordiam, scilicet prava intentione. Et doceatur omnia crimina cuiuslibet personae, si sunt publica sua ex iudicis sententia, sive ex notorieta facti; poenam vel peccato cuiuslibet in quibuscunque locis, Ex p.10.tr.12& Mifc.2.ref.5.ibid.
132. An Inquisitores, si sint Regulares, & delinquent non in iure, qui sunt Officii Inquisitoris, possint puniri a suis Prelatis? Et quid, si delinquent in his, qua sunt Officii Inquisitoris? Ex p.4.tr.8.ref.53.p.466.
133. An Inquisitores incurram in excommunicationem si excusentiam pretextu Officii Inquisitoris? Ex p.4. tract.8.ref.28.ibid.
134. An Inquisitores possint accipere xenia, hoc est, esculenta, & potiones, quae intra panos consummantur dies, & summa sibi sum oblatas? Et an contrafacentes incurram excommunicationem, prævenient Officio, & teneant rediitum duplo? Et quid, si supradicta acciperent ab aliis Ministeri S. Officii? Et an Minister, cum sciverit alium Ministrum donum acceperit, teneat sub eiusdem poenis ilium Inquisitori revolare? Ex part.4.tract.8.resolut.8. pag.467.
135. An Inquisitores excusentur a residentia Parochiali, & agandani fructibus Prebendarum, & distributionibus? Ex p.4.tr.8.ref.71.ibid.
136. An Inquisitores possint dispensare super irregularitate contraria ab Hareticis? Et an licet Hareti contrahant irregularitatem, atamen suscipiant de heresi, postquam illos absolvaverint, non fin irregularies? Et an prohibitum le Inquisitoribus dispensare cum Hareticis Sacerdotibus pertinetibus, ut Missam celebrarent? Ex p.4.tract.4.r.85. ibid.
137. An Inquisitores possint legere libros Hareticorum? Et an in Regni Hispaniarum solus Inquisitor Generalis habeat praefatam legendi libros hereticos, & cui ipse comitetur, & non aliis Inquisitoribus? Et an Episcopi possint dispensare legere? Et an Urbanus VIII, derogaverit omnes licentias legendi libros hereticos, & omnes alios prohibitos, & hodie hanc potestatem de solum Sacra Congregatio? Ex p.4.tr.8.ref.46.ibid.
138. An Inquisitores possint præbere licentiam legendi libros Hareticorum? Et quid de Generalibus Religionum in Regni Hispaniarum, vel an solus Pontifex talem licentiam possit præbere? Unde neque Collegium Cardinalium Sede Apostolica, ac ante predictam licentiam concedere possit? Et an Urbanus VIII, novissime annulaverit omnes licentias legendi libros prohibitos? Et an nemini liceat libros

hereticos ad suas manus deuenientes propria autoritate comburere, sed eos ad Inquisitores deferre teneantur? Ex p.4.tr.8.ref.99.p.468.

139. An intelligens aliquem librum esse hereticum comburendo illum, & non Inquisitoribus tradendo incurra excommunicationem huius canonis. Et quid de peccato? Ex p.1.tr.11.ref.37.ibid.

140. An in retentione librorum Hareticorum detur parvitas materia, ita ut qui per unum, vel duos dies retineret librum prohibitum, non incurrat in excommunicationem Bulla Cœna, vel Indicis? Ex part.5. tract.5. resol.43. p.469.

141. An privilegiatus ab Inquisitoribus huius Regni Siciliae ad legendos libros ab ipsis prohibitos, possit uti hoc privilegium in alio territorio, v.g. in Regno Castellæ? Ex p.4.t.8. ref.100.ibid.

142. An libri Catholicorum cum explanatione Hareticorum, & Commentarii sint prohibiti? Ex p.5.tract.13.& Mifc.1.ref.16.ibid.

143. An quis possit legere libros prohibitos securus, quod non continent non accipiunt ex eorum lectura? Et an non solum libri Hareticorum damnantur, qui continent falsam doctrinam contra Fidem, sed etiam minime de Religione tractantes, ut sunt Dialectici, Rethorici, Grammatici, &c. Ex p.6.tr.6.& Mifc.1.ref.49.p.470.

144. An quis possit legere libros prohibitos, si sciat certe nullum illorum nocumenum esse illatuos? Et cursum docetur peccare, & in censuram incurrere legentes libros ab Inquisitoribus prohibitos, etiam si heresim non contineant, & non esse absolvendos à Confessariis retinentes libros Hareticorum. Sed infertur, quod cessante fine legis in particuliari casu, pro ipso lex non obligat. Ex p.1.t.1.& Mifc.1. ref.1.ibid.

145. An qui legit librum Hareici de Religione tractantem heresim tamen non continentem, incidat in censuram Bulla Cœna? Et queritur etiam, quanta pars libri Hareici requiritur ad incurrandam censuram Bulla Cœna, si quis eam legit? Et an si libri Hareticorum unum aut alterum continent errorum, & ille deleatur omnino, possint sine incursione excommunicationis legi? Et quid, si diversi sint nomini eiusdem authoris heretici, & unus tantum heresim continet, reliqui vero non continent heresim, an solum ille, qui heresim continet, si prohibitus sub censura Bulla Cœna? Ex p.6.tr.6.& Mifc.1.ref.55.p.472.

146. An in lectione librorum Hareticorum detur parvitas materia? Et an possit Confessarius absolvere eum, qui unam paginam libri heretici legerit? Et quid v.g. si legantur due, vel tres linea, in quibus legens certo non videt contineri heresim? Ex part.5.tract.5.resolutione 42. p.473.

147. De potestate Principum circa bona Hareticorum confisca, & iura Tribunalis Sancti Officii defendatur. Et pro intelligentia supradictarum questionum aliqua primo in textu huius Resolutionis supponuntur. Ex p.12.t.3.& Mifc.ref.2.p.474.

Appendix ad cæteras difficultates pertinentes sumul ad hunc tract.10. de Potestate, & Officio DD. Inquisitorum huius tom.5.

Quam parvitas materia excusat ab excommunicatione legendi libros hereticos? Et an eos legentes sint ab eo vendi per Bullam Cruciatæ Ex p.1.tr.11.ref.30. Sed eam & alias diuersas Resolutiones & questiones circa hoc pro legendendo, retinendo, &c. libros hereticos, & prohibitos, & si in eis incurrere in excommunicationem, an possint per Bullam Cruciatæ absolviri, invenies in tom.4. tr.3. de Bulla Cruciatæ à ref.42. usque ad ref.48. inclusive.

An legentes libros Hareticorum ignorantia afflata incurrant

āā 2 in

Index Tractatum.

in excommunicationem Bullae Cane? Et an quis legendo inscipione, se Titulum libri alicuius Heretici incidat in censuram Bullae Cane? Et quid, si legat indicem, prelucia, operis intermissionem, epistolam ad lectorum, & his filia? Et quid, de legenibus eam epistolam hominis heretici, heresim continentem? Et notetur non ligari huc censura legentem, retinentem, aut imprimentem epistolam, aut concessionem, aut aliam papyrus Heretici solutam, & non in tractatus, aut formam concinnatam. Et an si heresia unius vel alterius que continetur in libro penitus inscenatur abrasha, aut eafolia detraha, dicendum sit ex eius lectio non contrahit excommunicationem? Et an ex pluribus eiusdem operis voluminibus possit, legi in quo heresia non reperiatur? Et an si liber unus voluminis in duo redigantur, alter illorum, in quo heresia non sit, legi possit? Et an excommunicatione possit esse refusa in causa heresie? Ex part. 3. tract. 6. ex resolut. 7. & in p. 10. tract. 12. ex resolut. 48. & in parte 5. tract. 9. ex resolutione 113. Quae hic sunt supra in hoc ipsomet tom. 5. tract. 1. de Excommunicatione resolutione 36. 142. 112.

An Generales Regularium possint, etiam non obstante Bulla Gregorii XV. edita anno 1623. & Urbani VIII. 1631. præbere subditis licentiam legendi libros prohibitos? Et an Superiores Regularium, qui non legunt Constitutionem Urbani VII. de observatione Bullarum pertinentium ad S. Officium temporibus statutis, sed post aliquos dies incident in paenitentia? Et an Inquisidores, Regularibus invitatis, possint eorum acta publica in eorum Ecclesiis celebrare? Ex part. 5. tract. 13. ex resolut. 49. & in tract. 14. ex resolut. 15. & in part. 9. tract. 6. ex resolut. 47. alias 48. Quae nunc invenientur in tom. 7. tr. 1. de Regularibus 1. 22. 6. 18. & 50.

An Episcopi possint præbere licentiam legendi libros, qui prohibiti sunt, donec corrigantur, non obstante Bulla Gregorii XV. & Urbani VIII. Idem est de Inquisitoribus. Et notatur libros non omnino prohibitos, sed cum clausula donec expurgemini posse retineri, donec opportune eorum correctio, aut expunctione sit indulta. Et adueritur libros de heresi suscepitos propter suspicionem heresie prohibitos, nisi suspicionem eluerint, eos non licere legi sub peccato mortali. Suspicionem autem heresie incurruunt libri, qui continent propositiones heresim sapientes, male sonantes, semper rarias, vel scandalosus, ex quibus error nasci, aut inferri possit. Et an legens alios libros prohibitos, seu suspensus alia ex causa quam heresia, aut eiusdem suspicionis incurruant excommunicationem, aut aliam paenitentiam? Ex part. 11. tract. 8. ex resolut. 62. Quae hic reperiatur in tom. 3. tract. 3. de Episcopis resolut. 84.

An reus, qui convulsi plene est de Apostasia, aut heresia, quam non commisit, ita ut si neget tradendus est Curia seculari, a confiscazione bonorum, extremodo supplicio afficiendus, si verò fatetur crimen, quod non admittit extenuari pena paenitendus sit, possit ipse absque mortali culpa imponere sibi hoc crimen, nec obligetur sub mortali ad retrahendam confessionem post sententiam prolatam, & reconciliationem sequentiam? Ex p. 11. tr. 1. ex resolut. 14. Quae hic est in tom. 8. tr. 4. de voto resolut. 68.

*An excommunicentur Inquisidores, qui odio, vel amore duci*intestinas* rei faciunt? Ex p. 9. tr. 7. ex resolut. 5. §. 1. in fine.*

Quae nunc invenientur in tom. 2. tract. 6. de Matrimonio resolut. 171.

An sit licitum communicare cum Hereticis damnatis in Tribunalis S. Inquisitionis; Et quid cum ceteris Hereticis in communicatione, mercatura, bello, & aliis politicis? Ex part. 10. tract. addit. 2. ex resolut. 9. Quae hic reperiatur in tom. 9. tract. 13. de Federibus cum Hereticis resolut. etiam 9.

An Sacerdos priuatus absolute à S. Officio Inquisitionis audiendi confessiones, possit etiam virtute Crucis, aut Iubilai eligi? Ex p. 11. tr. 4. ex resolut. 8. Quae nunc invenientur in tom. 4. tr. 3. de Bulla Crucis resolut. 19.

An Inquisidores Hispani teneantur ieiunare? Ex p. 1. tract. 4. ex resolut. 12. Quae hic est in tom. 4. tract. 6. de Ieiunio resolut. 27.

An servi Christianorum, qui in Tribunalis S. Inquisitionis damnatur tanquam Heretici, remaneant ipso facto liberti? Et aliqua alia adveretur, que contingere possunt in suorum predicto casu, & sunt valde curiosi, & notanda. Ex p. 7. ex resolut. 17. Quae nunc invenientur in tom. 7. tr. 8. de Servis resolut. 22.

An Inquisidores possint excommunicare Reges, & consiliarios? Et an nec per crimen perduellionis, nec propter heresim possit? Episcopus ab Inquisitoribus citari, puniri, sed hac causa Papa reservetur? Et an iudices lati trahentes ad sua Tribunalia personam Ecclesiasticas ex causa a iure permisas possint in S. Tribunalis Inquisitionis examinari, & puniri? Et quid de Scriptoribus id ad eis fieri possit docentibus? Et an index laicus possit puniri & cognoscere in causa heresie, Sorilegij, & Apostolique? Ex p. 7. ex resolut. 17. & 30. alias 15. & 28. & in p. 4. ex resolut. 12. & 12. Quae hic reperiatur in tom. 9. tract. de Immunitate Ecclesiastica resolut. 46. 193. 332. 345. 196.

De impedientibus Officium S. Inquisitionis, & quoniam, quibus penitentia possit puniri, & an finis suspecti de Fidei p. 4. tract. 7. ex resolut. 13. Quae hic est infra tract. 12. etiam 13.

Nota, quod supra in hoc ipsomet tom. 5. tr. 9. de Damnationibus facientis in Tribunalis S. Inquisitionis, & maximè pro Confessariis sollicitantibus in Confessione, & infra in tr. 11. de Tortura in S. Inquisitione inferenda, & in tract. 12. de Poeni delictorum pertinentium ad Tribunalis S. Inquisitionis, in superadiatis tribus tractibus multis as questiones invenies pro isto tract. 10. de Poena, & Officio DD. Inquisitorum idea cuius propria precitatissimum tractatus ibi quidquid desideras, faciliter repries, maxime in duobus ultimis his tract. omnes contineantur. Resolutiones ad Dominos Inquisidores pertinet.

TRACTATUS XI.

De Tortura in S. Officio suspectis vehementer de heresi inferenda. pag. 477.

Prologus ante primam Resolutionem huius tractatus. Materiam satis amplam, &c. ibid.

1. An Inquisidores debent esse prioriores ad torquendos? Et an non sit devenerendum ad purgationem canonican, & adjuncta indicia ad torturam sed reus sit torquendus? Et an quando delictum alia via probari possit, nullatenus adhibenda sit tortura? Ex part. 4. tract. 6. resolut. etiam 9.

2. Cum quibus indiciis debent Inquisidores reos torquendos infertur, quod si reus torqueretur sine legitimi indiciis precedentibus, & crimen confiteatur, confessio talis non est efficacis ad condemnationem, nec conscienti praeditum. Et si post confessionem in tortura extorcam sine legitimis indiciis superveniat novum indicium confessionis extra indiciis, per quam appareat reum esse hereticum, in talibus indiciis, si confessio facta in tortu non precedentibus indiciis? Et an non precedentibus indiciis legitimi, & Inquisidores habeant vehementer opinionem contra eum, quamvis extra processum possint eum cum verbaliter terrori, minando torturam, spoliando eum in loco tortura, & fulminando alligando, vel in fatus elevando? Et an adhuc pro Ego sufficiencia indicia ad torturam reus tamquam torqueri non possit, si dicta indicia fuerint elisa per indicia impudicitas.

& Resolutionum.

- Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 2. pag. 478
 3. An dicta indicia debent saltu per duos testes esse pro-
 bata, ut possint Inquisidores reos torquere? Et quid si
 dicti duo testes non sint idonei, ut familiares, infames, &c.
 dummodo sint contestes? Ex part. 4. tract. 6. ref. etiam 3.
 p. 479
4. An si aditum unicum indicium probatum tamen per
 dubius est, possint Inquisidores torquere reum? Ex p. 4.
 tr. 6. ref. etiam 4. ibid.
5. An si aditum pluram indicia probata tamen per testes singu-
 lares, possint Inquisidores torturam adhibere? Ex p. 4. tr. 6.
 ref. etiam 5. p. 480
6. An ex dicto unius testis immediate deponentis de delicto
 possint Inquisidores reum torquere? Et quid maxime, si
 unicus testis sit omni exceptione maior? Et quid est fa-
 cienda, si reus sit bona fama, vitaque integra? Et an
 prius sit mala fama, possit ex unico teste de visu, de-
 venire ad torturam, etiam si dictus testis non sit omni
 exceptione maior? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 6.
 ibid.
7. An ex solo dicto socii criminis possit reus ab Inquisitoribus
 torqueri? Et difficultas est, quenam sint adminicula-
 ta, ut cum dicto socii criminis faciant contra nominatum
 indicium ad torturam? Et an depositio duorum sociorum
 criminis sufficiat ad torturam? Et difficultas est, an duo
 soci criminis non contestes, sed singulares faciant indi-
 cium ad torturam? Et an dictum socii criminis tunc faciat
 indicium contra nominatum, quando fuit interro-
 gatus a iudice, sed non quando declarationem illam vo-
 luntarie fecit? Et aliae tres questiones circa dictum so-
 ci criminis notantur. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 7.
 p. 481
8. An depositio socii criminis adminiculata sufficit ad tor-
 quendam, si Inquisidores videant ipsum pari aliis defen-
 dum; ut qui est infamis, criminofus, perirrus, vilis, ab-
 ilius, aut alias inhabilis? Et notatur socium criminis in
 causa hereticus admittendum esse etiam si alios defectus pa-
 rentur; ex quo alius casus inferatur, circa depositionem
 socii criminis, & positus in calce huius resolutionis. Ex p.
 4. tract. 6. ref. etiam 8. p. 482
9. An dictum socii criminis adminiculatum sufficiat, ut In-
 quisidores possint torquere reum, si sit bona conditionis,
 & fama? Et an faciat indicium ad torturam, si socius
 criminis, nulla precedente interrogatione, alios facetus pa-
 rentur? Ex part. 4. tract. 6. resolutione etiam 9.
 ibid.
10. An socii criminis, ut fidem faciant contra nominatos,
 sufficiat torquere, vel opus sit, ut ab Inquisitoribus tor-
 quentur ad dependentem? Ex p. 4. tract. 6. ref. etiam 10.
 ibid.
11. An testes inhabiles, ut fidem faciant, sint ab Inquisito-
 ribus torquendi? Et an quavis testes inhabiles admittan-
 tur ad probandum aliquem esse hereticum, & contra
 non admittantur in favorem illius? Et an huiusmo-
 dicas testes non sufficiant ad plenam probacionem, sed ad
 penam extraordinariam, vel ad torturam? Et aliquae
 dictas distinctiones in textu huius resolutionis circa supra-
 dictas testes inhabiles. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 11.
 p. 483
12. An confessio extra judicialis sufficiat, ut Inquisidores
 possint torquere reum? Et an, si reus revocavit confessio-
 nem extra indicalem, sit torquendus? Et an confessio
 extra indicalem sit valens ad torturam, ut si reus in tor-
 tura idem confiteatur, possit condemnari, etiam si postea
 non ratificet confessionem? Et an confessio extra judi-
 cialis non probetur per testes singulares? Et quid in
 trinitate heresis? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 12.
 p. 484
13. An fama praebeat indicium, ut Inquisidores reum tor-
 quentur subiaceere possint? Ex p. 4. tract. 6. resol. etiam 13.
 p. 485
14. An fama sit indicium sufficiens, ut Inquisidores possint
- torquere reum? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 14. ibid.
15. An variatio, mendacium, & vacillatio rei, praebant
 Inquisitoribus indicium ad torquendum? Et an sola titula-
 tio, vultusque mutatio rei faciat contra illum indicium
 ad torturam? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 15. ibid.
16. An reus torus, & negatus, si superveniant noxa in-
 dicia, possit iterum ab Inquisitoribus torqueri? Et quanam
 indicia esse debent, & esse debent, & differre a primis
 specie, & substantia? Et an in supradicto casu, quan-
 do tortura repetenda est, tunc danda sit reo copia indi-
 ciorum, & audiendus quemadmodum ante primam tor-
 turam factum est? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 16. p. 487
17. An Inquisidores possint inferre torturam sine Episcopo,
 & alio ad hoc subdelegare? Et an ad pronunciandam tor-
 menti sententiam intervenire debeant Episcopi, & In-
 quisidores? Et an nemo autem alius praesens debet esse
 questioni praeter indices, tabelliones, atque tortores? Ex
 p. 4. tr. 6. ref. etiam 17. ibid.
18. An sit in arbitrio DD. Inquisitorum, quando delictum
 est vehementer indicium, procedere ad paenam extra-
 ordinariam, vel ad torturam? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 18.
 p. 488
19. Quomodo Inquisidores debeant interrogare reos in tor-
 tura? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 19. ibid.
20. An Inquisidores debeant admittere appellationem rei à
 sententiis tortura? Et aliqua alia circa appellations rei
 notatur. Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 20. ibid.
21. An Inquisidores possint torquere Confessarium solici-
 tantem ex delatione unius femininae bona famae? Et an Con-
 fessarium minime detruendus sit in carcere ex unius fo-
 mine, quamvis honesta delatione? Et an si Religiosus
 sit non debeat incarcari sine consilio Supremi Senatus?
 Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 21. p. 489
22. Quomodo, & quo tempore Inquisidores debeant facere,
 ut reus ratificet confessionem in tormentis factam? Et alia
 alia circa hoc notantur, & deciduntur. Ex p. 4. tr. 6.
 ref. etiam 22. ibid.
23. An Inquisidores debeant torquere reum, qui postquam
 in tormentis confessus est, sequenti die confessionem
 factam negat. Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam 23.
 p. 490
24. An si reus bis tortus, bis confessus est, & revocat con-
 fessionem, sit tercius ab Inquisitoribus torquendus. Ex p. 4.
 tr. 6. ref. 24. p. 491
25. An Inquisidores possint torquere reum ex dicto unius te-
 stis minores 20. annis? Et quid, si adit testimonium duo-
 rum? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 25. ibid.
26. Quis prior ex complicibus debeat ab Inquisitoribus tor-
 queri? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 26. ibid.
27. An Inquisidores possint torquere reum confessum ad ex-
 tortandum complices? Et notatur non esse tortundos
 Heretici pro complicibus, nisi cum semiplena probatio-
 ne, quod socii criminis habeant. Et an depositio socii
 criminis facta in tortura ratificanda sit extra illam? Et
 an tortura in caput alienum debeat esse moderata pro rati-
 one cause, & indiciorum? Ex part. 4. tract. 6. resol. 27.
 p. 492
28. An Inquisidores possint torquere reos sine data eis copia
 indiciorum, & nominibus testium? Ex part. 4. tract. 2. ref.
 etiam 28. ibid.
29. An minores 14. annorum sint ab Inquisitoribus tor-
 quendi? Et quid de pregnanibus, senibus, laborantibus
 quartana, morbo gallico, &c. Et an Nobiles sint in S. Of-
 ficio levius torquendi? Ex part. 4. tract. 6. resol. etiam
 29. p. 493
30. An Inquisidores in crimine sagarum ex sola denuncia-
 tione complicum ab que ullis aliis indiciis, possint torqu-
 ere personam denunciatae bona altoquin fama? Ex p. 4. tr. 6.
 ref. etiam 30. p. 494
31. An Inquisidores possint torquere reum minorem, non da-
 to ei Curatore, & si debeat esse praesens in tortura? Et
 an

Index Tractatum.

- an in tal casu Curator possit esse ex Officialibus Inquisitionis? Et notatur, quod Pater non sit constituentus Curator filiorum à DD. Inquisitoribus. Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 31. p. 495
32. Quando reus est compactus, & datur tortura super intentione & complicibus, an danda sit ab Inquisitoribus cum clausula, circa praejudicium probatorum? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 32. ibid.
33. An torus, & negatus possit puniri ab Inquisitoribus aliqua pena extraordinaria? Et in dicto casu, si post torturam fuit ieiunus interrogatio extra tormentum de delito, & inventus est varius, an ex illa variatione poterit ieiunum torqueari? Ex part. 4. tract. 6. ref. etiam 33. p. 496
34. An Inquisitores possint torqueare reum, qui non vult respondere interrogationibus? Ex part. 4. tr. 6. ref. etiam 34. ibid.
35. Quem modum torquendi debeant Inquisitores adhibere cum reis, & quomodo, & de tormento ignis ad pedes adhibito? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 35. p. 497
36. An Inquisitores debeant torturam adhibere Clericis non infamatis, sed tantum indicatis? Et in casu occurrenti; an minima torquendi sint Clerici, quam laici? Et an quando datur tortura Ecclesiasticis, non laici, sed Clerici debent illos torqueare? Et an Clericus debeat admitti ad Canonica purgationem, quando est gravatus indicio ad torturam, vel debet torqueari? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 36. ibid.
37. Quid facere debeant Inquisitores cum reis, si timent veritatem in tortura non fateri ex incantationibus, & maleficiis? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 37. p. 498
38. An Inquisitores, si torquearent reum ex opinione probabilis, relata probabilitori, debeant puniri a suis Visitatoribus? Ex p. 4. tr. 6. ref. etiam 38. ibid.
- † An qui in tortura cum legitima ratibabitione confiteruntur delictum, sit ab Inquisitoribus reconciliandus? Ex p. 4. tr. 7. ex ref. 24. Quia hic est in proximo sequenti tract. de Cenisi delictorum, &c. ref. etiam 24.
- † An depositio unius testis inhabilis sufficiat ad torturam, & quid, si sunt duo? Et an Hereticus possit appellare a gravamine illato, & Decreto tortura? Et an detur casus in quo Inquisitores possint reum torqueare, & non imponere abiurationem de vehementi? Et an licet reu fuerit tortus, possint ei imponere abiurationem de levi? Ex p. 4. tr. 8. ex ref. 123, 32, & 110. Quia hic sunt in proximo praeterito tract. de Potestate & DD. Inquisitorum ref. 74. 62, & 95.
- * * * * *
- ## TRACTATUS XII.
- ### De Penis delictorum pertinentium ad Tribunal Sacrae Inquisitionis.
- p. 499.
1. **V**adim preambula ad ea, que inferius tractanda sunt. Et in primis queritur, an DD. Inquisitores possint condemnare ad panam trivrem, fustigationis, &c. reos abiurantes tantum de loco? Et an quando ex aliquo delicto oritur vehementis suspicio, debeant Inquisitores semper imponere abiurationem de vehementi? Et quanam sunt penae Hereticis a iure impositae? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 1. ibid.
2. **D**e Iudeis, Mauris, & aliis infidelibus aliqua crimina perpetrantibus, & quibus penas supradicti plebescendi sunt? Et an ultra penas sit in aliquibus casibus illis aliqua abiuratio indicenda? Et an Iudei transuenes ad Sarracenos, seu ad alios Infideles possint puniri ab Inquisitoribus? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 2. p. 500.
3. **D**e Apostatis, & his, qui vulgo dicuntur Renegati, contra supradictos possint Inquisitores procedere: Etibus imponere debent, agitur. Et an Inquisitores sue Episcopo possint reconciliare eos, qui vulgo dicuntur Renegati, si sponte ad eos venerint, & panitentiam professent? Et an index laicus possit cognoscere de Apofatia quando agitur de questione facta, quod idem dicendum est de heresi? Ex part. 4. tract. 7. resolut. etiam 3. pag. 501
4. **D**e contrahentibus binas nuptias. Et an hoc delictum Inquisitores cognoscere possint, vel hoc crime si multo? Et an supradicti fini de vehementi, vel ieiunio leviter suspecti de Fide, & quibus penas debent plenti? Et alia notabilia circa hoc, & circa confidentes binas nuptias in textu huius Resolutionis discutuntur. Etiam dem queritur, an qui fini uxoris licentia in facultate sacerdotum Ordines sacros, si supradicti multitudinis penas, & habenda sit ratio, cuius nationis fini: Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 4. p. 503
5. **D**e Clericis sacris Ordinibus initiatis, & de Religious matrimoniorum ineuntibus. Et an tales non solam committant sacrilegium, sed fini de heresi suspecti, & suam penam puniendi sunt? Et an contrahens maritos cum Heretica sit suspectus de Fide, & contra illam. Inquisitores possint procedere? Et notatur, quod fini professi alienam Religionem, sic illi, qui ex Societate libertate bienniis emiscent, si matrimonium protra comparent, prater quam matrimonium est irrum subiungitur supradictis penas, & abiurant. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 5. p. 504.
6. **D**e retinimibus, & legentibus libros Hereticorum, M. cromanicorum, Pentacula, &c. an fini puniendi tanquam Heretici? Et an legentes, & tenentes libros Albigensia indicataria, & libros prohibitos, etiam non fini libri Hereticorum, possint ab Inquisitoribus puniri? Et an Iudei, & alii infideles commorantes in terris Christianarum, qui retinere, habere, legere, scribere, vel exemplare, advehere, donare, communicare, vel advenire affuerint libros, & Codices Talmudicos, Cabalisticos, & alios nefarios, &c. puniendi fini ab iuri Inquisitorum? Idem dicendum est de Typographis, & Bibliophilis, seu mercatoribus. Ex part. 4. tract. 7. refolut. 6. pag. 505.
7. **D**e confessariis solicitantibus. Et an Inquisitores possint punire tanquam suspectos de heresi vehementer, vel tantum leviter? Et in corpore huius Resolutionis aliqua alia notabilia circa hoc, & circa penas, & panitentias supradictas imponendas explanantur. Et iudicatur, quod Confessarius, qui non declarat finem solicitaris obligationem denunciandi, aut qui ei idem ad talen denunciationem faciendam non teneat, ad Inquisitoribus pro qualitate culpa possit puniri. Et an vero finima solicitaris denunciationem omittent, ut factrix sit ab Inquisitoribus punienda? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 7. pag. 506.
8. **D**e blasphemantibus hereticalizantibus. An debeant compellere Inquisitores cuncti a cum iudice Ecclesiastico, & laico, ita ut possit dari locus inter illis præventionis, vel an soli Inquisitores debeant animaduiceretur? Et an supradicti fini tantum suspecti leviter de heresi, & idem de levi debent abiurare? Et aliquia alia circa supradicta amittantur. Et etiam explanatur, quanam fini blasphemie hereticale, & que verò non. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 8. p. 508.
9. **D**e confundantibus, & percutientibus Sacras Imagines. Et an hoc factum sit heretica, & eius cognitio pertinet ad Inquisitores, & quomodo supra dicti fini panitentias quod ad abiurationem, & alias penas? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 9. p. 509.
10. **D**e Sortilegiis, Divinatoribus, Magis, &c. & de penis, quibus supradicti puniendi sunt, & quod abiuratio.

& Resolutionum.

- num. Et an Inquisitores habeant iurisdictionem contra omnium Sorilegos, & maleficos? Et in texu huius Resolutionis aliae difficultates graues, & notabiles circa supradictos queruntur, & annoverantur. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 10. p. 510.
- De laicis, seu Ecclesiasticis non Sacerdotibus audiendis in confessionem, & quomodo supradicti puniendi sunt, & quomodo debet abiuare. Ex an Inquisitores aduersus sacerdotes possint procedere? Et an simplex Sacerdos, si approbat, dispensus tamen ab audiendis confessio- nibus non comprehendatur in Decretis Pontificum, quoniam confessiones audiat, & absolutionem impetrat? Et si laicus, vel Ecclesiasticus non Sacerdos audiat confessio- nes, & non absolvat, subdatur paenitentia Pontificis, laici in Bullis Gregorij XIII. & Urbani VII. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 11. p. 512.
- De laicis, & Ecclesiasticis non Sacerdotibus Missam celebrentibus. Et an Inquisitores possint animaduertere interius tal immane facinus perpeccantes? Et an sacerdotes abiuare debeat de levi, & de aliis penit. qui- si puniendi sunt, agitur? Et an ad violationem Bullae Gregorij XIII. Clem. VII. & Urbani VII. Igitur semel unam Missam celebrare, & an si Sacerdos non conferat panem, ani vimum, eo quod sit in peccato mundi, ideo habens ante se Hostiam consecrandam, exinde in Tabernaculo particularm consecratan, & verba unctionis preferri non super Hostiam, quam elevando deinceps populo, sed super eamdem particularm conse- crant, an, inquam, possit per Inquisitores contra illum procedi? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 12. p. 513.
- De impedientibus Officium Sacrae Inquisitionis. Et an aduersari tales procedere Inquisitores possint? Et quomo- do quibus penitentibus puniendi sunt, & an sint ipsi de Fide, & quo pacto debeat abiuare? Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 13. p. 514.
- De non impletibus penitentias. Et an contra tales recte procedere possint Inquisitores? Et an ex tali delicto oria- tur non leuis suspicio de heresi? Et difficultas est, quibus tunc subiiciantur? Et docetur, quid facere debeant Inquisitores contra nolentes abiuare? Ex part. 4. tr. 7. ref. etiam 14. p. 515.
- De frangentibus carcere, vel inde fugientibus, dum eorum causa agitur. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 15. p. 516.
- De falso testibus. Et an supradicti pena talionis sint undemandi? Et quid de filiis, & neperibus testis falsi? Et an Inquisitores possint punire, & quibus penit. eum, si prece, minis, aut prelio testem corrupti, ut falso in ante Tribunalis contra aliquem deponeant? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 16. ibid.
- De Africis iudicariis. Et an contra ipsos possint In- quisitores animaduertire? Et quibus penit. supradicti rei sine plenti? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 17. p. 517.
- De infidelebus per annum in excommunicatione. Et an tales sunt suspecti de heresi, & que penitentia sit imponenda? Et an Inquisitores possint procedere tan- tum contra infideles in excommunicationem ex causa Fidei? Idem dicendum est de fautoribus, defensoribus, & receptatoribus Hereticorum; ac quoque modo Offi- cium S. Inquisitionis impeditibus, & recensantibus se vorgare. Ex p. 4. tr. 7. ref. 18. p. 518.
- De transferentibus armis, equos, &c. in terras Infide- lis, & de penit. quibus puniuntur, si animo adiuuandi infideles, & Hereticos in bello ad impugnandum Chri- stianos, hoc fecerint; secus si lucrandi, & negotiandi causa hoc egerint. Et an aduersus supradictos Inquisitores possint protegere. Ex part. 4. tract. 7. ref. etiam 19. p. 519.
- De sodomitis, & de pena, qua supradicti debent puniri. Et adnotatur, quod non possunt Inquisitores relaxare sodomitam Curię seculari, nisi sint incorrigibilis. Et Inquisitores habeant cognitionem nefandi criminis ex
- Constitutione Pij V. Greg. XIII. & Bulla Clem. VII. Et aliqua alia circa supradictos sodomitias explanantur. Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 20. p. 519.
21. De fautoribus, defensoribus, & receptatoribus Hereticorum, &c. Et an contratales, ut suspecti de heresi possint Inquisitores procedere? Et quomodo, & quibus penit. puniri debet? Et inter alia, qua circa hoc docentur, quando queritur, an nonreuelantes Hereticos puniendi sunt tanquam factores? Et an qui suet, & recipit consanguineos Hereticos incidat in paenam excommunicationis latam in Bulla Cene contra factores, & receptatores Hereticorum? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 21. ibid.
22. De reuocantibus Confessiones, Et quid de testibus reuocantibus suam testificationem? Sed superest difficultas, an Inquisitoresflare debent secundo dicto, etiam si testis negat heresim in primo dicto confessam? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 22. p. 521.
23. De Dogmaticis, & Heresiarchis; & de penit. quibus supradicti sunt puniendi. Et an vero in paenam supradictis sit neganda Eucaristia? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 23. pag. 522.
24. De hereticis penitentibus, & de penit. quibus debent puniri. Et an in aliquo casu veri penitentie non sit reconciliatio? Et pro praxi adducuntur octo casus in texu huius Resolutionis, ex Bulla Clem. VIII. Et an Heterici, si penitent in ipso tabulario tradendi sit Curia seculari? Et an qui in tortura cum legittima ratibalitione confiteatur delictum, sit ab Inquisitoribus reconciliandus? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 24. ibid.
25. De Hereticis impenitentibus, & de penit. quibus supradicti merentur puniri. Et explanatur, quid est faciendum de diminuto, qui constitutetur de se, non tamen omnes errores? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 25. p. 524.
26. De hereticis relapsis. Et an Inquisitores debent illos admittere, si sponte redeant, & paenam mortis relaxare? Et an Inquisitores possint dannare aliquem tanquam relapsum, qui post abiuacionem heresim redditur de secundo lapsu vehementer suspectus? Et an supradicti relapsi danda sit Eucaristia? Et notatur, quod datur casus, in quo relapsus ex misericordia iterum reconciliatur; & quod non possunt Inquisitores tradere Curia seculari re- lapsi, inconsulto Supremo Senatu. Ex part. 4. tr. 7. ref. etiam 26. p. 525.
27. De Hereticis absinthibus, & de penit. quibus supradictis ferendis. Et notatur, quod in crimine heresies pro absente citatio Procurator comparens admittitur, ut defensor innocentie, dummodo res sit dubia, & reus sit tantum de heresi suspectus. Et an Inquisitores, si post annum contumaces compareant, debent illos audiire, etiam quod bona reorum confiscata? Et aliqua alia circa bona reorum, queruntur, & notantur. Ex p. 4. tr. 8. ref. etiam 27. ibid.
28. De Hetericis defunctis; & quomodo contra supradictos debent Inquisitores procedere; & quomodo, & quando, & in quibus casibus & circumstantiis eorum bona Fisco sint applicanda, & aliqua alia circa supradicta notantur. Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 28. p. 526.
29. De Schismatis; & de penit. contra supradictos impo- nendis agitur. Et queritur, an si in iure irregulariter as- similata contra Schismatics? Ex p. 4. tract. 7. ref. etiam 29. pag. 527.
30. An Inquisitores possint unire duas semiplenas proba- tiones ad damnandum reum paenam ordinaria? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 30. p. 528.
31. An Inquisitores possint condemnare reum hereticum ad paenam ordinariam, si adiungunt tamen testes singulares? Et quid, si testes de eadem heresi sint concordes, sed eam quisque audivit in vario loco, & diverso tempo, e. an dicti testes sufficient ad condemnandum reum paenam ordinaria? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 31. ibid.
32. An reus hereticus mala vita, & fama possit puniri ab Inquisitoribus ex duobus tantum testibus confessibus, & idoneis? Ex p. 4. tr. 7. ref. etiam 32. p. 529.

Index Tractatum, & Resolutionum.

33. An Inquisitores possint damnare reum, ut publicè abiret de leui? Et an abiuratio de vehementi, quanvis fieri debet publice, & in loco publico; possit tamen ex rationabili causa fieri non publice, sed secreto? Et notatur, quod est etiam neceſſarior ad abiurationem in mafculis est 14. annus; & in feminis 12. Et aduertitur, quod si supradicti reconcilientur ex heresi formaliter propter eorum confessionem, & postea relaxabatur, ex misericordia, consilio Supremo Consilio Inquisitorum, videntur admittendi pro illa vice, non obstante relapsu. Ex p.4.t.7.ref. etiam 33.p.530.
34. An Inquisitores debeant punire tanguam Hereticum facientem ritus hereticos, seu preferentem verba hereticalia, & negantem intentionem? Ex p.4.t.7.r. etiam 34.ib.
35. An Inquisitores possint superueniente probatione reum absolutum iterum examinare, & condemnare? Sed difficultas est, an reo in pienam extraordinariam condemnato ob defectum probationis, si superueniant nouae probationes, possint illum Inquisitores in penam ordinariam condemnare? Et an vero indicia superuenientia sint coniungenda cum indicis, ex quibus reus prius fuerat tortus? Ex p.4. tr.7.ref. etiam 35. p.531.
36. Quenam pertinacia sufficiat ad constituendum hominem hereticum non solum in foro interno, sed etiam externo? Et supponitur nullam esse heresim sine pertinacia. Et an ignorantia crassa, & sapientia excusat ab heresi; & quid de affectata? Et an sit censensus Hereticus perinax vir simplex admonitus ab Inquisitoribus, vel Episcopo, si adhuc in suo errore persistit? Ex p.4.t.7.ref. etiam 36.p.532.
37. In imponendis penis, quando discrepant Inquisitores, & Ordinarij, quid faciendum? Et notatur, quod est differentia inter Inquisitionem Romanam, & Hispanam, nam in Inquisitione Romana postquam concorditer Episcopus,
- Inquisitores imposuerunt delinquenti aliquam penam, posse cumulantem eam minorare i.e. Hispani sententia primitus legio Summi Pontificis, Supremus Inquisitor habet potestatem minuendi, & relaxandi penas. Et an hodie inquisitores in depositione Crucis signata, vulgo dicitur S. Benito, minime dispensare possint? Ex p.4.t.7.ref. etiam 37.p.534.
38. An Inquisitores in imponendis penis teneantur sequentia consulorum? Et aliqua alia querimus, & nos inter consultores, & Inquisitores contingunt. Et hoc ad huius Resolutionis aliam causam decisionem innuentes pro Consuloribus tantum. Ex p.4.t.7.ref. etiam 38.p.535.
- + Nota, quod supra in hoc ipsam etiam tom.5. in tract.10. Potestate, & Officio Inquisitorum, sunt etiam multe difficultates pertinentes ad istum tract.12. de Penis de lictorum, &c. sicut in isto sunt alia pertinentes ad illam. Similiter in proximo praeterito tractau, & supra in ita etiam innuentes aliquid pro isto tr.12. & quia propria praecitati tractatus in hoc ipsam etiam 5. legi ille unum, & non te pigebit.

TRACTATVS XIII.

In quo ad pedem litteræ continentur
Decreta, & Constitutiones recentiorum Pontificum ad Tribunal S. Officij spectantes, ut habentur in fine part. secundum ordinem R. P. Diane.

TRACTATVS

DIANA
TOMO. IIII.
E. IIII